

1990

1990. gada 5. janvāris

Kungs?

Es esmu; atbalsties Manī un apzinies savu vājumu; atļauj Man tevi vadīt, jo bez Manis tu esi pazudusi un atrodies tumsībā; Es esmu Gaisma – Gaisma, kas tevi vada; esi piesardzīga, jo ļaunais gars arvien mērķtiecīgāk dara visu, lai tu kristu un nonāktu apjukumā; nāc, Mana līgava, un esi vienota ar mani; Es pazīstu tavas vājības, Es zinu, ka pat visniecīgākais uzbrukums liek tev zaudēt garīgo līdzsvaru un izraisa dvēselē izbailes; Es esmu Miers un Mierā Es tevi vadu, un Mīlestībā Es virzu tavus soļus;

mīļotā, vai tev šķiet, ka Es nepazīstu visas šīs mokas? atļauj Man darboties tevī, tad viss tiks piepildīts; drīz vien tu saņemsi Manu vēstījumu,¹ esi gatava! Mans Vārds ir Jēzus un Jēzus ir Mīlestība; pieaudz Manā Garā, kā gan citādi tu kļūsi par Manu liecinieci; Es visdažādākajos veidos gatavoju tevi liecināt un pagodināt Mani;

Es tevi mīlu; ienāc Manā Dievišķajā Sirdī un piepildies ar Mani; noglāsti Mani, Savu Kungu, ar pazemību; Es esmu tavs Skolotājs un Audzinātājs, Kurš tevi nekad neatstāj, kaut gan tu bieži jūties atstāta; neaizmirsti, ka bez Manis tu nespētu uzrakstīt pat vienu rindiņu; Es esmu Tas, Kurš tevi vada un māca, un Es esmu tev blakus; ļauj Man turpināt tevi vadīt šajā ceļā; lūdzies, un tu nostiprināsies savā ticībā; Es tev palīdzēšu ievērot visus Manus norādījumus; nāc, Es, Jēzus, tevi mīlu!²

(Vēlāk:)

tagad saņem Mieru, Manu bērniņ, Manā Klātbūtnē atstāj savas raizes aiz muguras, klusumā paraugies uz Mani, esi mierīga un izjūti Manu Mieru; Es esmu tev līdzās, lai arī tu ar savām miesas acīm Mani neredzi; Es esmu tev līdzās un esmu tev mācītājs, kā Mani var atpazīt, Mans bērns, tāpat kā agrāk esmu to mācītājs arī citiem; arī šodien Es nedaudziem izredzētajiem mācu ieklausīties Manī un atpazīt Mani;

tagad atpūties, nāc – mēs, mums?

Mūžīgi mūžam! Kungs, es Tevi svētīju!

(Vēlāk.) Jēzu?

Es esmu; Mana Mīlestība uz tevi ir mūžīga, un Mana Uzticība – nebeidzama; ik dienas atdod sevi Man, un Es paveikšu visu pārējo; lūdzies pastāvīgi, jo Es vienmēr dedzīgi ilgojos pēc tavām lūgšanām; nekad Mani neaizmirsti, tieši tāpat kā Es neaizmirstu par tevi; nemitīgi domā par Mani, ja vien tu zinātu, Mans bērns, cik tuvu tev Es esmu! izturies pret Mani kā pret Karali; apzinies, ka esi bijusi kaila, bet Es tavu kailumu esmu apklājis ar Savām žēlastībām; apzinies, ka Es, tavs Karalis, esmu uzlūkojis tavu niecīgumu un tevi veidojis, un pacēlis pie Sevis... esi pacietīga ar tiem, kuriem neesmu devis tik daudz kā esmu devis tev, lūdz pēc Manas palīdzības, un Es tev to došu; Es tevi nevainoju, Es tevi mīlu, tādēļ nevēlos, lai tu pakristu; Es tevi vienmēr atgādināšu par Savu Klātbūtni un šī apziņa tev palīdzēs uzvarēt ļauno; Es tev vienmēr atgādināšu Savas pamācības un norādījumus – paņem tos un paglabā savā atmiņā; atceries, ka Mīlestība runā un tu darbojies Mīlestībā; Es vēlos, lai tu būtu pilnīga, vēlos, lai tu būtu piedodoša un dievbijīga; nekad neaizmirsti par Manu Klātbūtni, esi pilnībā vienota ar Mani;

¹ Vēstījums lūgšanu grupai.

² Es zināju, ka Jēzus man vēlas pateikt šos vārdus, bet negribēju tos pierakstīt, jo daudzi kritizēja vēstījumus tieši par to, ka tajos esot pārāk daudz „Es tevi mīlu”. Tomēr Jēzus šos vārdus uzrakstīja lielā ātrumā, pirms es vēl paspēju atraut roku no papīra, un Savā svētajā humorā pievienoja arī izsaukuma zīmi...

IXΘΥΣ

1990. gada 8. janvāris

Mans Kungs?

Es esmu,

Viss notiekošais ir tik neticams!

ak Vassula, Es patiešām esmu! Es vēlējos, lai tu kļūsti par Manu vēstnesi... Es dāvāju Savu žēlastību pat vismazākajām no Manām radībām; mīlotā, Mana Mīlestība pret tevi ir neizsakāma, tā pārsniedz cilvēcisko sapratni; Es ilgojos, lai tu Mani mīlētu un dāvātu Man atpūtu; Es ikvienam no jums esmu lūdzis, lai jūs mīlētu Mani no visas sirds, no visas dvēseles, ar visu savu prātu – tas ir Mans Likums, un vislielākais un pirmais Bauslis;

Es tevi svētīju, svētī arī tu Mani; Mīlestība priecājas par tevi;

Mans Kungs, es Tevi svētīju.

1990. gada 9. janvāris

Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk; paliec Manā labvēlībā, mīlot Mani un darot Manu Gribu; noskaņo savu sirdi Mana Darba pabeigšanai; izproti to visu, Mans bērns, un atļauj Man tevi lietot;

Es tevi mīlu; veltī sevi Man, un Es tevi piecelšu, pabarojot tevi un piepildot ar Savām Asinīm; lai arī ko tu darītu – dari to ar mīlestību, runā ar mīlestību, domā ar mīlestību, visās lietās esi Mans atspulgs; vienīgais, ko no tevis lūdzu, ir pašāvības pilna bijība, mīlestība un patiesums; izturies pret Mani kā pret savu Svēto Ceļabiedru, vienmēr paturi prātā, ka esmu tev līdzās, saki Man biežāk, cik ļoti tu Mani pielūdz; Es esmu greizsirdīgs Dievs un ilgojos pēc nemitīgām lūgšanām...

ziediņ, Es esmu rūpīgs Sava Dārza saimnieks; kaut arī Es atrodu to aizlaistu postā un izkaltušu, Es apsolos, ka Es pats to arī atdzīvināšu; Es jums visiem atklāšu Savu Vaigu, un daudzi Mani atzīs, tie pielūgs Mani, pienesot Man savus upurus un lūgšanas; patiešām, daudzi pievērsīsies Man un, lūkojoties Manī, viņi sapratīs Manu Mīlestību un Es viņus dziedināšu;

Mīlestība jūs visus mīl; Es esmu Vienīgais, Kurš dara brīnumus un ieklausās ikvienā no jums –mazā un lielā, taisnīgā un netaisnīgā, dievbijīgā un pagānā – Es dzirdu katru, Es svētīju jūs visus;

1990. gada 10. janvāris

(Jēzus mani aicināja pierakstīt vēstījumu lūgšanu grupai, kuras tikšanās bija paredzēta 27. janvārī.)

miers lai ir ar jums; sajūtiēt Manu Klātbūtni, Es esmu jūsu vidū; noskaņojiet savas sirdis ieklausīties un izprast Manus Vārdus; mīļotie bērni, ir pagājis nedaudz vairāk kā viens gads, kopš Es, Kungs, jūs uzrunāju šajā īpašajā veidā, sniegdams jums Savus Vēstījumus un atklādams jums Savas Svētās Sirds Brūces; Es jums esmu darījis zināmu Baznīcas pašreizējo stāvokli un atklājis Manas Dvēseles sarūgtinājuma cēloni; Es ar jums visiem esmu dalījies Savā Miera un Mīlestības Krustā;

Es jums esmu darījis zināmas Savas visapslēptākās ilgas, un Mans Svētais Gars ir jums atgādinājis Manus norādījumus un padomus; Es jums esmu atgādinājis arī Savas Baznīcas mācības; esmu jūs sapulcinājis vienkopus, jo jūs esat Mans Īpašums un pie Savējiem Es esmu nācis parādīt Savu Godību;

Es esmu jūsos, bet jūs – Manī; Es esmu pasaules Gaisma, bet jūs – Mani maziņie, Mani trauki, kurus piepildu gan ar Savu Gaismu, gan ar Miera un Mīlestības vēstījumiem;

Es esmu jūs sapulcinājis, kā gans sapulcina savas avis atpakaļ ganāmpulkā, un esmu jūs visus ieskāvis Savās Rokās; bet Man ir arī citas avis, kuras Man vēl ir jāatved atpakaļ; Es jūs visus gatavoju dzīvei Jaunā Zemē un zem Jaunām Debesīm; Mīlestības atgriešanās ir tuvu, pavisam drīz jūs sadzirdēsiet tās soļus uz atgriešanās takas, un Mīlestība iemājos jūsu vidū; tieši tāpēc visapkārt pasaulē atskan Mana Balss, un tieši tāpēc jūs jaunieši redz vīzijas; Es esmu teicis, ka izliešu Savu Garu pār visu cilvēci, un jūsu dēli un meitas pravietos, un pat vismazākajam Es došu Savas Svētības; patiešām, šodien Mana Balss sauc tuksnesī, un Es aicinu ikvienu no jums; tomēr daudzi nav izpratuši, ko Mans Gars saka, nav izpratuši arī Manas Zīmes un jauniešu redzētās vīzijas; viņi vairs nepievērš uzmanību Mūsu Sirds augļiem, bet pret Maniem izredzētajiem izturas kā pret krāpniekiem;

šajā īpašajā veidā Es būšu jums līdzās pavisam īsu brīdi, tomēr Es neatstāšu jūs, pirms jums nebūs drošības par patvērumu un ganībām; Es esmu jūsu Labais Gans, Kurš rūpējas par jums; Es esmu Kungs, Kurš kā Sargs ir nomodā par jums; kā gan Es būtu varējis pretoties un nenokāpt pie jums, dzirdēdams no zemes paceļamies tik daudz žēlabu un elsu? kā gan Es būtu varējis nesteigties pie jums, redzot tik daudzus dodamies mūžīgajā ugunī? Es nāku pie jums caur šiem vēstījumiem nevis, lai jūs tiesātu, bet gan, lai brīdinātu; Es nāku, lai glābtu pasauli, es nenāku pasauli nosodīt, bet pasaule atkal nepareizi novērtēs Laikus, tāpat kā tā nenovērtēja Manis kā Mesijas Atnākšanas Laiku un neatpazīna Mani, bet izrīkojās ar Mani pēc savas labpatikas un atdeva Mani pagāniem; pasaule neatpazīna Laikus un neatzina to, kurš tika sūtīts iztaisnot ceļu Manā priekšā; Jānis Kristītājs nāca Elijas garā, bet viņi ar to izrīkojās, kā tiem patika; šodienas paaudze vēlreiz pārpratīs laikus, jo šie Laiki nav tai labvēlīgi; esmu sacījis, ka pēdējās dienās Es jums sūtīšu Mozu un Eliju, bet jūsu paaudze tos neatzīs, neklausīsies viņos un tos nesapratīs, šis laikmets viņus atgrūdis un nozākās, tāpat kā atgrūda Jāni Kristītāju un Mani kā Mesiju;

Es esmu sacījis, ka pēdējās dienās parādīsies daudzi viltus Kristi; esmu jūs brīdinājis un ieteicis jums palikt nomodā; mūsdienu viltus Kristi ir dažādās viltus reliģijas; Es esmu jums devis Savu Vārdu un esmu jūs brīdinājis neiet šo sektu pēdās, esmu uzticējies Pēterim atbildību pār Savu Baznīcu un esmu viņam lūdzis jūs paēdināt, rūpēties par jums un jūs mīlēt;

patiesi Es jums saku, pirms nomirs šī paaudze, piepildīsies viss, ko Es jums esmu sacījis; lai jūs nepieviļ pretinieku argumenti, tāpēc nepiekrītiel tiem, kuri pretojas Pēterim; Es Pats jums došu gudrību atpazīt, ko Gars šodien saka Baznīcai, tāpēc negatavojiet aizstāvības runu...

vīģes koka augļi ir gatavi, un Mana Valstība ir tuvu klāt pienākusi¹... lūdziet par tiem, kuri neizprot, jo arī ticība ir Manis dota žēlastība; Es jūs esmu izvēlējis un tādēļ jūs tiksiet vajāti; tomēr neļaujiet jūsu sirdīs ienākt bailēm; mīliet cits citu un nekritizējiet; ļaujiet Mīlestībai, kuru esmu jums parādījis, kļūt par Manu jauno mācekļu simbolu; lai pēc mīlestības ar kādu jūs mīlat cits citu apkārtējie atzīst, ka jūs esat Mans Ganāmpulks, Mani bērni, kuru mājoklis ir pats Dievs; bērniņi, mīliet cits citu kā Es jūs mīlu; neprasiet zīmes, bet esiet pateicīgi par to, ko Gars jums patlaban dāvā; patiesi Es jums saku: pavisam drīz būs tikai viens Ganāmpulks, kuru vadīs viens Gans;

Es esmu Gars, tāpēc vēlos, lai jūs Mani pielūgtu garā un patiesībā; Es vēlos, lai jūsu vārdi nebūtu miruši, tāpēc iemācieties lūgties ar sirdi; lūdzieties par visu Baznīcu, esiet Manas

¹ Jēzus šos vārdus izteica ļoti majestātiski, tā, it kā Viņš tos sacītu Pats Sev.

Baznīcas vīraks – ar to Es domāju, lai jūs lūgtos par visiem tiem, kuri sludina Manu Vārdu – sākot ar Manas Baznīcas Vikāru, kurš pārstāv Mani mūsaiņu apustuļu un praviešu priekšā, par visiem priesteriem un Baznīcas kalpotājiem, par visiem lajiem; lūdzieties, lai viņi saprastu, ka visi kopā tie veido Vienu Miesu, Manu Miesu; jā, jūs visi veidojat vienu miesu Manī;

lūdzieties par tiem, kuri atsakās klausīties; lūdzieties, lai viņu negribīgumu nomaina ilgās dzirdēt kādu sprediķi vai Gara iedvesmotu atklāsmi; lūdzieties, lai viņi saprastu, kā Gars darbojas visdažādākajos veidos un kā Viņš jūs māca, atgādina visu un jūs brīdina; lūdzieties, lai viņi atļautu Manam Garam viņus uzrunāt;

šajās atklāsmēs Es neatklāju ko jaunu; Es jau agrāk esmu jums to stāstījis, lai jūs ticība, pienākot pārbaudījumiem, nesvārstītos; maziņie, neaizmirstiet, ka cilvēks, kurš nekad nav piedzīvojis grūtības, zina ļoti maz; Es nemitīgi būšu nomodā pār jums, tomēr vēlos, lai jūs pilnībā nododat sevi Man, un Es varu jūs veidot pār Savas labpatikas; gribu, lai jūs būtu kā māls podnieka rokās un Es varētu jūsos atjaunot Savu dievišķo Tēlu; Es gribu jums atdot atpakaļ to dievišķību, kas jums kādreiz bija, bet ko jūs esat pazaudējuši;

Mani ziediņi, Es jūs tik ļoti mīlu! Es svētīju jūs visus, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības zīmi;

esiet vienoti;

nāciet un ieklausieties Manā Mātē;

pie raksti Manu Vēstījumu, Vassula; ziediņ, Es tevi svētīju;

Vissvētākā Māte, arī es Tevi svētīju un klausos Tevi;

miers lai ir ar jums; Jēzus un Es – mēs svētījam ikvienu no jums; Svētais ir jūsu vidū un Gudrība jūs māca; ieklausieties Manī; Mūsu Mīlestība uz jums ir tik varena, ka neviens cilvēks virs zemes nespēj to izprast (neviens nekad nav redzējis Dievu);¹ Svētais jūsu tautai ir atsedzis Savu Svēto Vaigu, Viņš ir atklājis Savu Mīlestību un parādījis jums Savas Vissvētākās Sirds Brūces;

Dievs tik ļoti ir mīlējis pasauli, ka sūtījis Savu vienīgo Dēlu, lai Viņš kļūtu par Upuri, kurš noņem jūsu grēkus; Viņš, Kura vieta ir pie Dieva Tēva labās rokas, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā ir nonācis, lai īpašā veidā būtu pie jums, klātesošs Savējo vidū; svētumu Svētums nāk jums atgādināt, lai jūs dzīvotu svēti, tāpat kā Viņš ir Svēts; Viņš ir nācis, lai atgādinātu, ka ikviena miesa ir zāle, bet tās skaistums līdzinās savvaļas ziedam – zāle izkalst un puķe novīst, bet Viņa Vārds paliek mūžīgi;²

Mani bērniņi, jūsu Kunga Vīna dārzs mūsdienās dzen savus asnus visdažādākajās pasaules malās, jūsu tuksnesī arvien skaidrāk ir saklausāma Viņa Balss; Viņš turpinās izplatīt šīs nelielās Savas Valstības oāzes, un Viņa Valstība virs zemes būs līdzīga tai, kas ir Debesīs; neesiet pārsteigti un nebrīnieties, bet gan priecājieties! priecājieties, ka Viņa Svētais Gars tik bagātīgi ir ticis izliets pāri visām tautām un dāvājis tām jaunus mācekļus; ja vien jūs šodien ieklausītos Mūsu balsī un nenocietinātu Savas sirdis kā Sacelšanās dienā ... laiks paskrien ātri, tāpēc Es jūs ļoti lūdzu uzmanīgi ieklausīties Mūsos; drīz vien jūs vairs Mani neredzēsiet;

Mani mīļie bērniņi, dzīvojiet Kristū, dzīvojiet Viņā un vienmēr esiet gatavi sastapties ar Kungu, jo Viņš ir jūsu vidū, esiet laimīgi un priecājieties kopā ar Mani, turpiniet darīt

¹ Neviens cilvēks nekad nav redzējis Dievu; Visā pilnībā neviens cilvēks nekad nav izpratis Viņa Mīlestību, un tāpat – nav Viņu redzējis.

² 1 Pēt 1, 24 – 25; Is 40, 7 – 8.

„Visžēlsirdīgais!

Tev pieder varenība, spēks un godība, Tev pieder valdīšana, un Tu valdi visā un pār visu!
Caur Tevi un Tevī Vienotība nonāks kā zibens, lai pagodinātu un slavētu Tavu Miesu.
Āmen.”

Es jums saku, ka Vienotībā jūs līdzināsit traukiem, kuri nes Manu Gaismu, sludina Manu Valstību un māca Patiesību pilnīgā brīvībā un netraucēti; (pieraksti vēl dažas rindas Maniem izredzētajiem) esiet gatavi sastapties ar vēl dažiem pārbaudījumiem, Es eju jūsu priekšā un atveru jums ceļu, tādēļ nebaidieties; daudzos jūsu darbība izraisīs sašutumu, tomēr tas, kurš sludina Patiesību, nekad neiztieks bez pārbaudījumiem; jums apkārt ir sastājušies pretinieki, bet vai jūs kādu no tiem esat izjūtuši? vēl pirms tie jūs aizsniedz, Es jau esmu tos izkaisījis; Es, Kungs, eju jums līdzās;

uzklausiet Mani; lai apvienotos, jums visiem nāksies pieliekties; jūsu vidū nav vietas ne sacensības garam, ne augstprātībai; ikvienam ir jācenšas neizcelt sevi; Es esmu Dievišķs un vēlos, lai arī jūs būtu dievišķi;

Mani mīļotie, jums visiem ir jāpieliecas, jo jums visiem ir ticis dots Viens Gars; Es, Kungs, jūs svētīju;

Jēzu?

Es esmu;

Es, Jēzus, tevi mīlu; meitiņ, pasaki Man: ja Es nebūtu tuvojies tev šādā veidā un tevi atpestījis, vai tu būtu gaidījusi uz Mani un Man kalpojusi? ja Es nebūtu tevi pacēlis, vai tu apzinātos visu, kas notiek Manā Baznīcā?

Nē, nē, Kungs... bet es neesmu tik laba, lai Tu man visu to dotu!

ziediņ, pat arī ja tu neesi tik laba, Es esmu tev līdzās, lai tevi svētītu, un ievestu tevi arvien dziļāk Manā Sirdī; paēd no Manis šādā veidā, saņem Manu Mieru;

pacel savas acis uz Mani,

un Mans Svētais Vaigs atmirdzēs pār tevi; Es tevi esmu svaidījis kļūt par vienu no Manām līgavām, Es tevi esmu paaugstinājis, lai tu būtu Mana; Mīlestība tevi mīl... Es tevi esmu iesmaržinājis ar Savām vismalkākajām smaržām un ļāvis šos smaržu sajast arī taviem draugiem; Es tevi esmu izrotājis ar saviem dārgumiem, lai tu līdzinātos Man, Es esmu cieši saistījis tevi pie Sevis;

pacel savas acis uz Mani,

un uzlūko Manu Svēto Vaigu, Es esmu tavš Pestītājs, Kurš tevi mīl; pieņem to veidu, kādā tevi vadu; Manas ieceres ir radušās vēl ilgi pirms tavas dzimšanas; Mana mīļotā, gavē un mērdē savus jutekļus; labo to kļūdas, kuri Mani ievaino;

pacel savas acis uz Mani,

un sajūti, kā Mana Mīlestība tevi pārklāj un pārņem sevi; esi Man patīkama, gandarot par citiem; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl vairāk nekā jebkurš cits – vai tu vēl pretosies Manam aicinājumam? vai tu pretosies Man? Es tevi esmu saucis tavā vārdā un veidojis pēc Manas Līdzības, Es tevi esmu augšāmcēlis no mirušajiem un atbrīvojis tavu dvēseli no pazemes valstības;

pacel savas acis uz Mani,

palūkojies uz savu Karali, kurs ir pārklājis un izgreznojis tavu kailumu ar Savām Svētībām; Es esmu salaulājis ar tevi un ar Gudrību tevi uzaudzinājis; ai, Vassula, Mana skolniece, priecājies un dalies it visā ar Mani;

pacel savas acis uz Mani,

un palūkojies uz To, Kurš tevi izglāba; Es esmu Tas; Es esmu Tas, kurš tevi radīja;

pacel savas acis uz Mani,

un palūkojies uz Mani, Es esmu Tas, kurš tev atklāju Savu Svēto Vaigu, Es esmu Tas, kurš pamodināja tavas maņas, Es esmu Kungs, kurš raudzījās uz tevi un tevi novērtēja, un dāvāja tev Savas Mācības; lūkojies uz Manām Lūpām;¹ no šīm pašām Sava Dieva Lūpām tu esi saņēmusi visu, ko tu šodien zini; no Sava Dieva Lūpām tu saņēmi to, ko pierakstīji, un visas Zināšanas, kas tev ir, nāk no Manis; Es esmu tavs Audzinātājs; vai piekriti, ka Es vedīšu tevi Savās Pēdās līdz pat galam? vai atļausi Man to darīt?

No pašas Tavas Plaukstas es esmu saņēmusi barību, bez kādiem nopelniem. Kas gan es esmu, lai tiktu apveltīta ar visām šīm žēlastībām! Viss ir Tevis dots – Tava Roka ir bagātīgi mani apdāvinājusi. Kungs, es tevi svētīju!

Es priecāšos un liksmošos Tavā Mīlestībā, un dedzīgi sekošu Tev līdz galam, es to darīšu arvien mērķtiecīgāk...

paņem Manu Miera un Mīlestības Krustu – mēs kopā iesim uz priekšu ... atceries, Mana mīlotā, ka Es vienmēr esmu tev līdzās; neaizmirsti par Manu Svētumu, lai arī pati staigātu svētumā; sniedz Man savu grēcīgumu, un Mana Dvēsele tevi mierinās; tavs Pestītājs ir tavā tuvumā; Es paceļu nabagu no putekļiem; Mana Vassula, vai redzi, ka tikai ticībā un caur ticību Es tev esmu ļāvis ieiet šai žēlastības stāvoklī;

(Kungs vēlējās pateikt, ka esmu Viņam tuvojusies tikai pateicoties Viņa žēlastībai un ticībai, pie tam – caur bērnišķu ticību.)

Es, Jēzus, tevi mīlu; vienmēr iepriecini Mani;

1990. gada 18. janvāris

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mums! Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mums!

Es jums saku: ja kāds lūgsies šo lūgšanu,² Debesis tam atvērsies un Mana Žēlsirdība viņu izglābs; samierinieties ar Mani un katru dienu lūdziet: „Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, esi man, grēciniekam, žēlīgs”;

meitiņ, iemāci šo lūgšanu saviem brāļiem;³ iemāci viņiem to lūgties klusumā un vientulībā; meitiņ, esi Manas Baznīcas rota;

nāc, virzies uz priekšu sirds šķīstībā;

1990. gada 19. janvāris

miers lai ir ar tevi; pārdomā Manas Klātbūtnes noslēpumu; ak, Vassula, pasaulē ir tik daudz kārdinājumu, ka dvēseles nevar atļauties aizmigt kaut uz brīdi; tām ir jādzīvo nemitīgā lūgšanā un nomodā, jo kārdinājumus var izraisīt arī visīstākie nieki; Sātana izliktie slazdi ir tik viltīgi apslēpti, ka dvēseles bez mazākās vilcināšanās padodas to vilinājumam – tās pat neapzinās savu kritienu! Ja vien tās būtu ieklausījušās Manī, vairāk laika veltījušās lūgšanai un centušās izjust Manu Klātbūtni, ja vien tās būtu sarunājušās ar Mani kā ar Savu Draugu un lūgušās Mani kā savu Tēvu – tās daudz skaidrāk pamanītu tām izliktos slazdus; nepārtraukta lūgšana attālina ļauno garu un dvēseli tuvina Man;

nāc un slavē Mani, meitiņ, tas Mani pagodina un iepriecina; lūdzies arī šādiem vārdiem: ”Gods lai ir Visaugstākajam Dievam un svētīts lai ir Viņa Vārds!”

ar šiem vārdiem ir pietiekami, lai Es tiktu pagodināts; pēc tam saki:

¹ Jēzus to sacīja, ar diviem pirkstiem norādot uz Savām Lūpām.

² Pareizticīgo Baznīcai tradicionālo: „Jēzus lūgšanu”: „Kungs Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls, esi man, grēciniekam, žēlīgs.”

³ Katoļiem.

„Mans Jēzu, Tu man esi izrādījis tik lielu labvēlību, Es tevi svētīju!”
nāc; šie vārdi Mani ļoti iepriecina; mēs, mums?

Jā, Kungs.

mēs, mums?

Jā, Svētā Māte!

tu esi Mans ziediņš;

1990. gada 21. janvāris

miers lai ir ar tevi; nekad nemitēties ilgoties pēc Manis; šādas ilgas Mani pagodina, bet tevi, maziņā, šķīstī; iegremdēties Manas Svētās Sirds dziļumos un ļauj Man tevi tajos apslēpt; Es vēlos, lai tu piederētu vienīgi Man, un mīlu tevi ar greizsirdības pilnu mīlestību; tavš Dievs mīl tevi, neskatoties uz tavu niecību, nespēju sekot Maniem norādījumiem un neatbilstību Manam Likumam; neskatoties uz tavām nepilnībām, Es tevi neprātīgi mīlu; mazo jēriņ, Es tevi mīlu, jo tu gribi Man sekot; Es tevi pacelšu uz Saviem plecīem, un tu būsi ar Mani, lai arī kurp Es dotos;¹

1990. gada 22. janvāris

(Vēstījums lūgšanu sapulcei Nīcā, Francijā, 1990. gada 11. februārī.)

miers lai ir ar jums;

Es esmu Mīlestības, Miera un Samierināšanās Gars; Es jūs mīlu vairāk nekā jebkurš cits; Es esmu jūsu Radītājs; patiesi Es jums saku – Es turpināšu izliet Savu Svēto Garu pār jūsu dēliem un meitām tā, kā tas vēl nekad nav noticis nevienā paaudzē; Es jūs pabarošu pats no Savas Rokas un likšu jūsu sirdīs Savu absolūto Likumu;

šajās dienās Es jums visiem atklāju Savu Svēto Vaigu; patiesi – Mans Svētais Vaigs atmirzēs pār jums, Mani mīlotie; Es jums atklāšu Savu Godību un nākšu pie jums, kuri Mani vēl neapzīstat; Es satveršu jūs aiz rokas un ievēdīšu jūs Savā Svētajā Sirdī; Es jums ļaušu sajūst Savus Sirdspukstus un tad, ja jūs Man atļausiet, Es savaldzināšu jūsu sirsniņas un pārņemšu tās ar Savu kvēlo Mīlestību, un jūs pilnībā piederēsiet Man;

ja jūs sevi atdosiet Man, Es jūs izveidošu pēc Sava dievišķā Tēla un atdošu jums atpakaļ jūsu dievišķību; Es jūs darīšu svētus, tāpat kā Es esmu Svēts; nāciet pie Manis, sava Pestītāja – kādēļ gan raudzīties kaut kur apkārt? kādēļ meklēt iznīkstošo - to, ko piedāvā pasaule? Meklējiet Svēto un Mūžīgo; kādēļ balstīties pasaules piedāvātajā, ja Es jums dāvāju neiznīcību? vai neesat dzirdējuši, ko Es esmu sacījis, ka visa miesa ir kā zāle? zāle sakalst un puķe novīst, bet Mans Vārds paliek mūžīgi; pievērsieties Man un ļaujieties uz Manu mīlestību;

Mani bērniņi, Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; neklausieties kārdinātājā, kurš vēlas iznīcināt jūsu dvēseles; viņam pieder vara tikai šajā pasaulē, bet ieklausieties Manī, jūsu Dievā, kurš jums šodien piedāvā Savu Roku un Kurš noliecas līdz pat zemei, lai paceltu jūs no putekļiem un darītu jūs svētus Manā Sirdī; klausieties Manī un jūs iemantosiet Manu Valstību;

nāciet pie Manis un samierinieties ar Mani; Es jums atstāju mantojumā Savu Mieru – Mieru, ko pasaule nespēj dot; nāciet pie Manis visi, kuri vēl neesat Mani atzinuši par savu Pestītāju; nepieķerieties lietām, kuras nespēj jūsu dvēseles ne pacelt, ne tās pabarot, nekļūstiet to vergi! lai arī grēcīgi un ar vainas apziņu -atgriezieties pie Manis, jo Es jūs pieņemu tāds, kādi jūs esat, un saku jums, ka esmu jums jau piedēvis; Mani bērniņi, atļaujiet jums atgādināt, ka nevienam cilvēkam nav lielākas Mīlestības uz jums kā Manējā;

¹ Mani pārklāja Jēzus Mīlestība, kuru man ir grūti aprakstīt vārdos.

paceliet savas Acis uz Mani, uzlūkojiet To, Kurš jūs lūdz... Es, Jēzus, jūsu Pestītājs, šodien nāku pie jums un runāju caur to mutēm, kuri jūsu vidū ir vismazākie; Es nāku pie jums kailām kājām¹ un kā Ubags lūzdu no jums kaut nedaudz pretmīlestības; Es meklēju jūsu sirdis, neatsakiet Man ... dienu un nakti Es izstiepju jums pretim Savas Rokas, kad jūs nāksiet pie Manis? kad Es sadzirdēšu jūsu atbildi? vai šajā tuksnesī Es atradīšu atbildi, Mans bērniņ, vai arī Manu Dvēseli pārklās klusums? ieklausies Manā saucienā, ieklausies Manā lūgumā – Tu vari Man dāvāt šādu mierinājumu, nebaudies, Es tev palīdzēšu, Es tevi pilnībā atjaunošu, ja vien tu tikai pilnībā atdosi sevi Manās Rokās;

Es esmu atnācis līdz pat tavām durvīm; un šodien, ja jūs esat sapulcējušies šeit, lai klausītos, ko Mans Gars jums saka, tad tas ir tāpēc, ka Es esmu izvēlējis šādu ceļu;

Es atnācu, lai dāvātu jums Cerību un Gaismu; Es neesmu nācis, lai jūs nosodītu, bet gan lai jūs, Mani bērni, atmodinātu un parādītu Savu Vissvētāko Sirdi, un lai jūs ieraudzītu, Kas stāv jūsu priekšā; jūs esat Mani, lai arī ne visi... daži no jums godu no cilvēkiem liek augstāk par to godu, kas nāk no Dieva, tādēļ patiesi Es jums saku:

šodien saņemiet Manu Svēto Garu...

šodien saņemiet Manu Svēto Garu...

šodien saņemiet Manu Svēto Garu...

atgriezieties pie Manis; Es esmu nolēmis atbrīvot jūs no ļaunā un atmodināt jūsu mīlestību uz Mani; Es esmu nolēmis parādīt Sevi un dot jums Savas Svētās Klātbūtnes zīmi, tāpat kā esmu to devis citiem, pārklādams jūs ar Savu vīraka maigo smaržu;

nāciet pie Manis un sarunājieties ar Mani, jo saruna ar Mani ir lūgšana, lūgšana, kas izplūst no jūsu sirds; Es esmu nācis nakts klusumā jums atgādināt Savus norādījumus un pavēles; vai nezināt, ka kopš laiku iesākuma, kad uz zemes parādījās cilvēks, Debesīs jums ir sagatavota mājvieta? jūsu mājas ir Debesīs, Man līdzās; piepildiet šo telpu ar savu klātbūtni, neapbēdiniet Mani, liekot Man visu mūžību noskatīties tukšā, jums paredzētā istabā... atgriezieties pie Manis, pārstāji bezmērķīgi maldīties pa tuksnesi; bērniņi, meklējiet Mani, nedariet vairs ļaunu, mācieties piedot, mācieties darīt labu, paļaujieties uz Mani, savu Dievu, mācieties mīlēt savus ienaidniekus; samierinieties ar Mani, jo, patiesi Es jums saku, ka mūsdienu pasaules nelaimju un posta cēlonis ir tās atkrišana no Manis;

Mani draugi – jūs, kas Mani mīlat un veltāt Man visu savu dzīvi, jūs, kas pabarojat trūcīgo, kad tas sauc, un sasildāt bāreni, kuram trūkst mīlestības, jūs, kas uzlūkojat nabago vajadzības, mierināt atraitni un plaši atverat sava nama durvis tiem, kuriem nav tēva; un jūs, kas kalpojat taisnībai un nekad nepaceļat savu roku pret nevainīgo – priecājieties! jo jūs patiešām esat Mani bērni;

mīļotie, šodien Es jūs aicinu dedzīgi lūgties un gandarīt par tiem, ko mīl Manas Sirds, bet kuri ir pavērsušies pret Mani; Es jūs aicinu upurēties par tiem, kuri vēl vairāk uzplēš Manas Brūces, nogalinot savus bēmus pirms viņu dzimšanas, lūdzieties par tiem, par tiem klēpjiem, kuri tos veido, lai pēc tam aizmirstu; piesauciet Mani savās bēdās, un Es steigšos pie jums;

saskaitiet visas tās svētības, kuras esat saņēmuši, un slavējiet Mani – vai neesat dzirdējuši, ka Es steidzos palīgā visiem tiem, kuri ir Man pieķērušies? jūs neesat bāreņi, jo jums ir Tēvs Debesīs, Kurš jūs bezgalīgi mīl, un Viņa Vārds ir kā mirres, kuras Viņš izlej, lai jūs svaidītu un svētītu;

¹ T.i., ļoti lielā vienkāršībā, necenšoties izvēlēties svētākos, lai caur tiem Sevi atklātu.

mīļotie, Es jūs apveltu ar Savas Mīlestības dāvanu; esiet drosmīgi jūs, kuri upurējaties citu labad; Es esmu jums līdzās, lai jūs mierinātu; esiet drosmīgi, Mani bēmiņi, jūsu Dievs ir jums ļoti tuvu, un daudzi jau ir sadzirdējuši Manus Soļus; Mīlestība atgriežas pie jums mīlestības veidolā un mājās jūsu vidū;

Es svētīju ikvienu no jums un atstāju uz jūsu pieres Savas Mīlestības zīmi; esiet vienoti;

1990. gada 26. janvāris

miers lai ir ar tevi; Mīlestība tevi mīl; evaņģelizē ar mīlestību; atkārto aiz Manis šos vārdus:

„Mans Kungs un Karali, uzturi manu garu nelokāmu un paklausīgu, es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. Āmen.”

(Ps. 51, 14 – 15)

(Vēlāk:)

iepriecini Mani un paliec Manā Gaismā; Es esmu Gaisma; lūdzies, Mana Vassula, lai tās dvēseles, kuras Mani ievaino, ieraudzītu Manu Gaismu un sāktu atšķirt savu labo roku no kreisās; ieklausies Manā Mātē:

šodien Mana Sirds raud par daudzajiem grēkiem, pasaule ir nepateicīga Mīlestībai; Es parādos daudziem un aicinu viņus atgriezties pie Dieva un mainīt savas dzīves, tomēr tikai pavisam nedaudzi to izdara; lielākā daļa nemainās, mietiņ, lūdzies par šīm ietiepīgajām dvēselēm;

Svētā Māte, es lūgšos.

Es svētīju tevi un visus tos, kuri lūdzas par šīm dvēselēm;

1990. gada 29. janvāris

Kungs?

Es esmu, maziņā, lūgšimies kopā:

„Kungs, mans Dievs, pacel manu dvēseli no tumsības Savā Gaismā, ietver to Savā Svētajā Sirdī. Pabaro manu dvēseli ar Savu Vārdu, dāvā tai Sava Svētā Vārda svaidījumu un sagatavo to uz klausīt Tevi; apdves manu dvēseli ar Savu svēto smaržu, atdzīvini to, savaldzini manu dvēseli, lai tā spētu iepriecināt Tavējo; Tēvs, izgrezno mani, Tavu bērnu, pilinot pār mani Savas šķīstās mirres; Tu mani esi iavedis Savā Debesu pagalmā, vietā, kur tiek nosēdināti visi izredzētie, un Tu mani esi parādījis Saviem eņģeļiem; pēc kā gan vēl lai ilgojas mana dvēsele?

Tavs Gars man ir dāvājis dzīvību un Tu, Dzīvā Maize, esi mani atjaunojis, Tu man esi devis dzert Savas asinis, lai darītu mani līdzdalīgu Tavā Valstībā un mūžīgajā Dzīvē.

Slava Visaugstākajam! Lai ir godināts svētumu Svētums, slavēts lai ir mūsu Kungs! Lai ir svētīts Kungs par Viņa Žēlsirdību un Mīlestību, kura sniedzas uz paaudžu paaudzēm un ilgs mūžīgi. Āmen.”

labi, Mans bērns;

(Jēzus bija iepriecināts.)

1990. gada 30. janvāris

Mans Kungs?

Es esmu; atbalsties pret Mani vienmēr, kad jūties vāja un zaudē drosmi; Es tevi mīlu un šīs Mīlestības dēļ es pieļauju dažas situācijas un notikumus, lai parādītu, ka bez Manis tu neesi nekas; Es pieļauju šos notikumus, lai paturētu tevi Savā tuvumā un darītu tavu dvēseli atkarīgu no Manis; Es vēlos, lai tu uz Mani paļautos un Man uzticētos; Es esmu Tas, Kurš satur kopā zemes pamatus;

ziediņ, pasaki Man, ka Mani mīli, atbalsties pret Mani, ieklausies Manā Balsī un seko Man aklā ticībā; strādā kopā ar savu Dievu, nāc, tas iepriecina Mani, Es un tu, tu un Es – vai redzi?

1990. gada 31. janvāris

(Vakar Kungs man diktēja vēstījumus septiņas stundas, bet šodien – sešas. Visbeidzot es pavaicāju Jēzum: „Jēzu, vai mēs varētu darīt arī ko citu?” (Gribēju iztīrīt virtuvi.) Jēzus, ne mirkli nešaubīdamies, teica: „Nu tad ejam!” Šķita, ka Viņš to vien vēlas, lai es ķertos pie darba. Viņš izturējās tā, it kā man būtu jādara ļoti svarīgs un neatliekams darbs ...)

(Jaunavas Marijas vēstījums lūgšanu sapulcei Nīcā, 11. februārī:)

Mani bērniņi, miers lai ir ar jums visiem; Es esmu jūsu Debesu Māte, Es esmu Pestītāja Māte, jūsu Glābēja Māte; šodien Es jūs visus aicinu palūkoties uz Debesu lietām; Es aicinu jūs nošķirt sevi no pasaulīgās domāšanas un pacelt acis uz Debesīm; meklējiet visu, kas ir no Debesīm, meklējiet Gaismu, un Tā jūs neatstās, esiet patīkami Dievam un pievērsieties Viņam; nemeklējiet atbalstu pasaulē, bet gan Viņā; Viņš vadīs jūsu soļus pretim Debesīm;

ak, mīļie bērniņi, vai jūs vēl arvien neesat sapratuši? jūsu īstās mājas ir Debesīs, bet zeme ir tikai sagatavošanās, lai satiktos ar Dievu; Dievs jūs ir apveltījis ar Savas Mīlestības dāvanu – vai jūs tai neatbildēsiet? daudzi no jums ir redzējuši daudzas zīmes; šīs zīmes liecina par Laiku beigām un tās ir jāņem vērā; tās nav pasaules gala zīmes, bet gan kāda laikmeta beigu zīmes; Es un Jēzus – Mēs jūs visus gatavojam ieiet Miera un Mīlestības laikmetā;

jau sen atpakaļ jums ir tikušas apsolītas jaunas Debesis un jauna Zeme, tādēļ Es aicinu jūs uz atgriešanos vēl pirms jūsu šķīstīšanas dienas, jo laiks ir īss; Es jums saku, pirms vēl aizies šī paaudze, piepildīsies viss, ko Es jums esmu sacījusi caur Savām izvēlētajām dvēselēm, sākot no Fatimas līdz pat mūsu dienām; mīļotie bērniņi, atcerieties, ka Mūsu Klātbūtne arī ir sakraments, un jums vienmēr ir jāatceras, ka NEKAD neesat vieni; mācieties nemītīgi lūgties no visas savas sirds, mācieties gavēt un gandarīt; pierodiet reizi mēnesī iet pie grēksūdzes; nepagurstiet laba darīšanā, dariet labu, cienot citus un rūpējoties par viņiem; dzīvojiet saskaņā ar Kunga Likumu; bērniņi, Es jūs mīlu un aiz Mīlestības Es jūs gatavoju sastapties ar Kungu; Es svētīju ikvienu no jums – atgriezieties mājās, nesot sevī Mūsu Mieru un nekad neaizmirstiet, ka Mēs esam ar jums;

(Lasījums no Svētajiem Rakstiem: Lk 18, 1 – 8.)

Kungs?

Es esmu; Es tev dāvāju Savu Mieru; Nīcā atklāj Manu Svēto Vaigu; Es stāvēšu daudzu priekšā; Mans bērns, neļauj nevienam tevi iebiedēt, Mīlestība tevi mīl;

(Jēzus man dāvāja drosmi gaidāmajai lūgšanu sapulcei Nīcā.)

Debesis ir radītas no Gaismas un, kad Debesu durvis ir kaut vai pavisam nedaudz pavērušas tavā priekšā, šī Gaisma tevi apklāj visā pilnībā; Es tev esmu dāvājis iespēju „nogaršot” Debesu gabaliņu; ļauj Man saņemt tavas pateicības un cildinājumus, tādēļ Manā Svētnīcā sludini brāļiem Manu Vārdu, slavē Mani sapucējušos ļaužu priekšā, iekvēlini Manu bērnu sirdis, atdod visu godu Dievam; Mīlestība ir tev līdzās;

es gribu piepildīt Tev dotos solījumus, mans Kungs. Es mēģināšu to darīt, dāvājot Tev savu pateicību. Dod man izrunāt īstos vārdus, kuri Tevi pagodina. Es svētīju Tevi mans Dievs, pateicos, ka esi mani lutinājis un ļāvis man staigāt Tavā Klātbūtnē, dzīvajā Gaismā.

1990. gada 9. februāris

(Vēstījums Sionai. Kapucīnu klosteris.)

miers lai ir ar jums; vienīgais, ko no jums sagaidu, ir mīlestība; mīļotie bērniņi, tas esmu Es, jūsu Jēzus, Kas dod jums šos daudzos vēstījumus, lai atgādinātu par Savu Likumu, lai atgādinātu jums, Kas Es esmu; ja jūs padarāt Manu Vārdu par savām mājām, jūsu dvēsele pacelsies pie Manis un jūs aizsniegsiet Mani; nāciet pie Manis, pirms vēl jūsu gars nav jūs pievīlis; nāciet un pārdomājiet visu, ko Es jums esmu mācījis, pārdomājiet arī Manas ilgas un vēlmes; meklējiet Mani un esiet izslāpuši pēc Manis; pārdomājiet visu Manis teikto un uztveriet Manus Vārdus nopietni; Es vēlos, lai jūs pielietotu dzīvē visu Manis teikto un glabātu To kā dārgumu;

ak, mīļotie bērni... ja vien jūs zinātu, cik ļoti Manu Vissvētāko Sirdi ievaino katra reize, kad kāds Manu Ilgu piepildīšanu atliek uz vēlāku laiku... ja vien jūs spētu saprast, ko Es esmu jums devis un vēlos dot, tad jūsu prieks būtu pilnīgs; slavējiet Mani, savu Pestītāju, dienu un nakti, slavējiet Mani par to, ka pabaroju jūs Pats ar Savu Roku; Es no Saviem Augstumiem esmu jūs uzklājis un nācis jums palīgā – vai jūs vēl arvien Manī neklausīsieties? pieņemiet Manas mācības un Manas vēlēšanās, un padodieties tām; tās ir līdzīgas sēklām, kuras esmu dēstījis jūsos; tad nu dariet to, ko es, jūsu Pestītājs, no jums sagaidu, un nepieviļat paši sevi, tikai klausīdamies Manos vārdos;

mīļotie, jums, ko Mana Dvēsele tā mīl, patiesi Es jums saku: Es ilgojos pēc lūgšanām, kuras nāk no sirds; Es vēlos, lai jūs lūgtos par bīskapiem un priesteriem, Es vēlos, lai jūs ieklausītos to mācībās, kuri pārstāv Mani; Es ilgojos, lai jūs gavētu un gandarītu par grēkiem; Es vēlos, lai jūs pēc iespējas biežāk pieņemtu Manu svēto Euharistiju un vismaz vienu reizi mēnesī ietu pie grēksūdzes; Es vēlos, lai jūs ik dienas izlasītu kādu fragmentu no Svētajiem Rakstiem; Es vēlos, lai jūs ar saviem upuriem labotu citu kļūdas; Es vēlos, lai jūs lūgtos Rožukroni un ja iespējams, visus trīs noslēpumus; Mans mērķis ir jūs atvest atpakaļ dievišķībā un lūdzu, lai jūs dzīvotu svēti, tāpat kā Es esmu Svēts; tie ir Mani Pamatprincipi; Es vēlos, lai jūs ik dienas veltītu sevi Man;

Es esmu Mīlestības Avots un ikviens no jums var pasmelt no Manas Sirds, lai šo Mīlestību varētu dot citiem; Es vēlos, lai jūs iemācītos pielūgt Mani un nekad, ne uz vienu mirkli neaizmirstu par Manu Klātbūtni; Mana Klātbūtne arī ir Sakraments, jums vienmēr jāatceras, ka NEKAD neesat vieni, jo Es vienmēr esmu ar jums; sasniedziet pilnību ... lai šī kailā zeme uzplaukst ... Es no jums nepieprasu kādas nezināmas lietas vai arī ko tādu, kas pārsniegtu jūsu spējas; Es jums lūdzu svētumu, un viss, kas Man ir, ir Svēts, Mana Miesa ir Svēta, tāpēc nāciet pie Manis, ēdiet Manu Miesu un dzeriet Manas Asinis, jo nevienu, kas nāk pie Manis, Es neatraidīšu; Es esmu Dzīvības Maize;

lūdzieties, lai ļaunais gars jūs nepieviltu; neļaujiet skumjām aizmiglot Manu Skatienu; no savu namu jumtiem sludiniet Manu Mīlestību, sludiniet, ka Mana Mīlestība ir saldāka par vīnu; Es jums visiem atgādināšu, ka jums ir Tēvs Debesīs, kurš jūs bezgalīgi mīl; Viņa Vārds ir kā mirres, kas izlīst no Viņa, lai jūs svaidītu un svētītu; Viņa Vārds ir Mīlestība; Es svētīju ikvienu, atstājot uz jūsu pieres ar Savas Mīlestības nopūtu; Mīlestība jūs mīl un katru dienu pie jums; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums:)

miers lai ir ar jums,

Mani mīļotie bērni, dariet tā, kā Kungs jūs aicina darīt; lūdzieties par tiem Maniem dēliem un meitām, kuri ir tālu no Mums, lūdzieties par viņu atgriešanos; vienmēr meklējiet to, kas ir svēts;

līdzinieties saulespuķēm, kuras meklē sauli un pagriežas pret to, sekojot Gaismas ceļam; uzlūkojiet to, ko Kungs jums piedāvā, un slavējiet Viņa Svēto Vārdu; tuvojieties Viņam jūs visi, kas ilgojaties būt Viņa tuvumā un baudiet no Viņa Augļu pilnuma; Dievs ir jūsu Radītājs un Viņš var būt arī jūsu Skolotājs;

nepārstāji lūgties, kad viss jūsu dzīvēs iet labi, lūdzieties arī tad, kad esat priecīgi; nāciet un slavējiet Viņu, gaviļējiet Viņā; Dievs ir arī jūsu Sargs, tādēļ esiet atkarīgi no Viņa un Viņš nekad jūs neatstās; Viņa Gaisma ir jūsu Vaduguns šīs zemes tumsībā; ievērojiet Viņa baušļus, mīļotie, esiet pakļāvīgi sava Tēva Rokām; esiet dedzīgi, izvēloties Gudrību par savu Audzinātāju un Vadītāju; pieaudziet Gudrībā, audziet Kunga Garā, lai varētu pastāvēt mierā un būt pilnībā vienoti ar Kungu;

šodien vēlos jums dot vēl kādu padomu: ejiet Ticības ceļu, ievērojot Likumu; lūdzu, dzīvojiet pēc Mūsu Vēstījumiem, pārdomājiet Mūsu vēstījumus; apzinieties, ka Jēzum un Man ir ļoti liels prieks jūs mācīt, bet Mūsu prieks būs pilnīgs tajā dienā, kad jūs pilnībā pārvarēsiet savu vienaldzību un paļāvīgi uzticēsiet sevi Dieva Rokām;

Es svētīju katru no jums; neaizmirstiet par Mūsu svēto Klātbūtni, neatstāji Mūs sev aiz muguras... lūdzieties, Mani mīlie bērniņi, un piepildiet savas dienas ar Mīlestības Klātbūtni;

1990. gada 13. februāris

(Šodien kopā ar kādu cilvēku lūdzāmiešos Rožukroni. Kad aizsākām ceturto noslēpumu – „Krusta nešana”, mani pēkšņi pārņēma dziļa aizrautība. Es vairs nevarēju parunāt, bet tikai čukstēt katru vārdu es izrunāju ar lielām grūtībām. Es izjutu sev apkārt Jēzus ciešanas un jutos līdzdalīga tajās. Sākot lūgt piekto noslēpumu, Krustā sišanu, šķita, ka pamazām izeju no šī stāvokļa, bet, kad pabeidzām Rožukroni, sajutu ļoti lielu smagumu, un gan manas kustības, gan runa bija lēnākas nekā parasti, mans gars vēl arvien juta Viņa agoniju.)

Jēzu?

Es esmu, visdārgākā dvēsele; Mana agonija ir ļoti smaga, tādēļ atļauj Man dalīties tajā ar tevi; kļūsti par Manām Debesīm, svētī Mani, Mīlestība tevi mīl, miers lai ir ar tevi, palūkojies uz Mani ... vai vēlies piedzīvot Manas Ciešanas? vai esi gatava upurēt vēl vairāk?

Es vēlos darīt Tavu Gribu.

tad mēs kopīgi dalīsimies daudz lielākās lietās; Vassula, šodien daudz neēd, bet rīt ievēro stingru gavēni; iepriecini Mani, veltot šo dienu Man, pagaidām vairāk neko neraksti, šodien Es vēlos tev atgādināt Savu Klātbūtni visā tās pilnībā;

Es tevi mīlu un tevi svētīju, mēs, mums – vai atceries? lūdzies;

1990. gada 15. februāris

Jēzu?

Es esmu; pilnībā atbalsties pret Mani; Manu jēru pulcēšana kopā, lai tos pabarotu ar Manu Maizi, pagodina Mani; nāc, atļauj Man tev iedot dažus Gaismas vārdus; Es esmu Augšāmcelšanās, kas mirušos atved atpakaļ Dzīvē; turpini savu ceļu; vai atceries? pasaki to!

Tava Klātbūtne, Kungs.

jā, meitiņ; Mana un arī Manas Vissvētākās Mātes Klātbūtne;

1990. gada 16. februāris

(Pēcpusdienā noliecos ceļos sava nelielā altāra priekšā, lai lūgtos Rožukroņa Sāpīgo daļu. Uzsākot pirmo noslēpumu „Jēzus Ģetzemanes dārzā”, sajutu, ka nespēju vairs

izdvest ne vārda. Tā vien šķita, ka mans gars atkal no jauna piedzīvo sava veida aizgrābtību un es iegremdējos Jēzus ciešanās. Šīs izjūtas mani neatstāja līdz pat pēdējai „Esi sveicināta, Marija” lūgšanai. Kad cilvēks, ar kuru kopā lūdzos, neskatoties ne uz ko, aizsāka otro noslēpumu „Šaustīšana”, es pēkšņi ar spēku tiku nomesta zemē uz paklāja, ar seju pie grīdas, bet rokas nedaudz virs galvas. Šķita, ka patiesi piedzīvoju šaustīšanu. Ik reizes, pleinei krītot pār mani, mana miesa spēcīgi noraustījās. Šīs lūgšanas laikā pirmo reizi piedzīvoju, kā mūsu Svētā Māte sagatavo mani ikvienam noslēpumam. Šādā veidā izdzīvoju visas Ciešanas līdz pat krustā sišanai, izdzīvoju Jēzus agoniju un sāpes. Es nejutu fiziskas sāpes, bet gan iekšējas.

Apmēram pēc stundas es vēlreiz piedzīvoju Kunga Ciešanas, bet aptuveni pl.18.30 es vēlreiz, vēl spēcīgāk, piedzīvoju visu Kunga moku ceļu.)

šo Dāvanu esmu tev pasniedzis Savā Mīlestībā, tu to neesi nopelnījusi; bet tomēr Es esmu tavš Dievs, Es uzlūkoju tavas vājības un esmu tev piedēvis tavus grēkus;

1990. gada 19. februāris

ai, Vassula ... Manas Mīlestības Gars pārņems visu tavu būtību; ļauj Manam Garam atdusēties pār tevi un tu piedzīvosi patiesus brīnumus;

Mīlestība tevi mīl;

1990. gada 20. februāris

(Šodien, lūdzoties Sāpīgos noslēpumus, es atkal piedzīvoju Kunga ciešanas – daļu no Ģetzemanes un Krustā sišanas mokām.)

bērniņ, iegremdējies dziļāk Manās Brūcēs, ieklausies Manos Sirdspukstos... Mana Mīlestība uz tevi līdzinās neprātam; Es tevi mīlu tik ļoti, ka vēlos, lai tu piedalies Manās Ciešanās; mīli Mani, tāpat kā Es mīlu tevi; Manas Ciešanas ik dienas atkārtojas; ik dienas tie, kuri nestaigā Manus Ceļus, velk Mani pa Kalvārijas ceļa putekļiem; noskatoties Savos bērnus, kuri dodas mūžīgās uguns virzienā, Mana agonija kļūst arvien dziļāka; Mana Sirds, redzot, cik liela ir šīs zemes nepateicība, grimst neciešamās sāpēs; Mana Miesa tiek šaustīta bez jebkāda žēluma;

Es ciešu; lai gan esmu pildījis viņu namus ar labām lietām un dāvājis viņiem Savu Mieru, lai gan vienmēr esmu viņus kaismīgi mīlējis un mīlu joprojām, šie Mani bērni liek Manā Galvā ērkšķu kroni; Es viņu priekšā nostājos kā Ubags un sniedzu tiem pretim Savu Sirdi; Es viņus lūdzos, bet laipna skatiena vietā viņi Mani izsmej, apspļauda un ņirgājās... viņi sit Man pa Galvu un velk Kalnā, lai atkal sistu krustā; Es pamazām novārgstu un noasiņoju; grēcinieki turpina sist Mani krustā katru dienu ... Es esmu noguris – vai atļausi Man atpūsties? paņem Manu ērkšķu kroni, Manas naglas un Krustu... vai tev nav Man ko sacīt?

Mans Kungs, mans Iemīļotais... Tu man esi uzticējies Savus vislielākos Dārgumus, pārklājis mani ar Savu Mīlestību un Maigumu, Tu esi izlējis Manī Savas Mācības kā mirres un iesmaržinājis ar Savu Smaržu... Es priecājos par Tavu Klātbūtni!

Tu mani esi apveltījis ar Savas Mīlestības Dāvanu, ar Tavu Ciešanu Dāvanu, lai arī es savā nabadzībā nespēju Tev dot neko vairāk kā tikai Tevi svētīt, upurējot Tev savu gribu, dvēseli un sirdi.

1990. gada 23. februāris

(Katru dienu trijos pēcpusdienā devos uz Mīlestības tikšanos ar Jēzus Ciešanām un Krustu.)

1990. gada 2. marts

(Jēzus atkal sastapās ar mani Savās Ciešanās un Krustā.)

mēs esam vienoti Manās Ciešanās, Manu bērniņ, sekojošu iemeslu dēļ: lai atgrieztu dvēseles un gandarītu par citu grēkiem, – par visiem tiem, kuri izkropļo Manu Vārdu un tiem, kuri sludina, ka Es neesmu augšāmcēlies Savā Miesā; par tiem, kuri vēl arvien Mani smacē, meklējot savstarpējās atšķirības, par liekulību, kas valda tajos, kuri ir ap Manu Vikāru; par tiem, kuri sauc pēc Miera un Vienotības, paši nedzīvodami saskaņā ar saviem vārdiem; par tiem, kuri apklusina Mana Gara balsi un tiem, kuri vēl arvien turpina smagi grēkot; mīļotā, gandari par dvēselēm, kuras stundu pēc stundas liek Man doties Kalvārijas ceļā; visas šīs lūgšanas un upuri nav veltīgi;

Mīlestība arī tevi atbalstīs,¹ nāc;

1990. gada 3. marts

Jēzu?

Es esmu;

nekad neesi kļiedzoša; nicini visu, kas nenāk no Manis; Es esmu Šķīsts un Svēts – kā gan citādi Mans Svētais Gars pēc Manas Labpatikas varētu darboties tevī?² Vassula, bez Manis tu nenieka nespēj, Es pats pagodināšu Savu Vārdu, grēcinieki atgriezīsies pie Manis; Mans Vārds tiks uzskatīts par Svētu, un Es piepildīšu visu, ko esmu sacījis;

Manu bērniņ, Es esmu noslēpumu Atklājējs un daudziem Es atsedzu nākamās lietas; tu esi viena no Manis izredzētajām dvēselēm, kam Es esmu atklājis Savus nodomus un Savu Svēto Vaigu; Es no tevis sagaidu, ka tu turpināsi izplatīt Manus Vēstījumus, pie tam – tev neviens nav jāpārliedzina; ziediņ, izdari visu, kas ir tavos spēkos, un Es izdarišu pārējo; Es pazīstu tavu ierobežotību, bet neraizējies – Es esmu tev līdzās, lai tevi iedrošinātu; vairāk laika veltī lūgšanai, iepriecini Mani un paliec Manā tuvumā; neaizmirsti, ka bijī mirusi, bet Es tevi piecēlu, tu bijī atsalusi pret Mani, bet Es tevi pacēlu pie Sevis un iededzu tevī Savu Liesmu, lai pārņemtu tevi ar Savu Mīlestību; tu bijī vienaldzīga, bet šo vienaldzību Es pārveidoju dedzībā un slāpēs pēc Manis;

gadiem ilgi, Es, tavs Dievs, dzīvoju tavā tuksnesī un neradu mierinājumu radībā, kuru bijī veidojis ar tik lielu mīlestību; ar izmisumu es noraudzījos, kā tu aizslīdi arvien tālāk no Manis; Man būtu pieticis pateikt: „Lai uzzied tuksnesis un uzgavilē sausā zeme!”, bet Es ilgojos arī pēc tavas līdzdarbības; Es nevēlējos pārkāpt tavu brīvo gribu; lai tevi, mīļotā, atbrīvotu, Man nācās tevi izvilkēt tuksnesī un atstāt tevi savā pašas ziņā; tikai tad, kad apzinājies, cik kaila tu esi un cik apraiņīta ir tava dvēsele, tu, baiļu pārņemta, steidzies pie Manām Kājām; tu apzinājies, ka pašai ar sevi tev nepietiek, un Es tev ļāvu saprast, kādas ciešanas bijī piedzīvojis tavā tuksnesī – kā tu padarīji Manas lūpas izkaltušas un sausākas par pergamentu, kad Es slāpu pēc mīlestības; Es tev atklāju, ka tava iekšiene līdzinājās pilnīgi novārtā atstātai zemei, kur odzes bez bailēm varēja izveidot savu ligzdu un laist pasaulē pēcnācējus;³

tad Es atļāvu nokrist tavam aizsegam, lai tavas acis ieraudzītu Manu Skaistumu; ar savu pirkstu Es tev pieskāros un tevi pārveidoju, Es meklēju visus iespējamus veidus, kādos tu varētu kļūt Mana uz mūžiem; Es izmantoju visas iespējas, lai ievadītu tevi Savos noslēpumos; tavu tuksnesi Es pārvērtu avotā, bet tavu kailatni – upēs, jā!; drīz vien Es jūsu⁴ izdedzināto augsni pārvērtīšu ezeros, un izkaltušajās zemēs izvirs avoti; Es

¹ Jēzus runāja par pēcpusdienu, apsolīdams Mīlestības klātieni, piedzīvojot Viņa Ciešanas.

² Jēzus man pārmeta par lietām, kuras bijī teikusi par kādu cilvēku.

³ Vēstījumu saņemšanas aizsākumā Dievs man vīzijā parādīja manu iekšējo pasauli, kurā es redzēju pati sevi barojam odzi.

⁴ Domāta visa pasaule.

nepamefīšu jūs nāves varā; paklausies: Es savīlņošu daudzus un no Savas svētās Mājvietas likšu atskanēt Savai Balsij; Es esmu iecerējis pār daudzām tautām izliet Savu Svētumu un Žēlsirdību, lai viņi varētu Mani atzīt;

Es esmu Svētais un Es esmu nolēmis jums visiem likt saprast, ka arī jums ir jādzīvo svēti; „Vēlu es Tevi iemīlēju, ak, mūžīgais un vienmēr jaunais Skaistums, vēlu es Tevi iemīlēju! Tu mājoji manī, bet es meklēju Tevi ārpus sevis.

Piepildījumu savām alkām pēc mīlestības es centos atrast patīkamās Tevis radītās lietās.

Tu biji ar mani, bet es nebiju ar Tevi, jo radītās lietas mani attālināja no Tevis, lai arī neizpratu, ka šo lietu nebūtu, ja tās nebūtu bijušas Tevī...

Tu sauci, Tu kliedzi un izlauzies cauri manam kurlumam. Tu uzplaiksnīji, Tu atmirdzēji un izkļiedēji manu aklumu.

Tu dvesi pār mani Savu smaržu, es ieelpoju un tagad slāpstu pēc Tevis.

Es Tevi nobaudīju un tagad arvien vairāk jūtu izsalkumu un slāpes...

Tu pieskāries man, un manī iekvēlojās ilgas pēc Tava Miera.”

(Svētais Augustīns „Grēksūdze”, 10. grāmata.)

Mans Kungs, patlaban es domāju par vienotību, vai viņi patiešām vēlas apvienoties, Mans Kungs?

Manu bērniņ, vai Es tev neesmu sacījis un parādījis, cik sastinguši daži no viņiem ir savos priekšstatos un uzskatos? viņi kliedz pēc miera un vienotības, bet tie ir tikai tukši vārdi... viņu sirds ir kā akmens, bet viņu nepieķāpība līdzinās dzirnakmenim, tomēr Es viņus visus noliekšu ar Savu Liesmu, tikai pagaidi, un tu ieraudzīsi...

1990. gada 5. marts

miers lai ir ar tevi, uzklausi Mani, Es esmu Visaugstais, Kurš tev ir izrādījis Savu Labvēlību, lūdzies;

(Es lūdzos.)

Vassula, atceries, ka tu esi māls, un Es no tevis spēju izveidot, ko vien vēlos; meitiņ, atļauj Man katru otrdienu un piektdienu veidot tevi par Manu Attēlu, ļaujot tev piedzīvot Manu Ciešanu Agoniju; Mans Kauss ir rūgts, tomēr – vai nevēlies tajā dalīties ar Mani? Manu bērniņ, vai piekrīti piedzīvot Manas ciešanas tā, kā Es to vēlos?

Jā, Kungs, tā, kā Tu vēlies.

Mana Žēlastība ir pār tevi, Es tevi pārveidošu mazā krucifiksā; Manu Miesu ir pārklājušas nežēlīgas rētas, kuras Manī ir atstājuši tie, kurus mīlu visvairāk; vai esi gatava pieņemt šīs rētas?

Jā, Kungs, kā Tu gribi.

Mīlestība ar kādu tevi mīlu, ir neizmērojama, nāc;

1990. gada 10. marts

(Vēstījums 1990. gada 21. marta lūgšanu sapulcei.)

miers lai ir ar jums; Es, Kungs Jēzus, jūs mīlu; mīļotie bērni, Es esmu Mūžīgā Patiesība; Es esmu Ceļš, kurš jūs ieved Mūžīgajā Dzīvē;

vai šajās lielā Gavēņa dienās esat gatavi iet Manu Ceļu? vai esat gatavi atzīt, ka Es esmu iezīmējis šo Ceļu ar Savām Asinīm? šodien jūs uzrunāju Es, Krustā sistais, kura ķermenī ir cirstas piecas Rētas; Es, Mīlestības Upuris, meklēju jūsu sirdis; nāciet un tuvojieties Man visi, kurus Mana Sirds mīl; jūs, kuri vēl vilcināties, nāciet un iegremdējieties Manas Sirds Brūcē, lai Es jūs varētu jūs iekārdināt un jūs saprastu, ka tur jūs atradīsiet Mieru un Prieku;

nāciet tuvāk Manai Dvēselei un ļaujiet Man dvest pār jums Savu saldo smaržu, kura jūs atdzīvinātu; pilnībā veltiet sevi Man, un Es ietveršu jūsu dvēseli Savā Vissvētākajā Sirdī; sauciet uz Mani un Es jums atbildēšu; dedzīgi meklējiet Mani un jūs Mani atradīsiet; atmetiet savus ļaunos ceļus un nostājieties uz Mana Ceļa, un Es jūs pacelšu pie Sevis, savaldzināšu jūsu sirdis, lai tās kļūtu par Manas Dvēseles iepriecu;

Mana Dvēsele līdzinās Strūklakai, tā ir kā Dzīvā Ūdens Aka – nāciet, smeliet un jūs dzīvosiet! neesiet līdzīgi pasaulei, jo tā nespēj novērtēt Manas Mīlestības lielumu;

Mans bērniņ, vai esi pilnībā izpratis Manas Ciešanas; Es esmu Tas, Kurš tevi ir atbrīvojis no Nāves; tevis dēļ Es tiku vajāts; tavas atbrīvošanas dēļ Es biju sitienu izkropļots, apspļaudīts, nicināts, izsmiets un apņirgts, esmu ticis nežēlīgi šausūts Savas bezgalīgās Mīlestības, kāda Man ir pret tevi, dēļ; Es, ne mirkli nežēlodamies, nesu uz Saviem Pleciem tavus grēkus – „kā jērs, ko ved nokaušanai, kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā”¹; Es to pieņemu, lai tu, mīļotais bērns, tiktu atbrīvots... Tiem, kurus Es biju radījis, Es ļāvu caurdurt Manas Rokas, kuras viņus bija radījušas, un caur Savām Brūcēm Es tevi dziedināju ... Es stundām ilgi izcietu mokas, lai tavu dvēseli paceltu no bedres; Es esmu tavs Svētais, bet tomēr atļāvu tev izstiept Sevi uz Krusta, pārraujot saites, kuras saistīja Manus kaulus; šodien izjūti Manu agoniju, izjūti Manas slāpes, kuras ir izraisījis mīlestības trūkums – mīlestības, ko lieli ūdeņi nevar apdzēst un nekādas straumes nevar noslīcināt;

vai kādreiz sastapšos ar tevi, kurš vēl arvien maldies pa tuksnesi? atgriezies pie Manis un samierinies ar Mani; atstāj pats savus ceļus un dzīvo svēti; ar asarām Es esmu noskatījies kā šī nesvētā paaudze Tikuma vietā izvēlas Netikumību, bet Dzīvības vietā – Nāvi; šī paaudze balstās melos, tā ieņem sevī racionālismu no kura dzimst ateisms... cik vēl ilgi ikvienā Tabernākulā Man būs jājūtas atstātam un vientuļam? cik vēl ilgi Manu Sirdi plosīs asins Asaras, kas plūst pār Maniem Vaigiem? katru stundu Es Savā Dvēselē no jauna izdzīvoju Ģetzemanes mokas; ienāciet Manās Brūcēs un jūs sapratīsiet Manas ciešanas;

Es jau paredzēju no paša iesākuma, ka, neskatoties uz Manu Uपुरi, pret Mani celsies klani un, radot jaunas mācības, sadalīs gabalos Manu Miesu; strīdos notrulinātā labā un ļaunā izpratne zaudēja brālības garu, un kopš tā laika Manu jēru vaimanas caururbj Manas Ausis... tagad no Krusta kā atbalss atskan Mans Kļiedziens – tas aicina uz atgriešanos un vienotību daudzas jo daudzas tautas; ja kāds Man pavaicās: „kādēļ pār Taviem Vaigiem plūst asins Asaras? ”, Es atbildēšu: „Tās ir izlietas par tevi, Mans bērns, un šo asaru avots ir grēkos un nešķīstībā”; ja tu Man vaicāsi: „Ko nozīmēs Rētas Tavā Miesā, un kādēļ tās ir tik plaši atvērtas?”, Es atbildēšu: „šīs Rētas Man ikdienā cērt tie, kurus mīlu visvairāk”; viņi ir pavērsušies pret Mani un atstājuši Manas Rētas plaši atvērtas, šie ir tie paši, kuri reiz teica, ka vēlētos mācīties Manus Ceļus un Man sekot; viņu prāts ir aptumšots, un, kamēr viņi nenomirs paši sev, tie nespēs saskatīt Gaismu; šodien, lielā Gavēņa laikā, Es atkal nāku pie tevis, Mans bērns, vai esi grēcinieks, taisns vai netaisns, vai esi cilvēces atstumts vai pazudis pasaules plašajos ceļos; Es nāku pie tevis lūgt, lai tu samierinies, ej un samierinies ar savu brāli, jo, samierinoties ar savu brāli, tu samierinies ar Mani, savu Dievu; dāvā Man savu mieru, tāpat kā Es tev dāvāju Savējo; centies būt tāds kā Es, seko Man, esi svēts; upurē un gavē, lai spētu pieaugt Manā Garā, Kurš ir: Mīlestība, Svētums un Patiesība;

¹ Is 53, 7.

Es no jums sagaidu svētumu, neesiet kā šakāļi, kuru dzīves norit tumsā! jūsu nodomi Man bija zināmi vēl ilgi pirms jūsu piedzimšanas; šajās dienās Es izleju Savu Garu pār jūsu tautām, lai jūs izaugat kā lekna zāle ūdeņu malā; Es nonāku pie jums caur šiem Vēstījumiem, lai piepildītu jūsu apcirkņus, Es nāku, lai pamodinātu jūs no vienaldzības un izrautu jūs no jūsu ļaunajiem ceļiem; tagad Es īpašā veidā vēlos uzrunāt tos, kuri ir zem Mana Vārda un kalpo Vienotībai un Mieram; Es jūs lūdzu – nāciet pie Manis kā bērni un raugieties Manī, kad atbildēsiet uz šiem jautājumiem:

brāļi, vai esat darījuši visu, kas ir jūsu spēkos, lai aizsargātu Manas Miesas vienotību?

brāļi, kur ir Miers, kuru Es jums atstāju mantojumā, Dāvana, ko esmu jums devis? kādēļ jūs nemitīgi meklējat savstarpējās atšķirības?

vai jūs esat patiesi, cenšoties būt vienoti savā ticībā un darbos?

patiesi Es jums saku – atjaunojiet savus prātus caur garīgu apvērsumu, mīlestības apvērsumu; aizmirstiet savstarpējo nenovīdību un atjaunoti tuvojieties Man; nāciet pie Manis šķīsti; mostieties no sava miega! Es stāvu pie jūsu durvīm un klauvēju; neesiet kā sāls, kurš ir zaudējis savu garšu, esiet kā koks, kurš ir izdzinis maigus asnus un tagad nes svētuma augļus; piepildiet Manu Likumu, vienojoties un palīdzēdami viens otram; tāpat kā vakar Es pacēlu Savas Acis uz Tēvu un lūdzu Viņu:

„Tēvs, uzturi tos, kurus esi Man devis, uzticībā Tavam Vārdam, lai viņi būtu viens, tāpat kā Mēs esam Viens,¹ lai viņi visi būtu viens;²

Taisnīgais Tēvs, atgādini viņiem Manu paklausību un pazemību, Manu patiesumu un bezgalīgo Mīlestību; atgādini viņiem to visu, lai viņi izbeigtu Manu Agoniju un Mana Miesa vairs neasiņotu; palīdzi viņiem atzīt savas kļūdas un savstarpēji samierināties, lai tad, kad tie nāks Mani saņemt, dzerot un ēdot Mani, tie būtu cienīgi nākt;

Tēvs, aicini ganus un māci viņiem būt piekāpīgiem un pakļāvīgiem viens otram, iet mazumā un kļūt pazemīgiem, lai viņi šai Gavēņa laikā izprastu Manu Grēka izpirkšanas Upuri un patieso Gudrību meklētu Manī. Āmen.”

svētīgs ir cilvēks, kurš ieklausās Manī, svētīgs ir tas, kurš staigā Manus ceļus; svētīgs ir cilvēks, kurš pats pazemojas; svētīgi ir garā nabadzīgie, jo viņiem pieder Debesu Valstība;

Es, jūsu Kungs, svētīju jūs un jūsu ģimenes, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības nopūtu un jūsu sirsnīgās Savu Mieru – nekad neaizmirsiet, ka Mīlestība ir vienmēr ar jums;

esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Jaunavas Marijas vēstījums.)

miers lai ir ar jums;

sajūtiēt Manu Klātbūtni jūsu vidū ... lai šī žēlastība tiek dāvāta jums visiem; mīļotie bērni, šodien Es jūs lūdzu šķīstīt savu dvēseli; šajās Gavēņa dienās sagatavojiet savas sirdis dziļāk ielūkoties Kristus Ciešanās; izprotiet, ka Viņš ir upurējis pats Sevi, lai jūs šķīstītu un atbrīvotu no visa ļaunuma un grēka, lai jūs varētu būt Dieva pieņemtie bērni; Dievs jūs aicina uz savstarpēju samierināšanos un grēku nožēlu; nožēlojiet grēkus un ticiet Labajai Vēstij, samierinieties ar Dievu un jūs kļūsiet Viņa mūžīgās Dzīves

¹ Jņ 17, 11.

² Jņ 17, 21.

mantinieki; Dievs vēlas, lai jūs būt pilnīgi; Es vēlētos jums atgādināt, ka pilnīgi jūs varat kļūt, tikai samierinoties caur Viņu un Viņā; sevis noliegšana vedīs jūs pa pilnības ceļu; Es, jūsu svētā Māte, nemitīgi aizlūdzu par jums visiem pie Tēva, lai jūs brīvi spētu nodot sevi Dievam un kļūtu pilnīgi; Jēzus un Es – Mēs nākam pie jums caur šiem Vēstījumiem, lai jūs brīdinātu un pamodinātu no miega; laiks paskrien ātri, un, lai gan daudzi no jums jau mostas, ļaunais gars divkāršo savus ļaunos nodomus un izliek arvien viltīgākus slazdus – to dēļ daudzi no jums atkal padodas miegam; Sātana mērķis ir jūs sašķelt, radīt jūsu vidū strīdus un atdalīt no Vīna koka; pretojieties visiem kārdinājumiem; pretojieties ļaunumam, uzvarot to ar mīlestību; uzvariet savu egoismu, nesot upurus; uzvariet ļaunprātību ar labo, pierādiet savu mīlestību uz Dievu, darot labu; mīliet savu tuvāko kā sevi pašu;

nepietiek ar to, ka jūs tikai lasīsiet Mūsu Vēstījumus – tiem ir jāseko un tie ir jāizdzīvo; pierādiet Dievam, ka esat Viņa bērni, dzīvojot šķīstībā, pazemībā, paklausībā un sevis aizmīršanā;

Mani priesteri... Es jūs mīlu... jūs esat tās avis, kuras Jēzus paņēma Savās Rokās, lai mācītu; nāciet un smeliet no Viņa Svētās Sirds, lai jūsu mīlestība tiek pārvērsta kvēlojošā liesmā un tālāk tiek nodota Jēzus jēriem; sekojiet Miera Karalim un jūs iemācīsieties Viņu pazīt; Jēzus, kas pats ir Upuris, palīdzēs jums upurēt vairāk no sevis; mīļotie, atrodiat Viņu sirds vienkāršībā, Dievs nav sarežģīts, svētumu Svētums vispirms runā uz jums vienā veidā, bet pēc tam citādi, lai jūs saprastu, ka laiks ir īss; Mani ir piepildījušas sāpes, Es cenšos aizturēt asaras, bet Manu Sirdi pārpilda ciešanas... Es noskatos tik daudz no Saviem bērniem, kuri ir iegrimuši dziļā snaudā un noraida Mūsu Žēlsirdības pilnos brīdinājumus; Es saucu visas dienas garumā, Es parādos visā plašajā pasaulē, lūdzot jūs atgriezties un tuvoties Dievam;

Mani mīļotie bērni, Es nenāku, lai jums pārņemtu, Es nāku aiz mīlestības, lai jūs brīdinātu, jums palīdzētu un mācītu jūsu garīgajā izaugsmē; Es, būdama Māte, vēroju, kā jūs augat; Es jūs mīlu un vēlos palīdzēt, lai jūs pieaugtu Dievā; ar prieku pieņemiet šīs žēlastības dienas, Dievs jūs nav ne pametis, ne nosodījis; Viņš nekad nav novērsis no jums Savu Svēto Vaigu, tāpēc pieņemiet Viņa Svēto Žēlastības Garu ar prieku un ar dziesmām;

ieprieciniat Mūsu Sirdis un izplatiet Vēstījumus līdz pat zemes robežām, un caur tiem atgrieziet arī citas dvēseles; Es vēlos, lai visas baznīcas būtu pilnas, un tajās valdītu dzīvība un siltums, tāpēc dzīvojiet saskaņā ar Mūsu Vēstījumiem, Es pār jums izleju žēlastības, lai jūs iedrošinātu; esiet svētīti un tuvojieties Jēzus Krustam, tāpat kā Es tur biju blakus Jānim un svētajām sievietēm, nāciet un pielūdziet Viņu; ļaujiet Svētuma Garam palikt uz jums mūžīgi mūžam;

Es, jūsu Svētā Māte, svētīju jūs un jūsu ģimenes;

(Lasījums no Svētajiem Rakstiem Mt 5, 17 – 26.)

1990. gada 29. marts

ziediņ, Es tev dāvāju Savu Mieru, nes Manu Krustu līdz galam; nemūžam neaizmirsti Manu lielo Mīlestību uz tevi, Mīlestību, kādu tev nespēj sniegt neviena cilvēciska būtne; vienmēr atceries Manu laipnības pilno audzināšanu; Es priecājos, ka esi Manā tuvumā un varu tev dāvāt šos Vēstījumus; Es tevi esmu apveltījis ar Savu Labvēlību – priecājies! Vassula, agrāk tu nelūdies un neizrādīji Man nekādu Mīlestību, bet Es nekad neesmu tevi apsūdzējis ne par iekšējo sausumu, ne par tavu naidīgumu pret Mani, bet Savā

neizmērojamajā Līdzjūtībā Es esmu tavu dvēseli izcēlis no bedres; šiem vārdiem, Mans bērns, vajadzētu tikt iegravētiem tavā prātā;

Es, Kungs, tevi mīlu; nāc, kādu dienu tu pilnībā sapratīsi visu, pacel uz Mani savas acis un saki:

„Lai ir slavēts Kungs! Gods mūsu Dievam!”

Es, Kungs, tevi svētīju;

IXΘΥΣ

(*Tai pašā vakarā:*)

Mans Kungs, kur Tu esi? Es Tevi neredzu!

maziņā, Es esmu tavā sirdī;

1990. gada 2. aprīlis

Es vienmēr vēlētos saglabāt mīlestību uz Tevi. Es zinu, ka pati nespēju pamanīt savus kritienus, tādēļ lūdzu, lai Tu pats nāc un pasargā mani no manām grēcīgajām tieksmēm, un atbrīvo mani no smaga grēka. Mīlais Jahve, ļauj man Tevī atrast patvērumu...

Manas Dvēseles iemīlotā, Es tev dāvāšu drošību, pēc kuras tu tik ļoti ilgojies – esi laimīga; vienmēr izvēlies to, kas ir patīkams Man, nekad nebīsties, jo tev līdzās Es Esmu; Es no tevis sagaidu mīlestību, paklausību, sevis aizmiršanu, pazemību un pakļāvību, un tā tu atbrūnosi naidu, nepaklausību, lielmanību, uzpūtību un ļaunprātību; dvēsele, priecājies! neskaties atpakaļ, skaties uz Mani, raugies Manī un pilnībā uztici sevi Man;

Mana atnākšana ir tuvu, un ikviens, kas Manis bīstas, to sapratīs; Mans Gars ir pār jums, Mani ļoti mīlotie; Es, kas esmu jūs izaudzinājis, vienmēr atgādināšu jums par Savu Mīlestību, jūtieties laimīgi! jūtieties laimīgi! priecājieties, Es jums tiešām saku – priecājieties! atļaujiet Manam Garam darboties jūsos; Es esmu spējīgs paveikt pilnīgi visu, neskatoties uz jūsu galējo vājumu, jo mazāki jūs esat, jo vairāk Esmu Es; pieņemiet Manu žēlastību un izvairieties no pasivitātes; miers lai vienmēr ir ar jums!

noglāstiet Mani ar savām sirdīm, nekad neatstājiet Mani novārtā; Es jums mācīšu vēl daudzas lietas, Es jūs iepazīstināšu ar patiesām Zināšanām, jūs mācīsieties no Manas Mutes; Gudrība iet jums pa priekšu un ir jūsu Audzinātāja; visu, ko dariet, dariet ar mīlestību, esiet Mana dārza rota, izgreznojiet Manu Galvu, Ērkšķu Vainaga vietā liekot Rožu Vainagu;

Es, Kungs, ļoti nepacietīgi gaidu Savas Godības dienu;

1990. gada 3. aprīlis

Jēzu, mans Pestītāj, es ilgojos pēc Tevis. Tu mani izrāvi no bedres, un Es zinu, ka izturies pret mani ar lielu maigumu, un, ja Tu pieļauj ciešanas, tad tas ir tikai manis pašas labā. Esi atkal mans Pestītājs! Atjauno manī prieku, un izrauj ar saknēm no manis jebkādu ļaunumu, jo Tev patīk Svētums un sirds vienkāršība!

esi Mierā, Mans bērniņ, ciešanas ir Mana Dāvana, lai tevi darītu svētu; Es būšu tavas kailās dvēseles saldās moka, Es būšu tava prāta ciešanas,¹ tavas neremdināmās slāpes, tavas sirds trīsas; dvēsele, atver savas acis un turpini svētuma ceļu, upurē Man savu gribu ... dvēsele, atver savas acis un skaties! paraugies uz Manis atstātajām Pēdām ... Manu Ceļu ir iezīmējušas Asinis, seko šīm zīmēm un tās tevi aizvedīs pie Manis; nemeklē sabiedrotos un nejaudā tiem: ‘kas ir šis’? vai: ‘kas ir tas’? Mans Spēks kļūs par atbalstu tavā nespēkā; dvēsele, nāc pie Manis, un Es tev piedāvāšu Savu Kausu; Vassula, neatsakies no tā, lai arī Mans Kausis ir rūgts, dzer; dzer un pagodini Mani, un Es kā Mirres izliešu pār tevi Savas Svētības;

¹ Tās ir ciešanas, ko izraisa slāpes pēc Dieva un neiespējamība jau tagad būt kopā ar Viņu debesīs.

Vassula, meitiņ, paklausies – lai arī tevi ir ielenkuši Mani ienaidnieki, tu paliksi neskarta, tāpēc nebaidies, bet virzies uz priekšu; seko Manu Asiņu zīmēm, neskaties ne pa labi, ne pa kreisi, Es esmu tev priekšā un vēlos tevi svētdarīt; nāc, nāc pie Manis viena pati, Es nevēlos tevī atrast sāncensūs;

Manas lielās Mīlestības dēļ šajās šķīstīšanās dienās ēd mazāk; Es esmu tavs Pestītājs un Es stāvu ceļa galā; atver savas acis un ieskaties zīmēs, ko atstājušas Manas Asinis – Asinis, ko izlēju tevis dēļ; ļauj, lai šīs dienas kļūst tev neaizmirstamas; mosties, dvēsele, kādēļ tu guli? nāc un atrodi savu spēku Manī; nāc, un Es remdēšu tavas slāpes, ja tu remdēsi Manas slāpes pēc Mīlestības, tā, meitiņ, ir tev pienākošā daļa, jo tas biju Es, kas nāca un atbrīvoja tevi no bedres, un tas biju Es, kurš nāca, izrādīdams Savu lielo Mīlestību pret tevi, lai tevi glābtu; nāc un upurē Man savu gribu, parādi Man savu dedzību, dzesējot Manas neremdināmās slāpes pēc Mīlestības, lai arī tās būtu tikai dažas tavas mīlestības lāses uz Manām izkaltušajām lūpām, Es tās uzņemšu tāpat, kā tuksneša puķes uzņem rīta rasas lāses;

dvēsele, tu nebiji nedz uzticama, nedz bez vainas, tomēr Savā Šķīstībā un Gaismā Es esmu tev piedēvis, Es esmu no tevis izdzēsis ikvienu grēku; tāpēc pateicies Man, pacel savas acis uz Mani un paskaties uz Manu karogu, kas plīvo pār tevi ... Es tevi esmu izvēlējis daudzu vidū, lai cilvēcei parādītu Savu Mīlestības un Žēlsirdības karogu, un šis Karogs jau plīvo virs jūsu galvām;

paauzde! tāpat kā mīlētājs, kurš seko savas iemīļotās pēdās, Es visur meklēju visus iespējamus līdzekļus, lai varētu jūs padarīt par Savējiem uz mūžu mūžiem; paauzde, parādi Man, ka aiz taviem mūriem vēl arvien ir atrodami uzticami draugi... un, pat ja Es neatrastu nevienu, tad varbūt tur būtu kāds svārstīgs draugs ... Es pārvērtīšu jūsu divkosību neliekuļotā runā, lai šī posta Diena jūs nesatric; draugs! ja tu vēl nespēj izšķirties starp ļauno un labo, tad neesi remdens! vai tiešām vēl neesi sapratis, ka Mana Sirds ir slima aiz Mīlestības... nāc un sajūti Manus Sirdspukstus, jo ikviens no tiem ir kā brīnišķīga Mīlestības dziesma tev, Mans draugs, tas ir Mīlestības greizsirdīgās Mīlestības aicinājums;

nāciet pie Manis vēl pirms saules rieta, vēl pirms nakts ēnas kā plīvurs nokrīt pār jums; nāciet un atkal neatstājiet Mani samulsušu līdz rītdienai; nāciet, pirms nāk Vētra un Uguns, lai izkaisītu jūs kā pelavas, nāciet pie Manis, un posta dienās Es būšu nomodā pār jūsu dvēseli; ļaujiet Man sadzirdēt jūsu dvēseles, ļaujiet Man dzirdēt, kā atskan jūsu soļi, ļaujiet Man, vēl pirms nolaižas nakts, sadzirdēt jūsu balsi...¹ vīģes koka augļi ir ienākušies, un drīz vien jūs baudīsiet no pirmajiem augļiem ... svētīgi jūs izsalkušie, jo jūs tiksiet apmierināti;

Mīlestība jūs mīl, Manas Mājas ir arī jūsu Mājas; iekrītiat Manās Rokās, un Es jūsu sausumu veldzēšu ar Savas Mīlestības straumi;

nāciet, Es, Jēzus, jūs bezgalīgi mīlu;

1990. gada 10. aprīlis

miers lai ir ar jums ... Es esmu jūsu Svētais, kurš no augšienes nolūkojas jūsos ... atcerieties un pārdomājiet sevī, un sajūtiat Manu Klātbūtni... sajūtiat Manu Klātbūtni, sajūtiat Manas Acis, kuras noraugās jūsos; patiesi Es jums saku – nevienam nav lielākas Mīlestības par Manējo; Es esmu Tas, Kurš jūs mīl visvairāk – dzīvais Dievs;

Mani mīļotie, šodien jūsu tautas mājo tumsībā, tomēr Es, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā, nāku atjaunot Savu Namu un atvest jūs atpakaļ pie Sevis; Es patiešām izleju Savu Garu

¹ Pēkšņi Jēzus lūdzošais tonis izmainījās.

pār visu cilvēci, lai pabarotu jūsu izsalkušās tautas ar Savu Vārdu, un atgādinu jums, ka Es esmu Svētais;

Es nāku, lai iedrošinātu jūs darīt labu un novirzītu no ļaunuma ceļa; dvēsele, Es stāvu pie pašām tavām durvīm un klauvēju; Es esmu Tas, Kuru tu meklē; Es esmu Tas, Kurš paceļ tavu dvēseli un to paaugstina;

patiesi Es jums saku: Mīlestība atgriežas; Mana Atnākšana ir pavisam tuvu, tādēļ lūdzieties par dvēseļu atgriešanos, lūdzieties, lai tās atgrieztos vēl pirms Manas Atnākšanas; lūdzieties, lai Mans sauciens tuksnesī sasniedz viņu ausis un izlaužas caur viņu kurlumu; lūdzieties Tēvu, lai Viņa Taisnības Kausis neizlīst pār malām, pirms tavas atgriešanās, paaudze! sauciet uz Mani un Es jūs sadzirdēšu!

ak, paaudze, paaudze ... tu esi neizsakāmi samaitāta ... neapprakstāmi nešķīsta, tavas pašas vainas tevi nogalina; paaudze, tava izvirtība un neuzticība ir caurdūrušas Mūžību, tās ir satricinājušas Debesu balstus, tavas nekrietības ir iztukšojušas tavu garu no jebkādas gudrības; ja vien tu zinātu, kā Mani eņģeļi dreb, ieraugot to, kas tevi sagaida ... zeme, kuru tavas atkrišanas dēļ pārklās tevis pašas asinis! zeme, kura pati sevi saraustīs gabalos Manu eņģeļu acu priekšā! ja vien jūs visi izprastu satricinājumus, kuriem jānāk, jūs vairs netērētu savu elpu tukšām runām un bezdievībai;

Es, Kungs, izleju Savu Garu, lai jūs sagatavotu, lai no Debesīm jūs mācītu, lai aicinātu jūs uz grēku nožēlu un atgriešanos; Es esmu Žēlsirdības Dievs, kas šajās Žēlastības dienās noliecas pie jums, lai jūs izglābtu;

ieklausieties Manos brīdinājuma saucienos; mīļotie, Es nāku jūs modināt! Es nenogurstu, atgādinot šai nepateicīgajai paaudzei Savus aicinājumus, un Es turpināšu jūs saukt; Manas Lūpas nekad nepagurs, jūs aicinot, bet, kamēr Es runāju, Manas ciešanas nemazinās ... paaudze, tomēr Gaisma vēl arvien ir tavā tuvumā, lai padzītu no tevis visu tumsu ...

atver savas acis, atver acis un tu ieraudzīsi Mani visā Manā krāšņumā un diženumā; Es esmu gatavs dot tavām acīm gaismu redzēt, lai tu neaizmigtu nāves miegā; tavi darbi, paaudze, ir samaitāti un nekrietni, tie neatspoguļo Manu tēlu, tie ir tālu no Mīlestības un Svētuma; Es esmu jūsu Svētais, bet jūs ik mirkli Mani sitat Krustā; Es šodien jūs apskauju bezgalīgā Mīlestībā, un Mana Roka jūs maigi pabaro ar Manu Vārdu, lai atjaunotu jūsos zaudēto dievišķību,

Es nāku jūs atbrīvot no ļaunā, Es nenāku jūs iebiedēt, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā Es tikai nāku jūs brīdināt; pati Mana būtība ilgojas pēc jums, tā vēlas, lai jūs Man piederētu uz Mūžiem, tā vēlas jūs ietērt mirdzoši baltās drānās; Mana Sirds izmisīgi vēlas aizvilkt jūs projām no jūsu riebeklībām; Es jūs aicinu, bet daudzi no jums šodien tomēr neatsaucas šim aicinājumam, Es runāju caur vājiem instrumentiem, bet daudzi no jums tomēr neklausās, viņi izturas pret Maniem vēstnešiem kā pret viltvāržiem, šie cilvēki drīzāk izvēlētos izdarīt to, kas izraisa Manī vislielāko riebumu: atņemt viņiem dzīvību...¹ domājot, ka viņi Man izdara svētu pakalpojumu; viņu gars, būdams tumsā un neziņā, nepazīst Manu Svēto Žēlastības Garu, tāpat kā jūdi Manī nespēja ieraudzīt Mesiju! viņi

¹ Šiem vārdiem „atņemt viņiem dzīvību” ir dziļa nozīme. Šie vārdi attiecas arī uz tiem, kuri uzbrūk Svētajam Garam un slāpē To. Tie attiecas uz tiem, kuri neņem vērā Dieva brīdinājumus, kurus Viņš dāvā caur saviem vēstnešiem, un līdz ar to pieļauj daudzu dvēseļu pazušānu. Svētais Gars mūsdienās dāvā šai paaudzei to, kas ir nepieciešams dvēseļu glābšanai: vairāk atklāsmju un vēstījumus caur parādīšanos. Fatimas vēstījums tika ignorēts 13 gadus, lai arī tas bija brīdinājums. Šī brīdinājuma neņemšana vērā pieļāva II Pasaulē karu un komunisma nostiprināšanos.

Mani izaicina tā vietā, lai Mani paaugstinātu; viņi aizšķērsu Manu Ceļu ar ērkšķiem un dzelkšņiem, veicinot nešķīstību un gadījuma sakarus šīs bezdievīgās un neprātīgās paaudzes vidū; sajūti Manu Agoniju, sajūti Manas Sāpes... Manas Acis aizmiglojas un nonīkst no raudāšanas;

Es nāku pie tevis lielā mīlestībā, lai pasniegtu tev Savas Mīlestības dāvanu, Sava Gara un Savas Dievišķības dāvanu; Es nāku tevī, lai atgādinātu par Savu Svētumu; Mana Vissvētākā Sirds tevi mīl un tā pukst tev– atļaujiet Man tevi sadzirdēt ... vai Es kādreiz redzēšu tevi iznākam no šī tuksneša? atgriezies pie Manis, lai Man vairs nav jāpaliek agonijā, gaidot, kad izdzirdēšu tavus soļus;

Es tevi nebāršu... Es tikai ļaušu tev ielīst Manā Azotē un aijāšu tevi ar Prieka asarām Acīs, Mans bērns, Es tevi cieši ietīšu Savā Mīlestībā un ļaušu tavai dvēselei iegrimt Manā Mierā... Es parūpēšos par tevi, vai Es neesmu tavš Gans? redzi, tu dzīvo tev apsolīto dienu iesākumā, Es esmu sacījis, ka Mans Žēlastības Gars dvesīs pār jūsu mirušajiem... Es esmu nolēmis jūs augšāmcelt no kapiem un atvest atpakaļ jūsu mājvietā:

Manā Vissvētākajā Sirdī;

Es jūs piepildīšu ar Savu Garu un jūs dziedināšu, un jūs atzīsiet Mani, savu Dievu; no jums Es sagaidu, ka jūs atvērsiet savas acis un sirdis un pilnībā uzticēsieties Man, upurējiet Man savu gribu, un Es izdarīšu pārējo;

neizmirstiet par Manu svēto Klātbūtni; esiet Mani Gaismas Trauki, kuri nes sevī un Manu Vārdu, un izplatiet Manus Vēstījumus;

Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums; Es atstāju uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

1990. gada 12. aprīlis

(Vēstījumi lūgšanu sapulcei Parīzē, 9. jūnijā un Milānā, 16. jūnijā.)

miers lai ir ar jums;

Es esmu Augšāmcelšanās; ja kāds tic Man, tas dzīvos, lai arī būtu miris; Es esmu Svētais Patiesības Gars, Es esmu Tas, Kurš atgādina Savu Vārdu, Kurš nāk un pamodina jūs no jūsu dziļā miega;

ir teikts, ka Mans Žēlastības Gars bagātīgi tiks izliets pār visu cilvēci, un jūsu dēli un meitas pravietos; viss, kas Rakstos teikts, tiek piepildīts; Es no Debesīm sagatavoju jūs atzīt Patiesību; Es jūs iedrošinu ar zīmēm kā Debesīs, tā arī virs zemes; mazajiem un nabadzīgajiem Es esmu devis vīzijas, bet Savu Māti esmu sūtījis kā Skolotāju mācīt daudzas tautas; Es izklāju pār jums Savu bezgalīgo Žēlsirdību, lai tā kā karogs plīvo pār jūsu galvām, Es vēlos jūs audzināt un vest atpakaļ dievišķībā; ja jūs šodien ieklausītos Manī, Es paceltu jūsu dvēseles un jūs aizsniegtu atpūtas vietu;

paaudze! pietiekami ilgi tu esi pielūgusi elkus, kuros nav dzīvības, izgudrojumus, kas tev nodarīja ļaunu, pat līdz nāvei; tu elkiem esi parādījusi dievišķu godu, samaitājot savu dzīvi; gadiem ilgi Es neesmu dzirdējis ne tavu balsi, ne tavu soļu skaņu, tu neesi Mani piesaukusi un neesi slavējusi Manus brīnumus; ak, paaudze! kādēļ gan tu esi atgrūdusi Mani, savu Svēto? nāc un atkal ieklausies Manī: Mīlestība atgriezīsies tavā vidū kā mīlestība; šis ir Mans apsolījums, tādēļ esi gatava saņemt Mani, bet Es tevi apveltīšu ar Savas Mīlestības un Sava Svētuma dāvanu;

mīļotie, jūs, kas šodien esat šeit sapulcējušies, mācieties saprast, ka Es, Jēzus, esmu jūs šeit aicinājis; Es esmu jūs meklējis un aicinājis laukā no tuksneša, lai ievestu Savā Iepriecinājumu Dārzā – Manā Sapulcē;

Es, Vissvētākā Sirds, esmu ļoti jūtīga, un Es lūdzu jūs atrast mieru un izlīdzināties ar Mani; ļaujiet šiem ērkšķiem, kas aptver Manu Sirdi, uzplaukt ziedu vainagā; atveriet Man savas sirdis un pieņemiet Mani, upurējiet Man savas sirdis un Es jūs darīšu par Savu iepriecinājumu; runājiet ar Mani no visas sirds, un Es jums atbildēšu; apzinieties, ka Es, jūsu Karalis un Valdnieks, nāku šai grēka pārpludinātajā pasaulē, lai sameklētu jūs, Savus draugus, cik ilgi vēl Man nāksies meklēt? Manas acis ir pagurušas, meklējot jūsu piekrišanu; Es atveru Savu Muti, karsti ilgojoties pēc jūsu atbildes, bet ne vārda nav uz jūsu mēles ... Mans Žēlastības Gars sauc pēc jums, lai ivestu jūs Manas Vissvētākās Sirds dzīlēs, bet šodien Mans Žēlastības Gars nesaņem nekādu atzinību par Savu Žēlsirdību ...

Es no Sava Troņa noliecos pie jums līdz pat jūsu durvīm, Es nāku pie jums pārguris un kā skrandains Ubags, ievainots līdz nepazīšanai, nožēlojams un kailām kājām; ieklausieties Manās žēlabās: Es tas esmu, Kristus... Man slāpst... esmu izslāpis no Mīlestības trūkuma... Manas Lūpas ir izkaltušas sausākas par pergamentu, atkārtojot to pašu lūgumu... Mana Sirds ir slima aiz Mīlestības... Es jūs neprātīgi mīlu, neskatoties uz jūsu neizmērojamo un neaptveramo lepnību un grēcīgumu;

Mani maziņie, Es nāku pie jums ar Savu Sirdi Plaukstā; Es zinu, cik nabadzīgi esat, tomēr – vai varu ņemt daļību jūsu maltītē? vai jūs dzesēsiet Manas slāpes? vai remdēsiet Manas Brūces?

nē, jūs neesat Mani meklējuši, Es pats esmu jūs meklējis un atradis kailus šajā tuksnesī, kurā jūs dzīvojāt; atļaujiet Man ienākt jūsu sirdīs, un Es jūs majestātiski izgreznošu; ja atļausiet Man ienākt jūsu sirdīs, Es jums parādīšu Brūces, kuras esmu saņēmis Savu labāko draugu namos; jūs pārņems bijība par šo Rētu dziļumu un tām daudzajām nežēlīgajām brūcēm, kuras ir atstātas Manā Miesā; Manai Miesai cirstās rētas ir tādas, ka viņi ir pametuši Mani savā kaujā sakropļotu;

patiesi Es jums saku: neviens, kurš Dieva Valsību nepieņem kā maziņš bērns, nekad tajā neieies; meklējiet Mani sirds vienkāršībā, un jūs Mani atradīsiet; nepārbaudiet Mani, un jūs Mani ieraudzīsiet, atzīdami Manu Visvarenību; neesiet vienaldzīgi un auksti pret Mūsu Aicinājumiem, tos dzirdot, nekļūstiet kurli; sadzirdiet Mūsu vaimanas, atveriet savas ausis un atpazīstiet Gana Saucienu; ja esat vāji, Es jūs pacelšu un nesīšu uz Saviem Pleciem; Savā Šķīstībā un Gaismā esmu gatavs izdzēst katru jūsu grēku;

ak, draugs! kādēļ gan tu vēl vilcinies un šaubies? tava nabas saite vēl arvien tevi savieno ar Mani, Es esmu tavas elpas Avots, Es esmu Pārpilnības barojošais Avots, Es tevi piepildu ar Savu Vārdu, Tas dāvā tev dzīvību un pasargā no nāves; Mans draugs, ne jau labība, ko tu ēd, dāvā tev dzīvību, bet gan Es; pacel savas Acis uz Mani, noglabā Manu Vārdu savā sirdī kā dārgumu, un tu dzīvoši! nāc pie Manis un lūdz, lai Es atvērtu tavas acis, un Es nākšu ar dedzību un noraušu tavu plīvuru, Mans draugs, nāc un lūdz, lai Es tevi no trimdas zemes, kur daudzi no jums ir nomaldījušies, atvestu atpakaļ mājās, un Es steigšos pie tevis; pat tad, ja tu sava grēcīguma laikos esi Manam Ceļam pāri uzcēlis sienu, kas šķir Mani no tevis, Es ar vienu Savas Elpas vilcienu to nojaukšu un tad atgādināšu tev par Savu Mīlestību; Es tev atgādināšu, ka esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk, un, ka tava mājvieta ir Mana Vissvētākā Sirds; Es jums atgādināšu nemeklēt savstarpējās atšķirības, Es jums atgādināšu būt vienotiem sirdī un dvēselē un mīlēt citam citu, kā Es jūs mīlu;

patiesi Es esmu Tas, Kurš nemītīgi atgādina jums Savu Vārdu, lai atsvaidzinātu jūsu atmiņu, saņemiet Manu Svēto Garu...

Es svētīju ikvienu no jums un tieši šobrīd Es atstāšu uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1990. gada 13. aprīlis

(Lielā Piektiena. Vēstījums visiem, kuri kalpo vēstījumu izplatīšanā.)

miers lai ir ar jums; Es esmu Tas, kurš Savus instrumentus pamudina; pārstāj raizēties, Es esmu tev līdzās, Manu bērniņ;

Kungs? Pārņem mani...

Es to darīšu, ja tu Man to atļausi; atbrīvo Man vietu, Es tevi mīlu; vai tu apzinies, ka Mani Vēstījumi izplatīsies caur Mani? Es glabāju visu durvju atslēgas; ja arī tu piedzīvo kādu pretdarbību, zini, ka Es to visu pieļauju Savai Slavai; esiet vērīgi un izveicīgi Manā Darbā, un to Es saku visiem, kurus esmu izvēlējis, lai izplatītu Manus graudus, jo tie, kuri Mani atstāj, tiks aizvietoti ar citiem; esiet gudri kā čūskas, bet bez viltus kā baloži; nebīstieties ne no viena; esiet modri, pamanot briesmas; uzticieties viens otram, dalieties viens ar otru un palieciet Manā Mīlestībā;

atcerieties, ka jūs neesat Mani meklējuši, tas esmu Es, kas jūs izvēlējās un veidoja, Es jūs esmu pārveidojis un darījis dedzības pilnus; Es ikvienam no jums esmu devis uzdevumu, lai jūs ietu un nestu augļus;

Es jūs esmu nozīmējis šim darbam; Es jūs mīlu un vadīšu jūs līdz pat galam – esiet neatlaidīgi līdz galam; neguļiet un nedodiet vietu Sātanam, palieciet nomodā; atpūšaties, kad jums ir nepieciešama atpūta, tomēr neatstājiet novārtā Manu Darbu; dariet visu, kas ir jūsu spēkos, bet Es paveikšu pārējo; Es esmu Durvis, un neviens nevar ienākt Manā Valstībā kā vien caur Mani;

Kungs, lūdzu, nosauc vārdā šos cilvēkus, par kuriem Tu runā.

Vassula, ikviens, kurš nes Manu Vārdu, nes arī Manu Gaismu; Es esmu viņus izvēlējis, un viņi to zina; Es jūs visus svētīju, visus, kuri izplata Manu Vēstījumu;

Vassula, Manu jēriņ, Es vienmēr esmu zinājis, ka tu esi vāja, tādēļ arī esmu tevi izvēlējis, jo vājums Mani pievelk; Mans Spēks vislabāk parādās tieši vājumā; pārbaudījumi tev būs vienmēr, tomēr tie veicinās tavu izaugsmi, Es vēlos, lai tu būtu spēcīga un, sastopoties ar grūtībām, saglabātu piesardzību; Es vēlos, lai tu pagodinātu Mani;

Mana Vassula, neļauj čūskai tevi kārdināt – tā ložņā tev apkārt, izmisīgi cenšoties likt tev pakrist; vienmēr esi nomodā; Es esmu tev līdzās un neļaušu tev krist; nemitīgi lūdzies, lai kārdinātājam nerastos nekāda izdevība tev tuvoties; tas ir Mans ieteikums: lūdzies, lūdzies, lūdzies un vienmēr atceries Manu Klātbūtni; gavē, ej pie grēksūdzes un pielūdz Mani; ēd Mani un dzer Mani; ļaunumu atmaksā ar mīlestību un priecājies par visu, ko Es tev dodu; ak, Vassula ... iepriecini Mani un paliec maza;

Kungs, satriec mani, ja tas ir nepieciešams, bet neļauj man paaugstināties.

Es tev palīdzēšu palikt mazai ... ņem Manu Roku, un kāpsim augšā;

Es, Jēzus, jūs visus mīlu; atcerieties, ka Es esmu Augšāmcelšanās;

IXΘΥΣ

1990. gada 22. aprīlis

„Akmens, ko namdari atmata, ir kļuvis par stūrakmeni.” Ps 118, 22

Mans Kungs Jēzu, toreiz Tu kā Mesija tiki atraidīts, jo viņu gars nebija tam sagatavots, viņu sirdis bija aizslēgtas un nocietinātas, tomēr Tu kļuvi par Stūrakmeni.

Mūsu paaudzē, mans Kungs, „celtnieki” tāpat noraida Svētā Gara izliešanos, tomēr kādu dienu Tavs Svētais Gars visiem mums pierādīs, ka Viņš bija Stūrakmens. Noliedzot un apslāpējot Tavu Svēto Garu, kurš nāk pie mums kā Atgādinātājs, „celtnieki” atkal gatavo paši savu kritienu.

vai redzi, kā ir piepildījušies agrākie pravietojumi? patiešām, Es esmu teicis, ka „Aizstāvis, Svētais Gars, Kuru Tēvs sūtīs Manā Vārdā, mācīs jums visas lietas un atgādinās visu Manis teikto,” tomēr jau toreiz apzinājos, ka tikai neliela daļa ieklausīsies un atgriezīsies pie Manis; un tieši tiem, kuri klausīsies Manī, Es piešķiršu Savu Svēto Gudrības un Izpratnes Garu, jā, Es viņiem dāvāšu Padoma un Zināšanu Garu, lai vārgā liesmiņa, kas tik nedroši kvēlo šajā pasaulē, kļūtu par dzīvu uguni;

Es atkārtāju, ka Mans Svētais Žēlastības Gars tiek izsūtīts uz visām četrām zemes pusēm, lai jums iemācītu būt svētiem un paceltu jūs jaunā dievišķības pakāpē; zeme pārvērtīsies par Debesu atspulgu, un tādējādi piepildīsies Mana Griba; tiks piepildīta lūgšana, kuru Es jums esmu mācījis;

Kungs, tad nogriez mūs visus nost no maldu ceļa! Dari, ka mēs visi būtu viens un dzīvotu svēti kā eņģeļi Debesīs, lai mēs līdzinātos dvēselēm, kas mīt debesīs un kurās nedalīti mājo Tava Mīlestība. Kaut mēs, tāpat kā viņas, vienprātībā dalītos tavā Mīlestībā, lai zeme varētu kļūt par Debesu atspulgu. Lai nāk Tava Valstība un atjauno zemi ar Savu svaigumu, lai Tavs Svētais Gars ļauj mums piedzīvot otros Vasarsvētkus. Nāc un atjauno mūsu visus ar jaunu mīlestības garu, pārvērt mūs dievišķās būtnēs! Maranata!

miers lai ir ar tevi; patiesi Es jums saku: nāk dienas, kad virs zemes būs Mana Valstība, tāpat kā tā ir Debesīs; zem šīm debesīm jūs ilgi vairs nepaliksiet sašķelti, jo drīz vien jūs būsiet kā viens, un Mīlestība iemājos jūsu vidū: Es to esmu apsoliņis, bet, Mani mīļotie, šai atjaunotne neatnāks bez pārbaudījumiem; kā katrai piedzimšanai, arī šai atjaunotnei būs savas dzemdību sāpes, kuras gan drīz vien tiks pārvērstas priekā;

Es pār jūsu paaudzi izleju Savu Garu, lai apūdeņotu jūsu tuksnesi, un izkaltušajā zemē liktu iztecēt upēm, jā! Es apūdeņošu jūsu tuksnesi un pārvērtīšu to auglīgā un ziedošā Dārzā; beidzot jūs ieraudzīsiet Manu Vārdu spēku un Mana Skaistuma mirdzumu; Es esmu nolēmis jūs citu pēc cita atvest atpakaļ dievišķībā; Es esmu jūsu Cerība, Es esmu jūsu Patvērums un Mierinātājs; Es Esmu Visvarenais;

atpazīstiet Laikus, sajūtieta Mana Svētā Žēlastības Gara maigo Dvesmu pār jums; Es šodien dvesu pār jūsu tautām un ar Savu Elpu pieceļu mirušos, pārvērsdams tos Sava Tēla atspulgos; ik dienas Es paceļu jaunus mācekļus, lai tie pagodinātu Manu Vārdu un ar mīlestību sludinātu par Mīlestību;

Mani mīļotie, Es jūs lūdzu, lai jūs ik dienas lūgtos par Manu otreizējo Atnākšanu, kas būs otrie Vasarsvētki; lūdzieties par dvēseļu atgriešanos, lai tās atgrieztos vēl pirms Manas Atnākšanas; nāciet pie Manis tādi, kādi esat, un atbalstieties pret Mani kā Jānis, Mans mīļotais māceklis, atbalstījās pret Mani, nolieciet arī jūs savu galvu pie Manām Krūtīm un ieklausieties Mīlestības Sirdspukstos, katrs puksts ir aicinājums uz Mīlestību, un vienīgais, ko Es no jums lūdzu, ir, lai atgrieztos mīlestība; mīliet Mani un pielūdziet Mani; ieprieciniet mani, savu Kungu;

Es jūs svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētās Mātes vēstījumi lūgšanu sapulcēm Lenā, Itālijā un Parīzē.)

bērniņi, miers lai ir ar jums; Es esmu jūsu svētā Mīlestības Māte, par Miesu tapušā Vārda Māte;

Es nāku pie jums šajās tumsības dienās, lai mācītu jūs iet dievišķības ceļu; esiet piesardzīgi un modri, jo Sātans, jūsu ienaidnieks, ložņā jums apkārt kā rūcošs lauva un meklē katru izdevību, kas liktu jums pakrist; pretojieties viņam un kopā ar Mani cīnieties pret viņu; karojiet pret viņu ar savām lūgšanām; jūsu lūgšanas ir visspēcīgākais ierocis cīņā pret viņu; paklausība un pazemība liek velnam mukt;

Dievs jums dāvā Savas Mīlestības dāvanu, tādēļ atbildiet Viņa Žēlsirdības pilnajiem aicinājumiem; laiks ir īss, tādēļ Dievs runā uz jums un visās zemes malās Mēs aicinām jūs uz atgriešanos; bērniņi, palieciē maziņi un vienkārši, esiet zemes sāls, palieciē mazi un nepaaugstinoties, jo jūs esat pasaules gaisma, jūs esat Mūsu Sirds izvēlētais dvēsele... Debesu Valstība pieder bērniem un pašiem mazākajiem;

šodien Es parādos visdažādākajām tautām, lai pievērstu jūsu sirdis dievišķajai Gaismai; Es vēlos atjaunot jūsu dvēseli un atgādināt, ka jūs visi piederat Tēvam; Tēvs ir Svēts, tādēļ arī jums ir jādzīvo svēti; tomēr nezaudējiet drosmi, jo Es esmu pie jums, lai soli pēc soļa jūs mācītu; Es varu jūs iedrošināt, ka Mēs svētījam katru soli, ko jūs sperat;

ja jūs Man to atļautu, Es vēlos jūs darīt par Mūžīgās Gaismas atspulgu; Es vēlos, lai sastopoties ar Dievu, jūs izskatītos kā Dieva darbīgā Spēka mirdzošie spoguļi, un Viņa Labuma un Svētuma attēls;

šodien Es jūs visus aicinu dedzīgi lūgties par Baznīcas atjaunotni un par Kunga otrreizējo Atnākšanu; Es jūs aicinu lūgties par otrajiem Vasarsvētkiem; tāpēc arī Jēzus un Es, Mēs apmeklējam jūs visdažādākajās zemēs, lai jūs sagatavotu šai Atnākšanai; lūdzieties un dzīvojiet pielūgsmes dzīvi, lūdzieties par dvēseļu atgriešanos, lai ikviens būtu gatavs Kunga Atnākšanai; Mīlestība ir uz Atgriešanās ceļa; ieklausieties, un jūs jau varēsiet sadzirdēt Viņa Soļus;

tāpēc Es jūs no visas sirds lūdzu izmainīt jūsu dzīves un dzīvot vienīgi Dievam, un dzīvot Dievā; atcerieties, ka Raksti saka:

„Ikviens, kas saka staigājam Gaismā, bet ienīst savu brāli, vēl arvien mājō tumsībā.” (1 Jņ 2, 9)

mīļotie, salīdzinieties ar savu brāli, salīdzinieties ar Dievu un dzīvojiet Mierā ar Viņu; atcerieties Mūsu Klātbūtni;

Es svētīju katru no jums; esiet Mierā;

1990. gada 24. aprīlis

Es paļaujos uz Tavu Mīlestību, ļauj tai palikt pār mums! Ļauj Tavai Mīlestībai dzīvot mūsos kā vēl nekad agrāk...

mīļotā, viss, ko esmu tev devis, ir bijis vajadzīgs, lai pievilktu tevi tuvāk Sev un pieradinātu tevi pie Manas Klātbūtnes; Es esmu dāvājis tev šo žēlastību, jo Man tas sagādā labpatiku; Es vēlējos tevi mierināt; šis ceļš, Mans bērns, ir tavai pestīšanai, un Es iešu līdz galam kopā ar tevi; tu esi Mans altāris, un Es vēlos, lai Mans altāris būtu šķīsts, Es gribu tevi piepildīt ar Savu karsto Liesmu, ar Savu Uguni: Manu Svēto Garu; tas, meitiņ, bija tikai vakar, kad Es tevi atradu ievilinātu ļaunā slazdos, bet šodien– vai redzi? tu esi brīva, jo Es, tavs Pestītājs, esmu tevi atbrīvojis, un ne tikai atbrīvojis, Es esmu tev dāvājis arī Dzīvību; tu biji ieslodzīta, bet Es tevi atbrīvoju; tu biji kaila, bet Es tevi majestātiski izgreznoju; tu biji tukša un neauglīga, bet Es tev esmu dāvājis pārpilnību un licis uzdziedēt; tavi ceļi nekad nebija locījušies, lai slavētu un pielūgtu Mani, savu Kungu, tomēr Es pats noliecos pie tevis, lai tevi aizsniegtu un, tevi svētīdams, svaidītu; Es nekad nebiju dzirdējis tavu balsi slavējam Mani, ne arī redzējis tevi Savā Namā, apzināti nākam pie Manis, tomēr Es pats atnācu pie tevis, tavā namā, tavā istabā, lai tu dzirdētu Manu

Balsi, Es tev nodziedāju Mīlestības Dziesmu, lai tu pēc tam ietu pie tautām un mācītu tām Manu Dziesmu;

tavas vainas Es izklīdināju kā mākonī un tavus grēkus izgaisināju kā miglu, tad nu priecājies, dvēsele, Manā Klātbūtnē! caur tevi Es visai cilvēcei turpināšu rādīt Savu bezgalīgo Mīlestību un Žēlsirdību, lai viņi beidzot noticētu, ka tas esmu Es, Es esmu MĪLESTĪBA; šādā veidā Es sapulcināšu Savus ļaudis un pārklāšu viņus ar Savu Mīlestību – Es būšu ap viņiem kā Uguns mūris un iemājošu viņu vidū kā viņu godība; nāc, Mana Vassula, ...

Dievs, es tik ļoti Tevi mīlu!

šie vārdi līdzinās mirgojošiem diadēmas dārgakmeņiem... mīli Mani, savu Dievu, pildi Manu galveno bausli, tomēr neatstājot novārtā arī pārējos; tagad atpūties, bet neaizmirsti par Manu Klātbūtni; mēs, mums?

Jā, Kungs – mēs, mums, mūžīgi mūžam.

Es tevi svētīju, svētī Mani arī tu;

Es Tevi svētīju, mans Kungs, un pateicos Tev par visu, ko Tu man dāvā.

1990. gada aprīlis

(Šis vēstījums tika dots kādai no manām paziņām – krievu pareizticīgajai, un tas attiecās uz Krieviju.)

(...) Es dāvāšu Krievijai Savu atjaunojošo Mieru, tā būs mūžīga derība, kuru Es pats apzīmogošu; kā gans, kurš glābj savus jērus no vilku mutes, arī Es steigšos palīgā Krievijas dēliem; Es esmu iecerējis piecelt Krieviju un darīt to svētu; tās dēlus Es vēlos veidot par svētiem vīriem, kuri mācīs neuzpērkamību; Mans Gars dzīvos un valdīs šajā zemē svētumā un taisnībā (...);

1990. gada 30. aprīlis

Kungs, mans Dievs, pasargā mūs Savā Mīlestībā, pacel mūs Savā Gaismā un Savā neizmērojamā Žēlsirdībā piedod mums. Stiprini mūs ticībā, apvieno mūs, lai mēs būtu viens un, stāvot ap vienu Tabernākulu, varētu teikt: „Ir tikai viens Kungs, viena ticība, viena kristība, un viens Dievs, visu Tēvs, Kurš ir pār visiem, caur visiem un visos.”¹

tad centies būt Man līdzīga;

Dāvā mums Gudrību, lai mēs varētu Tev līdzināties.

Gudrība tiek dota bērniem; ja viņi nemeklēs Mani sirds vienkāršībā, Gudrība viņiem netiks dota; kamēr viņu intelekts būs noteicošais, Gudrība vēl arvien paliks apslēpta un būs viņiem kā neatrisināma mīkla;

Kungs, atbrīvo viņus no intelekta važām, lai tie beidzot ar savām acīm ieraudzītu Tavu Skaistumu un Tavu Varenību!

sirsniņ, lūdzies par viņiem, lūdzies šajos bezdievības pilnajos laikos, lai tavas lūgšanas līdzinās vissmaržīgākajam vīrakam;

lūdzies, lai Es varētu tiem atdot atpakaļ redzi, lūdzies, lai Es varētu pamodināt viņus no mūžīgā miega; Mana maziņā, tu esi tā, kurai Es pats esmu devis Savu Likumu, un kuru vadīja Mans Svētais Gars, – lūdzies, lai viņi nomirst grēkam un augšāmceltos Svētumam, Mīlestībai un Ticībai, un, ja viņu vidū ir kāds gudrs, lai tas savu gudrību parāda ar savas sirds vienkāršību attiecībās ar Mani, ar dedzību pret visu, kas svēts, un aizrautību, vedot dvēseles pie Manis; un lai viss tiktu darīts pazemībā un mīlestībā; atcerieties: ja nesaņemam to, ko lūdzat, tad tikai tāpēc, ka nelūdzat ar visu spēku un no visas sirds;

¹ Ef 4, 5 – 6.

nāciet un nekad neaizmirstiet Manu Klātbūtni; Es esmu Svētais, Es esmu Tas, Kurš jūs mīl visvairāk;¹

Kungs, Tu esi Labs, Piedodošs un Pacietīgs... Tu esi mīlošs pret visiem, kuri Tevi piesauc, tādēļ uzklausi, mans Kungs, mūsu lūgšanas arī tad, kad tās ir ļoti nabadzīgas un nožēlojamas. Apžēlojies par mums un atver Savu Ausi, jo mēs esam grēcinieki, mēs neesam svētie. Tu apmeklēji slimos un ar Savu mīlestību tos dziedināji, bet mēs visi, visa mūsu paaudze, esam slimi, mēs esam inficēti ar grēku! Nāc un dziedini mūs, palīdzi mums noticēt, neskatoties uz mūsu neticamo neticību!

Mans Taisnīgums ir mūžīgs, Mana Mīlestība uz jums ir bezgalīga! Mana Līdzjūtība pret visiem nožēlojamajiem un slimajiem ir liela, tā pārsniedz cilvēcisko saprašanu; lūdziet un jums tas tiks dots; Es atveru Savu Muti, karsti ilgojoties pēc jūsu lūgšanām, *Es tevi lūdzu arī par saviem brāļiem: Kungs, nāc un izglāb mūs Savā Mīlestībā, atgriezies pie mums un mūs šķīstī!*

Es atgriezīšos pie jums kā Mīlestība, un Mana Uguns jūs visus šķīstīs;

Kungs, Tu mums esi apsolījis jaunas Debesis un jaunu Zemi...

maziņā, Es jums esmu apsolījis vēl daudz vairāk; Es esmu jums apsolījis jauno Jeruzalemi un apsolījis mājot jūsu vidū; vai redzi – Es uzcelšu Savu Mājokli jūsu vidū; pavisam drīz Es būšu kopā ar jums;

tad pasteidzies, Kungs, pasteidzies, jo mēs visi kaismīgi ilgojamies pēc otrajiem Vasarsvētkiem, mēs ilgojamies pēc Tava Gara izliešanās un Tavas otrās Atnākšanas!

vai jūs visi esat gatavi Mani pieņemt? kādēļ tu klusē?²

Kungs, ir tik grūti izteikt, ka daudzi vēl arvien nav gatavi Tevi pieņemt...

tad lūdzies par tiem, kuri Mani neņem vērā, lūdzies par bezdievīgajiem, lūdzies par tiem, kuri nav gatavi... sagatavojieties! vīģes koka augļi ir ienākušies, un drīz vien jūs varēsiet no tā mieloties;

nāc, mēs, mums?

Jā, mans Kungs – mēs, mums.

1990. gada 12. maijs

Jēzu?

Es esmu; Vassula, miers lai ir ar tevi; ļauj Man rīt sadzirdēt tavu soļu troksni Manā Namā – Es tevi nepacietīgi gaidīšu; ... vai tu šo mirkli, kad mēs būsim savienoti, gaidi tikpat nepacietīgi kā Es? Vassula,³ ... ļauj Man to uzrakstīt, ka Es tevi mīlu; vai tu joprojām esi gatava Man atbildēt?

Jā, Kungs. Es iešu uz grieķu baznīcu, bet es tajā vienmēr izjūtu valodas barjeru – man ir grūti saprast priesteru teikto.

bet Es tur esmu un ieklausos tavā sirdī; runā ar Mani... nāc, ieklausies: pieņemsim, ka dodies pie kādas draudzenes, kura ļoti dedzīgi ilgojas tevi satikt... vai, šajā gadījumā, sastopoties ar viņu, tu saglabāsi distanci un stīvumu attiecībās, vai arī steigsies viņai pretim, silti apsveicināsies un noskūpstīsi viņu? vai pēc tam jūs neapsēdīsieties un neuzsāksiet sarunu? vai tev šķiet, ka šādā situācijā jūs sēdēsiet klusuciešot? protams, ka jūs sarunāsieties! Es vēlos, lai tieši tādā pašā veidā tu pret Mani izturies, kad apciemo Mani Manā Namā; Es vēlos, lai tava sirds priecājas ik reizes, sastopoties ar Mani, Es

¹ Es uzsveru.

² Mana atbilde atskanēja ļoti kautrīgi un skumjā tonī:

³ Jēzus sacīja: „Es tevi mīlu”, bet es centos atturēt Viņu no šo vārdu pierakstīšanas.

vēlos, lai tava sirds sarunājas ar Mani, savu Dievu, lūgšanā; Mana Auss nolieksies pie tavām lūpām, un katru vārdu Es uzņemšu kā medus lāses;

meitiņ, tad pienāk Mans lielais brīdis, pēc kura esmu tik ļoti ilgojies, mirklis, kurā Es pats Sevi Golgātas kalnā esmu atdevis tev – Mana Svētā Upura stunda, tavas izpirkšanas Svētā stunda ... šai svētajā mirklī Es pilnībā vienojos ar tevi; Es jūs abas¹ gaidīšu, kad nāksiet ēst un dzert Mani; Es tevi svētīju, Manu bērniņ; nenoraidi šos mīlestības mirkļus, Svētās Vienotības (Komūnijas) brīžus;

Mans Kungs, esi slavēts un godināts, un svētīts!

miers lai ir ar tevi, maziņā; esi Man patīkama un atpazīsti Mani; ikviens no šiem mirkļiem, kad tu esi kopā ar Mani, sniedz Man lielu prieku; tie atgādina ilgi gaidīto lietu, kurš veldzē izkaltušo zemi; Es priecājos tevi dzirdēt,² ... ņem un lasi, ko esmu tev devis; pasaki Man, vai tu esi laimīga, neskatoties uz visiem pārbaudījumiem?

Jā!

ziediņ, ja kāds izrauļ tavu ziedlapiņu, Es izdaru visu, lai tās vietā rastos jauna; Es stiprinu tavu stublāju ar Savu Gaismu; ja vien tu zinātu, cik ļoti Es tevi sargāju un rūpējos par tevi... nogurumā atbalsties pret Mani, Es tev dāvāšu atpūtu; nāc;

IXΘΥΣ

1990. gada 12. maijs

(Vēstījums lūgšanu sapulcei Lensā.)

mīļotie bērni, miers lai ir ar jums; Mana Sirds dzied aiz prieka, redzot jūs vienotus Manā Mīlestībā; jūsu lūgšanas Manās Ausīs atskan kā mūzika; nāciet pie Manis, un Es piepildīšu jūsu garu ar Savējo; mīļotie, nāciet pie Manis, kādi esat, un Es pacelšu jūs, lai darītu svētus;

šodien Mans Krusts aicina uz Svētumu, Mana Balss atskan visos četros zemes stūros, lai jums visiem atgādinātu, ka Es esmu Svēts un arī jums jādzīvo svēti;

ak, paaudze... vai tad Es nezinu, cik vāja tu esi? jūsu laikmets ir radījis Man netīkamus tēlus, kuri nesaskan ar Manu Prātu; šajā jūsu pašu radītajā Bābelē, Es atklāju, ka lielākā daļa Manu radījumu atrodas ieslodzījumā, jā, viņi ir ļaunuma varā, un šis ļaunums viņus pilda ar bezdievību, racionālismu un netaisnību... vai jums šķiet, ka Es to visu neredzu? Manas Ausis ir aizsnieguši svēto lūgumi; patiesi Es jums saku: pašreiz Es esmu kā uz Uguns un vairs nevēlos gaidīt... Es jūs vairs neatstāšu tumsībā, Es atgriezīšos pie jums, un pasaule pavisam drīz ieraudzīs Mani; patiešām, Mīlestība nonāks pār jums un dzīvos jūsu vidū;

tomēr, pirms jūsu koku staltajiem stumbriem un cēlajiem zariem izplaukst pumpuri un sazaļo bieza lapotne, pirms tajos atlido putni novīt savas ligzdas, pirms Es pār jūsu izkaltušo zemi lieku izplūst upēm, – Es sūtīšu no Debesīm Savas šķīstījošā Uguns stabus, esmu nolēmis jūs visus šķīstīt; gals būs dienām, kad mirušie līksmojās mirušo klātbūtnē ... pēc šķīstīšanas jūs visi runāsiet vienā valodā, Manā valodā, kuru sauc MĪLESTĪBA, DIEVIŠKĀ MĪLESTĪBA;

Es esmu nolēmis iznīcināt jebkādu ļaunumu un samaitātību; tādēļ šajās dienās pār sauli, mēnesi un zvaigznēm tiks pārmests Mans plīvurs; sauli Es pārklāšu ar tumšiem mākoņiem, un arī mēness vairs nedos nekādu gaismu; Es debesīs vīrs jums apdzēsīšu ikvienu spīdekli un jūsu valstis apklāšu ar tumsu, un Bābele vairs nevarēs būt grēka piedzīvotāja; tad viņa pieņems Manu Mīlestības Likumu, jo tajās dienās Es viņas

¹ Manu draudzeni krievieti un mani.

² Jēzus kādu mirkli klusēja, bet tad pavaicāja, vai es vēlētos rakstīt. Es atbildēju, ka jā.

atkritējus ielikšu ugunī; ja jūsu laikmetam nav izdevies novērtēt Manu bezgalīgo Mīlestību, ja tas ir apgānījis Manu Svēto Vārdu, tad tas ir noticis lielās atkrišanas dēļ, kas pārņēmusi Manas Svētnīcas būtību;

šodien, paaudze, Mans žēlastības Gars nāk jums palīgā daudz lielākā mērā nekā jebkad agrāk: vai redzat? Ikvienā zemes stūrī Es uzceļu jaunus altārus, lai svētdarītu jūsu zemes un svētdarītu jūs pašus; Žēlastībā Es esmu nolēmis jūs uzcelt un darīt jūs par dzīviem altāriem, kuri nes tālāk Manu Uguni, jo jūsos mājās Mana Svētuma Gars; jūsos dzīvos šis vienīgais, netveramais, neaptraipītais un šķīstais Gars, un tad Es jūs sūtīšu pa visu pasauli sludināt Manu Bezgalīgo Mīlestību, un Es apsolu jums, kas Mani mīlat, ka šajās tumsības dienās, kuras nolaidīsies pār visu pasauli, Es jūs pasargāšu, ieslēdzot Savas Vissvētākās Sirds dzīlēs; Es būšu ar jums;

bēdas visiem tiem, kuri samīda un posta Manus altārus! bēdas tiem, kuri nogalina Manus praviešus! bēdas šīm dvēselēm! bēdas tiem, kuri seko melnajam zvēram! bēdas tiem, kuri noraida Manus brīdinājumus, tos nicina un neņem vērā! tumsības dienās viņi sauks pēc Manas palīdzības, bet Es viņiem neatbildēšu... Manas piecas Brūces ir plaši atvērtas un no tām straumēm līst Asinis... paaudze, nožēlo savus grēkus un atgriezies... apdomā divreiz, pirms atver savu muti un runā ...

meklējiet Mani no visas savas sirds un ne ar prātu; sekojiet Man, savam Dievam un centieties Man līdzināties; pirms runājat, uzdodiet sev jautājumu: „Ko Kristus būtu sacījis šajā situācijā?”, vai arī: „Ko Kristus šādā situācijā būtu darījis?”; divreiz apdomājiet, pirms atverat savas lūpas, neļaujiet savai mutei jūs pazudināt; neļaujiet savam garam jūs maldināt; kļūstiet līdzīgi Man un esiet Mana Tēla nevainojams atspulgs;

pat ja nespējat lūgties, kā vajadzētu, Mans Gars jūsos lūgsies; Es nekad jūs neatstāju... pat, ja jūs nenovērtējat Manu bezgalīgo Mīlestību, Sava Vissvētākā Vārda dēļ Es noliecos vēl zemāk jums pretī, lai paceltu jūs pie Sevis un Savā mīlestības pilnajā laipnībā piedotu jūsu grēkus; brīdī, kad jūs atverat savas lūpas, lai piesauktu Mani, Es steidzos pie jums un pieglaužu Ausi pie jūsu lūpām; katrs jūsu izdvests vārds mierina Manu Sirdi un iepriecina Mani;

atgriezieties pie Manis no visas sirds un ļaujiet savām lūgšanām pacelties pie Manis, jo „ne jau tie, kas saka uz Mani „Kungs, Kungs!” iesies Debesu Valstībā, bet gan tie, kuri dara Mana Debesu Tēva gribu”;¹ tādēļ runājiet mīlestībā, un Es jūs sadzirdēšu, dodiet aiz mīlestības, un Es jūs atzīšu, lūdzieties ar mīlestību, un jums atvērsies Manas Valstības durvis; it visu, ko darāt, dariet ar mīlestību, lai Es par jums varētu teikt: „jūs piederat Man, jūs esat Mana sēkla, nāciet pie sava Tēva!” Es esmu Mīlestība, tāpēc ikviens, kurš dzīvo mīlestībā, dzīvo Manī, un Es dzīvoju viņā; dariet Mana Debesu Tēva Gribu un jūs iemantosiet Manu Valstību;

nekad neaizmirstiet, ka Dzīvības Koka sakne ir Mīlestība; Mani bērniņi, lūdzieties vairāk no sirds un ļaujieties, ka Mana Auss ir pie jūsu lūpām; Es svētīju ikvienu no jums, Es svētīju ikvienu jūsu soli; Mīlestība jūs mīl; nekad neaizmirstiet par Manu Klātbūtni; Es atstāju uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Vēlāk:)

cilvēki ir degradējušies... ja vien viņi atteiktos no sava neprāta... lūdzies, meitiņ, pat tavā pagrimuma stāvoklī nekad neatmet lūgšanu; Es tevi mīlu un raudu par tavu notrulināšanos...

¹ Mat. 7, 21.

(Jēzus man bija nodiktējis vēstījumu, bet pēc tam es ātri piecēlos un steidzos darīt citas lietas, aizmirdama Viņam pateikties vai Viņu svētīt. Savā grēcīgumā Es izturējos pret Viņu kā pret cilvēcīgu būtni, kura man diktē vēstījumu, bet piemirsu Viņa Dievišķību. Pēc tam izjutu lielu kaunu un steidzos atpakaļ pie Viņa, lūdzot piedošanu. Viņš man to visu pateica mierīgi, bet skumji, taču neizklausījās pārsteigts par notiekošo.)

1990. gada 14. maijs

Kungs un Pestītāj, sadzirdi manu lūgšanu, uzklausi, ak, Žēlsirdīgais Dievs! Manās lūgšanās patiešām pietrūkst dzīvības, es esmu nabaga un trūkumā, tomēr no sava tuksneša es saucu pēc Tavas palīdzības. Tu zini mūsu vajadzības un Tu noteikti esi sadzirdējis mirstošo lūgumus... Kungs, tikai vienu svētības vārdu, un viņi tiks dziedināti!

Es tevi izvedu no Ēģiptes zemes, tādēļ tev pietiek tikai atvērt savu muti un Es to piepildīšu, un to pašu Es darīšu arī visiem taviem brāļiem;

IXΘΥΣ

1990. gada 15. maijs

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums Lensas lūgšanu grupai.)

bērniņi, miers lai ir ar jums visiem;

Es, jūsu svētā Māte, sagatavoju jūs lai jūs satiktos ar Kungu; Es jums palīdzu garīgi izaugt; Es jūs pārklāju ar žēlastībām, lai jums palīdzētu un iedrošinātu jūs; apzinieties, ka dzīvojat īpašā laikā, jo šīs dienas tuvina Kunga Atnākšanu; šīs dienas atver Kunga atnākšanas ceļu un sagatavo jūsu Karaļa ierašanos; lūdzieties, lai ikviens būtu sagatavojies; Mani bērniņi, dedzīgi lūdzieties par dvēselēm, kuras atsakās ieklausīties un ieraudzīt; lūdziet Debesu Tēvu ar šādiem vārdiem:

„Visžēlsirdīgais Tēvs, liec tiem, kuri dzirdēdami nedzird, beidzot saklausīt Tavu Balsi un apzināties, ka tas esi Tu – Svētumu Svētums. Atver to acis, kas redzēdami neredz, lai tās beidzot ieraudzītu Tavu svēto Vaigu un Tavu Godību. Pieskaries viņu sirdīm ar Savu Pirkstu, lai tās atvērtos un pieņemtu Tavu Uzticību. Taisnīgais Tēvs, es Tevi lūdzu visās šajās vajadzībās, lai visas tautas atgrieztos un Tava mīļotā Dēla Jēzus Kristus Brūcēs saņemtu dziedināšanu. Āmen.”

lūdz Tēvu, lai Viņš piedotu ietiepības pilnajām dvēselēm, kuras atsakās dzirdēt un redzēt; Tēvs ir Žēlsirdīgs un uzlūkos visus Savus bērnus; jā, maziņie, lūgdamies par savu brāļu pestīšanu, jūs Dievam esat kā vīraks; jo vairāk jūs lūdzaties, jo spēcīgākas kļūst jūsu lūgšanas;

pateicieties Kungam, Kurš jūs ir aicinājis un Savā žēlastībā ir ļāvis jums šo aicinājumu sadzirdēt; lūdzieties par tiem, kuri atsakās dzirdēt;

laiks ir īss, bet daudzi vēl arvien neapzinās notiekošo un ir iegrimuši dziļā miegā; dienas paskrien ātri un, nolūkojoties uz mūsdienu jaunatni, Mana Sirds grimst arvien lielākās skumjās; trūkst Mīlestības ... bet lielākā daļa no viņiem nekad to arī nav saņēmuši; daudzi nekad nav saņēmuši savas mātes siltumu vai mīlestību, jo arī viņai nav bijis, ko dot saviem bērniem; pasaule ir kļuvusi auksta, ledaini auksta... vecāki vēršas cits pret citu, bērni, vēršas pret saviem vecākiem, jo trūkst mīlestības; māte atsakās ieklausīties bērna saucienā pēc mīlestības; pasaule ir mirusi mīlestībai, tā atrodas dziļā tumsībā, jo ienaidis, alkātība un egoisms ir pārņēmis visu zemi un valda pār to;

Man jānodreb, kad redzu šausmu ainas, šīs tumsības pasaules netaisnības un atkrišana, kas ir iespiedusies pat Manā Svētnīcā, jūsu izraisītais posts, katastrofas, bads, kari un slimības; viss no zemes nākošais atgriežas virs zemes, tā iznīcina pati sevi, ne jau Dievs

sūta visas šīs katastrofas un nelaimes, kā daudziem no jums šķiet; Dievs ir Taisnīgs un Žēlsirdības pilns, bet ļaunums pievelk ļaunumu;

Lūdzieties, lūdzieties no visas sirds par sava laikmeta atgriešanos un pestīšanu; Mani bērniņi, lūdzieties reizē ar Mani, Man ir vajadzīgas jūsu lūgšanas; lūdzieties, bet Es šīs lūgšanas upurēšu Dievam;

Es jums apliecinu, ka esmu ar jums it visur, kur vien jūs dodaties; Es jūs nekad neatstāju, jūs, kas esat Mani bērni; Es jūs visus svētīju;

1990. gada 16. maijs

miers lai ir ar jums; Es, Kungs, nāku, lai atvērtu jūsu sirdis un atbrīvotu jūs no visa ļaunā; jūs dzīvojat žēlastību laikā, kurā Es, kā esmu solījis, izliešu Savu Garu pār visu cilvēci; svētīgi tie, kuri bez šaubīšanās pieņem Manu žēlastību Garu, svētīgi garā nabagie, jo viņiem pieder Debesu Valstība, svētīgi sirdī vienkāršie, jo viņiem atklāsies Gudrība; svētīgi ir tie, kuri dara Mana Debesu Tēva Gribu, jo tiem atvērsies Debesu Durvis; svētīgi ir Mani Gaismas trauki, kuri nes sevī Manu Vārdu un izplata Mana Svētā Gara dotos Vēstījumus, jo daudzi no jūsu grēkiem jums taps piedoti;

nāciet;

IXΘΥΣ

1990. gada 22. maijs

ziediņ, miers lai ir ar tevi; iepriecini Mani un vairāk laika veltī pārdomām un lūgšanai; esi pakļāvīga un ļauj Man tevi veidot pēc Mana Tēla; bīsties vienīgi tad, ja nerunā vairs Manā valodā; vai pašreiz tu pazīsti Sava Skolotāja balsi?

Jā, Kungs...

kādā veidā?

Jo Tu man māci labo un runā Mīlestības valodā.

tad dalies šajās mācībās arī ar pārējiem; visā, ko iemācies no Manis, dalies arī ar saviem draugiem; pagodini Mani;

iepriecini Mani un ņem līdzdalību Manās Ciešanās, piektdienās ieejot Manās Brūcēs, upurē Man vairāk laika; dzīvo svēti; upurējies, daloties visā, ko esi saņēmusi no Manis;

neskaiti stundas, kuras pavadi Manā tuvumā; Es vēlos, lai tu būtu devīga un ik dienas upurētu Man savu gribu, savas sāpes, savas ciešanas; Es vēlos, lai tu Man upurētu pat visniecīgāko skrambiņu, un tad Es to visu, ko tu man upurē, varu izmantot, lai dzēstu tavus grēkus un atbrīvotu dvēseles no šķīstījošajām liesmām; neļauj šīm lietām pazust nebūtībā, upurē tās Man un Es tās izmantošu;

pirms doties atpūtā, nāc pie Manis, lūdzies lūgšanu „Salve Regina”, Es klausos tevī... iepriecini Manu un arī savas Mātes Sirdi...

(Es lūdzos minēto lūgšanu...)

labi, meitiņ, tagad nāc un atpūties; Es svētīju tevi un tavu bērnu; atdusies Manā Sirdī, tāpat kā Es – tavējā; paļaujies uz visu, ko saņem; Mīlestība tevi mīl;

1990. gada 23. maijs

miers lai ir ar tevi; tas esmu Es, Jēzus; nekad nepagursti Mani piesaukt, nemitējies lūgties; Es tev dāvāju Savu Mieru un Mīlestību; meitiņ? vai tu Man neko neteiksi?

Kungs, es Tev atdošu savu niecīgumu un nabadzīgo mīlestību.

ak, Es ilgojos pēc tavas mīlestības, pat, ja tā ir nabadzīga; un, kas attiecas uz tavu niecīgumu, maziņā, tad paliec vienmēr tāda, pilnībā izzūdi, atsakies no visa, kas esi tu, lai spētu sevī uzņemt visu, kas esmu Es; piepildi savu garu ar Manējo, lai tava dvēsele varētu kļūt par dzīvu gaismas lāpu; esi caurspīdīga, jā, esi dzidra, lai neviens traips neaizšķērso

ceļu Manai Gaismai, lai tā atspīd šķīstībā ... ja tu ik dienas lūdz Man grēku piedošanu un atļauj Man tevi šķīstīt, tad, pat ja tas ir saistīts ar pārbaudījumiem un ciešanām, Es ne mirkli nekavēšos darboties tevī; Es zinu tavas vajadzības;

Es tev neatļauju grēkot, Es nekad neesmu tev pavēlējis grēkot, Man nekad nepatīk klausīties, kā paslīd tava mēle... vai neesmu tev lūdzis kļūt par Manu vīraku, kura smarža Mani nomierinātu; Es tevi esmu ietērpis garīdznieka drānās un devis tev mēli, lai tā Mani slavētu un atgādinātu Maniem ļaudīm par Manu Mīlestību; esi uzmanīga, skolniecīt, un ieklausies Gudrības norādījumos; turi svētu Manu Vārdu, visniecīgākajos sīkumos ievēro Manu Likumu un Manas Mācības, un Es tevi nekad neatstāšu; Es esmu tavs Dievs un Es esmu tev līdzās – kurš var būt pret tevi?

neizmirsti, ka saņemot bez jebkādiem nopelniem no tavas puses šādu Gara dāvanu, tu Man vairs nedrīksti neko atteikt; Es tiešām domāju– neko... dzīvo Man, nožēlo grēkus un gavē; gavē, pārtiekot no maizes un ūdens; neatsakies no pārbaudījumiem, kurus pieļauju tavā dzīvē, bet, piedzīvojot vajāšanas, priecājies! priecājies, ja Manis dēļ piedzīvo nodevību! priecājies, ja tev uzbrūk Mani ienaidnieki, jo caur šiem pārbaudījumiem Es tevi, Mans bērns, darīšu arvien pilnīgāku;

lūdzies, nemītīgi lūdzies; lūdzies, neskaitot laiku, ko esi pavadījusi lūgšanā; Vassula, Es tevi neatbrīvošu no ciešanām, tāpat kā Tēvs, neatbrīvo Mani no ciešanām; Es vēlētos, lai tu būtu dzīvs Krucifikss, atgādinājums par Mani; vai tu nezināji, ka dāvana ciest nāk no Mana neierobežotā devīguma un no Manas bezgalīgās Mīlestības? nekavējies apskaut Manu Krustu, ļauj tavām rokām To dedzīgi satvert, un Mans Krusts tevi vadīs Dzīvības Ceļā; ja tavas kājas arī novirzīsies no patiesā Ceļa, esi pārliecināta, ka Mana Mīlestība un Uzticamība tevi sargās, un Es nekavēšos steigties tev palīgā;

ļauj savai dvēselei nemītīgi slāpt pēc Manis, ļauj Man sadzirdēt un sajust tavas mīlestības nopūtas; tavu pieri, dvēsele, Es dziļi esmu apzīmējis ar Savas Mīlestības Nopūtām; šīs nopūtas Es tev esmu sniedzis nemītīgi, Es esmu iezīmējis tavu pieri ar Savu Svēto Vārdu un uz mūžiem darījis tevi par Savējo; pacel savas acis uz Mani un Manā Klātbūtnē atrodi Patieso Mieru;

saki Man tagad, Manu meitiņ, tu, kuru tā mīl Mana Sirds, vai tu Man dāvāsi pretmīlestību?

Mana mīlestība ir nožēlojama – kā lai es spētu Tava ērkšķu kroņa vietā uzlikt rožu viju? Mans gars nemītīgi pārdomā šo noslēpumu, un mana sirds pamirst krūtīs... Izkaidro man to, un es mācīšos, iemāci man Tevi mīlēt tā, kā Tu vēlētos tikt mīlēts. Iemāci man rūpīgi ievērot Tavu Likumu mūžīgi mūžam. Iemāci man staigāt Taisnības Ceļu un vadi Manus soļus pa Mīlestības Taku, kā Tu to esi apsolījis.

ak, meitiņ, Es uzmanīgi raudzījos tavās lūpās, gaidot tavus uzticības solījumus...

Mīļais, vienmēr tik maigais Jēzu! Ved mani Savas Uzticības pēdās un ļauj man saslimt ar mīlestību uz Tevi, ļauj man izbaudīt Tavas ciešanas – tās manai mutei būs kā Tava Dārza visvērtīgākais auglis...

atveries Man, lai Es tevī varētu dvest Savu Elpu; Mana Elpa ir pilna vissmalkāko smaržu, Mans aromāts – vistīrākais vīraks un mirres; dvēsele, atveries Man, lai tevī varētu sākt elpot Mans Mīlestības Gars; Mana Elpa ir Dzīvība; atveries Man, mīlotā Mana, Manu meitiņ, Es esmu ilgojies pēc šī brīža, lai atklātu tev Savu Dievišķo Sirdi; Es nonācu no Debesīm līdz pat tavam sliksnim, lai sastaptos ar tevi, un tagad, kad esmu tevi atradis, Es tevi vairs neatlaidīšu...

runā, dvēsele, un atbildi Man!

Kungs, nāc, nāc pie mums un vēlreiz apzīmogo mūs ar Sava Svētā Mīlestības Gara zīmogu! Apzīmogo mūsu pieres ar Apsolījuma zīmogu...

Dievs, radi mūsos skaidru sirdi. Es zinu, ka Tu stāvi pie ikvienas dvēseles sliekšņa, Tu gaidi viņu atbildi, Tavas Acis tvīkst ilgās, lai durvis atdarītos...

Mans Kungs, Tavi Vīna Dārzi uzried un pavisam drīz tie nesīs augļus, pabarojot ikvienu tuksnešainu vietu. Mirušie neatgriezīsies dzīvībā, ja vien Tu viņus neuzcelsi, dvešot pār viņiem Savu saldo smaržu. Tavas lielās Mīlestības dēļ ļauj šai rēgu zemei atgriezties dzīvībā.

tajā dienā Es viņiem uzsmaidīšu, un Mana Gaisma iespiedīsies pa durvju šķirbām, cauri katram atslēgas caurumam, Mana Gaisma ielauzīsies pat pa viņu durvju apakšu!

Alleluja! Slavēts lai ir Dievs!

patiešām! sirsniņ, uzgavilē! Jūsu neauglīgās zemes nesīs augļus! izplūstiet prieka asarās jūs visi, kas klausāties Manī, jo ar mūžīgu Mīlestību Es esmu apžēlojies par jums; ērkšķu un dzelkšņu vietā uzriedēs vīna dārzi; Es esmu iecerējis parādīt Savu Svētumu un Gudrību, lai izdzēstu šī laikmeta naidīgumu pret Manu Dievišķību un viņu tā saukto gudrību;

1990. gada 8. jūnijs

Kungs, palīdzi man piepildīt Tev doto solījumu.

miers lai ir ar tevi; visdārgākā dvēsele, Es tev palīdzēšu; saņem Manu Svēto žēlastības Garu; atceries Manas Mācības un Padomus; atceries, ka Mani Ceļi nav tavējie; lūdz atpazīšanas dāvanu;

Kungs, es Tev lūdzu, dod man atpazīšanas dāvanu, lai es pasargātu Tavu Vārdu un atšķirtu taisnību no netaisnības, ļauno no labā, Patiesību no meliem.

Es tevi paēdināšu ar atpazīšanas dāvanu, Es tevi neatstāšu bez palīdzības, paliec Manā Mīlestībā; dzirdi Mani: sludini tautām, ka Mana Atgriešanās ir jums tuvu, lai tie, kuriem ir ausis, dzird, bet tie, kuriem ir acis – redz; Es, Kungs, nokāpju pie jums Savā bezgalīgajā Mīlestībā un Žēlsirdībā, lai jūs brīdinātu un aicinātu atpakaļ pie Sevis;

ieklausieties, tieši pirms Savas Atgriešanās Es dāvāšu cilvēcei vēl lielākas zīmes nekā šodien; esiet nomodā, jo lielākas būs zīmes, jo lielākas dusmas Sātans vērsīs pret jums;

Es esmu atmodinājis praviešus, kuriem esmu licis sludināt Laiku beigas; Es sūtu Savu Māti, lai Viņa kļūtu par visu jūsu Skolotāju visā plašajā pasaulē, Es Viņu sūtu sagatavot tuksnesī Manas Atnākšanas ceļu, līdzenu ceļu Man, jūsu Dievam; esiet nomodā – jo vairāk vēstnešu Es sūtu, jo vairāk viltus praviešu paceļ arī Sātans, lai jūs samusinātu; Mani mīļotie, lūdzieties, lai spētu atšķirt viltus praviešus no Manējiem; lūdzieties, lai jūs netiktu pievilti;

esmu jūs brīdinājis nesekot šiem viltus praviešiem; atcerieties, ka Es atalgošu to, kurš sēj labo sēklu Manam Godam; Es vēlos jums atgādināt, ka labās sēklas vidū, kura aug, lai nestu bagātīgu ražu, ienaidnieks nekavējas sūfīt viltus praviešus, kas iesēj savu sēklu; ļaujiet tām augt līdz Manas Pļaujas dienai; kā esmu teicis līdzībā par nezālēm,¹ necentieties tās izravēt, lai neizrautu arī Manu labību, ļaujiet tiem augt līdz pļaujas stundai, bet tajā Es sacīšu pļāvējiem: savāciet vispirms nezāles, savāciet tās vienkopus un sadedziniet, bet pēc tam savāciet labību Manos apcirkņos;

esiet modri, lai vienmēr būtu spējīgi atšķirt labo no ļaunā; esiet uzmanīgi un lūdziet pēc Manas vadības, ieklausieties Manos padomus; esiet nomodā, jo Mans ienaidnieks ir kā ievainots mežonīgs zvērs, kas pēc ievainojuma kļūst vēl mežonīgāks un bīstamāks;

¹ Mt 13, 24 – 30.

Manas Atnākšanas stunda ir tuvu, un Es došu jums daudz lielākas Zīmes kā šodien; to sajuzdams, Sātans šo Lielo Zīmju priekšvakarā iespiežas Manās Svētajās vietās, lai radītu jūsu vidū apjukumu un nevienprātību;

esiet mierā jūs visi, paļaujieties uz Mani un atbalstieties pret Mani; dariet visu, kas ir jūsu spēkos, bet Es pabeigšu visu pārējo; atcerieties, ka Man ir visu durvju atslēgas, un katras durvis Es atvēršu tai stundā, kuru Es pats izvēlēšos;

Mīlestība jūs mīl, Es jūs svētīju; svētījiet Mani un mīliet Mani;

IXΘΥΣ

1990. gada 13. jūnijs

Mans Jēzu?

Es esmu; tas esmu Es, tavš Jēzus; Baznīca no jauna atdzims caur Mani! ne jau tu, cilvēce, liksi Baznīcai atdzimt! Es pats piecelšu Savu Līgavu; vai tu vēl arvien, neskatoties uz vajāšanām, vēlies būt Mana vēstnese?

Jā, mans Kungs, es to vēlos.

sajūti, cik ļoti Mani iepriecina ikviens tavš jāvārds! tu neesi Man nepieciešama, jo, kā tu jau zini, Es esmu pašpietiekams, tomēr tavš „jā”, izteikts tavā vājumā, Mani valdzina! tava nespēja izaicina Manu Spēku un iepriecina manu Dvēseli; tavš vājums un grēcīgums pārņem Manu Sirdi un liek no tās izplūst Piedošanas pārpilnībai;

Mans bērniņ, paliec Manā Tuvumā, tu esi Manas Dvēseles prieks, Es esmu tavš Cietoksnis; Mana maziņā, esi piesardzīga, jo tavā tuvumā ir arī liekuļi un viltus pravieši;

Kungs, ko man darīt?

ievēro Manus Pamatlikumus...

Kungs, vai Tu mani no viņiem pasargāsi?

tu dzīvosi drošībā, un Es tevi pasargāšu; Mans jēriņ, Es joprojām nesīšu tevi uz Saviem Pleciem; dzīvo mierā;

1990. gada 14. jūnijs

Es esmu Klints;

1990. gada 19. jūnijs

Mans Jēzu?

Es esmu;

miers lai ir ar tevi; pagodini Mani, līdzinoties Man; pagodini Mani ar savu Mīlestību; ēdot un dzerot Mani, svētdari savu miesu, kurā Es mītu; pielūdz Mani, slāpstī pēc Mani, labo to kļūdas, kuri Mani nemīl un kurus ir aptumšojis viņu pašu prāts, ka viņi vairs nespēj atšķirt savu labo roku no kreisās, tādēļ lūdz, lai viņi izprot, kas tiem ir vajadzīgs, un lai nenovirzās no Maniem Vārdiem; lūdzies, lai viņi saprastu, ka Es no šiem gudrajiem vīriem sagaidu pielūgsmi, Es vēlos, lai viņi nāktu pie Manis ar tādu pašu godbijību kā pirmie ganiņi un Austrumu gudrie;

Es zinu, ka Manās Rokās ir bērns, bet nebīsties... vai tu domā, ka Es nezinu, kurp tevi sūtu? Es tevi esmu izaudzinājis par Savu vēstnesi, Es vēlos, lai tu sludinātu Patiesību, tu esi Manējā un Manas Mute tevi ir skolojusi; satver sava Skolotāja roku un atļauj Man tevi aizvest turp, kur Es vēlētos tevi redzēt; atbalsties pret Mani, Manu bērniņ, kad esi pagurusi un zaudējusi drosmi, un Es tevi mierināšu; ak, Vassula, ik reizes, kad jūties samaitāta un grēcīga, Mana Sirds pārvēršas degošā Mīlestības Pavardā, kura liesmas tevi apņem; priecājies! vai var būt kas diženāks par Manas Mīlestības dāvanu?

saproti, Manu bērniņ, ka Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk, un tā tas vienmēr būs;

(Vēlāk:)

Žēlsirdīgais Kungs, mēs esam novirzījušies no Tava ceļa, bet nekad neesi pārtraucis mūs uzrunāt Savā lielajā Žēlsirdībā un Mīlestībā... Kungs, šodien es saucu uz Tevi – nepamet mūs pārbaudījuma dienās un izglāb no iznīcības, atbrīvo no ļaunā un vieno mūs Savā Mīlestībā un Mierā!

Manu bērniņ, Es tev dāvāju Savu Mieru un Mīlestību; Baznīca atdzīvosies, neskatoties uz visiem pārbaudījumiem, kuriem tā iet cauri; Mana Baznīca būs viena un svēta, un Mana tauta runās vienā valodā; tas viss notiks ļoti drīz... Vassula, Savā Mūžīgajā Mīlestībā un Žēlsirdībā Es no jauna piecelšu Savu Baznīcu, Es jums atdošu atpakaļ jūsu vīna dārzus, bet šo nāves ieleju pārvērtīšu par Cerību ceļu; jūs visi Man atbildēsiet tieši tāpat kā savas jaunības un šķīstības gados;

jūs jau diezgan sen esat atsacījušies no Manis dotajām Zināšanām un pienesuši Man upurus, kuri nekad nav Mani aizsnieguši; tomēr Savā Bezgalīgajā Žēlsirdībā Es teikšu ikvienai nāves ielejai: celies! lai katra tušā ieleja piepildās ar Manu Vārdu, bet ikkatrs kalns un pakalns lai tiek nolīdzināti un pārvērsti zāļainās ganībās; lai tie, kuru pieres ir tikušas apzīmētas ar Manas Mīlestības zīmi, nāk uz priekšu un ēd no Mana Dzīvības Koka;

šodien Es ikvienam dodu izdevību ļoti skaidri saklausīt Manu Balsi, kas nāk no manas Svētās mājvietas, Mana balss skan kā Jeruzalemes atbalss un aizsniedz visus zemes iedzīvotājus, tā ka neviens vēlāk nevarēs teikt, ka Es nebūtu viņu brīdinājis; Es ļauju Savam Garam pūst no tautas uz tautu, Es neatlaidīgi pie jums sūtu Savus kalpus praviešus, lai atgādinātu jums, kas ir jūsu Tēvs, lai novērstu jūs no ļauna darīšanas un dotu jums iespēju gandarīt par saviem darbiem;

Es nāku, lai liktu jums pārtraukt dievināt bezdievīgas teorijas; Es sūtu pie jums savus vēstnešus, kuri jums atgādinātu Manus norādījumus un aicinātu uz svētu dzīvi, jo Es esmu Svēts, tādēļ vēlos, lai Manas Atgriešanās dienā jūs būtu cienīgi lūkoties Manī;

Manu meitiņ, esi Mans vīraks, Es vienmēr tevi pabarošu...

Kungs, man ir tik daudzas lietas, kuras vēlētos Tev pastāstīt!

lietas?

Jā, sākot ar to, ka neesmu Tavu dāvanu cienīga!

Es zinu, tomēr Savu Gudrību dāvāju nabadzīgajiem un vienkāršajiem; ļauj Manai Mīlestībai ietērt tevi Sevī; nāc un nekad neaizmirsti par Manu Klātbūtni;

Lai Tavs Labais Gars vada mūs pa līdzeniem ceļiem, Jahve, Sava Vārda dēļ turi Savus apsolījumus un nāc, lai mūs glābtu. Āmen. (Ps. 143, 10 – 11)

1990. gada 27. jūnijs

miers lai ir ar tevi;

meitiņ, lūdzies, pienesot Man slavu par to, ka esmu tevi pacēlis no mirušo valstības un atļāvis tev ienākt un dzīvot Manā Miera un Mīlestības Valstībā; pateicies, ka Manā lēnprātīgajā vadībā tu esi apguvusi sentēvu Zinības; nenosodi nevienu, kurš vēl arvien nespēj atšķirt savu labo roku no kreisās; esi līdzjūtīga, kā Es esmu līdzjūtīgs; netiesā, un tu pati netiksi tiesāta; nenosodi, un tu nesaņemsi nosodījumu; pretojies ļaunumam un uzvari to ar labo; nedod Kārdinātājam vietu; nesaki, ka Es, tavs Kungs, būtu tevi atstājis; no Savām piecām Brūcēm Es veldzēju tevi, dvēsele! lūdz atpazīšanas dāvanu; skaties, Manu meitiņ, Es esmu Cerība, Es esmu Dzīvība un Es esmu tev līdzās! Es esmu Krustā Sistais un tavs Pestītājs, Kurš tev saka: Es tevi mīlu ar mūžīgu mīlestību;

svētī Mani un mīli Mani;

IXΘΥΣ

(Vēlāk: vēstījums kādam priesterim.)

raksti Manam kalpam šādus vārdus:

Es tev dodu Savu Mieru;

pieņem šo zīmi kā Manas Mīlestības apliecinājumu, ņem Manu Vārdu un pravieto tautām, saki, ka „vēlreiz pār jums taps izliets Mans Gars no augšienes, tad jūs tuksnesis pārvērtīsies auglīgā zemē, un vienotība atnesīs mieru,” mieru, kādu pasaule vēl nekad nav pazinusi, „Mana tauta tad dzīvos miera Namā”¹; patiešām, Mana tauta mājās Manā Vissvētākajā Sirdī; vēl pirms šis tuksnesis pārvēršas auglīgā zemē un skaistā Vīna dārzā, Mana Elpa dvesīs pār šo tumšo pasauli un kā sēra straume tā visu aizdzinās, lai šķīstījošā uguns liesmās šis laikmets tiktu attīrīts un pilnībā atjaunots, tas pārvērtīsies vienotā un svētā tautā, bet viņu vienaldzība – degsmē kalpot savam Dievam; Es jūs darīšu svētus, kā pats esmu Svēts; atcerieties, ka Mana pilsēta tiks uzcelta uz tās drupām no jauna; (...)

esi svētīts;

IXΘΥΣ

1990. gada 30. jūnijs

Kungs, viņi nav novērtējuši Tavu neizsakāmo Mīlestību, Mīlestību, kuru nevar apdzēst nevieni plūdi, un nekādas straumes to nevar noslīcināt. Patiešām, es Tev saku: man nav vairs spēka, un mana dvēsele vairs nerod mierinājuma.

Tā vien šķiet, ka esi ļāvis man piedzīvot rūgtuma pārpilnību – vai varētu nākt vēl kaut kas? Es pagriezu savu vaigu sitienam un ļāvu pār sevi nākt netaisnībai. Tavas avis, kuras Tu biji sapulcinājis, tagad ir izkaisītas kuru kurā...

„Es viens pats minu vīna spaidu, un neviena no maniem ļaudīm nebija ar mani.”

skaties, kas nāk no Debesīm līdz pat tavai istabai? tas esmu Es, Jēzus ... tavs Laulātais Draugs, nebaudies, jo Es atkal steigšos tev palīgā; tava miesa ir vāja, bet tavš gars šajās dienās bija viesuļvētras nests; Es esmu tev līdzās, nebaudies, Manu meitiņ, Mana līgava, Manu garu smacē žēlums, noskatoties, kā esi tikusi atstāta viesuļa varā, bet Es tevi paņemšu laukā no tā; Mani ienaidnieki turpina vairoties Mana Tēva Taisnību, un kurš gan spēš Viņu apturēt? kā gan Viņš varētu kļūt pielaidīgāks, ja ļaundarība ir viņu vienīgā maize!

Mans Dievs, neatstāj Mani!

Manu bērniņ, turies pie visa tā, ko esmu tev dāvājis, cieši pieķeries Man; šie cilvēki nespēj aizmigt, pirms nav tev nodarījuši ļaunu; Es viņos noraugos, bet Mana Tēva Taisnīgums uzvirno, dzirdot, kā viņi nāk pie Manis ar nedzīviem vārdiem... vai viņi nav lasījuši Rakstos, ka: „dažus Es esmu svētījis un darījis svarīgus, bet dažus esmu svaidījis un paaugstinājis Sev pie labās rokas” (Ekl 33, 12); bet, kad pienāks Mana Diena, Es nežēlošu nevienu no viņiem! kas attiecas uz tevi, Mans bērns – tu esi Mans īpašums tieši tāpēc, ka esi nabadzīga, tomēr viņi vēl nav to sapratuši ... meitiņ... meitiņ... neraudi... nāc... viņi ir bijuši bagātu tirgoņu rokās un tikuši nopirkti par visdārgākā auduma cenu ... ceri, Mana Vassula, ceri... tici, Mans bērns, tici Man, Es nekad tevi neatstāšu ... nekad ... nekad... svētītā, viņi jau ir saņēmuši Manu piedošanu, jā, arī tie, kuri, neizdarījuši kaut ko ļaunu, nespēj aizmigt, tādēļ piedod viņiem arī tu...

Kungs, es viņiem piedodu, jo tie nezina, ko dara...

Manas Acis noraugās tevī; Es esmu tava spēcīgā aizsardzība un tavš patiesais atbalsts, un tādēļ nekas nespēj nostāties starp Mani un tevi; pat, ja tevi vajā, nodod vai uzbrūk – vai gan ir bijis kāds pravietis, kuram neuzbruktu, kuru nevajātu un nenodotu? praviešiem

¹ Is 32, 15 – 16.

Manā Baznīcā ir ierādīta otrā vieta aiz apustuļiem, tomēr tie vienmēr ir tikuši vajāti, jo no viņu mutes atskan tik traucējošā patiesība;

*Kas man tagad būtu jādara? (Šo jautājumu Jēzum es izteicu ar ļoti lielām skumjām.)
atved Manu tautu atpakaļ ticības paklausībā;¹*

izplati Manu Vēstījumu; nāc, Es pats tev došu tam līdzekļus; Es apmierināšu katru vajadzību īstajā laikā; ziediņ, visur izplati Manu vīraka smaržu;

Tavs prāts lai notiek, un lieto mani, kā vien Tev labpatīk! Dari mani par Tava Miera un Mīlestības nesēju!

1990. gada 4. jūlijs

Uzsmaidi mums, Kungs, un gaišāk atmirdzēs ikviena seja pasaulē, sirdīs atgriezīsies cerība un visas tautas, no viena zemes gala līdz pat otram, atcerēsies un atgriezīsies pie Tevis.

vai neesi pamanījusi, ka Mana Sirds pukst mīlestībā arī uz tiem, kas no Manis atkrituši? vai neesi dzirdējusi Manas Mīlestības Nopūtas? vai neesi saklausījusi Mīlestības Melodiju, kuru esmu sacerējis visai manai radībai? nāciet pie Manis, un ļaujiet Man ieraudzīt jūsu rokas, kas stiepjas pretim Manai Svētnīcai; pielūdziet Mani un svētījiet Mani dienu un nakti, nakti un dienu;

svētītā, Es tev pajautāšu tikai vienu jautājumu, saki Man, vai mīli Mani no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli un ar visu savu prātu?

Kungs mans Dievs, es tevi mīlu no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli un visu savu prātu, tomēr Tu zini, ka šī mīlestība ir ļoti nabadzīga un nožēlojama, tā neatbilst Tavam bezgalīgajam Dāšnumam...

tādā gadījumā Es tevī iedegšu uguni...

Nāc un pārņem mani! Kā lai atrodu ceļu, ja vien Tu nenāc, lai piepildītu manu garu ar Savu Gaismu un vadītu manu dvēseli uz Patiesību un Dzīvību!

vienmēr atzīsti savas kļūdas, bet Es tev palīdzēšu tās pārvarēt; nāc – tu esi Mans ģipšums, tu piederi Man; tu esi Mana savas nabadzības un grēcīguma dēļ, un nožēlojamība Mani valdzina; Es tevī atdzīvināšu spēku un došu tev drosmi, bagātīgi izlejot pār tevi savas smaržas un visdārgāko vīraku; nekad nepadodies, Mans bērns; nekad neatsaki Man vietu savā sirdī, Mani pievelk nabadzība, Es meklēju nabadzību un nožēlojamību; Es tevi esmu atvedis pie Sevis, tādēļ Mana Uguns pārņem tevi visu to acu priekšā, kuri noraugās tevī; Es caur tevi atklāju Savu bezgalīgo Žēlsirdību visai cilvēcei, lai katrs ierauga un atzīst, ka Es esmu Mīlestības Dievs, Es esmu visu pārņemoša Uguns;

Mans Dievs, Tu mani esi pārpludinājis ar Savām svētībām, neskatoties uz to, ka pazīsti Savu ģipšumu, zini tā grēcīgumu un nepilnības un zini, ka man nav Tev ko atmaksāt.

Es esmu svētījis Savu ģipšumu... – tava vaļširdība Mani iepriecina... – paklausies: nabagu Es pieceļu no putekļiem, Es paceļu grēciniekus un ievēdu tos Savā Vissvētākajā Sirdī; pēc tam Es viņus parādu Saviem eņģeļiem, mācu tiem Savus ceļus un Es kļūstu par viņu Skolotāju, un viņi – par Maniem skolniekiem; Es tiem piedodu viņu grēkus, un tie izkūst kā salna pirmajos saules staros; tad Es šīs dvēseles novēlu svētajiem, piekodinot tiem būt nomodā un lūgties par šīm dvēselēm, Es tās piepildu ar Savu Saprātnes Garu, lai tās varētu uztvert Patiesību un sasniegtu dziļāku Manu Zināšanu izpratni;

Kungs, Tu, kas esi mani uzaudzinājis kā mīlošs Tēvs, kad biji mani augšāmcelis no nāves ielejas un ievēdis Savā Gaismā, Tu esi mani atbrīvojis no ļaunā, tādēļ pasaki man – vai mēs visi neesam Tavi bērni?

¹ Kungs šos vārdus izrunāja ļoti majestātiski, ne mirkli nevilcinoties.

jā, jūs esat;

Kungs, ja mēs visi esam Tavi bērni, tad es Tevi pazemīgi lūdzu, lai tie, kuri klausās un klausās atkal, bet šķiet, ka viņi nesaprot, ļauj viņiem patiešām izprast Tavus ceļus.

vai viņi ir nožēlojuši savus grēkus?

Kungs, es patiešām nezīnu, vai viņi ir nožēlojuši, bet, ja Tu viņiem atvērtu acis un ļautu redzēt, viņi ieraudzītu Tavu Godību, tie saskatītu gan Tavu Uzticamību, gan Skaistumu... To redzēdami, viņi nāktu pie Tevis un nožēlotu grēkus!

bērniņ, pat tad, ja Es atvērtu to acis, viņi Mani neieraudzītu! tie Mani neredzētu, jo viņus ir ieskāvusi tumsa – kā gan lai viņi Mani redzētu, kaut arī Es visu laiku esmu tiem līdzās; viņu pašu tumsība padara viņus aklus...

tad nu, meitiņ, runā un nebīsties no viņiem, nebaidies viņiem teikt Patiesību un neļauj kādam tevi apklusināt; Es esmu ar tevi, Mans bērniņ, Manu meitiņ; nē, neklusē, strādā kopā ar savu Dievu, Es esmu tevi izvēlējis un izaudzinājis šai īpašajai sūtībai; kā jauneklis apprecas ar jaunavu, Es tev esmu dāvājis Savu Sirdi un lūdzis tavējo; Es, Jēzus, esmu tevi izaudzinājis un salaulājis ar tevi; tāpat kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tā Es priecājos par tavu nabadzību un vājumu; Es esmu tev sekojis, kā mīlētājs seko savai iemīļotajai; Es meklēju tevi visās malās, cenžamies izprast, ar kādiem līdzekļiem Es varētu tevi darīt par Savējo, un tagad, kad piederi Man, Es tevi sargāšu;

Esmu vāja un vajātāji bez mītas mani vājā, tomēr es ceru uz Tevi... Šai trimdas zemē es dzīvoju vienīgi Tev, nekas šajā pasaulē vairs nespēj mani iepriecināt, un manas acis ilgojas tikai pēc Tavas Miera pasaules... Mana sirds un dvēsele kūst mīlestībā uz Tevi. Tu, Kungs, esi mans Patvērums un mans Prieks. Es esmu lūgusi Tevi, ja vien tas būtu iespējams, pieņemt mani, un atļaut man būt zemākai par verdzeni, būt par Tavu viszemāko palīgu!

nabadzīgie un vienkāršie vienmēr ir slavējuši Manu Vārdu, un tā tas būs vienmēr;

(Šajā brīdī šķita, ka Jēzus runā pats ar sevi.)

tieši tāpēc Es pateicos Tēvam, ka Viņš Gudrību ir apslēpis no gudrajiem un prātīgajiem, bet atklājis to bērniem un vismazākajiem; svētīgi esat jūs, nabadzīgie un nožēlojamie, jo jums pieder Dieva Valstība; bēdas jums, kam jau tagad ir visa papildnam, jo jūs jutīsieties izsalkuši; svētīgi jūs esat, ja cilvēki jūs vajā un dažādi jūs apmelo Mana Vārda dēļ; priecājieties un līksmojiet, jo jūsu alga būs liela Debesīs; tāpat viņi ir vajājuši praviešus, kuri bijuši pirms jums;

nepagursti, meitiņ, veic to darbu, kuru Es esmu tev uzticējis; atdarini Mani, savu Kungu, un seko Man, ne mirkli nešauboties; Es tevi darīšu pazemīgāku; paliec vāja un nabadzīga, pakļāvīga un paklausīga; esi patīkama Manās Acīs;

mīli Mani un svētī Mani;

Es esmu Tava un Tevī esmu atradusi patieso Mieru... Es Tevi svētīju.

1990. gada 6. jūlijs

miers lai ir ar tevi, saņem Manu Vēstījumu;

miers lai ir ar tevi; ar tevi runāju Es, tavs Pestītājs; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk; Es esmu nācis pie jūsu tautas, lai akliem atdotu redzi, bet atņemtu redzi tiem, kuri sakās esam redzīgi... esmu nācis pie jums, lai jūs ieklausītos Manā Balsī, Mana Svētā Gara Balsī, Tā Balsī, kurš nemitīgi atgādina jums Manu Vārdu; ieklausieties Manī, zemes iedzīvotāji, Es jūs tik ļoti mīlu! neskatoties uz jūsu neizsakāmo grēcīgumu un vienaldzību pret Mani, Es, jūsu Jēzus, jūs tomēr mīlu;

šodien, Mani mīļotie, Es nostājos jūsu priekšā kā Gans un jums saku: Mana Valstība ir tuvu, un, pirms aizies šī paaudze, viss, ko mūsdienu pravieši ir sludinājuši, piepildīsies; lūdzieties par tiem, kuriem esmu devis muti, lai Mani slavētu, bet kuri tās izmanto tikai tāpēc, lai apraipītu Manu Svēto Vārdu; lūdzieties par tiem, kuriem esmu devis acis, lai viņi redzētu Manu Skaistumu un Svētumu, un Manus brīnumdarbus, bet viņi kļuvuši aklī, un viņu acis ir aizsegtas ar grēka zvīnām; lūdzieties par tiem, kuriem esmu devis ausis, lai tie dzirdētu Manu Vārdu un Manas Mīlestības dziesmas, bet viņi ir ļāvuši savai dzirdei notrulināties, lai neklausītos un neatgrieztos pie Manis; lūdzieties par tiem, kuri sludina nepatiesas liecības un paši to neapzinās, – viņu vadītāji kritīs, bet viņiem pašiem nāksies vaigu vaigā sastapties ar Taisnību; lūdzieties par tiem, kuri visu laiku apšauda viens otru ar saindētām bultām, viņiem jāsaprot, cik ļoti viņi nodara ļaunu Manai Miesai; lai attālinātu Mana Tēva Taisnību, lūdzieties lūgšanu, kuru Mana Svētā Māte tev nodiktēja iepriekšējā vēstījumā; lūdziet Tēvu, lai Viņš šai paaudzei dotu spēju dzirdēt; labojiet to ietiepīgo dvēseļu kļūdas, kuras nemitējas darīt ļaunu; Manas mazās sirdis, jūs esat zemes sāls, tāpēc lūdzieties par visām šīm dvēselēm; Es, Jēzus, jums saku: mazās sirdis, nebīstieties, jo Es esmu ar jums;

lai arī Mani ienaidnieki ir ienesuši Manā Baznīcā atkrišanu un bezdievību, un postošas riebeklības Manas Svētnīcas sirdī, un viņi sava lepnuma dēļ nevēlas mainīties, Es rūpēšos, lai Mans Vārds tiek turēts godā un svētumā;

patiesi Es tev saku: Mana mājvieta tiks atkal uzcelta uz tās senajiem pamatiem; tuvu ir Diena, kad Es piemeklēšu šos gudros vīrus un iznīcināšu viņu tā saucamo gudrību un naidīgumu pret Manu Dievišķību; Es tos izraušu līdz ar saknēm, lai tie vairs nepiesārņo Manu zemi; viņi ir atkrituši no Manis, patiešām, viņi ir ieraduši sekot Atkrišanai kā savai vadonei un darījuši Racionālismu par savu labāko ceļa biedru, kā ieroci cīņā pret Manu Dievišķību; ja kādam slāpst pēc Zināšanām, lai tas nāk pie Manis un dzer, jo Es viņam došu dzīvo ūdeni; nesmeliet sev dzērienu no cilvēciskām doktrīnām, kuras ir radījis viņu pašu saprāts; tāds vīrs cilvēciskās uzslavas liek augstāk par to godu, kas nāk vienīgi no Dieva;

viņiem Es saku: bēdas jums, ja pasaule jūs godā un slavē! nāks dienas, kurās viņi, piespiesti pie zemes, sauks uz Mani, bet, pirms viņu balsis aizsniegs Mani, tās noslāpēs ceļa putekļi un viņu grēku biežais slānis; Taisnība gūs virsroku;

patiesi Es jums saku: nāk dienas, kad Sātans un visi nešķīstie gari vairs nedarbosies apslēptā veidā, kā tas ir bijis līdz šim; nāk diena, kad viņi atklāti parādīsies ikvienam zemes iedzīvotājam; Sātans sūtīs viltus praviešus un vairos tos kā smilšu graudus; viņš jūsu vidū radīs apjukumu, lai pieviltu pat izredzētos, tādēļ esiet uzmanīgi un modri, lai neviens jūs nemaldinātu; šī zīme ir kā priekšvēstnese Manām Lielajām Zīmēm, kuras nāks; šodien ļaunais gars plosās kā ievainots mežonīgs zvērs, kurš savu ievainojumu dēļ ir kļuvis vēl bīstamāks, tomēr jūs, kas Mani mīlat, nebīstieties; Es jums dāvāšu drošību pēc kuras jūs ilgojaties;

bēdas tiem, kuri apgāna Manu Svētnīcu, ienesot Manā Baznīcā lielu atkrišanu, jo sērs un uguns līs pār viņiem! patiesi Es jums saku: cauri midzeņiem, kuros mīt šakāļi¹, drīz vien ies cauri taisns ceļš, tas būs neaptraipīts, un tiks nosaukts par Svēto Ceļu;² nešķīstie nestaigās pa šo ceļu, bet vienīgi dzīvie, jo viņi zina, kā slavēt Manu Vārdu, tie kritīs ceļos Mana Vaiga priekšā un sauks uz Mani: āmen... āmen...

¹ Jēzus šajā gadījumā runā par masoniem (brīvmūrniekiem), kuri ir iefiltrējušies Baznīcā.

² Jēzus vēlas pateikt, ka iznīcinās masonu (brīvmūrnieku) kustību.

bēmiņi, nekad neesiet viens pret otru nenovīdīgi un skaudīgi; esiet vienoti... esiet vienoti... Es, Jēzus, esmu Tas, kurš jūs uz to aicina; Es svētīju ikvienu no jums un apzīmēju jūsu pieres ar Savas Mīlestības nopūtu; šī zīme norāda, ka esat Manējie;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

miers lai ir ar jums; Mani bēmi, šodien Es vēlētos lasīt un pārdomāt Svēto Rakstu fragmentu no Lūkas evaņģēlija 15. nodaļas 4. – 7. pantam; patiešām – Jēzus nevēlas zaudēt nevienu no jums un tieši tāpēc Viņš nemitīgi meklē jūsu sirdis; Mani bēmiņi, lūdzieties tā, kā vēl neesat lūgušies nekad agrāk, turiet svētu Dieva Vārdu un atcerieties, ka ikviens, kurš meklē Dievu, Viņu atradīs; ikviens, kurš klauvē, tam durvis tiks atvērtas; cīnieties, lai iegūtu pestīšanu, un visas jūsu vajadzības lūgšanā dariet zināmas Dievam;

Es vēlos, lai jūs būtu mierīgi un laimīgi Kungā, jo Viņš jūs ir apveltījis ar Savas Mīlestības Dāvanu, vai varat iedomāties kādu lielāku Dāvanu par šo? atrodiat Mieru Kungā, mieru, kura daudziem no jums tik ļoti pietrūkst; iegremdējieties Dieva Mīlestībā un Viņš šķīstīs jūsu dvēseli; slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs un pacietīgs; nenāciet pie Viņa, meklēdami tikai savu labumu; nenāciet pie Viņa tikai pienākuma pēc, īsti neapzinoties, kādēļ to darāt; nāciet pie Kunga, lai Viņu slavētu un mīlētu;

pārdomājiet visas tās svētības, ar kurām Dievs jūs ik dienas apveltī, apceriet tās ar pateicību un upurējiet Viņam savas sirdis; mīļotie, pateicieties Viņam!

Jēzus ir Mīlestība, Jēzus ir Cerība, un Viņa Vārds nozīmē „Tas, Kurš atpestī”, tādēļ nešaubieties par Viņa Mīlestības lielumu; ticiet Viņam, jo Kungs nāk, lai atpestītu arī vismazāko jūsu vidū; aplieciniet tautām Viņa Lielo Mīlestību un izplatiet Viņa Vēstījumus līdz pat zemes malām;

Es, jūsu Svētā Māte, vienmēr esmu jums līdzās, Mani bēmi, un jūs svētīju; lai Mana Dēla Miers valda jūsu sirdīs;

1990. gada 8. jūlijs

(Vēstījums lūgšanu grupām.)

miers lai ir ar jums visiem; Es, Jēzus, svētīju jūs visus... šajā brīdī savā vidū sajūtiat Manu Klātbūtni, sajūtiat Mani savās sirdīs... nenocietiniet savas sirdis ar šaubām, bet gan pilnībā atveriet tās, lai pēc iespējas labāk izprastu Manas Mīlestības Vēstījumu;

Es nāku jūsu vidū kā Karalis un Valdnieks, lai jums atgādinātu par Savu Mīlestību un Upuri; Es nāku jums atgādināt, kam jūs piederat; Es jūs visus esmu atpestījis ar Savu Upuri, un jūs piederat Man;

šodien Mans Žēlastības Gars ir izliets pār jums tik bagātīgi kā vēl nekad agrāk, jo vīģes koka augļi ir gandrīz ienākušies, un pavisam drīz jūs varēsiet no tā mieloties;

jūs vairs nevarat vaicāt: „kur ir mans Dievs?”; tīreļa ganības Es atkal pārvērtīšu leknās pļavās, lai jūs tajās rastu atpūtu; Es vairošu Savu Vīna dārzeņu skaitu un stādīšu arvien jaunus vīna kokus, Mani augļu koki nesīs pārbagātu ražu, un jūs varēsiet mieloties pēc sirds patikas no Maniem Debesu apcirknēm; ieklausieties Manī: vai jūsu Debesu Tēvs nav atvēris Savas Debesu krātuves, lai pabarotu izsalkušo tautu ar Savu mannu? jūsu Debesu Tēvs ir licis maizei nolīt pār Savu tautu, bet no Horebas klints ir devis viņiem dzert veldzējošu ūdeni; un Es – vai Es nepavairoju maizes un zivis, lai pabarotu tūkstošus un visi varētu paēst līdz sātam?

ak, mazticīgie, vai tiešām jūs nespējat atšķirt laiku zīmes? kādēļ arī tagad jūs šaubāties

par to, ka Mans Svētais Žēlastības Gars¹ ir tik lielā pārpilnībā izliets pār jums? vai neesat sapratuši, ka Viņš ir Tas, Kurš jūs piepilda šajā tuksnesī? Es sacīju, ka aplaistīšu Savu augļu dārzu un veldzēšu Savas puķu dobes;² Es izliešu Savu mācību kā pravietojumu un mantojumu visām nākamajām paaudzēm,³ tāpēc nebīstieties, jo tas esmu Es, Kungs, jūsu Pestītājs;

vai esat kādreiz iedziļinājušies mannas un pavairotās maizes un zivju noslēpumā? ja jūs līdz galam to izprastu, tad spētu saprast arī mūsdienās notiekošo Gara izliešanos un brīnumainās paēdināšanas jūsu ticības priekšteču laikos ...

ziedīņ,

(Jēzus šajā brīdī mani pārtrauca. Paskatījos pulkstenī – tas rādīja 16:23.)

tagad kopā ar Mani lūdzies par Krieviju:

„Ak, Dievs, liec, lai viņa sekotu Tev. Ak, Kungs, izglāb viņas dvēseli un augšāmcel viņu, tāpat kā esi augšāmcelis Lācaru. Ietērp Savu mīloto meitu, kas ir tik dārga Tavās Acīs, greznās drānās un iaved Savā Dievišķajā Sirdī. Ļauj šai zemei atspoguļot Tavu Dievišķību, piecel to un ļauj tai iet kopā ar Tevi. Atbrīvo viņu no tās važām, salaulājies ar to un dari to par Savu īpašumu uz mūžiem. Āmen.”

izsaki šo lūgšanu Man;

(Es lūdzos.)

raksti, Mana Vassula:⁴ ... līdz pat šo dienu paēdināšanām; izprotiet Manu pārdabisko raksturu un Manu uzticamību pestīšanas apsoliņumam; Es nevēlos, lai Man no jūsu paaudzes būtu kādi noslēpumi, jo drīz vien Es atklāšu drošu un līdzenu ceļu, un nosaukšu to par Svēto Ceļu, un šis Ceļš vedīs pie atvērtā Tabernākula; nebūs vairs šakāļu midzeņu,⁵ nebūs arī apslēpto tumsības darbu! nebūs vairs viņu apkārt ložņāšanas nakts vidū! Es, Kungs, it visu izvedīšu Savā Gaismā, un nebūs vairs nakts, jo Mana Gaisma atmirdzēs pār jums vienmēr; Es novietošu Savas Zināšanas svētā Ceļa malās, un izlikšu ceļa zīmes, kas jūs aizvedīs pie zināšanām; Es labi iezīmēšu ceļu;

tad Es jūs apveltīšu ar dedzības garu, lai jūs slavētu Mani, savu Dievu; Savus pazudušos dēlus un meitas Es atvedīšu atpakaļ, lielā Mīlestībā viņus ieskāvis Savās Rokās, un viņi dzīvos Manā Gaismā, un visās Debesīs svinēs viņu atgriešanos; neviens vairs neteiks: „Kur ir mūsu Dievs?“, jo Es Savu Likumu dziļi iegravēju jūsu sirdīs; šis Apsoliņums ir uzrakstīts un stāv Manu Acu priekšā: uz agrākajiem pamatiem Es no jauna uzcelšu Jeruzalemi;

atgriezdamies Es biju cerējis atrast jūsu vidū svētumu, bet tā vietā esmu ieraudzījis maldinošus ļaudis, kuri tirdī Manu Miesu; Es ilgojos atrast mīlestību, bet vienīgais, ko dzirdu, ir naida pilni saucieni, kas atskan no viņu postažas; kur ir pazudusi tā godība un skaistums, kurus Es reiz esmu tiem devis? kur ir pazudis viņos ielietais Gars? šie Kaini gaismu ir aizstājuši ar tumsību, bet tumsību nosaukuši par gaismu, viņi ir zaudējuši garīgumu; viņi neņem vērā Manu svēto Likumu, kas dod viņiem pavēles, tie mīda to kājām, šis laikmets pretojas Manam Likumam, apstrīdot katru vismazāko rakstu zīmīti;

¹ Visa vēstījuma laikā Jēzus pieminēja gan Tēvu, gan Sevi, gan Svēto Garu, vēlēdamies parādīt Vissvētākās Trīsvienības darbību un klātbūtni mūsu laikmeta tuksnesī.

² Ekl 24, 31.

³ Ekl 24, 33.

⁴ Sekoja vēstījuma turpinājums.

⁵ Šakāļi simbolizē brīvmūrniekus.

vai Es neesmu skaidri teicis, ka Mani mīl tikai tas, kurš pieņem Manus Baušļus un tos tur?

jūsu laikmetā daudzi sevi uzskata par Likuma pazinējiem, tomēr patiesībā viņi neizprot ne argumentus, kurus paši lieto, ne arī viedokļus, pie kuriem pieturas; ak, cik ļoti Mani nogurdina viņu pļāpas! viņi Mani nogurdina, jo tie nesargā ne Manas Zināšanas, ne Likumu; Es nenāku, lai caur šiem Vēstījumiem jūs notiesātu, bet gan Mīlestībā jūs brīdinātu un pamodinātu no jūsu vienaldzības; Es nāku iedrošināt Sev uzticamo atlikumu, gan priesterus, gan lajus – visus, kuri Mani mīl un paliek Man uzticīgi, un atspoguļo Manu Attēlu; jūsu dēļ Es atvēršu līdzenu ceļu, Manis svētītie; šī ceļa malā Es iestādīšu auglīgus kokus,¹ bet jūsu zeme pabaros daudzus jo daudzus; neviens nespēs iznīcināt jūsu zemes augļus vai arī izpostīt dārzus; jūs tiksiet saukti par uzticamajiem, un jūsos nebūs nekā no lepnības, maldīguma vai racionālisma; jūsu augļi pabaros arī citas izsalkušās tautas, tās, kuras ir sabrukušas zem ateisma smaguma;

Es esmu nolēmis ietērt jūs visus vecajo drānās², un atjaunot Savu Baznīcu uz tās senajiem pamatiem; Es Savu Līgavu izgreznošu ar viņas pirmajiem dārgakmeņiem, no jūsu mutēm tad pie Manis pacelsies nemitīgas gaviles un slava;

mīļotie, Es esmu pasaules Gaisma, Es eju jums pa priekšu, tomēr vēlreiz jums saku: ir arī citas avis, kuras nav no jūsu ganāmpulka, bet arī tās Es ievedīšu Savā Atjaunotajā Baznīcā, un būs viens Ganāmpulks un viens Gans; ejiet pie visām tautām un iemāciet tām lūgt Tēvu šādiem vārdiem:

„Žēlsirdīgais Tēvs, lai tie, kuri klausās, bet nedzird, beidzot saklausa Tavu Balsi un šoreiz saprot, ka Tu esi svētumu Svētums;

atver to acis, kuri redzēdami neredz, lai viņi beidzot ieraudzītu Tavu svēto Vaigu un Tavu Godību, pieskaries viņu sirdīm, lai tās atveras un izprot Tavu Uzticamību;

Taisnīgais Tēvs, es Tevi lūdzu, lai visas tautas atgrieztos un taptu dziedinātas Tava mīļotā Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus svētajās Brūcēs. Āmen.”

izprotiet, ka šajā lūgšanā jūs lūdzat par pasaules pestīšanu;

drosmi, brāļi, Mani skolnieki, esiet drosmīgi... Es esmu pie jums ik dienas; bezbailīgi sludiniet un aizstāviet Manu Vārdu; sludiniet ar degsmi un atgādiniet pasaulei, ka Es esmu Svētais; māciet viņiem dzīvot svēti; esiet laipni, kā Es esmu laipns, parādiet Manu pacietību un Mīlestību; pavisam drīz, patiesi Es jums saku – pavisam drīz nāks Tas, Kuru jūs gaidāt; Es nākšu pie jums kā Mīlestība; jā, Mīlestība atgriezīsies šai tuksnesī kā Mīlestība; pavisam drīz Es piepildīšu Savus Apsolījumus;

Mani mīļotie draugi, atcerieties, ko Manu pravieši ir sludinājuši Laiku beigās; viņi ir teikuši, ka pirms atnākšanas būs lieli pārbaudījumi un sakustēsies zemes pamati, un pār visu zemi nolaidīsies lielas izbailes, bet debesis līdzināsies vienai vienīgai tumsai; to visu redzot, nebīstieties, jo Es būšu jums līdzās, Es esmu apzīmojis jūsu pieres ar Savas Mīlestības zīmogu;

Es svētīju ikvienu no jums, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības nopūtu; Es esmu Jēzus Kristus un Es saku, ka mīlu jūs ar mūžīgu Mīlestību;

esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1990. gada 19. jūlijs

Mans Dievs, mans Dievs! Nāc un apgaismo manu tumsību, steidzies man palīgā!

¹ Jaunā laikmeta priesteri.

² Pirmbaznīcas gars.

Apmeklē mani...

Mana dvēsele ir izslāpusi pēc Tevis, mana Dieva, kad es beidzot ieraudzīšu Tavu svēto Vaigu? Mana dvēsele manī kūst... kādēļ gan ienaidnieki turpina mani vajāt? Dievs, ko ļaunu es būtu viņiem nodarījusi? Kungs, kur Tu esi? Lai mani vajātāji vismaz pasaka, kur tie ir atraduši manu vainu.

Kungs, man tik ļoti Tevis pietrūkst...

mīļotā, Es nerunāju slepenībā, bet gan apstiprinu Savu Vārdu, un tavi vajātāji to zina; tu neesi redzējusi Mani vaigu vaigā, tomēr Es esmu tev līdzās; iespējams, ka neesmu klātesošs miesā,¹ tomēr Garā vienmēr esmu kopā ar tevi;² Es esmu ar jums, lai jūs būtu vienoti mīlestībā; Es esmu ar jums, lai rosinātu jūs domāt un attīstītu jūsos arvien pilnīgāku izpratni; Es vēlos, lai jūs nonāktu līdz pilnīgai sapratnei un iepazīstat Manus noslēpumus, kuros ir apslēpti visi Gudrības un Zinību dārgumi;³ svētītā, Es vēlos, lai tu kļūtu par redzamu Manas Dievišķības attēlu; tu kļūsti par tādu tad, dedzīgi Mani mīlot un visos sīkumos pildot Manu Likumu, un tāpēc Es pamazām labošu to kļūdas, kuri Mani apvaino un tevi vajā; Es viņiem atgādināšu, no kā viņi ir atkrituši, un dāvāšu iespēju nožēlot grēkus; esi drosmīga! meitiņ, Es vēlos tev sacīt: ja kāds grib klausīties, ļauj viņam dzirdēt, bet, ja kāds to nevēlas, tad atstāj viņu paša ziņā...

IXΘΥΣ

1990. gada 20. jūlijs

Ak, Kungs, ļauj Savam Garam nonākt pār mani un pārņemt mani.

ļauj Man tevi svētīt, Es tev dāvāju Savu Mieru; ļauj Manam Garam atdusēties pār tevi; Es, Kungs, dāvāšu tev drošību, pēc kuras tu tik ļoti ilgojies; paliec stipra ticībā, jo Es esmu uzticams Savam Apsolījumam;

Es likšu Savu Mīlestības Likumu jūsu tautu sirdīs un nekad tām neatgādināšu to grēkus; Es tām atgādināšu par Savu Upuri un Krustu, Es tām atgādināšu, ka Es esmu Dievs; un tu, meitiņ, esi tā, kuru Es meklēju un atradu, – upurē Man savu sirdi un Es to pieņemu kā visdārgāko vīraku; paliec Man uzticīga; dedzīgi ilgojies pēc visa, kas esmu Es un centies izdzēst no sevis visu, kas esi tu pati; zemojies un uzsūc sevī visu to, kas esmu Es; lūdzies par dvēseļu atgriešanos, lūdzies par mieru, mīlestību un vienotību; atceries, ka Mana Mīlestība ir bezgalīga, un neviens cilvēks virs zemes nespēj to pilnībā izprast; Es tevi svētīju; pievērsies Man un svētī Mani;

1990. gada 21. jūlijs

(Vīzijā redzēju, kā skatos iekšā pa logu. Bija dienas vidus. Pēkšņi zeme zem manām kājām sāka stipri drebēt, tā cēlās un grima, – man radās iespaids, ka zemestrīce ir vismaz astoņas balles spēcīga un nemaz negrasījās mitēties. Vēlreiz palūkojos pa logu un pamanīju, ka debesis pamazām sāka zaudēt savu gaišumu, izplatījumā atmirdzēja zvaigznes, un kļuva arvien tumšāks un tumšāks, līdz beidzot visapkārt iestājās nakts tumsa. Tad ieraudzīju krītošas zvaigznes, jeb pareizāk sakot – zvaigznes traucās no austrumiem un rietumiem, un man šķita, ka tās cita pēc citas pamet debesu jumu. Pēkšņi zemes drebēšana beidzās un iestājās draudīga tumsa. Manā istabā mirdzēja ļoti blāva gaisma. Paskatījusies ārā pa logu, redzēju, ka tikai vēl kādās trīs četrās mājās visā pilsētā dega gaisma.)

1990. gada 22. jūlijs

¹ Domāts kā miesa un asinis.

² Jēzus ļoti maigi centās mani mierināt.

³ Kol 2, 2.

(Vēstījums no mūsu Svētās Mātes.)

mīļotie bērni, miers lai ir ar jums; ar jums runāju Es, jūsu Svētā Māte un Es jau iepriekš jums pateicos, ka nākat, lai klausītos Mūs; atveriet savas sirdis un ieklausieties ikvienā Vārdā, kuru jums sakām;

Jēzus jums dāvā Savu Mīlestību un Mieru; Viņš jūs vada uz pestīšanu, bet Mani Viņš sūta sagatavot Viņa Atgriešanos; Es nāku, lai atkal atvērtu Viņam ceļu; maziņie, neesiet pārsteigti; Es zinu, ka tuksnesī dzīvot ir ļoti grūti, bet Es nāku pie jums daudzās tautās, lai jūs sagatavotu; Es jums mācu taisnības likumus, lai darītu jūs brīvus; lūdziet Kungu, lai Viņš vadītu jūsu soļus pa Viņa Baušļu ceļu; ļaujiet savai mīlestībai Viņu mierināt, esiet Viņa Balzāms; jūtieties Manis mīlēti, jūtieties Mana Dēla mīlēti;

šodien Es aicinu slimo un viņam saku: Mans bērns, neesi sadrūmis, neesi depresīvs, Es, tava Svētā Māte, tevi mīlu, bet tu lūdz Kungu un Viņš tevi dziedinās; caur grēku nožēlu attīriet savas sirdis no ikvienas nešķīstības un tad atveriet tās Dievam, un Viņš aplaistīs jūs ar Savu Mīlestību; nemitīgi lūdzieties;

nesnaudulojiet, lūdzieties no visas sirds un esiet kā rozes pavasara dienās, esiet kā ziedu vija, ko upurēt Visaugstajam; ļaujiet savām lūgšanām kā vīrakam sasniegt Viņa Troni; atļaujiet Man jums atgādināt, pēc kā ilgojas Visaugstais: pēc jūsu sirdīm... upurējiet Viņam savas sirdis un atļaujiet Viņam jūs vadīt pa Manis sagatavoto ceļu;

Mani bērniņi, Mīlestība stāv pie jūsu durvīm; slavējiet Kungu un mīliet Viņu; Dievs ir Mīlestība; Es svētīju ikvienu no jums; Es svētīju arī visus tos, kuri ir ieslodzīti cietumā – viņiem Es sūtu Mieru, kas plūst kā upe viņu sirdīs;

Vassula, esi pacietīga; Mans Dēls Jēzus Kristus tevi mīl, Viņš ir tev pieķēries līdz asarām; nekad nešaubies, sajūti Viņa Mīlestību;

dienas noslēgumā vienmēr veltī laiku Viņa slavēšanai; saņem Manu Mieru; mēs, mums?

Jā, Svētā Māte, mēs, mums...

1990. gada 27. jūlijs

Mans Jēzu, paskaidro man, kā sekot Tavam Likumam un kā ievērot Tavus Baušļus. Vadi mani pa Tavu Baušļu ceļu, iemāci man pārdomāt Tavus norādījumus un pavēles. Piedod man manas vainas un grēkus...

miers lai ir ar tevi; pirms vēl tu izteici kaut vārdu, Es jau tev biju piedevis;¹ mīļotā, ja nebūtu Manas bezgalīgās Žēlsirdības, tad tu jau sen, savas samaitātības un nožēlojamības dēļ, būtu izjutusi Manu Taisnīgumu;

nāc... nenoskaties Manī no tālienes... nāc pie Manis, tuvāk... Es tevi loloju kā Savu Acuraugu; mīļotā, slavē Mani, slavē Mani, jo Mans Vārds ir Svēts;

(Vēlāk: Kāds no sastaptajiem mūkiem izplūda asarās, kad stāstīju viņam, cik ļoti Jēzus cieš.)

Mans dēls, noliec savu galvu pie Manām krūtīm un ieklausies Manos sirdspukstos; ikviens no šiem pukstiem ir kā aicinājums dvēselei, kā lūgums pēc smaida, pēc kādas mīlestības pilnas domas... Mans dēls, neraudi par Mani, bet gan par saviem brāļiem un māsām, kuri ir miruši un satrūdējuši, ne par Mani, Mans dēls, ne par Mani ... lūdz Tēvu, lai Viņš tiem sūta Saprātnes Garu, jo kā gan citādi viņi varētu atgriezties?

Vassula, iedod viņiem lūgšanu, ko esi saņēmusi no Manas Mātes, Es aicinu viņus to lūgties ik dienas;

nāciet, Raksti tiek piepildīti... Es, Kungs, ceļu jaunus vīraka altārus bijušo altāru vietās, kur nebija neviena, kas iededzinātu gaismu vai rūpētos par tiem;

¹ Jēzus saprata manus nodomus.

1990. gada 28. jūlijs

Jēzu, mani ir pārņēmis vienaldzības mākonis... Šķiet, ka nekad netikšu ārā no apātijas, esmu nabaga grēciniece...

Es zinu, bet kādēļ tu nelūdz pēc Manas palīdzības? kādēļ tu meklē palīdzību kaut kur citur? ja vien tu pievērstu savu skatienu Man, tu ieraudzītu Manu Gaismu, un Es tevi apveltītu ar tām lietām, kuras tu lūdz; tu esi nabadzīga, bet Es spēju parūpēties par tevi! Man pietiek pateikt tikai vārdu: audz! uzziedi! un tavā tuksnesī Es likšu izplūst upēm; bērniņ, vai Es tevi kādreiz pametu?

Nē, mans Kungs, nekad.

taud kādēļ tu nenoticēji Manai Klātbūtni?¹ vai neapzinies, ka Es nemitīgi meklēju tavu skatienu? Es esmu tevi darījis par Savu Līgavu – vai tā nav?

Jā, tā ir, Mans Kungs.

taud reižu pa reizei palūkojies uz Mani, tas tev pienākas! Vassula, paklausies, tu zini, ka Man pietiek pašam ar Sevi un Es varētu bez tevis iztikt; vairākkārt esmu tev teicis, ka esmu Visvarens, bet Man patīk vājums, jo tajā Mans Spēks atklājas vislabāk; maziņā, Es ik dienas esmu ar tevi, Es esmu ar tevi ikvienā tavas dzīves stundā un sekundē, Es vienmēr esmu jūsu vidū ... atceries, ka kopā ar Mani ir arī Mana Māte,

Jā, mans Kungs...

vēlreiz atkārto kopā ar Mani: mēs, mums, mūžīgi mūžam;

IXΘΥΣ

1990. gada 30. jūlijs

(Rodas sala, svētā Nektārija klosteris. Uzskavējos tajā piecas dienas, pavadīju tās gavēnī un klusumā. Laiku veltīju vienīgi lūgšanām un pārdomām.)

Kungs?

Es esmu, nekad nešaubies; Es tev dāvāju Savu Mieru; ienāc Manā Sirdī;

(Kad Kungs sacīja vārdus „Es tev dāvāju Savu Mieru”, ieraudzīju atvērtas Debesis un es tiku uzņemta Viņa Sirdī.)

laiks ir īss, stundas paskrien ļoti ātri... nāc Man tuvāk un ieklausies, ko vēlos teikt Rodas baznīcai:

palūkojies Manu Roku plaukstās, skaties uz Maniem Sāniem un Manām Pēdām; sajūti Manas Brūces... tie, kuri nedzers no Manām Brūcēm, izdēdēs, tie panīks un izzūs; Es Esmu jūsu Pestīšana – kādēļ gan šī tauta baidās ēst Mani un dzert Mani? tie sauc pēc palīdzības, bet neviens nenāk pie Manis, lai ēstu un dzertu no Manis, un taptu dziedināts; vai gan Es neesmu sacījis, ka jūs tapsiet dziedināti Manās Brūcēs? izlīkumojiet cauri šim nebeidzamajam tuksnesim un ļaujiet Man sadzirdēt jūsu soļu troksni; nāciet un pieņemiet Mani;

šī tauta neizprot Manas Mīlestības Aicinājumu; norūpējies Es skatos uz jums no Debesīm, lai jūs visus glābtu, Es izleju pār jums Savu Sirdi, Es sūtu jums Savu Gudrību līdz pat jūsu sliekšnim, lai iemācītu jums, ka Mana Tēma ir: MĪLESTĪBA, bet vai kādam ir ausis, lai to sadzirdētu? esmu jums sacerējis jaunu Mīlestības dziesmu un Sava Svētā Vārda dēļ Es nokāpju līdz pat jums, Mani maziņie; Es, jūsu Kristus, nāku savaldzināt jūsu sirdis ar Savas Mīlestības dziesmu un tā iepriecinu pats Savu Sirdi; nesakiet: es Viņu meklēju, bet neesmu atradis, es Viņu saucu, bet Viņš neatsaucās, es Viņu gaidīju, bet Viņš neatnāca... mīlotie, meklējiet Mani sirds vienkāršībā, un jūs Mani atradīsiet, sauciet uz Mani no savas sirds dziļumiem, un Es atbildēšu; atveriet savas ausis un sirdis, un jūs

¹ Tas bija noticis šo pēcpusdien, kad dvēseles acīm ieraudzīju Kungu.

sadzirdēsiet Manas Atgriešanās soļus; vīģes koks ir ienācies, un drīz vien jūs ēdīsiet no tā augļiem;

nāciet, daudzi no jums esat noklīduši no taisnības ceļa un baidāties Mani pieņemt, jūs savus grēkus esat slepus noglabājuši savās sirdīs, atbrīvojiet sevi, iedami pie grēksūdzes, patiesi nožēlojiet grēkus un gavējiet, lai varat pieņemt Mani sirds šķīstībā un svētumā; Manas durvis ir vienmēr atvērtas jums, Mani mīlotie, Es neesmu nejutīgs pret nabadzīgo un slimo cilvēku vajadzībām; nepārbaudiet savu Dievu un nešaubieties par Viņa bezgalīgo Žēlsirdību;

patiesi, instrumenti, kurus Es lietoju, lai Savus Vārdus darītu jums zināmus, ir necienīgi, nabadzīgi un ļoti vienkārši; Es izvēlos tos, kurus pasaule uzskata par parastiem un nicināmiem; Es izvēlos tos, kas nav nekas, lai liktu kaunā tos, kuri ir viss;¹ Gudrība tiek dota bērniem un nevis tiem, kuri paši sevi dēvē par gudriem; uzklausiet Mani: Gudrība vēl arvien būs mīkla tiem, kuri plātās un sevi uzskata par šķīstiem un svētiem; Es patiešām iznīcināšu gudro gudrību, un bargs būs pār tiem izteiktais spriedums;

Es atstāšu viņu vidū pazemīgos un zemos – tos ļaudis, kuri dienu un nakti spēj saukt uz Mani: „Alleluja, alleluja!” un kuri pievienojas eņģeļu koru dziedātajai: „Svēts, svēts, svēts ir Kungs, Dievs, Visuvaldītājs, Kurš bija, Kurš ir un Kurš nāks”;² un neviens tos netraucēs, jo visus lepnos Es aizvāksu no viņu vidus; tomēr jums Es saku: pirms nāk Mana stunda, tiecieties pēc pazemības un nabadzības; bet jums, kuri paklausāt Maniem Baušļiem un mācāt citus tiem paklausīt, Es saku: pazemojieties;

netiesājiet un jūs netiksiet tiesāti, nenosodiet, lai arī Es jūs nenosodu; nožēlojiet savus grēkus, un Es vērsīšu par labu jums tos gadus, kuros jūs esat slāpējuši Manu Garu; šajās pēdējās dienās Es esmu nolēmis vadīt šo grēcīgo laikmetu ar laipnības grožiem, esmu to piesējis Mīlestības saitē; Es nokāpju pie jums, lai jūs pabarotu ar Savu Barību; Es vienmēr būšu Patvērums nabagam un trūcīgajam; nāciet un visi atdusieties pie Manām krūtīm, tāpat kā Mans apustulis Jānis, un ieklausieties Manos sirdspukstos; šie Sirdspuksti aizvedīs jūs Mana Krusta pakājē...

Es, Kungs, esmu jūsu vidū un Es jūs svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; neaizmirstiet par dāvanām, ar kādām jūs šodien esmu apveltījis, un parādiet Man savu mīlestību, iedami Manās pēdās; Manas Acis noraugās uz jums; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1990. gada 31. jūlijs

Mans Kungs, atdzīvini mani saskaņā ar Savu Vārdu. Atbrīvo mani no vienaldzības gara, kas tik smagi gulstas pār mani... Cik gan vēl ilgi man vēl nāksies ar to sadzīvot?

Iedves manī pastāvību un dedzību, un neatņem man Savu Svēto Garu!

Vassula, Es to vien gaidu, lai parādītu tev Savu Laipnību, paceltu tevi un ivestu tevi Savā Vissvētākajā Sirdī; ja vien tu būtu nomodā par Maniem norādījumiem, tavš gars dzīvotu nemitīgā vienotībā un saskaņā ar Manu Garu; tu žēlojies un vaidi, kamēr Mana Vissvētākā Sirds pāri plūst Mīlestībā un Līdzcietībā pret tevi... pielieto dzīvē visu, ko Es esmu tev devis!

atceries, ka esmu vienmēr klātesošs, pūlies un centies; esi tālu no visa, kas neesmu Es, lūkojies uz Mani un vienīgi uz Mani; tu esi Mana Vārda trauks – neļauj pirmajai straumei tevi aiznest projām; Es esmu tevi aicinājis un Es esmu salaulājis ar tevi, darīdams tevi par Manējo; lai arī tev būtu jāiet cauri šīm straumēm, Es esmu ar tevi, vai arī jāpiedzīvo

¹ 1 Kor 1, 28.

² Atkl 4, 8.

viesuļvētras – tās tevi neizraus; ja tev būtu jāiet odžu midzenī, tu netiksi sakosta; Es esmu atvieglojis tavu ceļu; ikreiz, kad sastapsies ar ērkšķiem un dzelkšņiem, Es tevi pacelšu; Es apzinos, ka tu esi vāja un izprotu tavu pārsteidzošo nespēju rīkoties, bet tieši tāpēc Mana iecietība pret tevi ir tik liela; neuzdrošies vaicāt: „kur ir Tavs Gars?“, jo Mans Gars vienmēr ir kopā ar tevi, Manu bēmiņ;

ieklausies, un lūgšanā neesi nepacietīga, sacīdama: „Dievs ņems vērā manu vājumu, Viņš ir Viszēlīgs”, jo tā tu turpināsi grēkot; tā vietā atver savas ausis un ar labprātību ieklausies Manos padomos, un tad Es tev došu Savu Gaismu, lai tu saprastu pat vismīklainākos sakāmvārdus, jo Es esmu ar tevi, lai tevi izglābtu...

Dārgais Kungs, dari manu sirdi tādu, ka tā spēj nemītīgi Tevi slavēt! Mani apņem kārdinājumi, kuri liek man aizmirst par Tavu Klātbūtni.

vai redzi? tagad tu atgriezies pie saprāta balss... tu sāk apzināties, cik nožēlojamā stāvoklī ir tava dvēsele; tevī ir atspīdējusi gaisma, tādēļ priecājies, dvēsele! priecājies! ja Es nestāvētu tev līdzās, tad tu nestāvētu vispār; no šī brīža esi uzmanīgāka un neļauj pamirt savai sirdij; jebkurā situācijā vērsies pēc palīdzības pie Manis; šis, Mana Vassula, nav tavs pēdējais kritiens, tomēr Es, Kungs, ikreiz, kad tu pakritīsi, piecelšu tevi ar dziļāku līdzjūtību un mīlestību;

tagad svētī Mani un mīli Mani;

Es svētīju Tevi, Kungs, Tu mani esi audzinājis kā tēvs; ja manas kājas aizmaldās projām no Taisnības ceļa, Kungs, stiedzies man palīgā.

balsties Manā varenajā Spēkā, balsties Manā Mīlestībā; šodien nāc pie Manis vairāk kā tikai vienu reizi, Mīlestība ir pavisam tuvu tev; Es tevi svētīju;

(Šajā pašā dienā, nedaudz vēlāk. Es izteicu savu spriedumu kādā jautājumā, bet tas vairāk izklausījās pēc lielīšanās.)

meitiņ, pārdomā, kādu darbu esmu paveicis tevī, un nepiesavinies šīs zināšanas sev; cilvēks nezina, kas ir mīlestība, ja vien Es viņam neļauju to izprast... pat gudrais nespēj to izprast, lai arī viņam šķiet, ka saprot; Es Debesīs dodu pavēli un Mans Vārds kā zibens nonāk pār zemi; Es sūtu Savu Vārdu, lai tas atnestu siltumu un atkusni pat visledainākajās sirdīs; pacel savu gar pretim Man un tiecies saņemt no Manis Atpazīšanas Garu; neskatoties uz tavām kļūdām, Es būšu tev līdzās un darīšu tevi spējīgu sludināt šo vēsti, lai katrs to sadzirdētu;

IXΘΥΣ

1990. gada augusts

Mans Kungs, Svētais Patiesības Gars, es zinu, ka mana atrašanās šeit nav sagādīšanās...

Svētais Patiesības Gars, Tu esi mani vadījis un turpini vadīt, atbildi man... Kas gan es esmu, lai ko teiktu šīm divām mūķenēm, kuras šeit dzīvo... Ko gan es varu viņu labā darīt? Kungs, uzrunā mani caur Svētajiem Rakstiem, es zinu, ka Tu mani nepievilsi.

(Es uzšķīru Bībeli vēstulē romiešiem 16. nodaļā no 1. – 2. pantam.)

Es vēlos uzslavēt mūsu māsu, Mans Baznīcas diakoni; dāvā gan viņai, gan viņas līdzbiedrei to viesmīlību, kādu pienākas izrādīt svētajiem; palīdzi visās viņas vajadzībās; viņas (ar savām lūgšanām, slavēšanu, atsacīšanos un upuriem) ir meklējušas daudzu dvēseļu labumu;¹ Es esmu strādājis un pūlējies, bieži vien esmu pavadījis bezmiega naktis; Es esmu bijis izsalcis un izslāpis, bieži vien ciezdams no mīlestības trūkuma; Es esmu bijis nosalis no mīlestības trūkuma... jūs, kas lasāt šos vārdus – vai parūpēsieties

¹ Jēzus pagrieza galvu un nolūkojās tālumā. Šķita, ka Viņš sarunājas pats ar sevi, vai pareizāk sakot – runā šo divu mūķeņu vārdā. Viņš sacīja:

par Mani? vai rūpēsieties par Manām avīm? nesakiet: neapgrūtini mani, es nevaru iziet ārā un tev to iedot!

(Tad Jēzus turpināja iepriekš iesākto vēstījumu.)

šodien Es saku jums, kuri lasāt šīs rindas: Es svētīju ikvienu, kurš rūpējas par Mana Nama vajadzībām; jo viss, ko jūs darāt, pat vismazāko lietu, jūs to darāt Man; esiet svētīti visi, kuri klausāties Manī un darāt Mana Tēva Gribu; ikviens, kurš darbosies Mana Nama labā, to bagātīgi atalgos Mans Debesu Tēvs; sargieties no tiem, kuri rada grūtības vai nepatīkšanas; izvairieties no viņiem; nemitējieties darīt iesākto, visu dariet Mierā, kuru Es jums dodu;

visu dariet mīlestībā un Mīlestības dēļ; vienmēr atcerieties, ka vienīgais, ko no jums sagaidu, ir Mīlestība;

IXΘΥΣ

(Vēlāk:) Kungs?

Es esmu; Mana Vassula, vai esi laimīga, ka vari būt ar Mani kopā šādā veidā?

Kungs, jā! Lai ir slavēts Tavs Vārds!

Es tev dodu padomu: veltī vairāk laika lūgšanai! Es vienmēr gaidu tavas lūgšanas; Es nemitīgi tevi svētīju;

(Tad Jēzus man lūdza atvērt Bībeli un pierakstīt to Rakstu vietu, kuru man norādīs.)

tev ir jābūt nomodā un jālūdzas, lai nekristu kārdināšanā;

(Rakstu vieta bija no Mateja evaņģēlija 26. nodaļas 41. panta.)

Kungs, man ir vajadzīgs Tavs varenais Spēks.

ieklausies Manī: lūdzies un nesnaudulō;

Vai meditācijas laikā es drīkstu uzlūkot Tevi?

lūdzies!

(Es lūdzos.)

vēlreiz lūgšanā vērsies pie Manis;

Saskaņo manu garu ar Tavējo. Amen.

(Jēzus ātri izteica man lūgšanas pirmos vārdus. Sapratu, ka Viņš sagaida tieši šādu lūgšanu un vēlas man to nodiktēt.)

Mans bērniņ, Mana mīlotā, ko gan Es lai nedarītu tavā labā... Es esmu tevi izredzējis, tādēļ apzinies, kam tu tagad pieder; esi laimīga!

Esmu vairāk nekā laimīga.

taid parādi to, ka esi laimīga! Es atvēršu tavas lūpas un tu runāsi,¹

Notver mums lapsas, kuras posta Tavus Vīna Dārzus, kas tagad ir pilnos ziedos ...

pavisam drīz jūsu vidū nonāks Godības pilnais Tronis; Es atmaskošu viņu² paslēptuves, viņu suga tiks iznīcināta un izdzēsta no zemes virsus; atmaksas laiks ir pavisam tuvu, tikai pagaidi un tu ieraudzīsi... Es esmu nolēmis dāvat zemei bagātīgu barību un piepildīt Savas tautas atlikumu ar Savām labām lietām; Es jūs mīlu ar mūžīgu Mīlestību un Manas jūtas uz jums ir nemainīgas; jūs, kuri Mani lasāt – atļaujiet Man jūs disciplinēt, un, ja jūs pieņemsiet Manu disciplīnu, Es jūs atvedīšu atpakaļ pie Sevis; Es pieņemšu jūs par Saviem bērniem un iemācīšu jums Savu Likumu; Es mierināšu jūs kā bērnu, kuru mierina viņa māte;

Mīlestība ilgojas pēc mīlestības; Vassula, esi Man patīkama un, skatoties uz Mani, lūdzies ticības apliecību;

¹ Es pēkšņi izrunāju šādus vārdus:

² Domātas lapsas, kuras simbolizē brīvmūrniekus.

Jā, mans Kungs.

Es tevī klausos;

(Es lūdzos.)

labi! nāc – mēs, mums?

Jā, Kungs – mēs, mums.

1990. gada 4. augusts

ziediņ, miers lai ir ar tevi;

pavisam drīz ir jānolīst ugunij un Taisnībai, un Baznīcai ir jāatdzimst; virs zemes atkal iedegsies Mana Liesma;

IXΘΥΣ

1990. gada 5. augusts

(Desmit baušļi. Rodas sala.) Kungs?

Es esmu; atbalsties pret Mani un pārdomā par Manu Mīlestību;

Savā Krusta ceļā Es biju vientuļš un pamests, un neviens no Manas tautas nebija Man līdzās; viņi Mani bez kāda iemesla ienīda, Es tiku sagūstīts ar spēku un likuma vārdā; par Savu Uzvaru kā balvu Es saņēmu ciešanas un pazemojumus;

Es uzņēmos jūsu vainas uz Sevi, bet rokām, kuras pats biju radījis, Es atļāvu Sevi sist un izkropļot, bet šajās Brūcēs jūs esat tikuši dziedināti ... tādēļ svētījiet tos, kuri jūs vajā, un netiesājiet viņus – svētījiet un lūdzieties par viņiem; šodien ar asarām Acīs Es jums saku: daudzi pret Mani un Manu Krustu izturas kā ienaidnieki; tikai nedaudzi no tiem, kuri sludina Manu Evaņģēliju, patiesībā strādā kopā ar Mani un Manai Valstībai;

viss Mans Likums ir ietverts vienā bauslī:

MĪLESTĪBA

ja viņi sekotu Manam Likumam un pārbaudītu savu rīcību ik dienas, tie būtu atklājuši, ka viņi nedzīvo saskaņā ar Maniem Baušļiem; ja viņi Man vaicā: „kā tas var būt, ka mēs nedzīvojam saskaņā ar Taviem Baušļiem? kā tad mums būtu tiem jāseko? vai mēs varam mācīt to, kam, pēc Tevis teiktā, paši nesekojam?” vēl jūs tiem nesekojat, jo jūsu vidū pietrūkst mīlestības; Manas Bauslības vainagojums ir Mīlestība; mīlēt nozīmē dzīvot saskaņā ar Maniem baušļiem; neesiet kā Kains, kurš Mani nemīlēja un vienīgi garīgās skaudības dēļ pārgrieza savam brālim rīkli...

(Kad sapratu, ka Dievs vēlas izskaidrot Savus desmit Baušļus, es nobijos, ka nespēšu to visu pierakstīt.)

Ak, Dievs, es viena pati nekad nespēšu to paveikt!

kurš tev ir sacījis, ka tas būs jādara vienai pašai? tu pierakstīsi katru vārdu, ko Es teikšu; nesteidzies; ja vēlies – varu tev šo vēstījumu nodiktēt pa daļām;

Kungs, dari to saskaņā ar manām spējām!

tu aizmirsti, ka Manas spējas var piepildīt tavējās; nāc ... esi līdzdalīga Manā dvēseļu pestīšanas darbā; vai tu saproti Manas slāpes? esmu izslāpis pēc dvēselēm, esmu izslāpis pēc jūsu svētuma, pēc samierināšanās; Es esmu izslāpis, Mani mīlie bērniņi, pēc visa, kas ir Mans Attēls un kas esmu Es pats; Es esmu izslāpis jums atdot atpakaļ jūsu dievišķību, Es tik ļoti vēlos, lai atgrieztos mīlestība ... Esmu izslāpis jūs aizvest atpakaļ pie pirmavota un Derības Manā Svētajā Vārdā; jūsu pirmavots plūst ārā no Manas Godības pilnās Mīlestības;

Es esmu izslāpis pēc pielūgsmes, bet redzat, par ko esat kļuvuši un ko esat izdarījuši! ak, šis laikmets! jūs vairs nepielūdzat Mani, bet tā vietā vairojat savu elku dievu skaitu, jūs neklausāt Maniem Baušļiem un neievērojat Manu Likumu; jūs esat kļuvuši par

samaitātības laikmetu! tikai pa retam jūs Mani piesaucat un Mani pielūdzat; jūs Mani neaicināt mīlestībā un negodājat Mani ar savu kalpošanu;

Es jūs esmu aicinājis visās jūsu dzīves dienās un vēlējies jums atgādināt, kas ir jūsu Debesu Tēvs un pie kā jums ir jāvēršas; tomēr jūsu sirdis nav atgriezušās pie Manis un jūsu prātam pietrūkst vēlmes pēc labā; jūs daudz labprātāk pārgriežat mūs vienojošo nabas saiti un izdomājat paši savus likumus; jūs sevi esat nosaukuši par bezdievjiem;

Iedomības pārņemti, jūs vēlaties sevi uzskatīt par vienlīdzīgiem ar Mani; tagad jūs sakāt: „Es esmu kā Dievs un sēžu Viņa Tronī, jo mana gudrība ir sakrājusi lielas bagātības un devusi varu valdīt pār pasauli;” jūsu tirdzniecības spējas liek daudziem jo daudzām tautām sekot jūsu piemēram; jūs patiešām sekojat vecās čūskas padomam, kura tik viltīgi lika jūsu senčiem ēst no aizlietā augļa, apsot darīt viņus līdzīgus dieviem;¹ jūs domājat, ka kļūsiet redzīgi, bet patiesībā esiet kļuvuši aklī! līdz pat šai dienai jūs pūlaties pārcirst Saiti, caur kuru jūsos ienāk Dzīvība un Svētums; šādā veidā jūs domājat iegūt brīvību, bet patiesībā atrodat sev Nāvi;

ak, samaitātības laikmets! Gudrības vietā jūs kalpojat Neprātam! jūs kalpojat pūķim, nevis Svētajam; jūs neklausāt ne Maniem Baušļiem, ne ievērojat Manu Likumu, ko Es esmu jums nolīcis; jūs nemitīgi cenšaties Mani pārbaudīt; Manu bērniņ, neievērodams Likumu, šis laikmets ir vainīgs Dieva zaimošanā; tas neapzinās Manu Baušļu klātesamību un pat neaptver, ka tie nes dzīvību, ja vien tos ievēro; tauta pēc tautas ir atkritušas no visiem desmit Maniem baušļiem, savam dumpīgumam vēl pievienodamas arī zaimošanu; pūķa impēriju veido sadraudzība starp melno nezvēru² un otro nezvēru, citā vārdā, viltus pravieti; katrā pakalnā un zem katra zaļojoša koka tie ir uzslējuši savus zaimošanas stabus, tie vēlas iekarot pasauli un nodzēst mazo liesmiņu, kas vēl kvēlo; uz katras no viņa septiņām galvām nezvērs ir izveidojis elkus, kuri attēlo viņa paša dievus; šie elki pūķa spēkā ir uzcelti augstienēs;

tie ir iecēlušī priesterus no sava pašu vidus kalpošanai augstienēs, un šodien šie priesteri kalpo Manas Svētnīcas sirdī; un tie nepielūdz Mani, bet tikai izliekas to darām; viņi izliekas par augstajiem priesteriem;³ patiesībā viņi pielūdz un kalpo zvēram un viņa darbiem, kuri ir saskaņā ar pasauli; tie pielūdz svešus un nedzīvus dievus, tie rīkojas tieši tāpat, kā agrāk ir rīkojušies viņu tēvi; viņi liekuļo dievbijību un noliedz Manus baušļus, Mans bērns, viņi iet tautu vidū un māca tām pielūgt mirstīga cilvēka attēlu,⁴ nevērtīgo pakaļdarinājumu tie liek Manas Godības vietā ... ak, viņi⁵ gulstas pār Mani kā smaga nasta; pūķa dotajā spēkā⁶ viņi nesamierināmā naidā un atriebības garā karo pret svētajiem un visiem tiem, kuri nav no viņu klana, un kuri atsakās pielūgt zvēra statuju;⁷

tad nu Es jums saku: svētīgi tie, kuri Man tic un Mani pielūdz; svētīgi ir tie, kuri Man seko; svētīgi ir tie, kuri tic Manam Apsolījumam un tic, ka tas piepildīsies, jo viņu pieres tiks apzīmētas ar Manas Mīlestības zīmi; patiesi Es jums saku: ja kāds Man kalpo, tam ir jāiet Manās pēdās;⁸ ak, laikmet, nebaidies atgriezties pie Manis! nāc, kamēr vēl ir laiks, jo Mana Dieva ir tuvu – kā būs, kad tu ar to sastapsies?

¹ Rad 3, 5.

² Melnais nezvērs simbolizē brīvmūrniekus, bet otrais nezvērs – ekleziālo brīvmūrniecību.

³ 1989. gada 30. janvāra vēstījums.

⁴ Viltus Kristu.

⁵ Kungs man nosauca šo cilvēku vārdus.

⁶ Sātāniskās mises un dievkalpojumi.

⁷ Viltus Kristu.

⁸ Sekošana Kristum nozīmē arī tikt piesistam krustā.

ir sacīts: jums nebūs citus dievus pielūgt kā vienīgi Mani; nesekojiet citu tautu dieviem; tomēr cilvēki ir pārkāpuši Mana Tēva pirmo bausli un, melno zvēru iedrošināti un viņu līdzekļu atbalstīti, ir atklāti pasludinājuši savu brīvību ... pār viņu galvām nāks daudzu asinis;

veltīgi nepiesauciet Manu Vārdu – šis ir nākamais bauslis; pašreiz dumpīgas un lepnas tautas uzbrūk Manam Svētajam Vārdam, ļaudis, kuriem Es neko nenožīmēju; viņu mutēs ir zaimu un lišķības pilnas, tās ir gatavas sava labuma dēļ glaimot citiem; iesaistoties diskusijās, viņi Mani nolād, viņi zaimo Manu Dievišķību un Svētumu; un tie, kuri kalpo Manā Namā, bet atrodas zvēra ietekmes sfērā, kuri lielās ar savām Mana Likuma zināšanām, – viņi ir tieši tie, kuri veltīgi piesauc Manu Vārdu;

viņi ir tie, kuri cilvēkiem aizslēdz Debesu valstību, kuri paši neieiet tajā un neļauj ieiet arī citiem, kuri to vēlas; viņi sludina, ka zagst ir slikti, taču paši zog Man dvēseles; viņi „aizliedz” laulības pārkāpšanu, bet paši pārkāpj laulību, jo tie seko zvēram un ir viņam uzticīgi;

viņi izliekas, ka iznīcina elkus, bet patiesībā izlaupa Manu Svētnīcu; tātad – ja šī paaudze zaimo Manu Svēto Vārdu un to nelietīgi valkā, tad tas notiek visatļautības dēļ; šo visatļautību, kas ir piesātināta ar izvirtību, izplata melnās drēbēs ģērbtie vīri;¹ viņu mērķis ir iznīcināt svētuma un taisnības saknes, bet pacelt nelikumību tās zenītā; paaudze... vai atgriezoties Man būs jāsaka: nav vairs it neviena laba cilvēka vīrs šīs zemes, nav neviena, kas saprot, neviena, kas Mani meklē?

Es jums esmu lūdzis svētīt Sabata Dienu, bet jūs to esat atcēluši ar neķītrību un apraipījuši ar derdzīgiem prieciņiem un nodarbēm, kas liek negodā jūsu pašu miesas un dvēseles; jūs esat apmainījuši dievišķo Patiesību pret meliem, bet kalpošanu Man pret kalpošanu radībām un viņu pielūgšanu; Sodoma un Gomora, salīdzinājumā ar jūsu neķītrībām, šķiet gandrīz bez vainas un šķīstas; patiesi Es jums saku: tanī Dienā Sodomai un Gomorai nebūs tik grūti kā jums, šodien vairums no jums neievēro Sabata Dienu, nē, jūs patiešām neievērojat manu Likumu ...

Raksti saka: „No visas sirids godā savu tēvu un nekad neaizmirsti par savas mātes dzemdību sāpēm; piemiņai, ka dzīvību tu esi parādā viņiem; kā gan tu viņiem atmaksāsi par visu, ko viņi tavā labā ir darījuši?” (*Sīr* 7, 27 – 30) un tev ir jāseko bauslim: godā savu tēvu un savu māti; kādēļ daudzi no jums esat tik pārsteigti, ka tik maz ir to, kas šim bauslim seko? neprātība un samaitātība liek bērniem nokļīst no ceļa un pielūgt nevērtīgas, tukšas lietas; jau kopš agras bērnības tā piepilda viņu garu ar kūtrību; vairums vecāku nav devuši saviem bērniem pāri plūstošo Mana Gara Avotu; Gudrība ir viņus aicinājusi kā dienu, tā nakti, bet šī paaudze ir to izlikusi aiz durvīm; laikam ritot, jūsu bērni arvien vairāk ir novirzījušies no Ceļa, ka ved pie Manis; ja kāds, jauns vai vecs, atzīst, ka Es esmu Dievs, tad viņi atspoguļos Manu Tēlu un aiz mīlestības paklausīs saviem vecākiem un godās viņus, tāpat kā tie būtu paklausījuši Man un godājuši Mani; tomēr šīs pasaules viltība un samaitātība nav ļāvušas šiem bērniem nākt pie Manis; pasaulē pietrūkst mīlestības;

daudzi vecāki sūdzas par savu bērnu nepaklausību, lai gan paši tāpat attiecas arī pret Mani; kādēļ viņi sūdzas? vai viņos pašos ir bijusi patiesa labestība, pacietība un iecietība? ja viņos mājotu visi šie tikumi, tad arī viņu bērnos būtu patiesa paklausība, un tie godātu abus savus vecākus; tomēr patiesi Es jums saku: tukšs ir šīs paaudzes prāts, tādēļ tajā ir

¹ Brīvmūrnieku sekta.

ienākusi Tumsība un to piepildījusi; jo filosofa un gudrinieka tēls viņiem ir svarīgāks par Manu Mūžīgo Godību;

svētuma trūkumu viņi ir aizstājuši ar kaislībām, un jau kopš agras jaunības tie neņem vērā un neciena savu miesu; jūsu paaudze ir noniecinājusi Manus baušļus un aizstājusi tos ar zaimojošiem atdarinājumiem; līdz pat šai dienai no zvēra mutes izplūst ļaunas lietas, kas aptumšo jūsu bērnu prātos, un viņus kā upurus ierauj lauvas rīklē; viņu jaunajos prātos tiek iedvesta doma slavēt pirmo zvēru un kalpot cilvēku radītājiem dieviem, un dot tiem Man pienākošo cieņu un godu; šāda veidā tie atspoguļo savu vecāku tikumus;

patiesi Es jums saku: nepakļāvīgo un to, kurš atsakās pieņemt Manus baušļus, bet to vietā izvēlas izvirtību – viņus beigās sagaida kvēlojošas liesmas; ak, laimīgi un svētīgi ir tie, kuru sirdis ir pakļāvīgas, jo viņi sasniegs pilnību; tādēļ Es jums saku: neesiet nepakļāvīgi un nepaklausīgi Kunga bijībai;

tu, paaudze, zini, ka esmu aizliedzis tev nokaut! ja tu sevi uzskati par Manējo un par Manas Baznīcas daļu un tu sludini pret nogalināšanu, kā tas nākas, ka tu slepkavo? vai tu vēl arvien uzskati, ka tev ir taisnība, un uzstāj, ka esi nevainīga? līdz Tiesas dienai tu būsi sakrājusi visus noziegumus pret vēl nedzimušajiem bērniem... no Debesīm Es redzu šausmīgus skatus, ai! ... cik ļoti Es ciešu, redzot kā mātes klēpis, kurās šis bērns ir veidojies, atstumj to un, nedēvis tam pat vārdu, bez jebkādas nožēlas atdod nāvei; klēpis, kas šo bērniņu veidojis, to vairs pat nepiemin; tādiem Es saku:

„tu vari uztrīt savu zobenu, bet ierocis, ko esi sagatavojis, nogalinās tevi pašu; tagad tu esi stāvoklī, taču tu nenes sevī bērnu, bet nekrietnību, tu gatavojies ieņemt Spītu un tu dzemdēsi Nelaimi, tu esi izracis bedri un paplašinājis to, lai iekristu pats savā slazdā! tava spīts atsitīsies pret tavu paša galvu un tava necilvēcība pret tavu paša skaustu;”¹

bet tu,² kuru uzskata par Man uzticamu un tādu, kas cieši pieķēries Manam Vārdam – Es par tevi zinu itin visu, jā, tevi uzskata par dzīvu un plaukstošu, bet patiesībā tu tāds neesi – tu esi miris un pamazām satrūdi; nožēlo un atgriezies! Es tev esmu uzticējis neskaitāmas dvēseles, bet Sātans ir tevi pierunājis apmainīt tās pret viņa zeltu un sudrabu, jā, patiešām! Es pazīstu tavu dzīvi – tu dzīvo kā šakālis³, kurš mājā apslēptās migās;⁴ Es nolīdzināšu šos midzeņus un to vietā izveidošu taisnu ceļu;⁵ Es pēkšņi nākšu pār tevi un atsegšu tavu kailumu, un, pienākot Dienai, neļaušu tev ēst no Dzīvības koka; klausies uzmanīgi: tu sludini pret slepkavību, bet nokauj Manu Garu; tu lielies ar Likumu, bet pats tam nepaklausī, jo neesi izpratis Manas apslēptās mannas noslēpumu; nē, tu vēl neesi izpratis ne visas šīs reizes, kad brīnumainā veidā Es esmu pabarojis Savu tautu, nedz arī Manas Pārveidošanās noslēpumu;

Es esmu apsolījis tevi uzturēt dzīvu ar Savu Debesu Mannu līdz Laiku beigām; Es sacīju Savai Pergamas⁶ baznīcai: „Tam, kas uzvar, Es došu no apslēptās mannas, Es tam došu baltu akmeni, uz kura būs rakstīts Jauns Vārds, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to saņem”;

šodien Es tev piedāvāju šo mannu, kas ir tikusi pataupīta tavam laikam, Es tev dodu debešķīgo barību, Mana Gara maizi tavam izsalkušajam garam; Es izleju pār tevi Sava

¹ Ps 7, 13 – 17 (tulkojums no angļu val.)

² Jēzus bargi uzrunā viltus pravieti jēra maskā.

³ Tas attiecas uz kādreizējiem ticīgajiem, kuri ir pārdevuši sevi Sātanam un tagad seko zvēram.

⁴ Brīvmūrnieku ložas.

⁵ Tas nozīmē, ka Dievs iznīcinās ložas.

⁶ Atkl 2, 3. 17.

Gara pārpilnību, Es lieku Tam piepildīt tavu iekšējo tuksnesi un piedāvāju tev Savu Debesu mannu; Es to dāvāju par brīvu, jo tā ir nabadzīgo barība... tomēr tu neesi to sapratis... tu pats atsakies no tās un aizliedz to ēst arī citiem... uz baltā akmens Es jau esmu uzrakstījis Savu Jauno Vārdu, tomēr šis vārds tiks darīts zināms tikai nabadzīgajiem; tu citiem izrādies pazemīgs un nabadzīgs, bet tomēr neesi nepazemīgs, ne nabags, jo tavs gars ir iecēlis sevi Sātana bagātību tronī;

Es esmu zemes ķēniņu Valdnieks un Es jūs esmu aicinājis nepārkāpt laulību un nedzīvot nešķīstībā; Sātans ir izveidojis tik ļoti izsmalcinātus laulības pārkāpšanas veidus, ka tos nepamana ne priesteru kārtā, ne pārējie ticīgie; šodien ir pienākušas beigas Manai pacietībai pret jūsu grēku; tiem¹, kuri ir meklējuši Sātana zaimojošos spēkus un izslējuši tos kā karogus, lai izdzēstu Manu Dievišķību, Manu Svētumu un Svēto Upuri, Es saku: jūsu vainas dēļ bezdievīgie nievā un zaimo Manu Vārdu; jūs esat apgānījuši Manu Svētnīcu, ieceldami priesteru kārtā neprātīgu kaislību pārņemtus izvirtušus vīrus; visi vienādi samaitāti, tie vairs nebīstas Manis; ja bezdievīgais šodien pārkāpj laulību un uzskata to par dabisku lietu, tad tas ir tikai lielās visatļautības dēļ, kas ir Manā Baznīcā un kura tur ir iefiltrējusies pēc zvēra norādījumiem; viņa mērķis ir viltot Patiesību;

kā gan jūs tik viegli aizmirstat, ka jūsu miesas ir Manas Miesas locekļi? tā kā jūsu ķermeņi ir Svētā Gara tempļi, tad Es gribētu jūs redzēt brīvus no jebkādas izvirtības; Es, Dievs, vēlētos, lai jūs dzīvojat svēti, tieši tāpat kā Es esmu Svēts; radība! atzīstot Mani par savu Dievu, jūs spēsiet atzīt arī Manu Likumu un tam sekot; tomēr daudzi no jums ir pakrituši un viņu mirušās miesas mētājas tuksnesī... Es nekad neesmu jums licis grēkot – kādēļ jūs izmantojat Manis doto brīvību tādā veidā, kas izrādās lamatas jūsu dvēselei? lūdziet Mani, lai Es varētu jums piedot, citādi jūs paliksiet zaudētāji; laulībai ir jātiek godātai un jāsauglabā tās svētums;

Es esmu Kungs un Es jūs esmu aicinājis uz dievbijīgu dzīvi, mieru, mīlestību un svētumu; Es jūs esmu aicinājis pie Sevis uz mūžiem un saderinājis jūs ar Savu Maigumu un Mīlestību; kad jūs sapratīsiet, ka piederat Man un esat saderināti ar Mani, jūs vairs negrēkosiet un nepārkāpsiet laulību pret Mani; Es Sava Svētā Vārda dēļ nemitēšos izmantot visus iespējamus līdzekļus, lai vestu jūs pie prāta; pat ja Man vajadzētu izvilkt jūs tuksnesī un tur atklāt jums Savu Vissvētāko Sirdi un Tās bezgalīgās Bagātības, lai jūs saprastu savas dvēseles kailumu un nabadzību; tad Es kā rakstu rituli atritināšu jums visas Savas Zināšanas, lai jūs atsacītos no grēka; Man ir spēks jūs dziedināt, tādēļ nāciet un nožēlojiet savus grēkus!

Mans Svētais Gars jūs aicina nezagt; ja tu sauc sevi par Manējo un ja zini Manu Likumu, un domā sevi staigājam Taisnībā, tad kāpēc gan tev², kas esi sevi iecēlis par priesteri, tāpat kā pārējiem, nepamācīties, ko nozīmē nezagt! tu esi atļāvies pārdoties un viltīgi sekojis zvēram, kurš tev ir mācījis pacelt nelikumības karogus; tu esi no pasaules un Man ir daudz kas, ko tev pārnest; tava mēle lepni vēsta par taviem labajiem un cēlajiem darbiem un tavu godīgumu, ar savu jēra masku pieviļot pat izredzētos; bet Es tev saku: Mani pievilt tu nespēj, jo Es zinu, ka aiz šīs jēra maskas slēpjas apslēpta cilvēces bojāeja, tāda, kādu tā vēl nekad nav piedzīvojusi; tu vēlies iznīcināt Manu Upuri,³ tā vietā likdams Netaisnību un Melus;

¹ Jēzus vēlreiz uzrunā tos, kuri pielūdz zvēru.

² Tas attiecas uz zvēra sekotāju, viltus pravieti.

³ Dan 12, 11 (Svēto Komūniju).

tu uzdodies par Pravieti, lai neatzītu Manus praviešus; vai nebaidies, ka tavs vārds varētu tikt izdzēsts no Dzīvības grāmatas, jo vienīgais, ko tu dari, ir, ka tu nozodz Man miljoniem dvēseļu, vezdams tās Nāvē? tevis darītie brīnumi jau tagad atstāj lielu ietekmi uz daudziem, bet vēl jo vairāk tas notiks, kad tu atbrīvosies no Maniem praviešiem, ar savu zobenu¹ gūdams pār viņiem virsroku; jau tagad tu esi apbruņojies līdz zobiem, lai karotu pret tiem, kuru liecības tevi uztrauc un paklausība Maniem Baušļiem tik ļoti traucē; viņi nav sekojuši nedz tev, nedz zvēram, viņi ir saglabājuši uzticību Man un nekad nav ļāvuši meliem nākt pār viņu lūpām², viņi ir Mani Ābeli; pasaulei šķitīs, ka tu esi viņus uzvarējis, bet tavs prieks nebūs ilgs, jo Es likšu Savai Taisnībai kā zibenim nākt pār tevi un tevi pieveikt; Es nākšu, lai no jauna iedvestu viņos³ dzīvību, un tavu acu priekšā piecelšu viņus no mirušajiem, darīdams par Savas Svētnīcas gaismas balstiem ...

tad atvērsies Debesis un tu Mani ieraudzīsi, un, ja tu Man jautāsi, kādēļ uz tavām greznajām drēbēm ir tumši sarkani traipi un kādēļ tās ir tik sarkanas, it kā tu būtu minis vīna spiedi?⁴ tad Es tev atbildēšu: Es viens pats esmu minis šo vīna spiedi, jo neviens no Manas tautas nebija ar Mani; Savās dusmās Es esmu saminis Savus ienaidniekus, kuri nemitīgi bija Mani nicinājuši un izaicinājuši;

Es esmu nācis izdzēst no zemes virsas visas cilvēciskās mācības un priekšrakstus, kuri jums visiem bija kā saindēta barība, kas ar zobena varu jums uzspieta; Es esmu nācis izdzēst to, kas apgāna Manu Dievišķību un Svētumu; šī būs pirmā beigu laiku kauja;

Es Esmu: Es esmu Godības pilnais Jātnieks,⁵ Es Esmu: Vārds;

ja zeme sēro un ir izkaltusi, tās koki vairs nenes nekādus augļus un viņu lapas nokalst, tad tas ir tikai tāpēc, ka jūs nepaklausāt Manam Likumam... vai Es neesmu teicis, ka jums nebūs dot nepatiesu liecību? tomēr šis bauslis netiek ievērots pašā Manās Svētnīcas vidū, kurā ir ieurbies šķēpa uzgalis⁶, un kurā Manu Ābelu vidū ir iemājojuši arī Kaini; Kaina ieceltie priesteri dodas uz visām četrām zemes malām, nevis, lai nestu liecību par Mani kā par Augšamcēlušos un par Manu Upuri, bet gan, lai nopulgotu Manu Vārdu un izķēmotu Rakstus,⁷ sludinādami visām tautām Viltus Kristu; viņi ir paslēpušies aiz viltus ekumēnisma un cenšas iemānīt pasaulei racionālisma un dabas pielūgsmes devu, apgānītu barību: Melus; Es jums saku: viņi nesvinēs uzvaru, nedz arī valdīs mūžīgi: Taisnība ņems virsroku!

Es zinu, ka pūķa spēkā tu iecel pats savus priesterus un liec tiem ieņemt augstus amatus, izstumjot no tiem Manējos, Es zinu visu par tevi, tādēļ neļaušu tev gūt arvien lielākus panākumus; Es tevi saku: tavs laiks ir gandrīz galā; Es noraušu tevi no tava augstā sēdekļa, un tu nokritīsi pie Manu priesteru, Manu eņģeļu un svēto kājām; Es likšu tev pašam atzīt, ka tu esi zvēra vergs... drīz, pavisam drīz Es ieradīšos pie tevi kā zaglis, Es atnākšu, kad tu Mani gaidīsi vismazāk un noraušu no troņa Melus un tavu Viltus Kristu; Es šajā tronī atkal uzcelšu Patiesību, Es sagraušu jūs radīto nepatieso priekšstatu par Mani, piespiežot visām tautām to godināt;⁸ nē, – jūs nebūsiet uzvarētāji!

¹ Atkl 11, 8.

² Atkl 14, 5.

³ Atkl 11, 11.

⁴ Is 63, 2.

⁵ Atkl 19, 11.

⁶ Viltus pravietis.

⁷ New Age (Jaunā laikmeta) kustības sektas izkropļo Dieva Vārda patiesību.

⁸ Atkl 13, 16. (New Age kustības saknes slēpjas brīvmūrnieku kustībā.)

Mani dēli un meitas, jūs visi, kuri bezmērķīgi klaiņojat pa tuksnesi – atgriezieties pie Manis un nožēlojiet! negrēkojiet vairs; Es zinu, ka daudzkārt jūs esat nepareizi liecinājuši aiz Mīlestības trūkuma, tomēr šajos brīžos jums ir pietrūcis jūsu gana aizsardzības, kas būtu mācījis jums Manus padomus; jūsu naidīgums attiecībā pret Mani nav jums ļāvis tos saņemt; tomēr tagad, neskatoties uz jūsu lepnību un naidīgumu, Es skaļi izsaucos: Es mīlu jūs! Es jau jums esmu dāvinājis Savu piedošanu – atgriezieties pie Manis tādi, kādi esat, un Es jūs apgērbšu Savā Dievišķībā, Savā Svētā Vārda dēļ! Es jums atdošu jūsu dievišķo tēlu, pēc kura esmu jūs radījis;

vai jūs vēlaties pārbaudīt? pārbaudīt Manu bezgalīgo Mīlestību un Žēlsirdību, vai jūs vēlaties kļūt par lieciniekiem? tad nesiet liecību Manā Vārdā: Jēzus Kristus, Dieva mīļotā Dēla un Pestītāja Vārdā; mīliet cits citu, tāpat kā Es jūs mīlu; priecājieties jūs visi, kas esat saņēmuši Manu apslēpto mannu, un kuru pieres ir tikušas apzīmogotas ar Manas Mīlestības zīmogu;

no Debesīm Es jums esmu pavēlējis neiekārot ne sava kaimiņa mantas, ne viņa sievu, sākot ar lajiem un beidzot ar priesteriem Mans bauslis nav vairs ticis ievērots; Es ikvienai šīs zemes radībai esmu atklājis Savu Mīlestību; Savā Upurī un caur Savu Upurī Es esmu devis mūžīgo dzīvību un Manas Mīlestības Vēsti ikvienai radībai; daudzi no jums nemitīgi sludina mīlestību, piedošanu, pazemību, iecietību un svētumu, tomēr vēl arvien daudzi ir gatavi nogalināt tikai tāpēc, ka nesaņem to, ko ir iekārojuši; jūs turpināt apšaudīt cits citu ar saindētām bultām, jo jums pietrūkst tā, ko Es esmu devis jūsu kaimiņam; kopš Mana Ābela laikiem līdz pat šai dienai šis grēks tiek atkārtots atkal un atkal;

pirmais cilvēks, kurš iekāroja sava brāļa labumus, bija Kains, bet cik daudz šādu Kainu ir šodien! un cik ļoti daudz ir Ēzavu! vien savu ērtību dēļ viņš bija gatavs pārdot pirmdzimtību un kļūt par atkritēju... kādēļ gan nesekot Ābela piemēram un kļūt svēti? mīlēt nozīmē dzīvot svēti un ievērot Manus baušļus; ja jūs, kuri slavējat Mani dienu un nakti, vēl arvien iekārojat sava tuvākā mantu, tad šodien Es jūs aicinu uz atgriešanos un nožēlu! ja jūs Man vaicātu: „bet kā gan es, kurš visus savus labumus un mantas, savu dzīvi un itin visu esmu veltījis Tev, iekāroju sava tuvākā mantu?“, tad Es jums atbildētu: jūs iekārojat viņa garu un tās dāvanas, kuras Es esmu devis viņa garam; ļaunais jūsu dvēselei ir izlicis slazdus, tādēļ neiekrītiētajos! kari un nemieri jūsu vidū aizsākas tieši Manā Namā un vai tos visbiežāk neizraisa garīgā skaudība? Kains kaut ko iekāroja, bet viņš nevarēja to iegūt, tādēļ nogalināja Ābelu; Ēzavs, iekārodams kaut ko, šīs mantas dēļ atteicās no savas pirmdzimtības; ja jūsos parādās kādas ambīcijas, kuras nespējat piepildīt, tad jūs vairs neņemat vērā sava tuvākā un kaimiņa laimi un cenšaties viņā izraisīt neapmierinātību, vai arī esat gatavi viņu nogalināt;

patiesi Es jums saku: nekad neizsakiet pretenzijas un nepieprasiet sev neko, ja jūsu sirdīs ir skaudības rūgtums vai pašlabuma meklēšana; necentieties pārtaisīt melus par Patiesību, jo, kur ir ambīcijas un skaudība, tur ir arī nesaskaņas, liekulība un remdenība; negrēkojiet vairs, bet gan nožēlojiet un atgriezieties! neļaujieties to ietekmei, kurus ir iecēlis viltus pravietis un kuri ir Sātana nama locekļi; neklausieties viņos!

pavisam drīz Es nonākšu no Sava Troņa jūsu vidū, tādēļ atgriezieties, kamēr vēl ir laiks; nāciet pie Manis jūs visi, kuri vēl šaubāties un svārstāties starp ļauno un labo; nāciet pie Manis visi, kuri tik labprāt ejat kaimiņa mājās un ar savām runām savaldzināt muļķīgas, grēku pārņemtās sievietes, kuras tieksmē pēc zināšanām padodas visu iespējamo mācību vējiem, tomēr nekad nenāk pie Patiesības atziņas;¹ saprotiet, cik nožēlojami esat, bet

¹ 2 Tim 3, 6 – 8.

nepārprotiet Manus aizrādījumus; apzinieties, cik ļoti Es jūs mīlu; strādājiet Manam Godam un neskatieties ne pa labi, ne pa kreisi; ja jūs lūkosieties pa kreisi, tad ieraudzīsiet izsalkušus vilkus, kuri ir gatavi uzklupt un saplosīt jūs gabalos, bet savā labajā pusē ieraudzīsiet lamatu bedri, kas ir izrakta, lai jūs tajā iekristu; paaudze, apmierinies ar to, ko Es tev dodu, un dalies ar savu tuvāko, tāpat kā Es dalos ar tevi;

Mana Uguns ir nenovēršama un, ak, ... tik daudzi būs nesagatavoti, jo tavš laikmets ir neticības pilns, viņi Mani nepielūd un nemīl, tie necer uz Mani; tava paaudze Patiesību un Manus baušļus ir aizvietojuši ar zaimiem, Mīlestības nav jūsu vidū; jūs nedzīvojat mīlestības dzīvi, jūs neesat sapratuši, ko nozīmē „bijība Kunga priekšā ir katras gudrības sākums”; ja jūs Manis bīstaties, tad saņemiet svētību; ja jūsos ir bijība Manā priekšā, tad spējat sasniegt pilnību; ja bīstaties Manis, tad Es jūs apreibināšu ar Savu saldo Vīnu un piepildīšu jūs ar Saviem augļiem; ja jūs Manis bīstaties, tad dzīvosiet Mierā un Gudrība atnāks līdz pat jūsu durvīm; jūs ar dedzību paklausīsiet Maniem Baušļiem, necenšoties tajos izmainīt pat vienu rakstu zīmi;

tādēļ Es ikvienam no jums iesaku nedzīvot ar divējādu sirdi; jau tagad, kamēr vēl ir laiks, piepildiet savas dvēseles ar Manu dievišķo žēlastību; nožēlojiet grēkus, kamēr vēl ir laiks; atgriezieties pie Manis, kamēr vēl ir laiks; nekrājiet grēku uz grēka;

bēdas tām ietiepīgajām dvēselēm, kuras neieklausās šajos pēdējos brīdinājumos – ko gan jūs iesāksiet Manas Atgriešanās dienā? Es esmu Uzticams un Paties¹, un Es jums saku: Taisnība gūs virsroku; nesamulsti, Mans bērns, nestāvi apmulsusi par to, ko esmu tev licis uzrakstīt, jo ir pravietots, ka jūsu dienās Manu Baznīcu, gluži kā Jūda, nodos kāds no Manējiem; Viņas atkrišana nāks no tās iekšienes, un Mani nodos tie, ar kuriem esmu dalījies Savā Mielastā, tie, kuri bija saistījušies ar Mani, ēduši un dzēruši kopā ar Mani; tagad, pavisam drīz, viss, kas bijis apsegtš, tiks atsegtš un tas, par ko Es runāju līdzībās, atklāsies skaidri; nabagiem Es atklāšu Savu līdzību un sakāmvārdu nozīmi; vēl pirms šīs paaudzes beigām Es, Savā Spēkā un Godībā, noraušu no troņa Viltus Pravieti; Rakstiem ir jāpiepildās līdz pat mazākai to zīmei (jotai); tieši tādēļ Es esmu visu pierakstījis, lai pēc Vēstījumu rūpīgas pārbaudes jūs saprastu, ka tie ir bijuši patiesi, un, ka tie ir Manis paša Vārdi, ko Es Savā žēlastībā jums visiem esmu devis; Esmu nācis, lai atjaunotu vārģo mīlestības liesmiņu, vēl pirms Viltus Pravietis paspēj to apdzēst pavisam...

(Jēzus raudāja.)

... Es raudu, patiešām, jo viņš ir apmeties Manā Namā un smaržīga upura dāvanu vietā nes pie Mana Altāra dažādas negantības, ko viņam devis ļaunais: nešķīstību, izlaidību, netaisnību, nepaklausību Manam Likumam, uzdzīvi un noreibumu no Manu praviešu asinīm; viņa mute nemītīgi izrunā visdažādākos zaimus un negantības, un sūta tos uz visām četrām zemes malām, no šīs pašas mutes iznāk arī viltus svētības un īsti lāsti; Es zinu visu par viņu, Es viņu pazīstu viscaur, un Es jums saku: viņš nekad neienāks Manā Atdusas vietā, Es, Kungs, pats došu tev, Mans bērns, vīzijas par to, kurš nes uz sevis daudzu asinis, un ļaušu tev ieraudzīt arī tos, kuri viņu pielūd;²

palieciet nomodā un lūdziet spēku, lai vienmēr varētu palikt uzticīgi Man; dzirdiet: Dumpinieka grēki ir nonākuši līdz Debesīm un satricinājuši Manu mūžīgo Taisnību, kurai jātiesā viņu pašu un visu viņa cilti; tie Manā Dvēselē ir izsaukuši nebeidzamas skumjas; ikvienu no šīm radībām Mans Tēvs ir radījis ar neizsakāmu prieku un Mīlestību, un Es esmu viņus mīlējis un upurējis Pats Sevi ne tikai par taisnīgajiem, bet arī par

¹ Atkl 19, 12.

² 1990. gada 3. septembra vēstījums.

netaisnīgajiem, esmu atdevis par viņiem Savu Dzīvību; bet viņš un viņa cilts ir vērsušies pret Mani un apzināti izlēmuši sagraut viņam doto ticību... (*Jēzus atkal raudāja*)... viņi ir nolēmuši uz mūžīgiem laikiem salauzt viņiem doto Derību ... viņa mērķis ir no sākuma līdz beigām izkropļot Rakstus un Manus Vārdus, Patiesību, Gudrību un Krusta valodu padarīt par žvadošu cimbalu, ar prātu izskaidrojamu teoriju, par filozofu teoriju; tie ir nolēmuši izmēdīt Gudrību un ar savām tukšajām mācībām pabarot pulkiem ļaužu, tā novedot tos nāvē;

ar savas lepnības pilnās mutes runām viņš izķēmo Labo Vēsti, izkropļo Augšāmcelšanās notikuma nozīmīgumu un izsmej Manu mūžīgo Dievišķību; ak! tomēr tavu darījumu laikmetam drīz pienāks gals; tirgoņi, ar kuriem tu tirgojies, tie, kuri tevi apgādāja ar vislabākās kvalitātes precēm, tiks nogremdēti, bet tautas, kuras redzēs tavu likteni, pārņems šausmas;

meitiņ, lasi Ezehiēla grāmatas 28. nodaļu:

„tavs prāts tiecas pēc pārāk augstām lietām un tādēļ tu saki pats par sevi: „es esmu dievs, es sēžu dieva krēslā jūras vidū, kaut tu savā sirdī tikai iedomājies, ka tu esot Dievs; pie tam tu esot daudz gudrāks par Daniēlu un neviens no noslēpumiem tev neesot svešs...tu taču esot ieguvis varu ar savu gudrību un saprātu un savā mantnīcā savācis lielu daudzumu zelta un sudraba; ar savu lielo gudrību tu savos tirdznieciskos darījumos esi vairojis savu bagātību, un tavs prāts tavas bagātības dēļ ir lidojis pārlieku augstu;

tādēļ Kungs Dievs tev saka: „tāpēc, ka tava sirds savā pašpaļāvībā ir iedomājusies, it kā tu būtu pats Dievs, Es raidīšu pret tevi svešiniekus, visvaramācīgākos tautu starpā, un tie uzbruks ar zobenu tavai jaukajai gudrībai un aptumšos tavas slavas spožumu; tie ieģrūdīs tevi bedrē, un tu mirsi jūras vidū, kā mirst nosistie; vai tad tu savu slepkavu priekšā arī vēl teiksi: Es esmu Dievs, kur tu taču tikai cilvēks un ne Dievs, un esi pilnīgi to varā, kas tevi nākamajā brīdī nogalinās? Tu mirsi neapgraizīto nāvē no svešinieku rokas, jo Es esmu to tā noteicis...

tu biji pilnības paraugs, pilns gudrības un apveltīts ar vispilnīgāko skaistumu; tu biji Ēdenē, Dieva dārzā un visādi dārgakmeņi rotāja tavu tērpu... tu biji svaidīts sargātājs ķerubs, Es biju tevi iecēlis, svētajā Dieva kalnā tu staigāji degošu akmeņu vidū;

nevainojams tu biji savos ceļos no tās dienas, kad tevi iecēla par ķēniņu, līdz kamēr atrada tevī noziegumu; tavu plašo tirdzniecības sakaru dēļ tava sirds pildījās ar netaisnību, un, kad tu apgrēkojies, Es padzinu tevi no Dieva kalna, un sargātājs ķerubs izraidīja tevi no degošo akmeņu vidus; tava sirds bija palikusi lepna tava skaistuma dēļ, tu neklausīji vairs savai gudrībai aiz ārējā spožuma; tādēļ Es nogāzu tevi pie zemes ķēniņu acu priekšā, lai tie priecājas par to, kā tev klājies;

ar saviem daudzajiem noziegumiem un ar negodīgu rīcību savos tirdznieciskos darījumos tu esi licis negodā Manu Svētnīcu;”

tagad lasi Atklāsmes grāmatas 18. nodaļu;

- tagad ir nācis spriedums pār šo pasauli, un šīs zemes valdnieks tiek nogrūsts no sava troņa; otrais nezvērs, saukts par viltus pravieti, „augstais priesteris”, šķēpa uzgalis un šakāļi – viņi visi ir vienādi; viņš sevi apbruņoja līdz zobiem, lai karotu pret Manu Likumu¹ un iznīcinātu Manus praviešus²; viņš un viņa cilts ir tie šakāļi, par kuriem runāju ar tevi Savos iepriekšējos Vēstījumos; Es esmu noguris no viņa un visiem viņa sekotājiem, bet arī nepriecājos par sodu, kuru tiem ir jāsaņem; Es vēlējos tos atpestīt,

¹ t. i. Mozu.

² t. i. Eliju.

pieņemams par Saviem dēliem, bet viņi paši ir atļāvuši bagātajiem tirgoņiem sevi nopirkt, kuri visi reizē kritīs; sajūti Manas sāpes, Manas bēdas un ciešanas; viņi ir padevušies naudas elka kalpībai...

Mans Dievs, nāc un atdusies Savu Ābelu sirdīs, to sirdīs, kuri patiesi Tevi mīl. Pat, ja tādu nav daudz, tomēr viņi ir Tavi svētie, kuri ir pastāvējuši pārbaudījumos, tā ir Tava tauta, kas tevi mīl... Viņu ticība ir pastāvīga un tie ir Tavi biedri, Tavi pirmie augļi, kuri nekad nav ļāvuši meliem nākt pār savām lūpām. Kungs, es Tev viņus piensu – nāc un atpūties viņos.

Es guldišu Savu Galvu Manu uzticamo bērnu sirdīs (jūsu laikmeta svētie); nāc, mīli Mani un mierini Manu Sirdi; labo to vainas, kuri veselās tautas nošķir no Manas Mīlestības, uzceļot nepārvaramu mūri starp Mani un Maniem bērniem; Es nevienai dvēselei neesmu atņēmis Savu Mīlestību; lūdzies nemitīgi, Mana Vassula, jo daudzi taps šķīstīti caur lūgšanām; daudzi tiks attīrīti caur upuri un gavēni, tādēļ nevilcinies; laiks ir īss, tādēļ vairāk svētī Mani, ar savu mīlestību izdzēs šīs pasaules netaisnības; ak, Vassula, Manu meitiņ, esi Man tīkama un lūdzies ar šādiem vārdiem:

„Jēzu, iemāci man maigu mīlestību uz Tevi un dāvā šo žēlastību arī tiem, kuri Tevi nemīl un nepazīst Tavas Vissvētākās Sirds degošās liesmas. Āmen.”

1990. gada 17. augusts

Es nāku pie Tevis, mans Jahve, ar lūgumu pēc grēku piedošanas; Kungs, uzklausi manu lūgšanu, jo es zinu, ka tu piedod un tad vairs nepiemini visus mūsu grēkus.

Es tev piedodu, Es tev piedodu tā vietā, lai atļautu Savām dusmām tevi satriekt... tu biji izpostīta un atstāta, tu biji pazīstama ar savu tuksnesi; tu līdzinājies izkaltušam dārzam, un Es kā ūdens straume ieplūdu tajā un apūdeņoju tavu zemi; Es tevi paglābu no Sava ienaidnieka viltībām; lauva ir tevi atstājis, un tagad tava zeme, pateicoties Mani bezgalīgajai Mīlestībai un Žēlsirdībai, atkal līdzinās ziedošam dārzam;

Es esmu Pestītājs un Mans Vārds ir Jēzus; atļauj Man tagad pierakstīt sekojošu vēstījumu¹... Es, Kungs, stāvu viņa priekšā un nolieku uguni un ūdeni viņam priekšā; Es viņam dodu brīvību izvēlēties, un viņš var pieskarties vai nu vienam, vai otram... Es redzu ikvienu viņa rīcību, Es ievēroju katru reizi, kad viņš ir godīgs un paties attiecībās ar Mani, vai arī tāds nav; „celies un steidzies pie Manis, Es atjaunošu tavu liesmu, jo tā, kas tevī palikusi, drīz izdzīs! Es tevi mīlu ar mūžīgu Mīlestību un Mana Žēlsirdība ir neizmērojama; tu izbaudīsi Manu labvēlību;”

- šodien daudzi no jums saka: „ēdīsim un dzersim, jo rīt mēs vienalga mirsim”; nemelojiet paši sev ... nāciet pie prāta un sastopieties ar Mani, savu Dievu; paklausīt Manam Likumam nozīmē Mani mīlēt, un ikviens, kurš dzīvo mīlestībā, dzīvo Manī; Man nav vajadzīgi jūsu laikmeta prātnieki, filosofi un gudrie... Man nav vajadzīgi skolotāji, bet gan jūsu vājums ... nabadzība ... vienkāršība ... redzi? nāk dienas, kad Es likšu Savu Likumu jūsu sirdīs;

šajā žēlastības laikā Es nāku sagatavot tautas un atgādināt tām nepieciešamību šķīstīt sava trauka iekšieni no nekrietniem un nedzīviem darbiem, kas jūs varētu ievest mūžīgajā ugunī; tomēr šīs paaudzes sirds ir apaugusi ar cietu kārtu, un, lai gan Es runāju atklāti uz visām tautām, tās joprojām neklausās Manī; nāciet, ņemiet savu Krustu un sekojiet Man; Es svētīšu katru jūsu soli;

IXΘΥΣ

(Vēlāk, mazajai lūgšanu grupai.)

¹ Kādam Rodas salas iedzīvotājam.

Es daudzus esmu aicinājis uz Savu mielastu, tomēr ļoti maz vēlas nākt,¹ tādēļ Es jums saku: tagad ejiet pie nabagiem! ejiet pie aklajiem! daži no viņiem būs miruši, tomēr neraizējieties, jo Es pats viņus augšāmcelšu; daudzus jau Es esmu uzcēlis, un vēl vairāk uzcelšu;; tādēļ ejiet pie nabagiem un slimajiem, lai tie piepilda Manu Namu! lai tie, kuri bija aicināti pirmie, ir pārsteigti, redzot aklo redzīgu, nabadzīgo – bagātu Manās Zināšanās, bet mirušo – atkal augšāmceltu dzīvībai!

spēcinieties Manās Bagātībās un neizzūdiat! esiet pastāvīgi un strādājiet Manam Godam ... bērniņi, izdzēsiet savu egoismu; Mana Valstība ir ļoti tuvu jums, tādēļ esiet dedzības pilni sekot Manam Vārdam; saglabājiet sevi šķīstus un mācieties iet mazumā, ļaujot Manam Garam elpot jūsos;

- Mani eņģeļi, Es jūs esmu izvēlējis nevis jūsu cienīguma un nopelnu, bet gan jūsu nabadzības un samaitātības dēļ; pagodiniet Mani atkal, satiekoties uz lūgšanām un kalpošanu;

nepagurstiet darot labu – Es esmu ar jums visu laiku;

IXΘΥΣ

1990. gada 3. septembris

(Šodien sastapos ar kādu priesteri. Viņš piederēja kādam ordenim, un es spēju atpazīt, kādam būtu jāizskatās šī priesteris tērpam. Kad viņš atvēra durvis, es biju ļoti pārsteigta, jo man šķita, ka viņš ir apvilcis masku balles tērpu! Viņš bija tērpiem garā, gaiši violetā satīnam līdzīgā tērpā ar garām un platām piedurknēm. Piedurkņu iekšpuse bija gaišā olīvu krāsā, bet ap gurniem viņš bija apsējis smalkus zeltaini sudrabotu jostu. Ap kaklu pamanīju smalku zelta ķēdīti, bet nekur neredzēju krusta zīmi. Viņš izskatījās pēc senlaiku ķēniņa! Sākumā iedomājos, ka tas ir kāds īpašs tērps, kuram ir jāpasvīturo viņa statuss. Pēc tam, kad viņš ar mani apsveicinājās, es palūkojos viņa sejā un aizmirsu par dīvaino ietērpu. Ar mani kopā bija vēl kāds šī paša ordeņa priesteris, kurš nereaģēja uz sava brāļa tērpu, tādēļ es padomāju, ka viss laikam ir kārtībā un, aizejot, par to vairs īpaši nedomāju. Tikai vēlāk atcerējos, ko Kungs bija sacījis kādā no Saviem pagājušās nedēļas vēstījumiem: „Es, Kungs, došu tev vīziju par tiem, kuri seko zvēram”. Pēc tam Kungs sacīja, ka tie, kuri Viņa Baznīcā seko zvēram, ģērbjas līdzīgi augstajiem priesteriem un slēpj aiz zelta un sudraba maskas. Tie pievils daudzus, pat izredzētos... Šajā pēcpusdienā es nesastapu priesteri, bet gan kādu, kurš bija ģērbies izsmalcinātās ķēniņu drānās...)

Vassula, Es tev apsolīju, ka ar pirkstu norādīšu uz Manā Miesā sadurtajiem ērkšķiem;² tiem, kuri tā rīkojas, ir jātiek izraidītiem no kopienas; (1 Kor 5, 2)

1990. gada 10. septembris

Jahve, Kungs, liec mums atkal atgriezties pie Tevis, atklāj mums Savu Vaigu, un mēs būsim glābti... (Ps 80, 3)

miers lai ir ar tevi;

atbalsties pret Mani ... Es neesmu tevi audzinājis bez noteikta mērķa; Es neesmu aizsācis šo darbu, lai atstātu to nepabeigtu; Es to esmu svētījis, un šim Darbam ir Mani jāpagodina; tu neesi nekas un tev nav nekādu dāvanu, ko Man upurēt; uz taviem pleciem Es esmu licis Savu jūgu, lai ienestu apjukumu gudrajos, un lai tos izklīdinātu... Es esmu

¹Mazā lūgšanu grupa daudzkārtīgi centās uz savām sapulcēm uzaicinātu kādu priesteri, arhimandritu vai mūku, tomēr tie vienmēr atteicās nākt un neizrādīja nekādu interesi par Kunga vēstījumiem. Viņiem vienmēr atradās kāds pieklājīgs, vērā ņemams attaisnojums.

²Es atvēru Bībeli, lai saņemtu pravietojumu.

vēlējies tiem pateikt, ka, kamēr tie būs tik ļoti pieķērušies savai pārliecībai, Es, Kungs, tiem neatklāšu Savu Vaigu; un tu, meitiņ, jā ... grīļojies no apjukuma par Manu izvēli, jo kurš cilvēks var pateikt, ka viņš pats būtu attīrījis savu sirdi vai arī pats sevi šķīstījis no grēkiem; tomēr tavi vajātāji, kurli pret Manām Mācībām, vēl arvien meklē līdzekļus un ceļus, ko izlietot pret tevi; patiesi Es tev saku: no visiem dzimušajiem vēl nav redzēts neviens, kurš būtu neievērojamāks par tevi; tie, kuri ievaino tevi, meitiņ, ievaino arī Mani;

patiešām – visa šī paaudze ir laulības pārkāpēji, tomēr Es esmu paredzējis to atpestīt, tāpat kā esmu atpestījis tevi; Es to darīšu pat tad, ja Man nāktos to izvilkt tuksnesī un rīkoties ar šo paaudzi, tāpat kā Es biju rīkojies ar tevi:¹ Es vēlos tās acīm atklāt viņas kailumu, bet, atskanot pirmajiem nožēlas vārdiem, Es steigšos pie viņas, tāpat kā steidzos pie tevis; tad, eņģeļu klātbūtnē, Es tai dziedāšu Savas Mīlestības Dziesmu un neļaušu viņai staigāt pat posta ceļu; Es viņu apveltīšu ar žēlastību ievērot Manu Likumu, bet tad, satvēris viņas roku Savējā, vedīšu to atpakaļ Savā Namā; tajā Es viņai atklāšu Savas Vissvētākās Sirds bagātības, kuras Mana Sirds ir saglabājusi Laika beigām; Es atdzīvināšu trīcošo liesmiņu, ļaujot tai pilnībā iedegties visu pārņemošā Ugunī, lai tā nestu gaismu visiem, kuri mājo tumsībā un nāves ēnā...

Vassula, Manu meitiņ, ienaidnieki un vajātāji centīsies tev noraut Manis dotās drānas un nolaupt Manus dārgakmeņus! tomēr Es tev apsolu pasargāt tevi no katras rokas, kura tev tuvosies; Es esmu nolēmis izbeigt viņu viltības un izvirtības, Es esmu paredzējis izplatīt paziņojumu, kas pastāvēs stingri un uz mūžiem: karaļu Karali, Dieva Jēru, Pirmo un Pēdējo, Augšamcēlušos Kristu un Pestītāju; Es esmu nolēmis izbeigt viņu savvērestību pret Baznīcu, apklusināt viņu nepatiesās mācības par Manu Vārdu; Es vairs nevēlos, lai viņi radītu nepatiesu priekšstatu par Mani; Es vairs nerunāju līdzībās, Es atklāti saku, ka viņi Mani ir nodēvējuši par to, kas Es patiesībā neesmu, par viltus Kristu, par tēlu, kurā nav dzīvības, par viltus dievu: veikli paslēptu aiz viltus ekumēnisma maskas... Es tev apsolu, Manu bērniņ, ka beigās gūšu virsroku; Es atņemšu varu jūsu laikmeta viltus skolotājiem un apveltīšu jūs ar Manas Vissvētākās Sirds apslēptajiem dārgumiem; jūsu mutes Es piepildīšu ar Sava Krusta valodu, kas ir Mīlestības valoda, ar visiem tās Noslēpumiem, Brīnumiem un neparastām Zīmēm;

tad Es atgādināšu Saviem ganiem vārdus: „vadišana un kalpošana”; Es tiem atklāšu, ka viņiem nevajadzētu būt kā šīs pasaules varenajiem, kuri nabagiem liek izjust savu autoritāti; ikvienam, kurš vēlas būt liels nabagu vidū, ir jākļūst par viņu kalpu, bet ikvienam, kurš vēlas būt pirmais – jākļūst par vismazāko; arī Es nācu virs zemes, nevis, lai kalpotu Man, bet gan, lai Pats kalpotu un atdotu Savu dzīvību kā izpirkuma maksu par daudziem;

un tu, bērniņ, nebaidies no Manis;² Es tevī esmu iededzinājis Savu Gaismu uz mūžīgiem laikiem! lūdzies par sava laikmeta pestīšanu un atgriešanos;

Es tevi svētīju; svētī Mani un mīli Mani;

IXΘΥΣg

1990. gada 12. septembris

Jēzu?

Es esmu; ziediņ, miers lai ir ar tevi; pieraksti Manu vēstījumu visām pasaules malām:

¹ Liekot piedzīvot šķīstīšanu, kura līdzinās šķīstītavā paredzētajai, ieraugot savus grēkus ar Dieva skatienu.

² Man šķīta, ka Jēzus nav apmierināts ar mani.

miers lai ir ar jums; Manas Sirds bērni; apzinieties, ka Manā žēlastībā jums ik dienas tiek atvērtas Debesis; Es jūs aicinu, Es jūs saucu atgriezties ... Es jums sūtu vēstnešus, kuri atgādina Manu Vārdu un māca jūs sekot Maniem Baušļiem;

daudzās pasaules malās ik dienas atveras Debesu durvis, un no tām izlīst Mīlestības un Miera straumes; Gudrība visā tās Godībā nosēžas Tronī tieši jūsu vidū, lai atvērtu aklo acis un kurlo ausis, lai augšāmceltu mirušos, kuru miesas, visu pamestas, līdz šim ir gulējušas tuksnesī; nē, Gudrība sevi neatklāj viltības pilnai dvēselei, tā mācīs vienīgi nabadzīgos un vienkāršos un tikai pār tiem viņa izlies Savus Darbus, jo nabadzīgo un vienkāršo dvēseles ir vienīgās, kuras zina, kā būties Mani, savu Kungu, un kā mīlēt Manu Vārdu; vai var būt kāda lielāka dāvana par to, kas atļauj Gudrībai nonākt līdz pat jūsu durvju sliksnim? vai ir lielāks prieks kā tad, kad viņa jums uzsmaida? vai ir kāds lielāks iepriecinājums par to, kad dzirdat, kā viņa jums dzied savu jauno Mīlestības Dziesmu? radība, priecājies! jo Es Esmu pie pašām tavām durvīm ...

šo Prieku Es biju pataupījis jūsu laiku paaudzei, kad Sātans un visa viņa impērija kopā ar viņa vispasaules varu vēl nebijušā spēkā izplata savu autoritāti gan Manā Baznīcā, gan visās tautās; viņi ir apvienojušies ar viltus pravieti, un ik dienas it visur tu arvien skaidrāk dzirdi tuvojamos viņu soļus; viņi ir apbruņojušies līdz zobiem, lai karotu pret Manu Baznīcu un visiem tiem, kuri seko maniem Baušļiem;

Mani mīļie bērniņi, jūsu laikiem Es esmu aiztaupījis Savu dievišķo Mannu, kuru dāvā Mans Gars; šo apslēpto Mannu² Es esmu aiztaupījis tuksneša un netaisnības laikmetam; tā ir nabadzīgo un izsalkušo barība; Es jums apsolu, ka varēsiet ēst līdz sātam un Es katram no jums piešķiršu Savu jauno Vārdu; šī debešķīgā barība ir Mana Svētā Gara izliešanās, jo Viņš ir Tas, Kurš piepilda jūsu iekšējo tuksnesi; Mīlestība uzrunā naidīgo pasauli, Mīlestība klauvē pie katrām aizslēgtām durvīm; Mīlestība sauc otrpus ienaidnieku uzceltajai, mūs šķirošajai sienai; Mīlestība lūdzas kā ubags pēc mīlestības atgriešanās... pēc smaids... pēc nožēlas... pēc nopūtas... Tā esmu es:

Vissvētākā Sirds:

Es nāku, lai no jauna atdzīvinātu izplēnošo liesmiņu jūsu sirdīs, Es vēlos to pārveidot par visu apņemošu Mīlestības un Maiguma Uguni; Es nāku, lai pār tevi, cilvēce, devīgi izlietu Savas Sirds Bagātības ... Es dāvāju Gaismu tiem, kuri mājō tumsībā un nāves ēnā; Es nāku sašķaidīt apakšzemes cietumu durvis un ar Savu Uguni izkausēt grēka važas;

Es nāku, lai jūs atbrīvotu no jūsu gūsta, no netaisnībām un izlaidības; Es esmu nolēmis izglābt tevi, paaudze, pat, ja Man nāktos tevi izvilkt tuksnesī un tur runāt uz tavu sirdi, parādot tevī mītošo sausumu un tavā miesā mājōjošo tumsību; Es to darīšu, lai tevi glābtu; ak, radība! ko gan Es neesmu gatavs darīt tavā labā ... Mans Gars ir pār tevi un Tas tur arī paliks mūžīgi ... atveriet savas sirdis un ļaujiet Man jūs piepildīt ar Savu Žēlastību;

nāc un pasmel Manī sev spēku, iesakņojies spēcīgi Manī, jo ko gan tu darīsi satricinājumu dienā, ja tavas saknes būs trauslas? tevi aizraus vējš, un tu būsi padota viesuļa varai; tavi zari tiks atlauzti, kā salūzt plāns stikls; Es tev saku: tu nebūsi spējīga izdzīvot, tādēļ nāc pie Manis un smelies Manās Bagātībās, un uzplaukst, lai galīgi neiznīktu; nāc pie Manis tāda, kāda esi; negaidi, kamēr kļūsi svēta; nāc pie Manis tāda, kāda esi, un Es tev piedošu tavus grēkus, un šķīstīšu tavu dvēseli;

tad Es tevi ietērpšu Savā Dievišķībā un Sava Svētā Vārda dēļ sagatavošu tevi mūsu garīgajām Laulībām; Es, Kungs, esmu nolēmis salaulāties ar tevi Savā Godībā un likt tev,

² sk. Atkl 2, vēstījums Pergamas baznīcai.

paaudze, pilnībā piederēt Man; Es esmu nolēmis parādīt tev Ceļu un novērst tavus soļus no grambainām takām; Es tevi sagatavošu kļūt par Manējo uz mūžīgiem laikiem; šodien Savā Žēlsirdībā un Mīlestībā Es noliecos no Debesīm pie tevis, bet Mana dvēsele tomēr ir skumju un bēdu pilna; Es esmu noskumis par Saviem jēriem un avīm, dažas ir izklīdinātas, citas pazudušas un citas saplosījuši vilki jēra ādā; neesiet pārsteigti par Maniem apmeklējumiem, jo ar katru dienu jūs Mani redzēsiet arvien vairāk un vairāk, līdz beidzot mēs sastapsimies vaigu vaigā;

Es nākšu kā sveloša liesma, lai aizslaucītu prom visus, kuri Mani neatzīst par savu Dievu; patiesi Es jums saku: laiks ir īss, un stundas steidzas ātri, un Manas Godības diena pavisam drīz būs pienākusi; neesiet kā tie, kuri vaicā: „kur tad ir Viņa atnākšana?“, vai arī: „kad piepildīsies Apsolījums?“, jo Mana Atnākšana ir tuvu un Mans Apsolījums jau piepildās; Manas Mātes un Manu svēto lūgšanu dēļ šis laiks tiks saīsināts; Mani mīlotie, gaidot Manu Atnākšanu, samierinieties un dzīvojiet svēti, lai Es atrastu jūs esam mierā; ļoti drīz Es nākšu jūsu vidū kā Mīlestība; pavisam drīz it visam pienāks gals un jums nāksies atbildēt Manā priekšā, un kas gan tajā brīdī notiks ar samaitātajiem un grēciniekiem? kas notiks ar tiem, kuri Mani turpina apvainot? Es esmu Uzticamais un Patiesais, un Mans Apsolījums piepildīsies, Es nevilcināšos;

jo tāpat, kā jūs virs šīs zemes dzirdat atskanam viltus pravieša un viņa sekotāju soļus, tad vēl jo vairāk Es likšu sadzirdēt Savus soļus... Manas Asinis izdzēs to indi, kuru viņi aiz sevis atstāj jums par ēsmu; šis Dumpinieks un viņa klans pašreiz zeļ un plaukst; ietērpušies augstā priestera drānās, pārgērbusies par jēriem un liekuļodami Patiesību, tie daudzus pievilī un iaved nāvē;

Es vairs nerunāju līdzībās, bet gan tieši un skaidri; Laiks ir pienācis, ir pienācis Rakstos pravietotais laikmets, kad Mani ienaidnieki piešķirs titulu, kas nepieder Man: viltus Kristus, nedzīvs tēls un nepatiess dievs; elks, smalki paslēpts zem viltus ekumenisma: Šķēpa asmens, kas dziļi iedūries Manā Sirdī un izsauc ļoti stipru asiņošanu ...

ar zobenu viņi centīsies piespiest jūs ēst savu saindēto barību: tajā ir sajaucies racionālisms un dabas pielūgsmē... izķēmodami Patiesību, Manu Vārdu un Gudrību un Manu Krusta valodu; tomēr no Debesīm pār viņiem nolīs Uguns un sadedzinās viņu un viņa klanu; tā tas notiks un pavisam drīz;

mīlotie, Es jums stāstu šīs lietas, lai brīdinātu jūs no viltus skolotājiem un cilvēciskām mācībām; Es jums vēstīju, ka tuvojas pārbaudījumi, tomēr Mana degošā Vissvētākā Sirds turpinās jums neatlaidīgi sekot; tāpat kā ubags, kurš cer uz žēlastības dāvanu, Es ceru iekarot jūsu sirdis, pirms vēl jūs ir apņēmusi tumsa;

Es svētīju ikvienu no jums un apzīmogoju jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu; Es, Jēzus Kristus, Dieva mīlotais Dēls un jūsu Pestītājs, dāvāju jums Sava Miera pārpilnību;

Es jūs bezgalīgi mīlu; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1990. gada 18. septembris

Mans Dievs, Tu, kas esi pasargājis manu dvēseli no ļaunā un ietvēris to ar Savām Mīlestības dziesmām, – lai Tava Svētā Seja uzsmaida visiem tiem, kuri Tevi mīl.

Māci mūsdienu jaunatnei sekot Tavās pēdās un kļūt līdzīgiem Tev.

Atklāj viņiem Savas Vissvētākās Sirds Bagātības un māci tos, kuri vēl šaubās un nespēj izšķirties par Tavu Vissvētāko Vārdu – atklāj viņiem, ka Tava Vissvētākā Sirds esi Tu pats, Kristu.

Tiem, kuri teoloģiskas terminoloģijas dēļ vēl arvien meklē dažādas atšķirības, kaut arī viņi nes Tavu Svēto Vārdu, māci veselo saprātu un dāvā spēju saprast, ka viņi sekmē šķelšanos kristietībā. Palīdzi viņiem saprast, ka tā viņi nepilda Tavu Gribu, un Sātans to izmanto, lai mēs paliktu tālu citus no cita, un, lai vājinātu Kristus Miesu.

Tu esi Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls un mūsu Pestītājs.

Tu esi Vissvētākā Sirds, Tu esi Vārds, Tu esi Alfa un Omega – Gaisma, Pestītājs un Visuvaldītājs:

Tu esi VIENS Kristus. Tu neesi sadalīts!

Tu vēlies, lai mēs būtu vienoti, tādēļ es Tevi lūdzu: apvieno mūs atkal mīlestībā, apvieno mūs mūsu sirdīs, mūsu ticībā un darbos.

Tas, Manu bērniņ, tev ir jānāca viņiem darīt tā, kā esi teikusi šajā lūgšanā, un jācenšas viņus pārliecināt, tomēr viņu vidū būs tādi, kuri savas pašpārliecinātības dēļ neklausīsies tevī; šie cilvēki Manai Sirdij ir kā smaga nasta, jo viņiem pietrūkst pazemības un patiesas Gudrības; viņu sirdis ir piepildījušas pretrunīgas pārliecības par zināšanām, kuras patiesībā nav zināšanas, jo viņi tiesājas, nosoda un strīdas un par vārdiem, nemitīgi izvīzot arvien jaunus jautājumus; viņi ir tik ļoti aizņemti ar saviem strīdiem, ka pat nepamana Kārdinātāju, kura varā ir nonākuši; ai, Manu bērniņ, nes šīs grūtības Manis dēļ, tas viss nebūs vēltīgi; kādu dienu tu vaigu vaigā ieraudzīsi Gaismu ... tagad nāc un līksmojies Manā Mīlestībā un Maigumā; noliec savu galvu uz Manas Sirds un ieklausies Mīlestības aicinājumā;

priecājies Manī, gavilē Manā Krāšņumā un Bagātībā, kuras Es esmu sakrājis tieši tev, paaudze, lai vestu jūs pie Manis, saistītus Mīlestības važās; ja jūs Man vaicāsi, kad notiks šis Brīnums, Es jums atbildēšu, ka tas notiek jau tagad; daži no jums jau ir sadzirdējuši Manu Solus; Kungs, kuru jūs meklējat, nāks pār jums pavisam pēkšņi, tuvu ir Tas, pēc Kura jūs ilgojaties; patiesi Es jums saku: nepretojieties Manam Garam, Kurš nāks ar spēku un noraus pār jūsu tautām pārklāto nāves plīvuru, liekot jums beidzot ieraudzīt Gaismu; Es nākšu Sava Gara spēkā un atmaskošu krāpniekus un padzīšu Manā Svētnīcā iemājojušos tirgoņus; paaudze, pievērsiet Man savus skatienus un ieraugiet Prieku, kas jau nāk pie jums;

Mans Svētais Gars nāks ne tikai, lai glābtu pazudušos, bet Es nākšu arī, lai tiesātu, lai aklajiem atdotu redzi, bet tiem, kuri sakās redzam – to atņemt; tajos, kuri sevi sauc par gudrajiem, Es sēšu tādu apjukumu, ka tie vairs nespēs pateikt, kas viņi tādi ir un no kurienes nāk; patiesi Es jums saku: Es mācīšu necienīgo un to, kurš jūsu vidū tiek uzskatīts par muļķi un nicināmu; Es viņus piecelšu un mācīšu viņiem Savas Zināšanas un darīšu viņus par uzticīgiem Patiesības skolniekiem; agrākie neprašas apkaunos tos, kuri viņiem bija lieguši Manu Valstību; patiesi Es jums saku: mirušie vēl pirms jums ieies Manā Valstībā;¹

Mans Žēlastības Gars ir nonācis pie pašām jūsu durvīm, bet jūs neesat vēlējušies ticēt ne Maniem brīnumiem, ne varenajām zīmēm; tikai tie, kurus jūsu sabiedrība uzskata par nicināmiem un ir atstūmusi, ir ticējuši pazemīgi, dedzīgi un ar mīlestību, un tieši tāpēc Es atgriezīšu grēciniekus, un uzcelšu mirušos, darīdams tos par degošiem uguns stabiem; tomēr Man par bēdām, pat redzējuši šos lielos brīnumus, jūs vēl arvien atteiksieties tos pārdomāt un ticēt Manai dievišķajai darbībai; jums Es saku:

„Mana Valstība jums tiks atņemta un atdota nabagiem – tiem, kuri neatšķir savu labo roku no kreisās; šiem grūtdieniem Es piešķiršu Savu jauno Vārdu”

¹ Tas attiecas uz „gudrajiem”.

1990. gada 18. septembris

Manas Vissvētākās Sirds Vassula,¹ neļauj it nevienam atņemt tev Manis doto dāvanu; *Kungs, aizliedz viņiem to darīt, jo pati saviem spēkiem es neko nespēju! Tu zini manu ierobežotību...*

Vassula, Manu meitiņ, nebaidies; tavi ienaidnieki ir arī Manējie, bet Es viņus pārspēšu, un Manas Mācības vēl daudziem dāvās atgriešanos; vai redzi? cik reizes Es jau tevi esmu glābis no lauvas rīkles? un cik bieži esmu tevi apgaismojis, Manu bērniņ? bieži Es esmu tev radījis Ceļu? ak, Mana mīļā skolniecīt!² paļaujies uz Mani, atbalsties Manī; lūdz, un tev tiks dots;

nāc un evaņģelizē ar mīlestību par Mīlestību; iegūsti dvēseles Man; ilgojies pēc Manis, mīli Mani un uzticies Man;

IXΘΥΣ

Baznīca atdzims!

1990. gada 19. septembris

Kungs, paņem manu sirdi un manu dvēseli, un liec tās Savā Vissvētākajā Sirdī!

Ak, Manu bērniņ, Es tik ļoti ilgojos atkal sadzirdēt no tevis šos vārdus! cik ļoti Es ilgojos šos vārdus sagaidīt no ikvienas sirds!

1990. gada 20. septembris

Kungs?

Es esmu;

nāc un esi Mans mierinājums, nāc un esi Mans iepriecinājums, sniedz Man atpūtu; Es tevi esmu radījis, lai varētu būt tev Viens un Vienīgais tavā sirdī; Es esmu tevi radījis, lai tu izņemtu ērkšķus, kas caurdūruši Manu Miesu; Es esmu tevi radījis būt par Savas Sirds upuri; Es tevi neprātīgi un dedzīgi mīlu – pieņem Manu Mīlestību, pieņem Manas Zināšanas, ar pacietību pieņem visus pārbaudījumus, neskaties uz tiem ar nicinājumu; Es pieņemu Savu Krustu ar lielu Mīlestību un paklausībā, Es izdzēru Savu Kausu līdz pat pēdējai lāsei; Es to izdarīju aiz Mīlestības un paklausot Sava Debesu Tēva gribai;

Es cenšos tev iemācīt mērenību, Manu meitiņ, un, ja tu Manī klausīsies, tad arī daudz ko iemācīsies; Manas Acis nemitīgi noraugās tevī, sargājot un svētījot tevi; nav neviena, kurš tevi mīlētu tik ļoti kā Es, tādēļ, Manu meitiņ Vassula, nebaidies no Manas disciplīnas, jo tā tevi noturēs Manā virzienā; tā tev atklās Manu Darbu varenību, to spožumu un diženumu; tu iepazīsi Manas Sirds bagātības un visu apņemošo Manas Mīlestības Liesmu; vai Es jebkad esmu tevi atstājis? vai Es kādreiz esmu pretojies tavim saucieniem, kad biju tev vajadzīgs?

- svētītās tautas un svētītie ļaudis! visa svētītā radība! kā gan var būt, ka jūs pretojaties Manai Mīlestībai un staigājat maldu ceļus, kļūdami par viegli iegūstamu Sātana laupījumu! kā gan jūs atļaujaties veltīgi piesaukt Manu Vārdu? paudze, tevī mājō dumpības gars, kurš tevi mudina tikai uz baudkāru dzīvi, bezjēdzīgu un bezdievības pilnu eksistenci, kurā svētumu ir aizvietojuši samaitātība un izvirtība; ak, paudze! kur ir pazudusi Zīme starp Mani un tevi? ko tu ar to esi izdarījusi? kur ir pazudusi tava ticība Man? kā gan tu esi atļāvusi sevi pierunāt atteikties no Manis? vai agrāk nekad neesi dzirdējusi, ka, jo vairāk tu tuvojies Man, jo vairāk Es tuvojies tev?

¹ Man šajā mirklī ienāca prātā, ka es noteikti esmu pirmā pareizticīgā, kas ir tikusi nodēvētā par Vissvētākās Sirds Vassulu.

² Jēzus bija tik prieka pilns, ka šos vārdus Viņš izsauca skaļā balsī!

cieši lūkojies Manī un neskaties ne pa labi, ne pa kreisi; ļauj Man kādu dienu tev sacīt: Mans bērns, tu esi laipni aicināta ienākt sava Tēva Mājās, tu esi bijusi Man dziedinoša un nomierinoša smarža, tu esi turējusi Manu Likumu un dzīvojusi svētu dzīvi; tu esi bijusi auglīga un esi pabarojusi nabagos; nāc. Mans bērns, un ļaujies sava Tēva Rokām, un uz mūžīgiem laikiem iemājo Manā Sirdī;

1990. gada 21. septembris

Mans mīļotais Jahve, vēlreiz dievišķo mūs, atjauno mūs, veido mūs pēc Sava dievišķā Tēla; šo svēto tēlu mēs esam pazaudējuši.

Mana Vassula, Es uzklausīšu tavus lūgumus, un, tāpat kā esmu ar Savām svētībām aplaistījis tevi, tāpat arī ietērpšu šo zemi krāšņās drānās, iegērbšu to godības pilnībā, bet tās ļaudis kritīs uz sava vaiga pie zemes un Mani pielūgs; tomēr vispirms Man pār šo paaudzi ir jāizlej šķīstījoša Liesma; Man ir jāizrauj lapsas no to alām, jo tās izposta katru Manu jauno vīna dārzu; Es tev esmu to sacījis, pirms vēl tas notiek, lai, tad kad tas notiks, tu ticētu; tāpat kā mirušie ceļas no savas nāves, tā Es augšāmcelšu šīs zemes trūdošo miesu apskaidrotā miesā; Es pārvērtīšu katru Savu bērnu, no priestera līdz lajam, par dievišķu tautu;

šodien tavai paaudzei pietrūkst ticības, un tā atsakās Man ticēt; ik dienas arvien vairāk Manu ganu padodas pasaules un bagātības vilinājumam; tie izmēda Gudrību, bet, kad pie viņu kājām nolaižas Žēlastība, tie atsakās no tās; viņi negrib pieņemt Žēlastību;

Mana Baznīca ir sašķelta; tā līdzinās Kainam un Ābelam, kuri, būdami brāļi, tomēr bija sašķēlušies, vienas asinis, tomēr tik atšķirīgi; Ābels bija lietpratīgs, bet Kains bija neprāša, viens no viņiem bija patiess, bet otrs – nē; viens bija atklāts un patīkams, bet otrs – nepatīkams un noraidošs; mūsdienu Ābeli, kuri kalpo Manā Baznīcā, ļoti cieš... viņi cieš, jo viņi redz, ka viņu pašu brāļi Mani nodod; šīs mocības kā smaga nasta gulstas pār Maniem ganiem un salauž un sašķeļ brālīgās attiecības;

svētīgs ir cilvēks, kurš ievēro Manus Baušļus, jo viņš sajūtīs Manu remdējošo Mīlestību; svētīgi ir miera nesēji, jo tie tiks saukti par Maniem bērniem; pavisam drīz Mīlestība būs jūsu vidū, tāpēc Maniem Ābeliem, kas tur Manus baušļus un ir pastāvīgi ticībā, ir jāsaglabā sava nelokāmība un uzticība Man;

Mana Vassula, vēlāk Es tev došu arī visu pārējo;¹ esi uzticama lūgšanās un esi pateicīga; iepriecini savu Debesu Tēvu; nebīsties ... Es esmu ar tevi; Mīlestības Acis ir pār tevi;

Mans Vārds ir Jēzus;

IXΘΥΣ

Alleluja!

1990. gada 24. septembris

Vassula, miers lai ir ar tevi; Es tevi nekad neatstāšu; veltī lūgšanām vairāk laika, jo tas iepriecina Manu Sirdi; lūdzies šādiem vārdiem:

„Esi svētīts, Jēzu, Kurš mani esi izglābis,

Esi svētīts, Jēzu, Kurš mani esi pabarojis,

Jēzu, es Tevi mīlu, tādēļ iemāci Man mīlēt Tevi arvien vairāk. Āmen.”

noglāsti Mani ar pavisam vienkāršiem vārdiem, kas nāk no tavas sirds; ak, Mana mīļotā, nepārstāj Mani svētīt; paliec Manā Sirdī un mierini Mani, tāpat kā Es mierinu tevi; Mana Vassula, tieši tas Man pašreiz ir nepieciešams visvairāk;

¹ Kungs man vēlējās dot mācību par kādu noteiktu Svēto Rakstu vietu.

1990. gada 25. septembris

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums mums visiem.)

mīļotie bērni, miers lai ir ar jums visiem; ļaujiet Man jums atgādināt, ka Kungs pazīst ikvienu sirdi; Viņš meklē jūsu sirdi; nāciet pie Viņa ar šķīstām sirdīm, un Viņš jūs mācīs; Kungs mierinās jūsu dvēseli un vadīs jūs Savā Patiesības Ceļā;

Es lūdzu visus, kuri vēl šaubāties un esat neizlēmīgi: neaizveriet savas sirdis saprāta balsij, bet gan atgriezieties pie Kunga, un Viņš atgriezīsies pie jums; Debesu Prieks tagad iemājo starp jums, un Gaisma atspīdēs jūsu vidū; esiet gatavi saņemt šo Gaismu, esiet gatavi sastapties ar Kungu;

kurš šodien varētu apgalvot, ka viņa rokas ir tīras? kurš patiesi varētu teikt, ka šķīsta ir viņa sirds? kurš varētu sacīt, ka viņa dvēsele ir pilnīgā saskaņā ar Kungu? mīļotie! Mans īpašums! Mani bērni ... ceļš pie Kunga ir jūsu vidū, tas atrodas dzīvo zemē; paceliet savas rokas pretim Viņa Svētnīcai, un tad Kungs no Debesīm nolieksies pie jums un pievilks jūs pie Sevis; paceliet savas rokas uz Viņu, un Kungs, līdzjūtības pilns, nolieksies pie jums; šai pašā mirklī nāciet pie Kunga, paceliet savas acis uz Debesīm un palūkojieties uz Viņu vienīgo, savu Kungu un Dievu; rodiet savu iepriecību Viņā, savā Pestītājā; meklējiet, meklējiet vienīgi Viņu, savu Kungu un Glābēju; dziediet tikai Viņam, vienīgi Svētajam;

Es nāku pie jums, lai atgādinātu, ka Kungs ir Maigums un Līdzjūtība, Viņš ir lēns dusmoties un bezgalīgi bagāts Savā Žēlsirdībā; Jēzus – Akmens, ko namdari ir atmetuši – ir kļuvis par Stūrakmeni; patiesi Es jums saku: Dieva Valstība ir jūsu vidū un pašlaik Viņa Svētais Žēlastības Gars maigi dveš uz jūsu tautām, lai jūs atdzīvinātu, tādēļ nāciet Svētā Gara Laulību mielastā! Viņš pats salaulāsies ar jūsu zemēm un tautām; neatgrūdiet Viņu, kurš tik acīmredzamā veidā ir ticis izliets pār jums; nelīdzinieties „namdariem”, kas atmeta akmeni, kuram bija jākļūst par Stūrakmeni;

Dievs vēlas, lai visi tiktu atpestīti; Es svinīgi vēlos brīdināt ikvienu, kurš lasa šajā grāmatā rakstītos pravietojumus:

neslāpējiet Garu,

Garu, Kurš dveš uz jums tagad, atkrišanas kulminācijā; vēlāk, Tiesas dienā, nesakiet, ka neesat nekad dzirdējuši vai zinājuši... Jēzus un Es, mēs jums atklājam daudzas lietas jau iepriekš, pirms tās notiks, lai, sastopoties ar Dievu vaigu vaigā, jūs nevarētu sacīt, ka nezinājāt ... lepnības mūri kritīs ... un ļaunie gari tiks padzīti no viņas klēpja;

esiet svētīti; esiet svētīti jūs visi, kas klausāties Manī; Es esmu jūsu mīlotā Māte; Es esmu Dieva Dzemdētāja, kas jūs visus ļoti mīl;

1990. gada 28. septembris

Jēzu?

Es Esmu;

atbalsties pret Mani, atbalsties pret Manu Plecu; tāpat kā Es nācu pie tevis, izcēlu tevi no dziļas bedres un, aiznesis Savā Namā, Es tevi dziedināju, tā arī turpmāk Es vadīšu tavus soļus pa Patiesības ceļu; ļauj tavām rokām satvert Manējās; Es zinu, ka tu esi mazdūšīga,¹ tomēr Es tevi darīšu spēcīgu, ka tu varēsi stāvēt pretī ļaunumam;

ak, radība! pirms Tiesas dienas pie jums nonāk Žēlsirdība; pieņemiet to jau tagad, un Mans Svētais Gars nolaidīsies un paliks pār jums; jūs visi, kas ilgojaties pēc Manis, tuvojieties Man un smelieties papildnam no Manām neizsmeļamajām Dzīvības Akām; tie,

¹ Jēzus pasmaidīja.

kuri Mani ēdīs, gribēs vēl, un tie, kuri Mani dzers, tiem slāps pēc vēl,¹ un Es kā Manna piepildīšu jūsu dvēseles un kā podnieks Es veidošu jūs pēc zaudētās Manas dievišķības Tēla; tad Es jums parādīšu Savu Valstību un sūtīšu jums Gudrību, kura jums mācīs Manas Zināšanas un Manas Svētās lietas; un Es jūs darīšu par Savējiem uz mūžīgiem laikiem;

jūs būsiat Mani dēli un meitas, un jūs godināsiat Mani kopīgi ar visiem Debesu pulkiem; tad Es jūs sūtīšu laukā kā miglu, lai jūs izklātos tā, kā izklāj karogu: tās būs Manas Zināšanas, kuras jūs esat saņēmuši no pašas Gudrības, lai iemācītu citiem apzinīgi pieaugt mērķtiecībā un zināšanās, kā visās paaudzēs saglabāt svētu Manu Svēto Vārdu; jūsu pēcnācēji saņems no jums bagātīgu mantojumu un, pateicoties Manai bezgalīgajai Žēlsirdībai, to mantos arī jūsu bērnu bērni; tad nākotnē tautas zinās, ko nozīmē Bijība Kunga priekšā;

Manai labvēlībai nav gala, tā ir neizsmeļama; Mana labvēlība piepilda ikvienu ieleju, un Mana Laipnība, kas klājas pār jums, ik dienas tiek atjaunota; no Savas Sirds Es nepārtraukti izleju Savu Mīlestību, kas kā straumes apūdeņo jūsu tuksnesi un atdzīvina jūs pašus;

Es nekad neesmu jūs spiedis mājot tumsībā; Man nav prieka no augšas noskatīties, kā jūs iemūrējat sevi un ieslogiet savas dvēseles vistumšākajos pazemes pagrabos; Es ilgojos jūs atvest atpakaļ Mājās, lai jūs tur dzīvotu mierā; Es ilgojos pārvērst jūsu tuksnešus un izkaltušās zemes auglīgos tīrumos un zālainās ganībās, lai jūs piepildītu;

Vassula, visi Mani vēstījumi vienlaikus ir arī lūgšanas; lasi un pieraksti fragmentu no vēstules romiešiem 8. nodaļas no 26. – 27. pantam:

„Bet Gars nāk palīgā mūsu nespēkam, jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām. Bet tas, kas izpētī sirdis, saprot, ko Gars grib, ja Tas ar dievišķiem vārdiem nāk palīgā svētajiem.”

pārdomā šos vārdus... Es tevi mīlu, atkārtu līdz ar Mani šos vārdus:

„Jēzu, ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne varas, ne kāda cita esoša vai nākamā lieta, ne kāda vara vai arī augstumi un dziļumi, ne kāda radīta lieta² nespēj mūs šķirt no Tevis.

Es svinīgi solu būt Tev uzticīga, palīdzi man piepildīt šo solījumu mūžīgi mūžam. Āmen.”

(Es atkārtuju šo Jēzus doto lūgšanu.)

1990. gada 28. septembris

dvēsele, lūdzies... tas nozīmē – runā ar Mani! neizturies nevērīgi pret Manu Visuresamību tikai tādēļ, ka kārdinātājs turpina tevi kārdināt; ieklausies Manī un pretojies, stāvi viņam pretī; tagad nāc; Es atkal atklāšos caur tevi, ja vien tu pazemīgi pakļausies Man un atļausi Manam Garam palikt tevī Manās Ciešanu stundās;

IXΘΥΣ

tavs Jēzus; Es Esmu;

1990. gada 1. oktobris

Mana Vassula, tas esmu Es, Kungs; sajūti Mani, jo Es esmu tev līdzās; apzinies Manu Klātbūtni;³

Es dalos ar tevi Savā Krustā, Savā Ērkšķu Vainagā un Savās Naglās; Es tevi esmu izredzējis un izvedis no mirušo valstības; Es tevi esmu atdzīvinājis Savā Sirdī, un tu esi

¹ Sīr 24, 21.

² Rm 8, 38 – 39.

³ Šajā mirklī Jēzus pieskārs manai rokai.

kļuvusi par Manas neremdināmās Mīlestības upuri; Es tevi esmu darījis par grēku izpirkšanu daudzām dvēselēm, kuras vienotības vietā izvēlas šķelšanos, lai arī visas mājo zem Mana Svētā Vārda; Es dalos ar tevi Savās skumjās un ciešanās, tādēļ, meitiņ, mierini Mani, un Es mierināšu tevi;

Vassula, Manu bērniņ, Es tevi esmu uzcēlis, lai tu remdinātu Manu Taisnību, Es tevi esmu uzcēlis, lai tu iepriecinātu Manu Dvēseli; nebīsties, Manu bērniņ, jo Tēvam labpatīk tevī atrast visu to, kas tu neesi; tev nav nekādu nopelnu, itin nekādu, bet Es tevi esmu tev parādījis labvēlību, neskatoties uz tavu samaitātību un grēcīgumu; Mana Uzticamība un Laipnība ir neizmērojamas; upurējies arvien vairāk, Mans bērniņ, – tu esi Mans vīraks un Manas mirres! Es tevi tik ļoti mīlu! Es darīšu tevi dedzīgu Manis, tava Dieva, dēļ, un uzticamu Maniem Baušļiem; Es tevi esmu svaidījis ar Savu eļļu; ak, Mans īpašums, dzīvo Manī un atļauj arī Man dzīvot tevī! Es esmu Tas, Kuram tev nekad nevajadzētu pretoties; nekad neatstāj Mani un nekad nenoliedz!

Es esmu Tas, kurš iedvēš tevī Dzīvību! atļauj Man tevi pilnībā pārņemt un nepretojies nemaz! vai Es nepārpludinu tevi ar žēlastībām? vai Es tevi pilnībā nepārņemu ar Savas Sirds kvēlojošajām Liesmām? vai neesmu tevi ievēdis Savu eņģeļu un Svēto sabiedrībā? vai kādreiz Es būtu tevi atturējis no ciešanās, dvēsele?

tādēļ, dvēsele, tava daļa tagad ir Mani mīlēt un zēmoties Manā priekšā, tava daļa ir Mani pielūgt un iepriecināt Manu Dvēseli; tev ir jāpieņem Mani Manā Svētajā Upurī;

nāc ... nāc ... tuvojies Man; atļauj Man dažkārt pačukstēt tev, cik ļoti Es tevi mīlu; ļauj Man tevi noglāstīt ar Savu Maigumu, ļauj Man tevi noglāstīt ar Savām Svētībām; nāc un atbalsti savu galvu uz Manas Sirds; tu neesi tikai Mans piezīmju blociņš, dvēselīt, tu esi arī Mana mīlotā līgava, ko tā mīl Mana sirds, un ilgojas dziedāt tev dziesmu; Mana Balss ir saldmes pilna, bet Mana Sirds ir kvēlojoša Mīlestības Uguns, un Mana Smarža ir valdzinoša un smalka;

redzi, kā Es steidzos pie tevis, pirms vēl tu esi atvērusi savas lūpas, un no tām ir nācis kaut vārds, Mani piesaucot! tu Man esi kā uzziedējis zieds ērkšķu vidū, tu esi kā jūrā izmests tīkls, ko Es izmetu, lai tu noķertu dvēseles Man, tavam Karalim;

Vassula, Manu meitiņ, ja tu vēl to nezini, tad tagad Es tev saku: seko Manu Asiņu zīmēm, un uzņemies Krustu, kuru Es tev esmu uzticējis, seko Manu Asiņu zīmēm, jo tās tu esi meklējusi jau kopš savas jaunības;¹ tās tevi atvedīs pie Manis, tās tevi ievēdis Manās Rokās un Manā Sirdī; ak, Vassula! Es tevi sargāšu kā Savu Acuraugu; Es tevi esmu izcēlis no bedres, lai dāvātu tev vietu Manas Sirds izredzēto dvēseļu vidū; Es esmu salaulājies ar tevi, lai dalītos ar tevi Savā Krustā; Mans Krusts ir kļuvis par mūsu laulības gultu, un kopš šī brīža tu uz mūžiem esi kļuvusi Mans Īpašums;

nolaid savas acis Kunga un sava Laulātā Drauga priekšā, ļauj Manai Rokai palikt uz tavas galvas, lai tevi svētītu un apdvestu tavu pieri ar Manu saldo Mīlestības Nopūtu, Mana Maiguma dvašu; Manu bērniņ, Es vēlos tevi redzēt brīvu no jebkādam raizēm, Es gaidu tikai, kad varēšu tev parādīt Savu laipnību un žēlastību, Es gaidu, kad varēšu tevi uz mūžiem paslēpt Savā Vissvētākajā Sirdī, kur tu atradīsi Patiesu Mieru;

1990. gada 10. oktobris

bērniņ, miers lai ir ar tevi; atļauj Man lietot tavu roku; tas esmu Es, tavs Jēzus; tā ir Mīlestība, kas runā uz tevi un lūdz tevi ...

Ak, nāc un pārņem mani!

¹ Bērībā man bija vīzijas, kurās es sekoju Jēzum ceļā uz Golgātu un stāvēju Viņa tuvumā zem Krusta.

ak, Mana Vassula, Es tevi piepildīšu ... ieklausies Manī un pieraksti šo vēstījumu visai pasaulei;

miers lai ir ar jums; runā Mīlestība; Mīlestība Sevi atdod jums; Mīlestība dziedina pat tos ievainojumus un pārestības, kas pirmajā mirklī liekas nedziedināmi; Mīlestība mierina tos, par kuriem neviens vēl nekad nav rūpējies; Mana Mīlestība uz jums ir mūžīga, un Es esmu nemainīgs Savās jūtās;

tuvojieties Man... nāciet pavisam tuvu Man, lūdzoties no visas sirds; Es jums piedāvāju vietu Savā skolā, Es jums piedāvāju Gudrību, lai mācītu Savas Zināšanas; svētīgi ir tie, kuri pazemīgi pieņem Manus Padomus un uzņem Manus Vārdus savās sirdīs;

Mana mīļotā, uzklausī Mani; Raksti saka: „Krusta vārds ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks”;¹ un tā ir tā valoda, kuru Es nāku jums iemācīt, tā ir Mīlestības Valoda, kuru jūs dzirdēsiet Manā skolā; un jūs, jūs, kas vēlaties iemācīties, esiet svētīti, esiet stipri un laimīgi; lai arī jums nāksies sastapties ar smagiem šķēršļiem, tomēr nebīstieties, paļaujieties uz Mani; bēdas tam, kurš izliek šos šķēršļus, jo viņš Tiesas Dienā atbildēs Mana Vaiga priekšā!

Mana Atgriešanās ir neizbēgama; Es jums nemitīgi dāvāju zīmes, lai jūs sagatavotu; Mīlestība atgriežas, Es esmu ceļā pie jums;

sakiet Man: ja pilsētā vajadzētu ierasties karalim, vai netiktu veikti sagatavošanās darbi viņa sagaidīšanai? pilsētā valdītu satraukums, bet karalis sev priekšā izsūtītu savus izredzētos un galminiekus, lai sagatavotu viņam ceļu un nolīdzinātu viņa takas; viņš izsūtītu ziņnešus, kuriem vajadzētu vēstīt par viņa atnākšanu; viņš tiem liktu saukt skaļā balsī: „lūk, jūsu Ķēniņš, jūsu Ķēniņš nāk ar Savu Sirdi izstieptā plaukstā, Viņš To dāvā jums! Žēlsirdība noliecas no Debesīm un no Sava Troņa; Ķēniņš ir apžēlojies par jums;” tāpēc arī Es pirms Savas Atgriešanās sūtu Sev pa priekšu Derības Šķirstu; Es sūtu jums Atklāsmes grāmatas Sievieti, otro Ievu, kura ar savu papēdi satrieks čūskas galvu; Es sūtu Sev pa priekšu Savu Māti, kurai jāpagatavo un jānolīdzina plats lielceļš šai tuksnesī; Es sūtu pie jums Debesu Karalieni un Durvis uz Debesīm, lai jūs sagatavotu; Viņai ir jānāca visi tie, kuri vēl arvien guļ putekļos; viņai tiem ir jāiemāca spert soli pretim Man un izlīgt ar Mani, savu Karali, vēl pirms Manas Lielās Atgriešanās; Es sūtu pie jums Miera Karalieni, kurai ir jāizkuļ klons no viena zemes gala līdz pat otram un pa vienam vien jūs jāsavāc vienkopus;

pirms Savas Lielās Atgriešanās Es sūtu Savā priekšā Savus kalpus praviešus, kuriem jums ir jāatgādina Mans Likums, jānovērš jūsu soli no ļaunuma ceļiem un jānāca jums svēta dzīve; tiem ir jāpravieto par nākamajiem notikumiem;

Es sūtu Sev priekšā eņģeļus, kuriem ir jāatgādina par Manu Svētumu, Varenību un Spožumu; Es sūtu vēstnešus, kuriem no namu jumtiem jāsauc skaļā balsī un jāsludina par gaidāmajām Svētā Gara laulībām; patiešām, Es nepaguris jūs aicināšu salaulāties ar Mani, Es neļaušu ne jūsu naidīgumam, ne sausumam laupīt Man drosmi;

Es sekošu pa pēdām jūsu sirdīm kā jauns, iemīlējies vīrietis seko savai izredzētajai; Tas, Kuru jūs esat nemitīgi ievainojuši, salaulāsies ar jums; un Es Savā Mīlestībā jums palīdzēšu un iemācīšu Manu Sirdi apņemošos dzelkšņus aizstāt ar ziedu vijām; Es uzlikšu savu laulību vainagu kā līgavainis, jo šis vainags būs Manas Uzvaras vainags; tā būs Manas Žēlsirdības balva;

¹ 1 Kor 1, 18.

paudzē, Es tevi darīšu par Savējo; Es tevi pacelšu pie Sevis un nesīšu uz rokām kā līgavainis, kurš nes līgavu uz savām istabām; Es, Savā mūžīgajā Mīlestībā, ienesīšu jūs Manā Vissvētākajā Sirdī un uz mūžīgiem laikiem darīšu par Savu Īpašumu;

drīz, ļoti drīz Es atraušu debesis vaļā un nākšu pie jums pilnā spēkā! ja jūs būtu pilnībā sapratuši Manis teikto, jūs nepavadītu savu laiku vienaldzībā, bet nemitīgā lūgšanā, pievērsuši savu skatienu Man, Es nākšu iznīcinošas uguns liesmās pēkšņi un strauji kā zibens un atklāšu visu, kas līdz šim jūsu acīm ir bijis apslēpts; ar Savu Pirkstu Es norādīšu uz visiem, kuri līdz šim ir godinājuši Mani tikai ar savām lūpām, bet nekad nav runājuši tajā valodā, kuru Es tiem esmu mācījis: Mana Krusta Valodā, Mīlestības Valodā, Valodā, kura iemāca jūs redzēt tālāk par cilvēcisko saprašanu;

Es jums norādīšu uz Kainiem, kuri runā nevis Manā, bet bagāto tirgoņu valodā; netiesājiet viņus, bet lūdzieties par viņiem, veltiet laiku, lai aizlūgtu par Kainiem, un neļaujiet paslīdēt jūsu pašu mēlēm;

neesiet starp tiem, kas saka Maniem vizionāriem: ‘neskatieties vīzijās’, un Maniem praviešiem: ‘nepravietojiet’; atļaujiet Manam ķēnišķīgajam galmam sagatavot Man Ceļu, jo neviens pravietojums nekad nav ticis izteikts cilvēciskā spēkā vai gudrībā; kad Mani vizionāri un pravieši runā par Mani, viņi to dara no Manas Žēlastības, jo viņus ir piepildījis Mans Svētais Gars; Viņš tos vada, Viņš atver to lūpas un liek tiem atkārtot Manus Vārdus; caur viņu mutēm Es turpināšu aicināt jūs atgriezties Patiesībā, arī tad, ja jūs zināt Patiesību; Es turpināšu Saviem kalpiem praviešiem atklāt Manus nodomus un ieceres, bet Saviem vizionāriem turpināšu rādīt Savu Godību un Spožumu; ļaujiet Manām izredzētajām un izvēlētajām dvēselēm netraucēti sagatavot Ceļu Man, jūsu Karalim; atļaujiet tiem pabeigt savu liecību;

Es jums sūtu Savu Debesu Galmu, lai tas liecinātu par Laiku beigām un atgrieztu jūsu tuksnēsī mītošo paudzi, pirms atnāk Mana Lielā Diena; apzinieties, ka Es nenāku tikai tāpēc, lai izrādītu jums Savu Žēlsirdību, bet arī tādēļ, lai tiesātu; Es nesaku Saviem vēstnešiem, lai tie aicinātu vienīgi taisnīgos, bet vēlos, lai tiktu uzrunāti arī netaisnie, nabadzīgie, kroplie, jūsu sabiedrības izstumtie un katrs, ko viņi sastop savā ceļā, Es vēlos, lai visi viņi piepildītu Manas skolas solus, Es vēlos aicināt visus tos, kuri nekad Mani nav meklējuši, nedz arī pazinuši, lai viņi nāk un iemanto labklājību Manā Namā, jo šis ir Žēlsirdības un Žēlastības laiks;

Es vēlos, lai ikviens, kurš jūs redzētu, ieraudzītu jūsos notiekošās pārvērtības; Es vēlos, lai jūsu sejās un jūsu sirds dedzībā tie ieraudzītu, ka esat gājuši Manā Skolā, ka esat Mani skolnieki, bet Es – jūsu Skolotājs; ļaujiet viņiem jūsu acīs ieraudzīt visu, par ko iepriekš esat liecinājuši, ļaujiet viņiem jūsu miesā ieraudzīt Manu Brūču pēdas; ja kāds jums vaicātu, kur esat tās saņēmuši, atbildiet tiem, ka savainojumus esat guvuši Sava Skolotāja Namā, kur tos Viņam ir cirtuši Viņa paša draugi... tad ņemiet savu krustu un sekojiet Man;

Es, Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls un jūsu Pestītājs, dvešu pār jums Savu Elpu un svētīju jūs, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; ejiet mierā un esiet vienoti Manā Vārdā;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētītās Mātes vēstījums.)

miers lai ir ar jums; Dieva vīraks, esiet drosmīgi, jo Es vienmēr esmu ar jums; Es esmu ar jums, un Mani neskaitāmie eņģeļi ir jūsu ielenkuši, lai jūs sargātu, Es nonāku pie jums līdz ar svētajiem, lai vadītu jūsu soļus;

Es esmu Debesu Karaliene, Es esmu Miera Karaliene, Es esmu jūsu Pestītāja Māte; Es nāku Kungam pa priekšu un sagatavoju Viņa atnākšanu; Es jau pirmo reizi sagatavoju jūsu Pestītājam plašu un līdzenu ceļu, bet tagad Visaugstākais Mani sūta vēlreiz, lai Es līdzinātu un darītu taisnu Viņa Atgriešanās ceļu;

lai gan Sātans izmanto cilvēkus, lai aizkavētu Manu darbu un liktu tam šķēršļus, tomēr nebaidieties – Kungs ir Visvarenais un beigās Mūsu Sirdis gūs virsroku; paļaujieties uz Viņa vareno Spēku, jo Viņš spēj pārvietot kalnus un samalt gabalos klinti, un nekas nespēj apstādināt Viņa Visvareno Roku;

ko jūs redzat virs sevis? paceliet acis un palūkojieties augšup, un jūs ieraudzīsiet Kungu: Viņš paceļ pār jums Savas lielās Mīlestības un Žēlsirdības Karogu; Viņš nāk, lai jūs atjaunotu ar Saviem glāstiem, un pabarotu jūs ar iepriecinājumu; Viņš nāk, lai jūs iesmaržinātu ar Savu Mirru smalko smaržu, Viņš nāk, lai ar Sava Maiguma balzāmu remdētu jūsu brūces; Viņš nāk pie jūsu paaudzes, lai izlietu pār to Savu eļļu un jūs svaidītu; Karalis ievēdīs jūs Savās Istabās, lai mierinātu un noslaucītu jūsu asaras; Viņš jūs sargā kā Savu Acuraugu – vai esat gatavi atgriezties Viņa Mīlestībā? atdodiet Dievam savas sirdis un savu gribu;

daudzi jūsu vidū ir aizmirsuši Kunga ceļus, jūs esat it kā straumes aizskaloti vienaldzības dīķī; materiālisms ir jūs piesārņojis un izmainījis jūsu straumes virzienu, un no svētuma un taisnības Ceļa jūs esat aiznesti tieši Sātana tīklos un lauvas rīklē! jūs neesat sekojuši Jēzus Dārgo Asiņu atstātajām ceļazīmēm, nē! jūs esat sekojuši Sātana dotajiem, jūs samaitājošiem norādījumiem, kas jūs visus ir noveduši tuksnesī! tur nav neviena, kurš apmazgātu jūsu brūces, nav neviena, kas varētu jūs mierināt, tur jūs visi esat pakļauti iznīcībai;

jūsu paaudzei nav izdevies novērtēt Dieva lielo Mīlestību, tādēļ jūsu zemes ir pārņēmis egoisms, bezdievība un Sātana dusmas; Dieva roka vēl arvien ir pacelta, lai jūs satriektu un visas tautas pārņemtu uguns; jūs paši sevi esat ietērpuši līķautā sava ateisma un izvirtības dēļ, savus mīļos jūs esat ietīnuši krama apsegā; agonijā Es saucu uz jums no augšienes, Es jūs visus aicinu samierināties ar Dievu un izlīgt ar saviem ģimenes locekļiem;

kad nākat svētceļojumos, lai lūgtos – vai jūs nākat ar tīrām sirdīm? vai esat mitējušies darīt ļaunu? vai esat samierinājušies ar savu tuvāko? vai esat patiesi nožēlojuši un izsūdzējuši savus grēkus? vai esat svētījuši savus ienaidniekus un viņiem piedevuši? vai esat ļaunumu atmaksājuši ar mīlestību? vai jūs patiesi esat gatavi sastapties ar Kungu – vai jūsu rokas ir labo darbu pārpilnas?

svētījiet tos, kas jūs vajā, lūdzieties par viņiem, netiesājiet viņus, turpiniet lūgties; kāda jēga no jūsu upuriem, ja jūsu sirdīs nav piedošanas, un tā ir pilna nenovīdības? Kur tad ir jūsu svētums? šķīstiet sevi un dzīvojiet Dieva Gaismā un Dieva Mīlestībā; ar savas sirds siltumu un gaismas kvēli esiet patiesi Evaņģēlija liecinieki; lieciniet par Jēzu, nesot kopā ar Viņu Viņa Krustu; esiet Baznīcas liecinieki, būdami pastāvīgi ticībā un paliekot vienotībā ar Kristus Vikāru; nekad neļaujiet paslīdēt jūsu mēlēm; esiet pilnīgi kā jūsu Kungs ir pilnīgs;

lai top redzams, ka jūs patiešām esat pirmie Dieva lielās Mīlestības augļi; ļaujiet ikvienam pamanīt jūsu labestību un saskatīt jūsos Visaugstā bēmus; lai arī jūsu miesā ir saskatāmas Viņa piecas Brūces – lai tās liecina, ka esat Viņa skolnieki, bet Viņš ir jūsu dievišķais Skolotājs; piepildiet dzīvē Mūsu Vēstījumus, un esiet kā graudi, kas tiek visur izsēti; ļaujiet jūsu mīlestības saucienam izplatīties visā pasaulē, līdz pat zemes galiem;

Es svētīju ikvienu no jums; Es jums pateicos, ka esat Man veltījuši savu laiku; ejiet Mierā;

1990. gada 17. oktobris

Jēzu, šajās grāmatās Tu mums esi vēstījis par nākamajām lietām, lai tad, kad tās notiek, mēs ticētu. Tu mums esi izstāstījis, kā Tu augšāmcelsi mūsu mūsu Krieviju un kā Tu darīsi galu tās ateismam... Un lūk! Pēkšņi, pavisam negaidīti, 14. oktobrī Sarkanajā laukumā esošā Vasilija Svētlaimīgā baznīca ir atvērusi savas durvis Tev! Es, viņas māsa, steidzos svinēt šo notikumu kopā ar viņu! Bet tas, ko es no viņas saņēmu, bija plīķis sejā ... Tavs kalps un mans brālis, kuru es mīlu, iesita man.¹ - Tavs kalps atteicās mani svētīt jo viņš teica, ka es esmu gājusi pie mūsu brāļiem katoļiem un no viņu rokas pieņēmusi Svēto Komūniju. Vai man būtu jākaunas Tavā priekšā, mans Kungs? Tās vēl būtu ciešanas, ko es spētu panest, tomēr vissliktākais vēl bija tikai priekšā. Viņš man teica: 'Tas nozīmē ekskomunikāciju!' Pirms šī notikuma Tu man biji devis zīmi, ļaudams izjust Savas sāpes - Tu padarīji manu muti sausāku kā koks, bet manas lūpas bija izkaltušas kā pergaments.

Cik gan vēl ilgi kristieši būs sašķēlušies? Kungs, nāc un dari mūsu sirdi taisnīgas, atjauno mūsos nevainību, nāc un izklīdini tumsību.

Es Tev pateicos, mans Kungs, ka esi man ļāvis piedzīvot pazemojumu un uzbrukumu, pateicos, ka devi man drosmi, neskatoties uz piedzīvoto pārestību, vēlreiz pieiet pie priesteru un noskūpstīt krustu, ko viņš turēja, un roku, kas tikko bija mani situsi.

Vassula, tavas sāpes ir nekas salīdzinājumā ar Manējām ... meitiņ, pat tad, ja viņš pār tevi paceltu savu zobenu, nekrīti izmisumā; vienmēr ir cerība uz samierināšanos; ļoti drīz Es tev ļaušu piedzīvot lielu Brīnumu,² Es, Kungs, saposīšu Savu Līgavu kā viņas jaunības nevainojamā krāšņumā; tai brīdī starp brāļiem tiks noslēgta miera derība, un Mana Baznīca pacelsies kā Rīta Zvaigzne; mastā tiks uzvilks karogs... kā olīvkoks savā augļu pārpilnībā Baznīca nesatricināmi stāvēs Manā priekšā ... kā vīna koks, kurš dzen savas jaunās, maigās atvases, tā arī Viņas ziedi nesīs godības un spožuma augļus ... tad būs tikai viens Ganāmpulks un viens Gans... Es esmu Augšāmcelšanās... meitiņ³ neļauj nevienam laupīt tev cerību, tev nav jābaidās; pavisam drīz nakts šausmas būs galā;⁴ atceries, ka tev līdās Esmu Es; Es nekad ilgstoši nenoraugos viņu sliktajā rīcībā, kura tikai aizvien vairāk liek iekvēloties Manām dusmām un Taisnībai, tādēļ Es ļauju Savai Žēlsirdībai ņemt virsroku; Es dziedinu visas tavas slimības un ar Savām Asinīm nomazgāju tevi no visām indes pēdām, lai visus jūs atpestītu no Bedres;

Es esmu Mīlestība, un Mīlestība tās maigumā piedod visiem, kuri to nicina, izsmej un sit; Mīlestība piedod netaisnīgajiem, un Savā Līdzjutībā Es jūs visus iecelšu Savā Sirdī; Vassula, Manu meitiņ, nepadodies izmisumam, jo vēl arvien ir cerība samierināties un atdzimt ... vēl ir cerība ...⁵ 'nebaidies no tiem, kuri nogalina miesu, bet nespēj nogalināt dvēseli; drīzāk bīsties no tā, kurš ellē spēj iznīcināt gan dvēseli, gan miesu'; (Mt 10, 28)

¹ Es runāju simboliski.

² Pēkšņi iekšējā vīzijā es ieraudzīju kādu, kas bija tērpusies mirdzošā, sudrabaini baltā līgavas tērpā.

³ Jēzus palūkojās mani ar ļoti dziļu līdzjutību.

⁴ Jēzus mani mierināja, Viņa Vārdi bija kā dziedinošs balzāms uz manām rētām.

⁵ Jēzus vēl arvien centās mani mierināt. Tas, kurš bija ievainots vairāk, centās mierināt to, kura ievainojumi bija daudz mazāki.

Es nākšu un nesīšu Savu Mieru brāļu vidū; Es tiem atgādināšu par Savas Mīlestības un Žēlsirdības Maigumu, –lai tad viņi, savukārt, sekotu Manam piemēram; - nesteidzies projām¹...

nāc, ecclesia atdzīvosies, Baznīca atdzims, gaidi un tu to ieraudzīsi...

IXΘΥΣ

1990. gada 20. oktobris

Jēzu?

Es Esmu;

vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir mīlestība; tā ir Mana tēma, Man ir vajadzīga katra tavas sirds mīlestības lāse; Es vēlos visu mīlestību, kas tev ir, lai atbrīvotu dvēseles, kuras dodas pretim mūžīgās pazušanas liesmām; kad Es tevi aicinu atdzīvināt vai izgreznot Manu Baznīcu, vai, kad Es tevi aicinu To apvienot, tas nozīmē – Es aicinu tevi uz lūgšanu; lūdzies, lūdzies nemitīgi un no sirds; mīli Mani ar dedzības pilnu mīlestību, un lai tavi upuri pievienojas svēto mocekļu upuriem; jā, meitiņ, tad tavas dedzīgās lūgšanas un upuri, ko tu mīlestībā Man pieenes, pagodinās Mani, un, pateicoties tiem, tu spēj izmainīt gaidāmās nelaimes un dabas katastrofas, tu vari remdēt Mana Tēva kvēlojošās dusmas; Dievs tās var mazināt, un Viņš to var darīt, pateicoties tavām lūgšanām; tu vari izrotāt Manu Baznīcu; tu vari sapulcināt Manu Tautu zem Mana Vārda, lai svinētu Dievkalpojumu ap vienu altāri;

tu vari atjaunot viņu ganu pulku, to, kuru sākumā sadalīja uz pusēm, vēlāk – saskaldīja sīkas daļās; cilvēkam šāda vienotība liekas neiespējama, bet Man viss ir iespējams, tādēļ lūdzies un gandari par saviem brāļiem;

Man ir vajadzīgas upurēties gatavas dvēseles, Man ir vajadzīgas augstsirdīgas dvēseles, kuras ir gatavas ļaunumu atmaksāt ar mīlestību un sevis upurēšanu; upurējiet Man savu gribu, bet Es jūs izveidošu par Saviem Miera un Mīlestības instrumentiem; Es jūs darīšu par Manas Samierināšanās un Vienotības nesējiem;

Kungs, mūs norāj mūsu pašu izraisītā atkrišana. Piedod un palīdzi mums labot pieļautās kļūdas. Atjauno mūsos pirmo mīlestību, atgāдини mums par senajām līgavas dienām un to pieķeršanos, kādu mēs izjutām pret Tevi. Neļauj vairs nekādam ļaunumam mūs pārvarēt! jā, upurē Man savas lūgšanas, bet Es pats atjaunošu Savu Namu, kas ir arī tavējais; esi uzticama, un tu tiksī apveltīta ar īpašu labvēlību; Es pārveidošu Savu Baznīcu tāpat, kā Es tiku pārveidots Tabora kalnā; Es atjaunošu Savā Baznīcā tās jaunības dienu starojošo spožumu, tās līgavas dienu greznumu; to visu Es darīšu Sava Svētā Vārda dēļ, Es apvienošu Savu Baznīcu, lai atklātu Savu Spēku;

Kungs, ir arī citas lietas, ko es esmu Tev lūgusi jau iepriekš, bet tagad vēlos to lūgt atkal, taču nespēju atrast īstos vārdus!

Es atvēršu tavu muti un tu runāsi!²

Kungs, vai Tu neapsolīji, ka Aizstāvis, Svētais Gars, iemācīs mums visu un atgādinās mums visu, ko Tu esi mums sacījis? Raksti taču saka, ka Baznīcā Dievs devis vispirms apustuļus, tad praviešus...³, vai Raksti mums arī neatgāдина, ka „šīnī laikā, pateicoties Dieva žēlastībai, ir palicis pāri mazs atlikums. Bet, ja pēc žēlastības, tad nav vairs pašu nopelna, citādi žēlastība vairs nebūtu žēlastība”³, un visbeidzot: „kad jūs sanākat kopā,

¹ Mans šķita, ka Jēzus ir pabeidzis, tādēļ gatavojos piecelties un iet projām;

² Pēkšņi no manas mutes sāka plūst visīstākās vārdu straumes!

³ 1 Kor 12, 28.

³ Rm 11, 5 – 6.

katram ir kaut kas – vai psalms, vai mācība, vai atklāsme, vai mēles, vai mēļu izskaidrošana – viss lai notiek ticības stiprināšanai...”¹ Kungs, tad kādēļ gan mūsdienās lielākā daļa pravietisko vai privāto atklāsmju priesteri uzlūko ar nicinājumu? Kādēļ tā vietā, lai skatītos ar abām acīm, tie skatās tikai ar vienu? Kādēļ daži no priesteriem un pat bīskapi, nicinājuma pilni, uzbrūk Taviem Vēstījumiem?

patiesībā, Manu bērniņ, viņi cīnās pret Mani; tā kā viņi apspiež Aizstāvi, tu, meitiņ, neesi viņu uzbrukuma mērķis, nē, Manu eņģeli, ne tu, viņu mērķis esmu Es, nevis tu; Manu ziediņ, viņi tevi ignorē tādēļ, ka tu esi uzaugusi viņu tuksneša vidū; viņi tevi neaplaistīs, jo grib, lai tu novītu un iznīktu; tomēr viņi aizmirst, ka Es esmu tavs uzticamais Sargs; Vassula, Es tev atgādināšu līdzību par kāzu mielastu;² meitiņ, daudzi ir aicināti, tomēr maz ir izredzēto; arī ticība ir Manis dota žēlastība, bez kuras neviens noticēt nevar; šis ir Žēlastības un Žēlsirdības Laiks, šis ir Laiks, kad Svētais Gars tiek izliets pār jums; šis ir laiks, kad Svētais Gars pacels jūs no lielās atkrišanas, lai ar jums salaulātos; šī laikmeta samaitātība nolibīsies no tevis, jo Es pats ar Savu Roku noraušu no jums liķautu un ietērpšu laulību tērpā; Mana Vassula, sajūti Manu iepriecinājumu! sajūti, cik ļoti Es jau tagad priecājos par šo gaidāmo notikumu!

Mans Svētais Gars izlies pār šo zemi Savu Uguni, un cik ļoti Es ilgojos, lai tā jau degtu! šis ir Mana Gara laulību Laiks; šis ir laiks, kad jūsu Miera Ķēniņš izsūta Savus eņģeļus, Savus kalpus un praviešus, visu Savu Debesu galmu, lai tie no četrām zemes malām sapulcinātu Viņa draugus uz Mielastu, lai tos aicinātu ienākt Viņa Valstībā un piedāvātu tiem Debesu Mannu;

patiesā taisnīgumā Es esmu izsūtījis Savus vēstnešus līdz pat viņu durvju sliekšnim un licis tiem sludināt Manu Atgriešanos, tomēr daudzi no jums nav viņiem noticējuši un izturējušies pret tiem kā pret viltvāržiem; ir tādi, kuri nav atnākuši, jo cilvēciskais gods tiem ir svarīgāks par godu, kas nāk no Manis; tā kā jūs neesat pieņēmuši Manu ielūgumu un neesat ņēmuši vērā, kad klauvēju pie durvīm, tā kā neesat ieklausījušies Manos lūgumos un atgrūduši Mīlestības piedāvājumu, tad Es piepildīšu Savu Namu un dāvāšu Savu Valstību jūsu sabiedrības izstumtajiem, lai jūs liktu kaunā, Es tiem atdošu redzi un viņus dziedināšu, Es plaši atvēršu Sava Nama durvis un atļaušu tiem ienākt;

Mani vēstneši skaļā balsī sludinās uz ielām un publiskajos laukumos; Es viņus izsūtīšu, lai tie aicinātu mirušos, kurus sastop uz katra ielas stūra, un tie, kuriem nekad nebija par Mani stāstīts, ieraudzīs Mani, un tie, kuri nekad agrāk par Mani nebija dzirdējuši, klausīsies un sapratīs; Es būšu atrodams tiem, kas nav Mani meklējuši; tāpat kā Es atklāju Savu Svēto Vaigu tev, meitiņ, līdzīgi Es atklāšos tiem, kuri nemeklēja padomu pie Manis; jūs negribat Manu Svēto Garu, ne arī Manu Sirdi, kuru jums pastiepu pretim Savā Plaukstā! Es to jums saku tagad, pirms tas ir noticis, lai tad, kad tas notiks, jūs ticētu, ka Es Esmu, kas Es Esmu;

Mana Valstība tiks no jums atņemta un atdota tautai, kuru jūs uzskatāt par nicināmu un muļķīgu, jūsu sabiedrības atstumtajiem; Manu Namu atjaunos un uzcelš tie, kurus jūs uzskatāt par vientiešiem; viņi savā mīlestībā atjaunos Mana Nama drupas un visu, kas ir ticis izšķērdēts un nopostīts, un Mans Svētais Gars būs tas, kurš viņus ganīs un mierinās ... drīz, pavisam drīz lepno cietoksnis pārvērtīsies putekļu sauļā ... Taisnība gūs virsroku; lūdzies par šiem ganiem, lūdzies par viņu atgriešanos; esi svētīta, Manu bērniņ, Es vairs ilgi nekavēšos, pavisam drīz tu Mani ieraudzīsi vaigu vaigā;

¹ 1 Kor 14, 26.

² Mt 22, 1 - 14

Es Esmu;

1990. gada 22. oktobris

Vassula, mīļotā, Es, Svētais, esmu šeit, tavā istabā; tas esmu Es, Jēzus; vai priecājies par Manu apmeklējumu?

Ļoti! Kungs, es Tevi svētīju... Kungs, es ļoti priecājos!

stingri pieķeries visām Manis dotajām mācībām un neļauj nevienam tevi pievilt; pakāpeniski ievāc Manu maiguma un laipnības ražu; Es dāvāšu tev arvien jaunas vīzijas, lai tu varētu liecināt Manā Vārdā, Es tev došu arī vajadzīgos vārdus, lai tu to varētu apstiprināt; Manu meitiņ, atgādini pasaulei par Manu lielo Mīlestību; šis būs vēstījums visiem laikiem: miers lai ir ar jums; Es esmu Jēzus, jūsu Pestītājs, Es esmu Svētumu Svētums, kas ar jums runā;

patiesi Es jums saku: Es izliešu īpašas žēlastības pār tiem, kuri ir pieņēmuši šo liecību, jo pieņēmuši šo Mīlestības liecību, viņi atzīst Visaugstākā bezgalīgo Mīlestību un tās patiesumu, jo šie vēstījumi ir Mans darbs; mīļotie, Es bez mēra izleju pār jums Savu Garu; Es izleju Savu Garu, lai atkal un atkal no jauna atgādinātu pasaulei par Savu lielo pieķeršanos un neizsakāmo Mīlestību pret jums, Es dodu Savu Garu bez mēra, lai atgādinātu jums visiem par Savām piecām Brūcēm un Savām Ciešanām;

Manu bērniņ, tu, kurš lasi šos vēstījumus vai arī dzirdi tos, paskaties sev apkārt – pavisam drīz pienāks Rītausma ... tev vairs nebūs jāmeklē padoms pie nakts ēnām, kuras tikai čukst un murmina, tev vairs nebūs jāstaigā ciešanās un tumsā, jo visi burvji, kas zaimoja Manu Svēto Vārdu un gaismu apmainīja pret tumsu, tiks aizslaucīti prom;

mīļotie, Rītausma ir pavisam tuvu, un, tiklīdz atausīs gaisma, jūsu stādi uzplauks un uziedēs; tirgoņi, kuri bija iefiltrējušies Manā Baznīcā, tiks izbiedēti, un visi pircēji būs nospiesti, bet katrs lieltirgotājs, kas palicis bagāts, zaudēs samaņu; Manas Godības un Manas Gaismas apžilbināti, tie zaudēs runas spējas un paliks kā ar ūdeni aplieti Manā priekšā; signāla zīme jau tiek pacelta uz jūsu namu jumtiem, Mani vēstneši jau ir izsūtīti un gaida Manu signālu; Mana Atgriešanās ir neizbēgama, tādēļ jūs, Mani vēstneši, pasteidziniet savus soļus... ejiet un pasludiniet no katra pakalna, ka taisnība pavisam drīz kritīs pār šiem tirgoņiem, jo tie ir kļuvuši par negantību Manās Acīs! vai neesat lasījuši, ka jums jāpaliek nomodā, lai, redzot Manā Svētnīcā postošas negantības, par kurām rakstīja jau pravietis Daniels, jūs zinātu, ka ir pienākušas Laiku beigas? kā gan tas var būt, ka neesat spējīgi atpazīt Laikus? Manas Svētnīcas mūri ir sagruvuši, un jūs dzīvojat sava laikmeta lielās atkrišanas vidū;

Mani vajātāji domā, ka ir ņēmuši virsroku, bet tirgoņiem šķiet, ka tie vienmēr varēs turpināt tirgoties Manā Svētnīcā, bet Es vēlos tiem sacīt: „jūs, kas esat samaitājuši savu gudrību, Manu tēlu pārdodot pret nedzīvu statuju, viltus dievu, elku, jūs, kas cīnāties, lai iznīcinātu Manu mūžīgo Uपुरi un Svētnīcas vidū uzceltu postošu negantību, jūs arī izdzersiet visu Manas Taisnības kausu;”

šie tirgoņi cenšas jūs piespiest izrādīt bijību un sekot raibās krāsās izmāļētajai figūrai, bet tas neesmu Es! cilvēciskā samaitātība ir radījusi šo attēlu, lai degradētu priekšstatu par Manu Svētumu un Dievišķību, tas ir viltus ekumēnisms; tas ir izaicinājums un nepakļaušanās visam, kas ir svēts;

Es ciešu no šo tirgotāju grēkiem; lūdzieties par priesteriem, kuri ir kļuvuši par tirgoņiem, jo liels un smags ir viņu grēks; lūdzieties, lai Es viņos varētu ieliet Savu Patiesības Garu, un, ka viņi ievērotu Manus Likumus, un patiesi godātu Manu Dievišķību; mīļotie, tie,

kuru pieres ir apzīmētas ar Manu zīmi, neļaujiet šiem tirgoņiem jūs piespiest sekot šim viltus tēlam; esiet modri!

Es to visu jums saku jau iepriekš, jo Es gribu, lai, pienākot lielo bēdu laikiem, jūs justos droši paļāvībā uz Mani, savu Dievu; Es esmu nolēmis jūs apmeklēt; jau pavisam tuvu ir Manas Atgriešanās stunda, tādēļ bēdas tempļa tirgotājiem, kuri Manā Svētnīcā visiem spēkiem pūlas uzcelt šo postošo Negantību! bēdas tiem, kuri cenšas iznīdēt Manu mūžīgo Upuri un piespiest jūs ēst apgānītu barību; bēdas tirgoņiem, kuri rīko sazvērestību, lai sagrautu Manu Vārdu, to racionāli izskaidrojot! bēdas zaimotājiem, kuri desmitiem reižu zaimo Manu Svēto Vārdu! bēdas Zvēram sekotājiem, kuri izgremuši Manus septiņus Garus zaimojošus tēlus; Manas Mutes Elpa pārvērtīs viņu cietokšņus putekļu sauja!

un tu, Manu bērniņ, kas lasi vai dzirdi Mani, tu, kuru Es apmeklēju tavā kapā un iedvesu tevī Savu Dvašu, ieklausies Manī! Es tev saku: seko Manis atstātajām Asiņu zīmēm; ja šajā ceļā tevi apstādina kāds garāmgājējs un tevi izprašņā, tad saki, ka piederi Maniem skolniekiem un Es esmu tavs Skolotājs; saki, ka šajā ceļā esi devies, lai liecinātu par Krustā sisto un augšāmcēlušos Kristu; ja tevi aptur kāds tirgonis, sargies no viņa negodīguma, sargies apmainīt Manis doto Krustu pret sagrozītu tā saukto gudrību; tad, nesakot ne vārdu, neizdvešot ne skaņas, ar vēl lielāku degsmi apskauj koku, kas gulstas uz taviem pleciem, un turpini sekot Manu Asiņu pēdām, jo tās atvedīs tevi pie Manis; ja kāds no viņiem tevi apsūdz, neaizsedz savu vaigu apvainojumiem vai sitieniem, pagriez viņiem arī savu muguru, lai viņi tevi pazīst pēc tavām rētām, lai tās būtu pilnīgs Manu Brūču attēls, jo tās tu saņemsi no tiem pašiem, kuri sita arī Mani, savu Skolotāju;

tad Debesīs parādīsies cilvēka Dēla zīme, liela Gaisma atmirdzēs tumsībā, jo Es, Svētais, esmu nolēmis jūs izglābt Sava Vārda dēļ;

nāc, Manu bērniņ, tu, kas lasi vai dzirdi Mani, šajā liecībā Es vēlreiz esmu atklājis Savu Mīlestību pret tevi; nesaki, ka Es esmu pārāk tālu, lai mīlētu, jo šajā pašā mirklī Manas Acis noraugās tevī ar īpašu maigumu un pieķeršanos, ko tu nekad pilnībā nespēsi izprast; ja Man būtu jāatgriežas, lai izglābtu vienīgi tevi, Es to izdarītu bez vismazākās vilcināšanās; Es nāktu un izdzīvotu Savas Ciešanas tikai dēļ tevis vienīgā! vai tagad tu Man tici, ja saku, ka cilvēkam nevar būt lielāka mīlestība kā tā, ja kāds atdod savu dzīvību par saviem draugiem?

Es tev stāstu visas šīs lietas, lai tu atrastu mieru Manā Vissvētākajā Sirdī, lai tu atrastu patieso dzīvību Manī, lai tu atrastu patieso Mīlestību un atpūtu Manī, savā Dievā; Mans bērns, Es zinu, ka esi vājš, tomēr šis vājums pievelk Manu Visvarenību;

vai tu izproti Manis teikto? Es saku: miers lai ir ar tevi! Es esmu Mīlestības Upuris, kas tevi uzrunāju; Es esmu Tas, kurš tev devis šo Mīlestības liecību kā atgādinājumu par Manu Mīlestību; uzņem Mani sevī un atļauj Man tevi pārņemt; sajūti, cik ļoti Mana Sirds ilgojas pēc Mīlestības atgriešanās! nepretojies Man, bet nāc pie Manis tāds, kāds esi; nāc un veldzējies pie Manas Sirds Avota, un tev slāps arvien vairāk; tik daudzi no jums, meklējot īsto ceļu, ir aizklīduši projām no Patiesības;

Patiesība ir MĪLESTĪBA; Es esmu Patiesība, tādēļ esiet Patiesības liecinieki; saņemiet Svēto Patiesības Garu, saņemiet Svēto Žēlastības Garu;

Es jūs visus svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti zem Mana Svētā Vārda;

IXΘΥΣ

1990. gada 23. oktobris

Kungs, es ik dienas sastopos ar brīnumiem, kas pārsniedz manas zināšanas... Ik dienas sastapties ar Tevi šādā veidā – tas ir pilnībā pāri manai saprašanai!

miers lai ir ar tevi; maziņā, apzinies, cik ļoti tu Mani iepriecini!

Vai zini, cik ļoti es vēlētos tagad būt augšā, kopā ar Tevi?

Manu bērniņ, Es to zinu, tomēr tev vēl ir jāpagaida un vispirms jāpiepilda tev uzticētā sūtība – tas ir tavs pašreizējais pienākums; dari auglīgas šīs izkaltušās zemes, pabaro tās ar visu, ko Es esmu tev devis; Es tevi neprātīgi mīlu, nekad nešaubies par Manas Mīlestības varenību; tu nekad neesi viena, nekad ... lai arī kurp tu dotos, Es vienmēr esmu ar tevi, Es esmu tavs svētais Ceļabiedrs;

Tu esi Avots, kurš izkaltušās zemes pārvērš auglīgos dārzos!

Tu esi Dzīvā Ūdens Aka ... Dāvā mums ūdens straumes, lai mēs dzīvotu...

Ļauj man dalīties ar Tevi Tavā Kausā.

tad ņem Manu Kausu un dzer no tā! ja tu zaudē samaņu no tā rūgtuma, tad nāc un atspiedies pret Mani; Vassula, Mans Īpašums, Es, Tavs Karalis, turu tevi kā Savas Mīlestības gūstekni; Es sargāšu tevi, kā sargkareivis sargā vārtus; Es tevi esmu apveltījis ar Savas Mīlestības dāvanu un esmu salaulājis tevi ar Sevi; Es parūpēšos, lai neviens nelūgts viesis nepārkāpj Mana īpašuma robežas, jo Savu Īpašumu Es esmu pārvērtis dārzā, kurā Es varu ieiet un atpūsties; atļauj Man elpot tevī, ļauj Man tevī pabeigt Savus Darbus; esi pakļāvīga un pieņem Mani par savu Kungu un Karali; Mans Vārds ir Mīlestība; nāc pie Manis un ēd no Manas Rokas,¹

Es tevi ēdināšu vienmēr, līdz pat galam;

IXΘΥΣ

1990. gada 24. oktobris

Mana sirds ilgojas kalpot Tavai Varenībai, tomēr es apzinos arī savu nožēlojamību un nespēju bez Tavas palīdzības pat pacelt pirkstu...

tā ir taisnība, jo, ja Es nestāvētu tev līdzās, tad tu vispār nespētu nostāvēt kājās; dvēsele, ietērpta Manā Gaismā, vai esi gatava paklausīt Maniem norādījumiem?

Es esmu gatava paklausīt Taviem norādījumiem.

tad nāc un patveries zem Mana Apmetņa, ļauj Man būt tavam Vadītājam, un Es turpināšu tev atklāt Savas Vissvētākās Sirds noslēpumus; Es turpināšu tev atvērt Debesu dziļumus un Es tevi, dvēsele, nekad neatstāšu... paliec nabadzīga, trūcīga, un vienmēr izsalkusi pēc Manas barības; tiešām – esi izsalkusi pēc Manas Barības un ilgojies pēc tās; nelīdzinies bagātajiem, kuri nav izsalkuši un kuri nemeklē Manu barību; meklē Manas Sirds bagātības; tavā niecīgumā Es esmu atklājis Savu Varenību, tavā nožēlojamībā – Savu Žēlsirdību; tavā trauslumā – Savu Spēku; Es pasaulei esmu atklājis Savas Sirds degošo Ilgu Liesmas, viss, ko Es no jums sagaidu, ir tikai pretmīlestība;

meitiņ? patiesi Es tev saku: jūs, kas vēlaties kalpot Man, jūsu Dievam, ikreiz, kad atvērsiet savas mutes, lai liecinātu par Patiesību, Es jūs svētīšu; ikreiz, kad liecināsiet par Mani, Es jūsos iedegšu uguni; lūdzieties un lūdziet, un Es jums došu daudz vairāk, nekā jūs Man esat lūguši; Es vienmēr jums atgādināšu Savus norādījumus, lai jūs varētu atkārtot Manus Vārdus; Es jūs ne atstāšu, Es esmu pazīstams kā Uzticamais, un tādēļ, Mana Vassula, atļauj Man tevi lietot līdz galam, līdz brīdim, kad nākšu un noplūkšu tevi kā ziedu;

¹ Ar to Jēzus vēlējās pateikt, ka Viņš pabaro manu dvēseli caur vēstījumu pierakstīšanu.

svētītā!¹ Mans atlikums! ziediņ, nāc pie Manis ar saprātības pilnu garu un uzticies Man; vai tu noskūpstīsi Manas Kājas?

nāc, ņem sava Mācītāja roku un seko Man;

1990. gada 30. oktobris

Vassula, nespēcīgā radībiņa, vai zini, cik daudz ērkšķu tu esi izrāvusi no Manas Sirds?

Nē, Kungs.

pietiekami daudz, lai Es spētu atpūsties, pietiekami daudz, Mans bērns; Es tevi radīju arī tāpēc, lai tu Man piedāvātu atpūtu; pat zinot, ka tu esi tikai pelni un putekli, Es tevī esmu vēlējies rast dziļu atpūtu un mierinājumu, pieņem Mani, paņem Manu Krustu uz sevis, tagad esi Man pateicīga;

bērniņ, palūkojies uz Manām Lūpām un uzmanīgi ieklausies Manī: tici, galvenais – tici Man un uzticies Man; Es ļoti labi apzinos un pazīstu Tavu neizsakāmo vājumu, Es zinu, ka bez Manis tu nespētu pakustināt pat mazo pirkstiņu, bet tieši tādēļ Es esmu tevi izvēlējies; Es izvēlējos vājumu, lai atklātu pasaulei Savu Spēku, Es tevi esmu izvēlējies īpaša iemesla dēļ; uzticies Man un smelies savu spēku Manī;

Es tev atgādināšu, cik ļoti ļaunais gars tevi ienīst; šodien tu sajuti uz sevis viņa spīles; tiešām, ja vien Es būtu atļāvis, viņš tevi saplosītu gabalos, bet tu esi zem Manas dievišķās Aizsardzības; Sātans katru mirkli domā, kā uzbrukt tev un visām pārējām Manis izvēlētajām dvēselēm; savas nabadzības dēļ, Mana vārgā radībiņa, tu valdziņu pēc valdziņa noārdi Sātana pinumus un ieceres; uzzinājies, ka esi Manis izvēlēta, viņš tevi nodēvēja par tārpu, jā, esi tārpiņš, kurš pamazām no iekšienes saēd un noposta viņa nodomus; redzi? Savam Darbam Es varu lietot arī tārpiņus ... jā, ēd kā tārpiņš viņa veidotos rakstus un musturus; Es tev esmu atļāvis izjust viņa ienaidu, Sātans tevi ienīst, jo Tēvs tevi mīl, tāpēc, ka tu mīli Mani, un tas viņu satracina līdz ārprātam;

svētīgs cilvēks, kurš nepazaudē ticību Man; iepriecini Manu dvēseli un, paliekot niecība, piepildi Mani ar prieku;

1990. gada 3. novembris

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

bērniņi, miers lai ir ar jums;

kā māte, kas baro un mierina savus bērniņus, tā arī Es pabaroju jūsu dvēseles dodama jums Dieva Vārdu; kā māte, kas mierina bērnus bēdu laikos, Es noliecos pie jums, lai jūs mierinātu; ar Savām lūgšanām Es pārklāju jūsu dvēseles ar Savu gādību; Kungs nekavējas piepildīt Savus apsolījumus, bet pacietīgi gaida, kad ikviens saņems žēlastību ieraudzīt Gaismu un atgriezties no grēkiem;

apsolītās jaunās Debesis un jaunā Zeme tagad ir jums ļoti tuvu; Es jūs lūdzu: izmantojiet šo gaidīšanas laiku, lai svētdarītu savas dzīves un dzīvotu svēti; mīlie bērniņi, Es jūsos vēlētos ieraudzīt patiesas atgriešanās augļus! ikviens, kurš ir izbēdzis pasaules netikumiem, bet pēc tam atkal atļauj Gudrības padomu vietā nākt Neprātam, var būt drošs, ka viņš kritīs;

Dievs ir Mīlestība, Viņš ir piedodošs un lēns dusmoties; Dievs ir Vismaigākais Tēvs; laiku pa laikam pārbaudiet savu sirdi, lai pārliecinātos, vai jūs stāvat Viņa Gaismā, vai ne; esiet līdzīgi Kunga dārzam, kur Viņš var priecāties, jūsos razdams atpūtu, kur Viņš var iepriecināt Savu Dvēseli ar debešķīgām smaržām, un kur zaļajā zālē Viņš var nolikt Savu Galvu; laujiet Man pārveidot jūsu dvēseles brīnišķīgā Kunga dārzā, lai tad, kad ķēniņu

¹ Manī pavīdēja jautājums, ko Kungs darīs ar mani tad, kad būs mani noplūcis. Tā nebija prātīga doma, tāpēc Jēzus pārsteigts iesaucās „svētītā”.

Ķēniņš atnāktu jūs apciemot, Viņš vairs nespētu novērst no jums Savas Acis, un dāvātu jums žēlastību kļūt par Viņa Dvēseles upuri, par Viņa Sirds sagūstīto; nezaudējiet laiku veltīgi, jo Viņa Acis uzmanīgi vēro katru jūsu soli; Miera Princis pārlicina jūs lūgties par mieru, un arī Es, Miera Karaliene, jūs lūdzu darīt to pašu; Sātans patlaban ir kļuvis līdzīgs satracinātam vērsim un Mana Sirds, redzot nākamās lietas, piedzīvo dziļas sāpes un sāpes; tikai Savas Žēlsirdības dēļ Tēvs Man nav parādījis visu, kam jānotiek;

Es apstaigāju visu plašo pasauli, meklējot augstsirdīgas dvēseles, bet Es nevaru atrast pietiekami daudz tādu, kuras spētu sevi upurēt Jēzum un remdināt Tēva Taisnību; vēl arvien ir vajadzīgi ļoti daudzi mīlestības darbi, kuri spētu labot citu pieļautās kļūdas un mīlestības trūkumu; tieši tādēļ Es raudu; noraugoties nākamo lietu baisumā, Manas Acis pildās ar Asins asarām;

šodien Es jums runāju par visām šīm lietām ne jau tāpēc, lai jūs iespaidotu vai biedētu, bet gan tādēļ, lai aicinātu jūs lūgties par Mieru; pats Dievs Savas lielās Mīlestības dēļ sūta Mani pa visu pasauli un ikvienā namā; Viņš vēlas, lai jūs visi tiktu sapulcināti vienkopus un atgrieztos vēl pirms Viņa Atnākšanas Dienas; mīļotie bērniņi, nepulcējieties kopā vienīgi tādēļ, lai ieraudzītu kādas īpašas un brīnumainas zīmes; ja Es atnāku no Debesīm līdz pat jūsu sliksnim, tad tas ir tādēļ, lai dāvātu jums Kunga Mieru un arī Savu Mieru; atļaujiet Man pārveidot jūsu sirdis brīnišķīgos dārzos, kuros Svētais varētu rast Savu atdusu; Es vēlos, lai Viņš jūsu sirds dziļumos atrastu svētumu, mīlestību, mieru, šķīstību, paklausību, pazemību un uzticamību; tad jūsu Karalis izmantos visus šos tikumus, lai sagrautu ļaunuma varu;

bērniņi, mostieties no sava miega un izmainiet savas sirdis; Es ļoti priecājos, redzot, kā daudzi no jums gavē tikai ar maizi un ūdeni; šodien Es vēlētos lūgt, lai jūs gavēnim pievienotu vēl ko vairāk... Es lūzu jūs nožēlot grēkus un atgriezties, mīlie bērni, uzmaniet savas lūpas, lai pār tām nenāk tiesājoši vārdi, neļaujiet lūpām, neskatoties uz gavēni, kļūt par jūsu apsūdzības iemeslu; mīliet cits citu; piepildiet Mūsu vēstījumus savās dzīvēs;

jūsu Karalis jūs uzrunā ar Savu Mieru; Es turpināšu apstaigāt pasauli, lai atvestu pie Kunga tos, kuri ir tālu no Viņa; Man ir vajadzīgas jūsu nesavtīgās lūgšanas, bērniņi Mani; Es svētīju jūs visus, Es svētīju jūsu ģimenes un draugus; Es svētīju arī tos, kuri gulstas uz jūsu sirdīm kā smaga nasta, jā – visi ir Dieva bērni;

1990. gada 7. novembris

Kungs, lai pastāv viss, kas ir balstīts Patiesībā, bet viss, kas radies Nepatiesībā, lai tiek izrauts ar visām saknēm un iemests ugunī!

Kungs, manas izjūtas saka, ka esi tālu, tomēr zinu, ka esi tepat. Vai es neesmu bijusi pietiekami jūtīga pret Tavu Klātbūtni?

Manu bērniņ, dari visu, ko vari, bet Es izdarīšu pārējo; lai arī dažkārt tev šķiet, ka esmu tālu no tevis, nebīsties, Es neesmu tālu; Es, Kungs, nemitīgi esmu nomodā pār tevi; dvēsele, lūdzies! lūdzies, lai Taisnība atslābtu un nenāktu pār jūsu tautām negaidīti kā pērkona grāviens; Vassula,¹ Es esmu lūdzis par tevi Tēvu un aicinājis Viņu paātrināt Soli;² lasi Jeremijas grāmatas 44. nodaļu no 7. – 9. pantam; ļauj Man izmantot tavu rociņu;

Kungs, lieto to, lieto mani visu Savu svēto nodomu īstenošanai!

¹ Jēzus balss intonācija mainījās.

² Vēstījumu izplatīšanu.

Es esmu laimīgs,¹ un Man ļoti patīk, kad pilnībā paļaujies uz Mani, jo tu sarunājies ar Mani, savu Dievu, un nevis ar cilvēku, tu liec savu paļāvību uz Mani un tev ir jāuzticas Man pilnībā; kad nāc pie Manis, upurējot savu gribu, skaties tieši Manā Vaigā; Es ļoti priecājos vienmēr, kad jūs atsakāties no sevis, pilnībā paļaudamies uz Mani; Mani iepriecina šī pielūgumsme, jo tā ir pielūgumsme, ja jūs upurējat Man visu savu esamību – sirdi, dvēseli un prātu;

Vassula, mazā dvēselīt, kā gan Es būtu varējis pretoties taviem lūgumiem? Es apzinos, ka šos lūgumus izsaka ļoti vārīga dvēsele, kuru Es tikai vakar esmu augšāmcēlis! kā gan Mana Sirds, dvēselīt, spētu pretoties taviem lūgumiem? dvēselīt, smelies no Manas Sirds un atbalsties pret Mani! lūdzies par saviem brāļiem, par tiem, kuru mirušās miesas vēl arvien guļ zem biezas putekļu kārtas, lūdzies, lai Mana Dvaša izgaiņā šos putekļus un lai Mans Pirksts pieskaras viņu sirdīm, un arī viņi pievērstos Man, jo tie taču pameta Mani tikai savu izpriecu dēļ, un tur nav vairs, ko piebilst;

esi svētīta, Manu bērniņ; svētī Mani;

IXΘΥΣ

1990. gada 11. novembris

Kungs?

Es Esmu; atdusies Manī; Debesis piepilda neizteicams prieks, kuru jūs dēvējat par svētības un žēlastības pārpilnību;

meitiņ, ja vien dvēseles apjaustu, cik brīnišķīga ir dzīve Dievā, tad neviens tik viegli neļautos iet pazušanā, ja nu vienīgi viņi paši kā Jūda izvēlētos šo pazušanas ceļu; Jūda to izvēlējās, neskatoties uz to, ka Mana Sirds, redzot viņu ar katru dienu vairāk attālināmies no Manis, piedzīvoja visdziļākās sāpes... Es par viņu biju lūdzis, Es par viņu biju raudājis tik daudz asaru; Es viņa priekšā biju atvēris tik daudzus ceļus, kuri visi veda pie Manis; tomēr ik reizes, tikko apjautis, ka šis ceļš ir Manis atvērts, Jūda novērsās no tā; saviem grieķiem viņš pievienoja arī dumpīgumu, viņš bija sakrājis savā sirdī netaisnību pret Mani, savu Dievu; sapratis, ka Mana Valstība nav no šīs pasaules, un, ka Mani nesagaida šīs zemes godība, viņš aizdarīja savu sirdi, sarāva mūs vienojošās saites un nekavējoties atsvešinājās no Manis; viņa taisnības izjūta tika aptumšota un viņa saprāts tika pakļauts gaisa valdniekam;

šodien visiem, kuri ir slimi, Es vaicāju to pašu, ko vaicāju slimajam pie Betzatas dīķa:² „Vai tu vēlies tikt dziedināts?” Es tevi varu dziedināt šai pašā mirklī, un visas Debesis priecāsies un svinēs šo notikumu! Manas dāvanas ir bez maksas, tādēļ nāc pie Manis tāds, kāds tu esi, Es tevi dziedināšu, lai tu, dvēsele, varētu būt līdzdalīga Manā Valstībā un dzīvotu Manī, savā Dievā;

IXΘΥΣ

1990. gada 15. novembris

„Es svinēšu Tavu Mīlestību mūžīgi, Jahve, un teikšu Tavu uzticību paaudzū paaudzēm, jo Tava Mīlestība ir mūžīga, un Tava Uzticība ir stingri nostiprināta Debesīs...”³

Kungs, Tu zini, ka viena no grieķu pareizticīgo teologēm man uzbrūk un vajā Tavus vēstījumus. Kungs, parādi viņiem, ka Tu esi mana palīdzība un mans mierinājums. Atklāj tiem, ka gan mani, gan citus Tu esi izglābis tikai Tavas bezgalīgās Mīlestības dēļ!

¹ Jēzus smaidīja.

² Jņ 5, 1 – 9.

³ Ps 89, 1 – 2.

Manas Vissvētākās Sirds Vassula,¹ Mans Svētais Gars vienmēr ir bijis Tavs Vadītājs, tādēļ nepievērs uzmanību šīs teoloģes spriedumiem; lūdzies, lai arī viņa var saņemt Svēto Garu un sāktu saprast, ka cilvēciskās mācības un spriedumi ir pārvērtuši Manu Baznīcu tuksnesī un postažā;

Kungs, šajos vēstījumos viņu šokēja tas, ka Tu Sevi nosauc par ubagu, kurš ubago pēc mūsu mīlestības.

vai viņa nav lasījusi, ka „svētīgs tas kalps, kuru Kungs pārnācis atradīs nomodā; patiesi Es jums saku – Viņš apries priekšautu un apkalpos viņus pie galda;”² Es neesmu vienīgi Visvarens, Godības pilns un Taisnīgs Dievs, bet arī Vismaigākais Tēvs, un tikai tie, kurus vada Mans Gars, sauks uz Mani: Abba!

Es esmu žēlastības un žēluma pilns Dievs, un Manai Žēlsirdībai nav robežu;

Kungs, viņa ir ļoti uztraukta par lielo tuvību mūsu attiecībās ar Tevi. Viņa to dēvē par sīrupainu un sentimentālu...

viņa nekad nav iegremdējusies Manās Brūcēs, tādēļ arī nesaprot; ja viņa būtu iegremdējusies Manās Brūcēs, viņa saprastu, ka šīs Brūces esmu saņēmis aiz mīlestības uz viņu; viņa nav sapratusi, ka cilvēkam nevar būt lielākas mīlestības, kā atdot savu dzīvību par saviem draugiem, un jūs visi esat Mani draugi, par kuriem Es aiz Mīlestības esmu atdevis Savu dzīvību; meitiņ, tomēr šis ir tas Krusts, kuru Es esmu tev uzticējis, un atceries, ka Es nesu To kopā ar tevi; lai jūs apvienotu, Taisnībai nāksies iejaukties;³

Mana Vassula, Es vienmēr esmu ar tevi līdz pat beigām, tādēļ nebaidies un nejuties kā tāda, kas nesāņem mierinājumu; Es vienmēr zināju, Manu eņģelīt, ka šie cilvēki tevi vajās, Es zināju, ka tie, līdzīgi medniekiem, izraus savus ieročus un tevi izsekos; tā tas notiek tādēļ, ka Es tevi sūtu pie cilvēkiem, kas nav tavējie;

tavas tautas vadītāji tevi vajās, apspiedīs un izturēsies pret tevi pēc savas patikas, jo Es tavās rokās neesmu ielicis kādu cilvēcisku mācību, lai tu to nestu, bet gan Manējo; un kamēr Mana Valoda un Manas Mācības neizies caur viņu sirdīm, viņi tev nepiekritīs un uzskatīs tevi par krāpnieci; Es jau iepriekš tevi esmu brīdinājis, ka pasaule tevi nosodīs, bet arī tad, kad viņi tevi nosoda, pasludini pasaulei, ko tu esi no Manis iemācījies;

meitiņ, ja pasaule nespēj izprast Manu valodu, tad tas ir tikai tāpēc, ka viņu mācības nesakņojas Patiesībā, kura ir Mīlestība; Es tevi izsūtīju no Ēģiptes zemes pie tautas, kas nav tavējā, un izvēlēju tevi Manas Baznīcas apvienošanas darbam; tomēr līdz šim neviens vēl nav apzinājies ceļa uz vienotību būtību; neviens pat nenojauš Manas ieceres aizsākumu; neviens vēl nav atpazinis tās takas, kuras Es tiem gatavoju, lai viņi pa tām ietu; ne teologi, ne filosofi vēl nav spējuši atrast Vienotības atslēgu, kuru glabā Gudrība; Es runāju, bet viņi to neuztver, un tikai Manējie aptver Manus vārdus; Es pazīstu viņus un tie pazīst Mani; tāpēc, Mana Vassula, dari savu darbu vēl pirms noteiktā laika;

Es tev esmu uzticējis Savu Krustu, nes To ar mīlestību, jo pavisam drīz pienāks lielu nelaimju un bēdu laiks, kādu vēl neviens nav pieredzējis, bet drīz pēc tā no Mana Nama izplūdīs Avots un tuksnesī parādīsies dzīvinoša straume; meitiņ, esi drosmīga un ar mīlestību nes tavos plecos uzlikto baļķi, un nekas nebūs veltīgs; ja mālus aizskalo pirmās lietus lāses,⁴ tad tava dvēsele pastāv mūžīgi; nāve ir aprīta uzvarā;

¹ Jēzus, nosaucot mani par Vissvētākās Sirds Vassulu, uzsvēra to tādēļ, ka šis tituls nav grieķu pareizticīgajiem.

² Lk 12, 37.

³ Jēzus runā par Baznīcām.

⁴ T.i. – Ja tu, kas esi tikai pelni un putekļi, mirsti, tad tava dvēsele ir nemirstīga.

Mīlestība ir tev līdzās, lai tevi vadītu, tādēļ sargies no šiem filosofiem un teologiem, jo viņi saņems bargu sodu! svētī Mani un mīli tā, kā Es tev esmu to mācījis – mīli Mani ar dziļu maigumu, bet nekad neaizmirsti, ka Es esmu Svēts;

1990. gada 23. novembris

miers lai ir ar tevi; meitiņ, vai tu vēlies pieaugt?

Jā, Kungs, es to vēlos.

tad Es tev palīdzēšu pieaugt, Mans bērns, jo tās ir arī Manas lielākās ilgas; nepadodies miegam un esi nomodā par apkārt esošajām briesmām; ziediņ, lai arī Mani ienaidnieki rauj tavas ziedlapiņas, Es to vietā vienmēr likšu izaugt arvien jaunām; pat, ja viņi tevi atstātu čokurā savilkušos, nebīsties! Es likšu no Debesīm nolīt Savai Rasai un atdzīvināšu tevi; tev ir jābūt skaistai, un Es pats tevi darīšu skaistu un tādu tevi uzturēšu; tu esi Mana sūtne, tādēļ tev nav jābaidās no cilvēkiem; ja viņi tevi apsūdz tāpēc, ka tu Mani sauc par Tēvu, tad tas ir tikai tāpēc, ka nav izpratuši, ka esi saņēmusi sevī Mīlestības Garu; viņi neizprot, ka Gars runā caur tevi, apveltī tevi ar mieru un prieku, un liek tev saukt: „Abba!” Manu bērniņ, Mans Gars ir vienojies ar tevi; Es tev esmu dāvājis Gara svaidītus Vēstījumus, kuriem ir jāatdzīvina tavs laimētis; ikviens Manis dotais vārds tev ir Gars un Dzīvība, un tās avis, kuras pieder Man, pazīst Manu balsi jau no tālienes; pavisam drīz Es sūtīšu Savu Gaismu un likšu tai atmirdzēt no viena zemes gala līdz otram – patiešām, Es likšu atmirdzēt jaunai kārtībai;

saņem Manu Mieru, tā ir Mana svētība; mīli Mani, tāpat kā Es mīlu tevi un atceries, ka Es esmu tavs Karalis, tādēļ parādi savam Karalim mīlestību, kāda Viņam pienākas! esi svētīta; Es Esmu;

1990. gada 27. novembris

mīļotā dvēsele, miers lai ir ar tevi; vai esi laimīga būt kopā ar Mani?

Jā, Kungs, es esmu ļoti laimīga. Slava Tev, Kungs!

meitiņ, kad tu piepūlies, strādājot Manis dēļ, Es tavas pūles un nogurumu izmantoju, lai dziedinātu citas dvēseles; jā, iemācies saprast, ka Es izmantoju it visu, ko tu veic upura garā ... Es esmu cilvēces Skolotājs;

paliec Manā tuvumā, lai Es varētu tev ausī iečukstēt Savus nodomus; mīļotā, paliec Manis, sava Dieva tuvumā, jo neviens tevi nemīl vairāk par Mani; paliec Man līdzās, Manu bērniņ, un ļauj tevi pabarot ar Manu Maizi; nāc Man tuvāk, Manu meitiņ, Manā tuvumā nav cietsirdības vai rupjības; Es tikai vēlos būt nomodā par tevi un būt tavs padomdevējs; Es tev nodziedāšu Savu Mīlestības Dziesmu, kura izglābs tevi un visu cilvēci; tu esi mīli, bet vai tam ir kāda nozīme? Es tevi esmu apveltījis ar nemirstīgu dvēseli, kura pavisam drīz atgriezīsies pie Manis; ja tu caur savas dvēseles šķīstību neatstāro Manu dievišķo Godību un Skaistumu, tad tevī pašā nav ne viena, ne otra; šī Godība un Skaistums tevī, Mans bērns, var parādīties vienīgi tad, ja tu Mani atdarini; līdzināties Man ir tavā varā;

tādēļ tuvojies Man, Mans bērns, un upurē Man savu gribu; Es nekavēšos, bet steigšos pie tevis, lai saistītu tevi pie Sevis ar Mīlestības važām, un mācītu tev, kā Mani slavēt un pielūgt dienu un nakti, Es tev iemācīšu Savu eņģeļu dziesmas, Es tev atklāšu Savu Godību un Spēku; Es turpināšu tev mācīt pieķerties Dzīvībai, zemoies Manā priekšā uz sava vaiga un pielūgt Mani... nāc Man tuvāk, un Es būšu nomodā par tavu dvēseli;

bet Kungs, kas Tev patīk manī, grēciniecē?

tava niecība un nožēlojamība ... kad tu vairs nespēj paciest pasaules aukstumu, steidzies pie Manas Sirds Pavarda; Es esmu tavs Patvērumš un Es došu tev pajumti; tavs Debesu

Tēvs zina, ka tu nepiederi šai pasaulei, tomēr Viņš tevi sūta šai pasaulē, lai tu tai atklātu sava Dieva Sirdi, un, ka Es Esmu, kas Es Esmu ir tevi sūtījis... tagad nāc un atdusies Manī, un atļauj Man atdusēties tevī;

IXΘΥΣ

1990. gada 4. decembris

Kungs, Tu esi Viss, bet es neesmu nekas...

Tu esi apbrīnojami liels un varens, un kas gan ir manis pienestā slava Tev, kas esi svētumu Svētums?

Neviens cilvēks nav spējīgs Tevi pietiekami pagodināt, tomēr mana sirds nemitīgi piesauc Tavu Vārdu, jo Tu manu sirdi esi piegriezis Sev ...

tas nav veltīgi, ka tu Man pienes slavu un piesauc Mani; mīli Mani un nemitīgi Mani slavē; kamēr vien tas patiesi nāk no tavas sirds, Man tas ir patīkami ,

Kungs, Tu man esi atvēris Debesu vārtus un pabarojis Mani ar Mannu no Saviem apcirķņiem... Tu man esi devis ēst Debesu Maizi!

katrs Manis teiktais vārds ir Gars un Dzīvība; pieaudz Manā Garā un kļūsti par izcilu Mana Svētā Vārda liecinieci;

tagad Es tevi lūdzu nepadoties skumjām;¹ redzi Mana Vassula, protams, ka Mans Krusts ir smags, tādēļ arī Man kādreiz ir vajadzīga atpūta; Es jautāju: „kurš būtu pietiekami nesavtīgs, lai nestu Manu Krustu?” un tu atsaucies: „ņem mani, šķīstī mani un izmanto tā, kā Tev labpatīk;” tagad Miera un Mīlestības Krusts, kas dots jūsu visu vienotībai, ir uzticēts tev ... bet skolniecīt! jau no mūžības Es izredzēju tevi, lai tu nestu Manu Krustu; tu piederi Man, un tādēļ tev ir jāatspoguļo Mans dievišķais Attēls; Es esmu Tas, kurš apgādā tavu dvēseli no Saviem neizsmeļamajiem krājumiem; dvēsele, Es tevi nepameišu, Es tevi piepildīšu kā vīraka trauku, lai tava mīlestība paceļas uz Debesīm kā smaržīgu dūmu stabs;

tomēr nepagursti, pierakstot vēstījumus; nepagursti, svētījot savus ienaidniekus, nepagursti, dodot savu muguru sitējiem; tu varētu būt noskumusi līdz nāvei, tomēr Karaliene tev vienmēr atdāvina gan prieku, gan dzīvību, Viņa gādā, lai tu nezaudētu drosmi, ar mātišķu Mīlestību un pieķeršanos Viņa apklāj tavas brūces; tava Māte rūpējas par tevi, Mans bērniņ, tāpat kā Viņa bija rūpējusies par Mani; redzot tavu postu un ciešanas, Viņa steidzas pie tevis un ieved Savā Istabā,² tai pašā Istabā, kurā bija ieņēmusi Mani;

neizturi savas asaras... jo, kamēr tu, būdama šajā trimdā, lej asaras par sienām, ko Mana tauta ir sacēlusi Manā Namā, lai atdalītos cits no cita, Es arī par viņiem leju Asins Asaras, kuras sajaucas ar tavējām... Tēvs, redzot mūsu kopā sajauktās asaras, neatteiks tavu lūgumu pacelt karogu, jo tās vairs nebūs tavējās, bet gan Manas asaras;

kliedz, skolniecīt, sauc, lai visa zeme no viena gala līdz otram nožēlo grēkus un atgriežas pie Manis, un visi lai ir vienoti zem Mana Svētā Vārda;

Vassula, nes Manu Krustu ar mīlestību, un bez bailēm un satraukuma, esi laimīga;

1990. gada 6. decembris

(Vēstījums kādai konsekrētai personai.)

Manas lūpas izrunāja šos vārdus:

¹ Es biju noskumusi piedzīvoto vajāšanu dēļ.

² Savā Sirdī.

nāc, nāc pie Manis, un Es tevi ganīšu un vadīšu tevi; Es tevi nekad neatstāšu un nekad neaizmirsīšu tev gādāt vajadzīgo barību; kopā ar Mani tev nekad nesalks un neslāps;

IXΘΥΣ

1990. gada 10. decembris

Dievs, cik ļoti Tu man liec ciest Savas Mīlestības dēļ... Cik ļoti es ciešu aiz slāpēm pēc Tevis!

meitiņ, kā tu vēlētos dzīvot Manās Brūcēs?

Es pieņemtu visu, ko Tu man dāvātu.

tad Es ietērpsu tevi svētumā; Es tevi darīšu tik stipru mīlestībā uz Mani, ka tā ilgs mūžam; lai arī tu vēl arvien esi tālu no pilnības, Es varu tevi darīt pilnīgu; Es tevi esmu veidojis īpašā veidā, lai tu liecinātu par Patiesību un pagodinātu Mani; Es tevi esmu sūtījis pie cilvēkiem, kas nav tavējie, lai tu sludinātu Manu Mīlestību – lai tie, kuri vēlas dzirdēt, sadzird, bet tie, kuri negrib dzirdēt – lai nedzird; nepagursti no pārdomām un rakstīšanas; tev nav jājūtas kā apzagtai, šajā trimdā Es esmu tev līdzās, pavisam tuvu tev; mīli Mani, pielūdz Mani un dzīvo Man, savam Kungam; atļauj Man tevi ietīt Manā bezgalīgajā Mīlestībā; ak ... Es tik ļoti priecājos, redzot tavas ilgas un slāpes pēc Manis! No Jauna Piedzimusi!¹ pielūdz Mani! tu taču neļausi Līgavainim pārāk ilgi gaidīt uz tevi? žigli nāc pie sava Svētā, un Viņš pieglaudīs tavu galvu pie Savas Svētās Sirds, tad tu, sadzirdējusi tās pukstus, vairs nespēsi Viņam pretoties; tu ilgosies tikai pēc viena – pagodināt Viņu; tad Viņš izlies pār tevi Savu Garu; Viņa Gars pārņems tavējo un tu pilnība izzudīsi Viņā; tu nekad vairs nebūsi „tu”, jo tavš „es” vairs nepastāvēs; maziņā, Es tevi pārņemšu tik ļoti, ka tavi rīcības motīvi būs Mani Motīvi, tavas vēlēšanās būs Manas vēlēšanās; tu tik ļoti vienosies ar Mani, ka runāsi Manus Vārdus un domāsi Manas Domas, un Es tevi apslēpšu Savas Vissvētākās Sirds dziļumā, un, ja vien tu atļausi, Es pilnībā likšu izzust tavam „es”;

sākot brīdī, kad pilnībā būsi sevi veltījusi Manai Vissvētākajai Sirdij², tu pielūgsi Mani no savas sirds dziļumiem un Man kalposi ar Uguni sirdī; tu kalposi Man uzticīgi un daudz dedzīgāk nekā jebkad agrāk; tu esi vāja, tomēr Mans Spēks tevi stiprinās; Es vairs neatļaušu tev novērst savu skatienu no Manis, nedz arī tavai sirdij kaut kur plivināties; tava sirds raudzīsies Manī vienīgajā, tā nemitīgi ilgosies tikai pēc Manis vienīgā; Es tevi pārveidošu tik ļoti, ka tev būs nepatīkams viss, kas ir pretrunā ar Manu Svētumu un Manu Gribu; Es tevi izsijāšu caur sietu, lai pārlicinātos, ka tevī vairs nav palicis nekas, kas varētu sacensties ar Mani;

ar šodienu Es vēl ciešāk savilkšu saites, kas Mani saista ar tevi; Es likšu tavai dvēselei slāpt pēc Manis, bet tavai sirdij – būt slimai aiz mīlestības uz Mani, tavu Dievu; viss, pēc kā Es patlaban ilgojos, ir pārņemt visu tavu būtni ar Manas Mīlestības un Manas Sirds kvēlojošajām Liesmām; it viss, ko tu no šī mirkļa darīsi, tiks veikts vienīgi Manās interesēs un Manam Godam, un nekas tev pašai; citiem vārdiem sakot, no šī mirkļa tu kļūsi par Manas Mīlestības verdzeni, Manas Sirds upuri un Mana Iepriecinājuma avotu; tu kļūsi par Manas Dvēseles rotaļlietu; Es tev dāvāšu īpašības, kas līdzinās Manējām – tu bēdāsies, redzot dvēseļu kurlumu, un izjutīsi agoniju, redzot tās krītam; Mana Vassula, Es došu tavai dvēselei piepildījumu; nē, Es nepasargāšu tevi no Sava Krusta, tāpat kā Mans Tēvs no tā nepasargāja Mani; kā gan Es to varētu?

¹ Jēzus mani nosauca šādā vārdā.

² Konsekrāciju Jēzus Vissvētākajai Sirdij es biju paredzējusi izdarīt šajā vakarā.

Manas Jūtas pret tevi ir neizmērojamas, turklāt, viss izriet no Manas Nesavtības un Manas bezgalīgās Mīlestības; Es paņemšu tavas acis, tavas domas, un tavas vēlmes, un darīšu tās par Savas Vissvētākajās Sirds gūsteknēm; Mīlestība meklē mīlestību; necienīga tu esi un neesi neko pelnījusi, tomēr tavs trauslums, nožēlojamība, pilnīgā nespēja un tavs niecīgums ir savaldzinājuši Manas Jūtas un atsaukuši no tevis Manas Dusmas; paskaties Man Acīs;

(Es ieskatījos Sava Pestītāja Acīs.)

redzi? tu vaigu vaigā esi redzējusi Uzticamību un Patiesību; no šī brīža tev ir jāpaliek uzticamai Saviem solījumiem un jāpiesauc Mans Vārds dienu un nakti, nakti un dienu; Es likšu tavam garam atraidīt visu, kas neesmu Es; kā izslāpis ceļnieks tu ilgosies pēc visa, kas ir svēts, un Es vienmēr būšu gatavs piedāvāt tev ūdeni no Dzīvības Avotiem un Asinis no Manas Dievišķās Sirds; vairāk nekā iepriekš tavai dvēselei daudzu citu dvēseļu pestīšanas labā būs jānes sevī Manas Miesas Rētas; tieši tādēļ tu labprātīgi uzņemsies iet pa Kalvārijas ceļu; Es attīstīšu tevī dedzību Man vēl jo vairāk patikt un ievērot Manu Likumu; un tā tu uzcelsi un iestādīsi visu, ko Es esmu tev devis...

tagad celies un atjauno Manu Namu; nepārtrauc Mani mīlēt, citādi tu nokaltīsi tikpat ātri kā zāle un izzudīsi;

atceries pašu galveno: Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

Lai ir slavēts Kungs! Gods lai ir Dievam!

Tu esi kā māls podnieka rokās, un Es no tevis izveidošu to, kas Man labpatīk, jo tu, atdodama Man savu gribu, esi Man devusi brīvību tā rīkoties;

Slavēts lai ir Kungs!

Tu mani esi aicinājis kļūt par Tavas Mīlestības verdzeni. Tā kā neesmu cienīga būt par Tevis, sava Dieva verdzeni, tad vadi mani cauri Savām šķīstījošajām Liesmām. Mans Karali, attīri mani, kā tiek attīrīts zelts, šķīstī mani, lai es Tevi varētu slavēt un pagodināt. Kungs, mani grēki seko otram, bet Tavas lielās iežēlošanās dēļ ļauj Savai Gaismai atmirdzēt manā tumsībā.

Iemāci man būt Tavas Sirds upurim, un, ejot Kalvārijas ceļu, dedzīgi un bez bailēm apkampt Tavu Krustu,.

Kalvārijas ceļš ved uz laim jo tas ir Svētuma Ceļš, pa kuru Tu, būdams vispilnīgākais Upuris, gāji pirmais. Es nemitīgi grēkoju, tomēr Tu nesodi mani tā, kā mans grēks to būtu pelnījis.

Tu mani visu laiku žēlo un atļauj manī atmirdzēt Savai Gaismai. Un tāpēc es zinu: Dievs ir manā pusē!

Tagad man ir jāpilda solījumi, kurus tev devu, konsekkrējot sevi Tavai Vissvētākajai Sirdi. Dāvā man žēlastību vienmēr mājot Tavā Teltī, atļauj Man vienmēr atbalstīties pret Tevi un skatīties Tavā Svētajā Vaigā... Tad es Tevi svētīšu visu savu dzīvi, bet mana dvēsele priecāsies un gaviļēs Tavā Mīlestībā un Klātbūtnē.

skolniecīt! priecājies un līksmojies Manā Teltī, un pielūdz Mani! atceries, ka esmu apveltījis tevi ar ko ļoti dārgu – sargā to un mīlestībā apskauj; dvēselīt, Mans Krusts ievedīs tevi svētumā;

Es tev dāvāju Savu Mieru;

Jēzu, es Tevi svētīju.

Tevi svētī Tas, Kurš tevi mīl visvairāk;

IXΘΥΣ

1990. gada 18. decembris

(Jutu, ka ieeju citā, augstākā, savas garīgās dzīves posmā. Līdzīgi studentam, kurš pāriet nākamajā kursā, sapratu, ka tas no manis prasīs arī nopietnākas pūles...)

Kungs?

Es Esmu; satver Manu Roku un kopā ar Mani lūdzies šādiem vārdiem:

„Tēvs, paņem visu, kas man pieder. Āmen.”

visu atdod Tēvam un tu tiks glābta, nebaudies no Viņa; atdod sevi Viņam; Vassula, atļauj Man tevī elpot; esi pašāvības pilna, jo Es esmu tev līdzās;

IXΘΥΣ

Vassula, izlasi Isaja grāmatas 55. nodaļu un pievieno šīs rindas Manam Vēstījumam lūgšanu grupai;

šodien Es nāku, lai jums pateiktu, ka Mans prieks ir pilnīgs; Es esmu Tas, pēc Kura jūs ilgojaties un Kuru jūs meklējat; daudzi no jums ir nākuši no tālienes, lai ieklausītos Manī, tādēļ Es jums, Mani īpaši mīļotie, saku: Es, jūsu Dievs, noraugoties uz jums, smaidu; palieciniet Manā Mīlestībā; lūdzieties par Mieru un esiet Patiesības liecinieki;

Es, Dievs, esmu ar jums un jūs svētīju;

1990. gada 19. decembris

Mans Kungs!

Es esmu;

Ja vien mana tauta¹ klausītos Tevī!

karogs tiks pacelts, un viņi klausīsies, tāpēc nezaudē drosmi, Mana maziņā ... Es esmu ar tevi ... Mīlestība ir tev blakus ... ak, Vassula, mīļotā, Es esmu tik tuvu tev!² Es Esmu; un Es noraugos ikvienā tavā solī; piecelies un noskūpsti Mani, Es esmu tev līdzās; noskūpsti Manu Vissvētāko Sirdi, kas ir tavā priekšā...

(Es noskūpstīju Viņa Vissvētāko Sirdi.)

jā ... tagad esi Man patīkama un raksti;

(Es palūkojos Viņa Svētajā Vaigā, un mana sirds aiz prieka palēcās.)

miers lai ir ar tevi; mīļotie, tas esmu Es, Vissvētākā Sirds; tas esmu Es, jūsu Pestītājs, Es eju jums pa pēdām, lai iekarotu jūsu sirdis un darītu jūs pilnībā par Savējiem; šodien Es esmu jūs sapulcinājis kā skolā, lai jūs visi būtu kopā un saņemtu mācību tieši no Gudrības;

Es esmu nodomājis atgriezt aklajiem redzi, lai viņi ieraudzītu Manu Godības pilno Spožumu; Es esmu nolēmis mācīt neprašas pieaugt Manā Garā un atšķirt grēku no tikuma; Es esmu nolēmis iekarot ikvienu sirdi, pat tās, kuras ir pārvērtušās granītā un šķiet tik nepakļāvīgas kā dzirnakmeņi; tāpat kā cilvēks, kurš uzaicina draugus dalīties viņa īpašumā, Es arī jūs ielūdzu, lai dalītos ar jums Savā Īpašumā;

Manas sapulces līdzinās skolai; tām ir jums jāpalīdz pieaugt garīgajā dzīvē un jāatgādina jums Mana Vārda saturs; Savā Skolā Es sagatavoju jūsu garu Manas Lielās Atnākšanas Dienai, Savā Žēlastībā Es jums mācu nākamās lietas un to gaidāmo iznākumu;

ja jūs nemācaties no Manas Gudrības, tad kā gan jūs spēsiet dzīvot saskaņā ar Manu Likumu? pie tam daudz no jums Mani nemaz nepazīst, ne vairāk kā vēstnesi, kuru esmu pie jums sūtījis; bet Es taču esmu Augšamcelšanās – vai nu jūs redzat, kā ir piepildījušies iepriekšējie pravietojumi? Es viņu piecēlu no kapa, satvēru aiz rokas, audzināju un

¹ Pareizticīgie.

² Jēzus vēlējās pateikt, ka stāv mana mazā rakstāmgalda tuvumā.

parādīju viņai visu nepieciešamo uzmanību; jā, Es, Kungs, patiešām esmu Augšamcelšanās un Gaisma;

vai šo pašu žēlastību Es neesmu dāvājis arī jums? vai Es neesmu apžēlojies par jums? vai Es neesmu meklējis un atradis tos, kuri bija tik tālu no Manas Sirds? vai Es Savā mūžīgajā Mīlestībā neesmu jūs atvedis atpakaļ pie Sevis? vai Es, jūsu Kungs, visus šos gadus ar dažādiem uzmanības pierādījumiem neesmu centies iekarot jūsu sirdis?

Es vairoju Savu Žēlsirdību, lai liktu izzust Manām Dismām, bet Savas Taisnības vietā izlēju pār jums Savu Mīlestību; Es jums dāvāju Savu Mieru, kas sekoja pēdās Manai Žēlastībai; Mana Līdzjūtība noliecās no Debesīm, lai dāvātu atbildi uz jūsu lūgšanām; Es nekad neesmu mitējis jūs svētīt; „kā dārzā ieplūstošs avots Es veldzēju Savus augļu kokus un puķu dobes... vai neredzat, ka Mans avots ir pārvērties varenā strauvē, bet šī strauve drīz kļūs par jūru;”¹

šodien Es jums saku: pavisam drīz jūsu Gans dzīvos jūsu vidū un ganīs Savu Ganāmpulku Savas Pilsētas dārzos; nē, jūs vēl neesat kļuvuši par vienotu ganāmpulku, tomēr pa vienam vien Es atradīšu jūs un izvilkšu no tuksneša, kurā esat nokļīduši... tādēļ, Mans mazais Ganāmpulciņ, kad jūs no tālienes redzat savu Ganu pārnākam no tuksneša, ziniet, ka Viņš Sev līdzi atved arī pārējos jērus; meitiņ, visu, ko esmu darījis tev, Es darīšu arī taviem brāļiem; Es jūs atpestīšu, Es jūs apvienošu ar pārējiem brāļiem, un tad Gudrība kļūs par jūsu visu svēto Ceļabiedru, kas bez paguruma jūs mācīs un vadīs;

pavisam drīz Es pacelšu karogu, un jūsu lielajai atkrišanai pienāks gals; tiks piepildīta lūgšana, kuru esmu jums devis, un Mans Prāts notiks kā Debesīs, tā arī virs zemes; zem Mana Svētītā Vārda sapulcēsies daudzas zemes tautas, tās nāks no tālienes, no visiem zemes galiem, tās nāks, lai mājotu Mana Svētā Vārda tuvumā un cildinātu Manu Diženumu, jo Es atjaunošu jūsu dievišķību; tad nāks Mana Valstība, jo Mans Tronis nonāks no Debesīm un nolaidīsies Manā Svētajā Pilsētā; Es valdīšu Sava atlikuma vidū un tie skatīs Mani vaigu vaigā;

Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā mīlestība – un Mana Griba notiks kā Debesīs, tā arī virs zemes, jo jūs būsiet viens, un visi kopā pielūgsiet Mani ap vienu Tabernākulu; jūsu sirdis būs piepildītas ar mīlestību, un jūsos degs Uguns; tajās dienās Es pats gan Debesīs, gan virs zemes piepildīšu Savu Augstā Priestera lūgšanu, jūsu dvēseles iesakņosies Manī, tās sakņosies Mīlestībā un Vienotībā, un tiks piepildītas ar absolūtu Mana Gara pilnību; jā, Mani mīļotie, tajās dienās Es jums došu ēst ne tikai dienišķo maizi, bet arī Manas Sirds apslēpto Dārgumu: Debesu Mannu;² tā pārveidos un pacels jūsu garu, darot to par Mana Gara vispilnīgāko attēlu; Mana Gara izliešanās tik ļoti jūs pārveidos, ka darīs spējīgus piedot tiem, kas pret jums ir grēkojuši; Es ielikšu jūsos Saprātnes un Zināšanu Garu, lai jūs saprastu, ko nozīmē „bijība Kunga priekšā”;

jā, Mani mīļotie, kad būsiet izpratuši visas šīs lietas, Manis dāvātā Gudrība kļūs par jūsu Ceļabiedru un vadītāju, tā aizvedīs jūs līdz svētumam; šis svētums paralizēs Sātānu uz tūkstoš gadiem, tas viņam nogriezīs ceļu un neļaus viņam ienākt mūsu vidū, un nostāties starp jums un Manu Mīlestību;

tad nu, kad redzat debesis liesmu pārņemtas, un debesu ķermeņus izkūstam lielā karstumā, tad ziniet, ka tā ir Mana Apsolījuma iesākuma zīme; ziniet, ka tuvojas Jaunas Debesis un Jauna Zeme, Manas Baznīcas atjaunošanās un atdzimšana,

jūsu siržu atmoda;

¹ Sīr 24, 30 – 31.

² Debesu Manna šajā gadījumā simbolizē Svēto Garu.

un jums, kas esat veltījušies Man, jums, kas pārstāvat Mani, Es saku: vai atceraties, kā Es uzklaustīju Eliju, kad tas žēlojās par Izraēļa tautu? vai atceraties, kā viņš ticēja, ka visi Mani pravieši ir nogalināti un visi Mani altāri izpostīti? vai atceraties, ko Es viņam atbildēju? Es sacīju: Es esmu Sev saglabājis septiņus tūkstošus vīru, kuri nav locījuši ceļus Baāla priekšā! tāpat arī šodien Es jums, Mani mīļotie brāļi, saku: Es esmu pasargājis Sev tautas atlikumu; Savā Žēlastībā Es viņus esmu izvēlējis un pārveidojis, lai un viņi paliktu uzticīgi Man; patlaban Es paceļu šo atlikumu, lai tas atjaunotu agrākos altārus un no jauna uzceltu Manu Svētnīcu; viņi ir Manas Jaunās Baznīcas cēlāji; kamēr grēcinieki turpina darīt ļaunu, vajājot tevi un Manus Laiku beigu praviešus un svētos, kamēr lepnie cīnās par ietekmi visā pasaulē, Es, jūsu Pesītājs, audzinu un apmācu šos celtniekus Savā Svētajā Sirdī, lai tie kļūtu par Manas Baznīcas balstiem; brāļi, Es jūs nekad nepameitīšu, nekad... nāciet... paceliet savu krustu un sekojiet Man; sajutuši ceļa nogurumu, atbalstieties pret Mani, pieglaudieties pie Manas Sirds, un Mani Sirdspuksti iedvesīs jums vajadzīgo drosmi un spēku turpināt ceļu uz Kalvāriju; esiet svētīti; šodien Es esmu uz jums visu to runājis, lai Manī jūs atrastu mieru un cerību; Es šodien esmu jūs uzrunājis ar atklātiem vārdiem; mīļotie, palieciet nomodā un esiet modri, un jūs sadzirdēsiet Manus Soļus; Vārds patlaban ir jums ļoti tuvu, Tas ir gatavs atgriezties;

Es svētīju jūs visus, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; šī nopūta liecina, ka piederat Man;

esiet vienoti zem Mana Svētā Vārda;

IXΘΥΣ

1990. gada 22. decembris

Mans Jēzu?

Es esmu;

Es pret tevi iztuos ar lielu maigumu, lai tu varētu augt kā Mans ziedīnš; Es vēlos, lai tu kļūtu spēcīga un, tici Man, Es to panāksu; meitiņ, tu nes Manu Vārdu, tādēļ būsi stipra; Es eju tev pa priekšu un iznīcinu visus šķēršļus, kuri rodas liecības ceļā; Es esmu Visaugstais un Es tev, meitiņ, apsolu, ka parūpēšos, lai nekāds spēks no apakšas neatturētu tevi no Manas Vēsts pasludināšanas;

Es tevi esmu izvedis no Ēģiptes zemes un vēlējos, lai tu, būdama svešzemniece, Man atsauktos un liecinātu tautai, kas nav tavējā; lai arī tu uzvedies atbaidoši un tavas maņas apkaunoja tevi tā, ka tu nebiji spējīga ieraudzīt Manu Gaismu, bet Žēlsirdību un Līdzjūtību¹ piesaistīja tava pārsteidzošā nožēlojamība, grēcīgums un samaitātība, un tās steidzās, lai tevi izglābtu;

nē, Vassula, tu patiešām nebiji nopelnījusi nevienu no Manām Dāvanām; lai arī Manās Rokās bija kalpi, kuri Mani godāja un vienmēr ar svētu bijību izrunāja Manu Vārdu, kuri nemitīgi Mani svētīja un slavēja Vissvētāko Trīsvienību ar nedalītu sirdi, tomēr Mana Sirds, Mīlestības Bezdībenis, sauca pēc tevis; tu Manu Sirdi biji pildījusi ar neskaitāmām sāpēm, neuzticība sekoja neuzticībai; nespēcīgā radībiņa, tu visu laiku cīnījies ar Mani... tomēr Es zināju, ka tava sirds nav dalīta sirds, un ka reiz, kad Es iekarošu tavu sirdi, tā kļūs pilnībā Mana; tu cīnījies ar Mani, būdama sava laikmeta produkts, bet Es šajā cīņā tevi nosviedu pie zemes, pa putekļiem aizvilku tevi līdz tuksnesim un tur pametu tevi pilnīgā vientulībā;

¹ Žēlsirdība un Līdzjūtība = Kungs.

kopš paša pirmā tavas esamības mirkļa Es tevi biju nodrošinājis ar sargeņģeli, lai tas tevi vadītu, sargātu un mierinātu... tomēr Mana Gudrība pavēlēja viņam tevi atstāt tuksnesī vienu pašu; Es sacīju: „tev ir jādzīvo, neskatoties uz tavu kailumu!”¹ jo neviens cilvēks nespēj izdzīvot viens pats;² Sātans būtu pilnībā guvis virsroku un tevi nogalinājis, bet arī viņam tika dota Mana pavēle; Es aizliedzu viņam tev pieskarties; piedzīvodama šīs šausmas, tu atcerējies Mani un skatījies augšup uz Debesīm, izmisīgi meklējot Mani; tavas vaimanas un lūgšanās pēkšņi salauza to nāvējošo klusumu, kas bija tevi apņēmis, tavi šausmu kliezieni pāršķēla Debesis un sasniedza Vissvētākās Trīsvienības Ausis...

„Mans bērns!” visām Debesīm cauri prieka pilna atskanēja Tēva balss,

„ak ... tagad Es viņai ļaušu ieiet Manās Brūcēs,³ ēst Manu Miesu un dzert Manas Asinis... Es salaulāšos ar viņu un viņa būs Manējā uz mūžīgiem laikiem; Es viņai atklāšu to Mīlestību, ar kādu viņu mīlu, un no viņas lūpas šī mirkļa slāps pēc Manis, viņas sirds būs Mans Pagalvis, un viņa ik dienas ar dedzību pakļausies Manam Taisnīgumam; Es viņu darīšu par Savas Mīlestības un Ciešanu altāri; Es un tikai Es būšu viņas vienīgā Mīlestība un Kaislība; Es viņu sūtīšu ar Manu Vēsti līdz pat pasaules galiem, lai iekarotu neticīgu tautu; Es viņu sūtīšu pie cilvēkiem, kuri nav viņas tauta; un, ejot Kalvārijas ceļu, viņa labprātīgi nesīs Manu Miera un Mīlestības Krustu.”

„un Es, Svētais Gars, nonākšu pār viņu un atklāšu Mūsu⁴ Patiesību un dziļumus; caur viņu Es atgādināšu pasaulei, ka vislielākā no dāvanām ir: MĪLESTĪBA;”

„tad Mēs priecāsimies un svinēsim!⁵ lai visas Debesis līksmo un gavilē!”... Es satvēru tavu roku un darīju tevi par Manas neaptveramās Mīlestības dzīvo zīmi; Es tevi esmu darījis par Manas Vissvētākās Sirds un Manas Baznīcas atjaunotnes liecinieci;

(Vispirms runāja Tēvs, tad Dēls un, visbeidzot, Svētais Gars.)

Es esmu Augšamcelšanās;

IXΘΥΣ

(Šī vēstījuma izskaidrojums:

Mana atgriešanās aizsākās ļoti negaidīti, Kungam sūtot pie manis manu sargeņģeli, lai tas sagatavo ceļu Kungam. Tai laikā biju „profesionāla grēciniece” un, lai gan sargeņģelis man daudz stāstīja par Debesīm, tomēr manī nebija ne mazākās mīlestības uz Dievu. Man pilnībā pietika ar sargeņģeļa klātbūtni, un ne pēc kā vairāk es arī nemeklēju. Kad eņģeļa vietā mani sāka uzrunāt pats Dievs, biju mazliet vīlusies. Es biju sadraudzējusies ar savu sargeņģeli, un manu sākotnējo pārsteigumu bija nomainījusi sirsnīga pieķeršanās viņam, tādēļ Dievs man šķita kā svešinieks. Es nespēju saprast, kādēļ Dievs vēlējās ieņemt mana eņģeļa vietu, man pat šķita, ka Viņš vienkārši ir greizsirdīgs par to mīlestību, ko es sniedzu savam sargeņģelim. Man bija žēl sava eņģeļa. Vēlāk, kad es ar sargeņģeļa starpniecību biju piedzīvojusi ļoti sāpīgu šķīstīšanās periodu, Dievs man tuvojās vēlreiz, lai ieņemtu mana eņģeļa vietu. Viņš vairākas dienas vienkārši bija man klātesošs un Viņa Klātbūtne pamazām, ar ļoti lielu Gudrību atvēra manu sirdi, lai mani neaizbiedētu. Kad beidzot biju gatava Viņu pieņemt, Dievs piepeši pazuda un paslēpās. Pagriezies, lai meklētu savu sargeņģeli, bet arī viņa vairs nebija. Jutu tikai to,

¹ „Kailumu” piedzīvoju, kad šķita, ka Debesis un arī mans sargeņģelis ir novērsušies no manis.

² Bez Debesu klātbūtnes, Dieva atstāts.

³ Runāja Dēls.

⁴ Vissvētākās Trīsvienības.

⁵ Runāja Vissvētākā Trīsvienība.

kā man tuvojas dažas dvēseles¹, lūgdamās, lai es par tām aizlūgtu un viņas svētītu ar svētīto ūdeni. Toreiz es aizskrēju uz baznīcu pēc svētītā ūdens un apšlakstīju viņas ar šo ūdeni. Izmantojot izdevību, es apvaicājos, vai viņas gadījumā nav redzējušas manu sargeņģeli, kā arī To, Kuru mana sirds jau pamazām bija sākusī iemīlēt, tomēr nesaņēmu nekādu atbildi.

Katra diena villkās kā vesels gads. Es meklēju Mieru, bet nespēju to atrast. Man apkārt bija ļoti daudz ļaužu – ģimenes locekļi un draugi, tomēr vēl nekad agrāk es nebiju jutusies tik vientuļa un pamesta kā toreiz. Jutos tā, it kā ietu caur elli...

Ļoti bieži es saucu savu eņģeli atgriezties pie manis, tomēr viņš bija man pagriezis muguru un nozudis! „Viņš bija aizgājis un nebija vairs redzams... Mana dvēsele bija ārkārtīgi satraukta, kamēr viņš runāja, tad es meklēju viņu, bet neatradu, es viņu saucu, bet viņš man neatbildēja...” (Dz 5, 6). Šādā stāvoklī es klīdu pa tuksnesi viena pati aptuveni trīs nedēļas, līdz beidzot vairs nespēju to izturēt. Savās ciešanās es meklēju Debesis un saucu uz Dievu: „Tēvs! Ak, Dievs, ņem mani un lieto tā, kā Tu vēlies. Šķīstī mani, lai Tu varētu mani lietot!” Pēkšņi pēc šī kliegšana, kas nāca no manas sirds dziļumiem, Debesis atvērās, un no tām kā pērkons un emociju pilna atskanēja Tēva Balss: „Es, Dievs, mīlu tevi!”

Tajā pašā mirklī sajutos tā, it kā būtu izkritusi no viesuļvētras un nokļuvusi skaistā, miera pilnā pasaulē. Eņģelis atkal bija man līdzās un ar lielu maigumu apkopa tuksnesī iegūtās rētas.

To visu biju piedzīvojusi 1986. gada Lieldienu laikā.)

1990. gada 23. decembris

Ak, Tēvs, es ilgojos pēc Tevis kā izkaltusi zeme...

Ļauj man apsēsties uz Taviem ceļiem un mierini mani, atļauj man sajūst, kā Tava mierinošā Sirds mani apņem. Tēvs, man ir vajadzīgs Tavs siltums!

pieglaud galvu pie Manas Sirds, atpūties un sajūti mierinājumu... tavs Tētis rūpējas par tevi; tavs Tētis priecājas, ka esi pie Viņa; Manu bērniņ, pieglaud galvu pie Manas Sirds un ieklausies Tās ilgās: Mana Sirds vēl arvien meklē, ilgojas un ļoti lūdzas visu pārējo Savu bērnu mīlestību...

(pēc dažiem klusuma mirkļiem...)

bērniņ?² ko tu varētu dot, lai mierinātu savu Tēti?

ai, Kungs, esmu Tev gatava dot jebko, ko vien Tu gribi... Savu mīlestību, savu gribu, savu sirdi un dvēseli...

ko vēl?

Savu dzīvi – tā būtu vislabākā atbilde uz Tavām ilgām...

tādā gadījumā tagad nolaidies no Mana Klēpja un ej un liecini Manā Vārdā; ej un stāsti tautām par Manu lielo Mīlestību, atgādinā tām, ka Mans Apsolījums pavisam drīz piepildīsies un Mana Atgriešanās ir neizbēgama; Jaunā Jeruzaleme³ ir tuvu klāt; Es gatavojos atjaunot Savu tautu un Savu Baznīcu;

tad nu, Manu bērniņ, kāp laukā no Mana Klēpja un Manis labad dodies pasaulē... stāsti pasaulei par Manu Mīlestību, lai pasaule saprot, cik ļoti Es mīlu Savus bērnus; tu Mani neesi meklējusi, bet gan Es tevi atradu un izvēlējos, lai tu ietu pie pasaules vēl pirms Manas Lielās dienas; tas biju Es, Kas tevi izveidoja un, kaut tu arī tu biji pret Mani ļoti

¹ Šķīstītavas dvēseles.

² Pēkšņi Tēvs pagriezās un paskatījās uz mani.

³ Baznīca.

atturīga, Es pats tevi izvēlējos, atklāju tev Savu Svēto Vaigu; kad būsi pabeigusi visu savu uzdevumu, kuram Es biju tevi pilnvarojis, Es tevi pacelšu pie Sevis, un tu tad varēsi atpūsties Manā Klēpī;

tagad, kamēr vēl esi pasaulē, Es tevi aizsargāšu no taviem apspiedējiem; no tevis Es sagaidu, lai tu vienmēr raudzītos uz Debesīm un paliktu nemitīgā dialogā ar Mani; lai allaž tavā prātā un sirdī paliek iegravēti vārdi: „Jahve ir kopā ar tevi”, jo Es patiešām Esmu nemitīgi Klātesošais; lai tava sirds glabā kā dārgumu katru Manis teikto vārdu, un atceries, ka tavām lūgšanām ir jābūt kā vīrakam, kas palīdz atgriezties dvēselēm un nes atjaunotni Manā Baznīcā;

1990. gada 25. decembris

Es sludināšu Tavu Vārdu saviem brāļiem¹ un slavēšu Tevi lielā sapulcē²! Es Tevi godināšu, vai tas viņiem³ patiktu, vai ne.

meitiņ, pat ja daudzi jūsu vidū nepazīst ceļu, kas ved uz Mieru un Vienotību, nezaudē drosmi un nepadodies izmisumam... ceri uz Mani - pavisam drīz Es nākšu un tevi mierināšu; un Debesīs, Mans bērns, ikviens ir sadzirdējis tavas lūgšanas;⁴ Es nākšu, lai jūs apvienotu; Es esmu devis Savu Vārdu, un Mana Griba piepildīsies; bet tu sapulcini tautu, kuru līdz šim neesi pazinusi, un dāvā viņiem pamācības, kuras Es tev esmu devis; ja „gudrie” tevi apsūdz par to, ka sauc Mani par Tēvu, tad atgādini viņiem par šodien dzimušo Bērnu, kura Vārds ir – Brīnišķais Padomdevējs, Visvarenais Dievs, Mūžīgais Tēvs un Miera Valdnieks;⁵

lūdzies par tiem, kuri paši sevi dēvē par Likuma zinātājiem, lūdzies, lai viņi iemantotu gara pazemību un nabadzību; lūdzies, lai visas tautas nāktu Manā Gaismā un lai atriebības jūtas, kas saēd viņu sirdis, varētu tikt norautas no viņiem, un tad Es varēšu ietērt viņu sirdis Savā Mierā; lūdzies, lai austrumi samierinātos ar rietumiem, un ziemeļi ar dienvidiem; lūdzies, lai pārlicīgā lepņība un augstprātība, kas ir pārņēmusi dažu Manu ganu sirdis, dotu vietu pazemībai; lūdzies, lai viņi saprastu Manus vārdus, ka „ikviens, kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps; un, ja kāds jūsu vidū grib būt pirmais, tas lai ir jūsu vergs; tā kā Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet gan lai pats kalpotu un atdotu savu dzīvību kā izpirkuma maksu par daudziem;”⁶

līdzinieties Man, savam Kungam,
un jūs dzīvosiet...

IXΘΥΣ

1990. gada 30. decembris

Kungs un Pestītāj?

Es esmu; iepriecini Mani, strādā Man, lūdz Mani un atceries Mani; nāc;

¹ Grieķu pareizticīgajiem.

² Ps 22, 22.

³ Grieķu pareizticīgajiem.

⁴ Par vienotību.

⁵ Is 9, 5

⁶ Mt 20, 26 – 28.

1991

1991. gada 6. janvāris

(Epifānijas svētki. Dievkalpojuma laikā pareizticīgo baznīcā sacīju Jēzum, ka ļoti vēlētos, lai man būtu skaista balss, jo tad es varētu Viņam dziedāt draudzes korī... ”

Jēzus man atbildēja: „dziedi Man ar savu sirdi, jo tas Mani iepriecina daudz vairāk;”

(Dievkalpojuma laikā es aplūkoju baznīcā esošas ikonas un freskas. Mani ļoti saviļņoja doma, ka kādu dienu mēs visi būsīm šīs lielās, svētās Ģimenes vidū. Eņģeļi, svētie, mūsu svētā Māte un Vissvētākā Trīsvienība... Cik brīnišķīga Ģimene! Mana dvēsele jau šajā pašā brīdī ilgojās būt kopā ar viņiem, lai nemitīgi pielūgtu un slavētu trīsvienīgo Dievu!)

Ak, Kungs!

Dāvā man žēlastību būt Tavā dievišķajā Ģimenē!

Svētie eņģeļi, aizlūdziet par mani, lai kādu dienu es varētu būt ar jums kopā Debesīs... Es tik ļoti vēlētos kopā ar visiem svētajiem nemitīgi slavēt Debesu Svēto! Lūdzieties par mani visi Visaugstā svētie, lai es iemācītos pēc iespējās pilnīgāk mīlēt mūsu Dievu.

Vismīļā Svētā Māte, aizlūdz par mani. Iemāci man pakļāvību Debesu Tēvam, iemāci man darīt Viņa Gribu.

Vissvētākā Trīsvienība, nebeidzamās un godības pilnās Mīlestības Avots, neizsmeļamā Maiguma Straume, iemāci man dzīvot Tavā Klātbūtnē, iemāci man būt pilnībā vienotai ar Tavu Mīlestības Garu.

Nakts jau ir gandrīz beigusies un vietām jau atmirdz patiesā Gaisma, tādēļ sagatavojiet mani tai stundai, kurā mēs satiksimies vaigu vaigā.

Svētais Tēvs, es lūdzu ne tikai par sevi, bet arī par visu cilvēci. Mēs visi esam Tavi bērni, tādēļ, lūdzu, uzlūko mūs ar Žēlsirdību... Mūžīgais Tēvs, iemāci mums mīlēt citam citu, dari mūs spējīgus pildīt Tavu Svēto Gribu, lai mēs patiešām varētu saukties par Taviem bērniem. Āmen.

mīļotais bērns, Es esmu, kas Es esmu; pašreiz Mana Mīlestība un Laipnība jums visiem ir atklājusies lielā spēkā un līdzjūtības pilnībā;

Es jums atklāju Savu Svēto Vaigu tādu, kāds tas ir, Es vairs neslēpju Sevi, jo vēlos šķīstīt Savu tautu – tos, kuri neatšķir labo roku no kreisās, tos, kuri dzīvo visdziļākajā tumsā un grēkos; jūsu Tētis jūs nemitīgi aicina atpakaļ pie Sevis;

Es esmu Mīlestība; cik ļoti Es vēlētos, lai šodien jūs sadzirdētu Manu balsi...

Kungs Jēzu Kristu, Dieva mīļotais Dēls, Vissvētākā Sirds!

Svētīts lai top Tavs Vārds!

Vissvētākā Sirds, palīdzi nest mums uzticētos krustus, palīdzi mums līdz pat galam būt pakļāvīgiem un paklausīgiem Tēva Gribai. Āmen.

Es, Kungs Jēzus, tevi svētīju; Es esmu Vārds; Tēvs deva jums Vārdu, lai Tas mājotu jūsu vidū; svētdarīet sevi, lai Vārds jūsos varētu tapt par Miesu;

Svētais Patiesības Gars, nāc pār mums, esi mūsu Svētais Ceļabiedrs un Vadonis!

Svētais Mīlestības Gars, nāc pār mums un iemāci mums dzīvot patiesā Dieva Mīlestībā!

Atgādini mums Tēva dotās Zināšanas, kuras mēs grēka dēļ esam pazaudējuši.

Svētais Miera Gars, apveltī mūs ar Savu Mieru, kuru pasaule nespēj mums dot. Dari ikvienu no mums par Tavas Gaismas traukiem, dari mūs par miera nesējiem, jo „tie, kas mieru tur, tajā sēj taisnības augli” (Jēk 3, 18). Āmen.

mīļotā, Es, Patiesības Gars, dienu un nakti esmu nomodā par tevi un gādāju, lai tev it nekā nepietrūktu; dienu un nakti, nakti un dienu Es nemitīgi apveltu jūs visus ar

žēlastībām, kuras jums palīdz iet pa pilnības ceļu; Es zemē; ja vien jūs to vēlaties, Es varu kļūt par oāzi jūsu tuksnesī; jūs patiešām Mani gandrīz nemaz nepazīstat!

jūs pavadāt gandrīz visu savu dzīvi, meklējot laimi iznīkstošās lietās, un nepievēršat uzmanību tam, ka Es, Visvarenais, piedāvāju jums Mieru, Prieku, Mīlestību un Brīvību; Es esmu jūsu vidū un vēlos jūs atbrīvot no Sātana valgiem; lai arī Manī ir tik daudzas žēlastības, jūs vēl arvien neapzināties Manu Klātbūtni, jūs neapzināties, cik daudz dāvanu Es esmu jums sagatavojis; Savus uzticamos bērnus Es aicinu lūgties par dvēseļu pestīšanu; kādu dienu viss zudīs, viss izdils līdzīgi vecam audumam, un vienīgi dvēsele pastāvēs mūžam;

plaujas lauks ir nobriedis plaujai un Pļāvējs ir gatavs ievākt labību; esiet gatavi Pļaujai;

1991. gada 8. janvāris

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums 19. janvārī paredzētajai lūgšanu grupas sapulcei.)

mīļotie bērni, Miers lai ir ar jums;

šodien Es ikvienu no jums vēlos aicināt uz lūgšanu par Vienotību; lai apvienotos, jums ir jāmīl, lai apvienotos, jums ir jābūt pazemīgiem un paklausīgiem; neļaujiet kādai citai mācībai jūs maldināt – esiet uzticami un jūs nenoklīdīsiet no Patiesības ceļa; mūsdienu zemes neizstaro nedz laimi, nedz tikumību, un jūsu paaudzes ir pametušas Kungu; bezdievība ir radījusi grēku, tādēļ laimīgs ir tas cilvēks, kurš ir ticis pasargāts no šī laikmeta; ja jūsu paaudze būtu staigājusi Dieva ceļus, jūs no šīs situācijas būtu tikuši pasargāti un dzīvotu mierā;

bērniņi, Es jūs saucu un Es jūs aicinu; Mans sauciens atskan visās tautās; mirušie¹ nespēj nedz piesaukt Kungu, nedz Viņu slavēt, bet jūs, kas esat atvērti Maniem aicinājumiem, slavējiet un pagodiniet Viņu ar savu mīlestību, ticību un cerību; bērniņ, tev pieder Debesis, tādēļ es tevi aicinu: izmanto savu muti, lai runātu ar Kungu un svētītu Viņa Vardu; tu, kam ir acis, izmanto tās, lai raudzītos Viņa Skaistumā; vairāk laika veltī tam, lai skatītos Viņa Brūcēs, Kuras tev ir dāvājušas pestīšanu; tu, kam ir ausis, ieklausies Mūsu aicinājumos un lūgumos, bet tu, kam ir sirds – mīli Kungu un pielūdz Viņu, uzdāvēni šo sirdi savam Dievam;

patiešām – mirušie² nedz redz, nedz dzird, tie nerunā un nejūt; mīļotie, Radītājs nostājas jūsu priekšā ar plaukstā izstieptu Sirdi, kuru vēlas dāvēt jums; kā līgavainis, kas savai mīļotajai dāvā saderināšanās gredzenu, tā jūsu Dievs dāvā jums Savu Sirdi... Svētais jums dāvā Savu Sirdi par Derības un Mīlestības zīmi, Viņa Vissvētākā Sirds ir zīme Kunga laulībai ar ikvienu no jums; kā līgava greznojas ar dārgakmeņiem, tā arī Kungs, ķēniņu Ķēniņš, izrotās jūs ar Saviem Dārgumiem;³ neguliet, bet esiet nomodā;

jūs esat atpirkti ar Viņa Svētajām Asinīm, tādēļ neļaujiet ikvienai straumei aiznest jūs nepareizā virzienā, tālu no Kunga; ļaujiet Viņa Ugunij jūs pārvērst par Dieva Baznīcas degošajām lāpām, ļaujiet Viņam jūs izveidot par liesmu, kas apgaismo un silda; ļaujieties pārveidei un, pateicoties savai uzticamībai, kļūstiet par patiesiem Viņa Attēliem, un Viņa jaunās Baznīcas balstiem;

bērniņi, nebaidieties, jo Dievs vienmēr dara lielas lietas – paļaujieties uz Viņu; eņģeļi ir jau izsūtīti un tiem ir jūsos jāsēj dievišķā sēkla, tiem ir jānes šajā satricinājumā pilnajā pasaulē Miera un Mīlestības vēstījumi; šīs sēklas tiks uzņemtas tāpat kā lietus, kas nolīst pār izkaltušu zemi; vai neesat ievērojuši kā Dievs ir atvēris Debesu Durvis un izlējis pār

¹ Garīgi mirušie.

² Garīgi mirušie.

³ Ērkšķu kroni, naglām un Krustu.

jums Savu Debešķīgo Mannu? vai neesat pamanījuši Viņa Žēlastības Gara izliešanos? Visvarenais ir apžēlojies par jums un teicis: „Lai Mana tauta ēd; dodiet viņiem ēst Debesu Maizi”; Viņš no Sava Troņa ir devis pavēli; tāpat kā Mozus laikā Tēvs dāvāja tautai daudz vairāk barības nekā tā bija spējīga apēst un tāpat kā Jēzus, Viņa Dēls pavairoja maizes un zivis, pabarodams ar tām cilvēku pūļus, tā arī šodien neesiet pārsteigti, redzot pilnā spēkā nonākam pār jums Dieva Svēto Garu un pabarojam tautas ar Debesu Mannu...

jūs tik maz pazīstat Vissvētāko Trīsvienību! jūs netiksiet pamesti postā vai izsalkuši, jūs netiksiet atstāti novārtā un bezmērķīgi klīstam šajā tuksnesī...

jūsu laikmeta tumsībai pienāks gals, jūs tiksiet šķīstīti no grēkiem, bet zvērs pavisam drīz tiks paralizēts; Debesīs parādīsies liela Zīme – Kunga Gaisma, tādēļ viņš kopā ar visu viņa cilti tiks samīcīts putekļos un pazudīs no šīs zemes virsmas;

ja jūsu pēdas vēl arvien nezina, kuru ceļu izvēlēties, tad lūdzieties, lai nepadotos kārdinājumam; ja jūsu sirdis vēl arvien nav spējīgas nodziedāt Kungam Mīlestības dziesmu, lūdzieties, lai ļaunais jūs nepievil; ja jūsu acis izvairās lūkoties uz Debesīm, lūdzieties, lai kādreiz ieietu vienīgi jums sagatavotajā Debesu Mājoklī; ja jūsu dvēsele vēl arvien pieder pasaulei, lūdzieties, lai šīs pasaules putekļi un netīrumi jums nepielīp un čūska jūsos nenovij savu ligzdu; ar prieku nesiet upurus, strādājiet ar mērķi un dariet ko vērtīgu, bet Es, savukārt, apsolu, ka jūsu lāpās nekad nepietrūks eļļas;

esiet izslāpuši pēc Dieva;

Es esmu nomodā pār ikvienu no jums un šajā mirklī Es noliecos, lai jūs svētītu;

1991. gada 8. janvāris

Lai ir slavēts Kungs, mūsu Dievs, kas nemitīgi mums dara lielas lietas!

Ik reizes, kad mēs saucam palīgā, Tu uzklausi mūsu lūgumus un lūgšanas.

Lai ir svētīta mūsu Svētā Māte, kura manā dzimšanas dienā ir uzdāvājusi mums baznīcu lūgšanu sapulcēm.

Kungs, Tu esi mūsu Aizstāvis un Palīgs!

ziediņ, esi kopā ar Mani; pēc desmit dienām ir tava dzimšanas diena – diena, kurā Es tevi aicināju un iestādīju šajā zemē; ak, ziediņ! palūkojies uz Mani, jo tavs skatiens Mani ļoti iepriecina; Tu esi Mans īpašums un Es, tavs Kungs, tevi ļoti mīlu! tu Man tik ļoti iepriecini! tu biji garīgi mirusi, bet Es tevi piecēlu un aicināju dzīvot Manā pasaulē; jūties laimīga! tev tikai ir jāpievērš uzmanība visām dāvanām, kurām esmu tevi apveltījis – tavas pārdomas par Mani ir ļoti vērtīgas, bet šāda veida sadraudzību ar Mani kāda patlaban ir starp mums, ir meklējuši daudzi jo daudzi; Es to esmu uzdāvinājis tev kā dāvanu, Es nonācu līdz pat tavai istabai; Manus dārgumus meklē daudzi, tomēr tikai retais tos saņem; Vassula, Vassula, dzīvo vienotībā ar Mani, bet vienlaikus nemitējies ilgoties pēc Mani, jo ilgas pēc Manis ir vispilnīgākais dievbijīgas dzīves auglis; Man tik ļoti patīk mieloties ar šādiem augļiem! Ziedo Man savu laiku, atļauj Man lietot tavu roku, esi Mans piezīmju blociņš;

vai Es neesmu tevi svētdarījis ar Savu Svētumu? tādēļ tu, savukārt, upurē Man pati sevi, savu gribu un spēkus; maziņā, atļauj Man tevi lietot, atļauj Manai Mīlestībai pārklāt tevi; mīli Mani;

1991. gada 9. janvāris

(Es raudāju par visiem nepatiesajiem apvainojumiem, kurus attiecībā uz mani bija izteicis x... Tie bija nodarījuši lielus zaudējumus.)

ziediņ, arī tas ir Mans Krusts; tomēr atļauj Man izturēties pret tevi pēc savas labpatikas; tava mīlestība nonāk pie Manis līdzīgi vīrakam; ja pilnīgi negaidīti tu saņem nāvējošus cirtienus, tad upurē tos Man, bet Es tos izmantošu kā pats vēlos, Es tos vērsīšu par labu; vai apzinies, ka tautas¹ ir kara priekšvakarā?! maziņā, upurē Man savas ciešanas, jo visapkārt gatavojas uzliesmot naida liesmas... saņem Manu Mieru, paļaujies uz Mani, Vassula, atceries, ka Es tevi mierināšu; atceries, ka tev līdzās stāv arī tavs sargeņģelis, kurš ir gatavs tevi mierināt un dziedēt tavas brūces; pagaidām atļauj Man atstāt Krustu uz taviem pleciem; meitiņ, esi drosmīga! Mans Krusts tevi nospiež kā smaga nasta, bet Es zinu, ka tu to labprāt nesīsi līdz pat galam; Es, Kungs, tevi svētīju; Es tevi atalgošu Debesīs;

(Ierunājās mans sargeņģelis Daniels.)

Jēzus tevi mīl; tas esmu es, Daniels; vai atceries, kā Kungs tev dāvāja atpūtu? tagad atpūsties vēlētos arī Viņš – vai tu esi gatava Viņam to piedāvāt? Vassula, piepildi Viņa ilgas un atļauj Kungam tevi satriekt ciešanās; Miers maksā ļoti dārgi, jo uz spēles atrodas ļoti daudzas dzīvības; vai Kungs bieži tevi nospiež ar tik smagu nastu?

Nē, reti...

tas patiešām notiek reti; pieņem tās un nekurni, jo neviens no šiem upuriem, Vassula, nav bezjēdzīgs; tie stiprina arī tevi pašu, tādēļ paliec Dieva Mīlestībā;

Viņš dedzīgi ilgojas tevi šķīstīt,

tādēļ dedzīgi ilgojies Viņu pagodināt;

es esmu tavs eņģelis Daniels;

(Es pasmaidīju. Manam sargeņģelim vienmēr izdevās izraisīt manī smaidu. Mani iepriecināja viņa uzrakstītais „pantiņš” – šāds izteiksmes veids Danielam ir ļoti raksturīgs.)

1991. gada 16. janvāris

Kungs, kur Tu atkal esi, kādēļ esi apslēpis Savu Vaigu?

Es esmu noilgojusies pēc Tevis kā izkaltusi zeme – Kungs, noliecies no Savām svētajām Debesīm un nonāc pie manis...

Manā lampā nav atlicis gandrīz nemaz eļļas – Kungs, nāc un piepildi to!

saņem Manu Mieru;

Es tevi nesu uz Saviem pleciem kā gans, kurš nes savās rokās visvārgāko no avīm; Es tevi nesu, jo pazīstu tavu vājumu, nožēlojamību un nespēju iet pašai saviem spēkiem; Es, Kungs, izleju pār tevi žēlastību pēc žēlastības – bez tām visām tu nespētu izdzīvot; Es neņemu vērā visu to, ko tu, meitiņ, nedari Manam godam un Manās interesēs; paļaujies; Es tevi esmu izglābis no nāves un licis tev būt Man līdzās; ziediņ, Es esmu tevi izglābis, lai tu staigātu Manā Klātbūtnē;

Bet Jēzu...

pagaidi, maziņā... kuš... ieklausies Manī,¹ klausies... vai daudzus Es esmu piecēlis no mirušajiem šajā īpašajā veidā un pamazam palīdzējis tiem tajā garīgi izaugt?

Nedaudzus...

tad paļaujies uz Mani²... Es tev palīdzēšu piepildīt ikvienu, no tavām lūpām nākošo solījumu, ikvienu tavu vēlmi upurēties Man; klausies – kurš no mums, ja ne Es un Mana Māte, visvairāk ilgojāmies pēc tavas pestīšanas?

¹ Persijas liča karš.

² Šos vārdus Jēzus izteica pusčukstus, tie atskanēja kā vismaigākā melodija. Man šķita, ka varētu nomirt no Viņa Maiguma...

Neviens...

jā, neviens...

neskatoties uz savu bērnišķīgo neapzinīgumu, Es tev dāvāju Savu Vissvētāko Sirdi, lai Tā kļūtu par tavas atdusas vietu; Vassula, kādēļ gan Es satvēru tavu roku, izvedu tevi cauri tuksnesim un parādīju Savus Debesu mājokļus? kādēļ gan Es ļāvu tev skatīt Man apkārt stāvošos eņģeļu pulkus? meitiņ, Es tevi esmu apveltījis ar Savām žēlastībām un svētībām, un visas šīs dāvanas ir izplūdušas no Manas lielās Mīlestības uz tevi;³ paklausies...⁴ caur šiem vēstījumiem Es esmu vēlējis garīgi audzināt gan tevi, gan miljoniem citus; Es neesmu nācis tikai tevis dēļ, Es neesmu gribējis piecelt tikai tevi... caur šiem vēstījumiem Es esmu vēlējis garīgi atdzīvināt un audzināt daudzas tautas, esmu vēlējis, lai tās Mani godinātu; tāpat kā tev Es esmu parādījis Savu svētku Mielasta zāli, tā vēlos ievest tajā vienu dvēseli pēc otras...

neesī apstulbusi Mana Skaistuma priekšā... Es esmu Pilnība... ieklausies Manī... neļauj savām acīm novērst skatienu no Manis, bet gan slavē Mani; ja vien tu atļausi, Es paturēšu savu skatienu pievērstu Man – tās lūkosies Manā Pilnībā un ilgosies pēc šīs pašas pilnības arī tevī; Es ilgojos, lai tu būtu skaista, pilnīga un svēta, tādēļ atļauj Man vadīt tevi soli pa solim līdz pat Debesīm; Es tevi esmu augšāmcēlis, lai darītu par vienotības zīmi un liecinieci, tomēr Es arī rūpējos, lai šīs sūtības piepildīšanai tavai dvēselei it nekā netrūktu...

tu līdzinājies neapdzīvotam tuksnesim... Es, vēlmē piepildīt Savu nodomu, nonācu šajā tuksnesī un uzcēlu tajā Savu telti... Es to apūdeņoju un darīju tevi par Savu Īpašumu un Savas atpūtas vietu; tagad tu piederi Man; tu esi Mans Īpašums un Mana Svētnīca... tu esi dārga Manās Acīs un Es tevi sargāju kā Savu acuraugu... Es tevi sargāju no Apsūdzētāja, kurš visdažādākajos veidos un ar visneiedomājāmākajiem līdzekļiem cenšas uzbrukt tavai zemei un iegūt to sev... viņa vienīgās ilgas ir izpostīt tevi un atkal pārvērst ar tuksnesi; kā sargs Es dienu un nakti esmu nomodā pār tevi... Es neļauju tev tuvoties nevienam neslavas cēlājam un postītājam... patiešām – Es nevienam neatļaušu piekļūt Manam Īpašumam;

mīļotā, Manas Dvēseles svētītā... atļauj Man pačukstēt tev Savas Ilgas, lai pēc tam tās varētu izlasīt ļoti daudzas dvēseles... Es vēlos, lai cauri šīm rindām tiek sadzirdēta

Mana Balss,

Mīlestības Balss...

Es neesmu uzrunājis vienīgi tevi – Es runāju ar ikvienu dvēseli; nāciet pie Manis jūs visi, izslāpušie un izsalkušie, Es jūs izcelšu no nožēlojamības un piekļaušu pie Savas Vissvētākās Sirds; nāciet pie Manis visi izpostītie un atstātie – Es jūsu tuksnešus pārvērtīšu auglīgā zemē un likšu no tām izplūst ūdeņu straumēm; nāciet pie Manis visi nogurušie un atbalstiet pret mani savu galvu; dvēsele, atpūties Manī... Es nesīšu visas iekšējās pretrunas, un tavas raizes – atdod tās Man un tu piedzīvosi atpūtu un mieru; priecājies! tavā niecībā Es esmu tavs Viss, Es esmu tavas nabadzības Karalis; ja vien tu pilnībā atdod sevi Man, tad Es tevī varu piepildīt Savu Gribu; dvēsele, Taisnīgums un Taisnība noraugās tevī, tādēļ neatstāj Mani, jo pestīšana stāv pie tavu durvju sliekšņa; Vassula, ļauj Manai Mīlestībai tevi pārklāt; esi uzmanīga, esi nomodā un neatstāj Mani novārtā; Es esmu tavs laulātais Draugs, Es esmu tavs Kungs un Es tevi svētīju; vienmēr

² Jēzus atkal maigi čukstēja.

³ Šajā mirklī es centos kaut ko iebilst.

⁴ Jēzus atkal čukstēja un Viņa čuksti bija iepriekšējā maiguma pilni.

paturi prātā Manu piemiņu, jo šādas domas Mani ļoti iepriecina; Es tevi bezgalīgi mīlu; nāc;

1991. gada 18. janvāris

(Vēstījums manā dzimšanas dienā.)

miers lai ir ar tevi;

Mana Vissvētākā Sirds iedrošinās tevi bez bailēm doties uz priekšu, jo Tēvs ir tik nesavtīgs un devīgs! paļaujies uz Mani, bērniņ, uzticies Man un Es tevi piepildīšu ar mierinājumu;¹ Es tevi dažkārt pārbaudu – atļauj Man to darīt; Vassula, pat, ja pilnīgi viss šķiet tik neiespējams un pazudis – nezaudē drosmi; Es līdzināšu tavus ceļus un darīšu tos vieglākus, bet vienlaikus tev ir jāklūst arī par zīmi, kurai runā pretī, tev ir jāklūst par pamestības un atstātības zīmi; šī pamestība ir vajadzīga Vienotībai; viņu vidū pietrūkst godīguma un atklātības, jo savādāk tie noteikti necenstos nemitīgi meklēt to, kas viņos ir atšķirīgs...

Kungs, vai vēlies pateikt, ka viņi nepieņems Tavus vēstījumus?

nē; Mani vēstījumi ies viņiem pa pēdām, tomēr tu nepiedalīsies to izplatīšanā, tu tiks mētāta no vienas vietas uz otru; Es atļaušu vajātāju grēcīgajām rokām pilnīgi atklāti izturēties pret tevi ar ļaunumu un netaisnību, Es viņiem atļaušu runāt tev pretim... viņi tev uzbruks līdzīgi kraukļiem, kuri plosa mirušo miesas; viņu acīs tu būsi zaudētāja, jo tev tiks cirstas dziļas un iespaidīgas rētas; šie pāri nodarījumi nāks pār tevi no Mana Nama un Manējiem un brūces tev cirtīs Kaina cilts; Es tiem atļaušu sist nevainīgu bērnu, tomēr viņu sākotnējais prieks pārvērtīsies sērās; jā, Vassula, ārēji tu patiešām šķitīsi kā zaudētāja, bet vai tas nebija arī Mans liktenis? vai ārēji nešķīta, ka arī Mana Misija ir cietusi neveiksmi, vai pasaules acīs Es neesmu bijis visizcilākais no zaudētājiem? tu esi par zīmi, kas izraisīs pretrunīgus un strīdīgus jautājumus; Vassula, Es nevēlos tev laupīt drosmi, lai arī daudzi no viņiem centīsies aizkavēt Manu vēstījumu tālāku izplatību; Vassula, esi drosmīga un stipra; esi nesatricināma kā klints;

Kungs, ja viņi centīsies mani „lauzt” tāpat kā tie lauza Tevi – kā gan lai mana dvēsele tad saglabā tās spēku un noturību?

tevi plosīs gabalos, bet Es, Kungs, vienmēr būšu tev līdzās; tu savu spēku saņemsi Manā Spēkā; nāc un nebaidies, bet liecīni par Mani;

19919. gada 19. janvāris

(Vēstījums lūgšanu grupai.)

miers lai ir ar jums;

es, erceņģelis Miķelis, aicinu jūs veltīt savu laiku lūgšanām un gavēņiem; pavisam drīz atklāsies viss, kas līdz šim ir bijis no jums apslēpts; es lūdzu, lai Kungs Savā Dienā apžēlojas par jums; ak, ja vien tie, kuri šodien ir nocietinājuši savas sirdis, ieklausītos Viņa balsī! kaut jūs spētu atvērt savas sirdis Viņa balsij! atveriet sirdis un nevis vienīgi savus prātus... viss notiek saskaņā ar Rakstiem un pavisam drīz daudzi sāks liekt savus ceļus Visvarenā priekšā, un daudzi, kuri līdz šim nebija izdvesuši ne vārda, tagad izteiks lūgšanas savam Dievam;

jūs, Dieva tauta, dzīvojiet vienotībā un tiecieties pēc tās gan ar savu pārliecību, gan mīlestību; esiet vienoti lūgšanā; Es svētīju ikvienu no jums Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā;

Vassula, atdusies Kunga Sirdī, esi Viņa Mīlestības zīme; saņem manu Mieru;

¹ Šajās pēdējās dienās nejutu Dieva Klātbūtni un arī nebiju spējīga Viņu ieraudzīt. Šķīta, ka Viņš mani būtu atstājis un šī iemesla dēļ mani bija pārņēmis nedaudz melanholisks noskaņojums.

erceņģelis Miķelis;

1991. gada 21. janvāris

„Tu pazīsti manu grēcīgumu un manas dvēseles nabadzību...”

(Ps 31, 8:) „apžēlojies par mani, apžēlojies par mums visiem...”

meitiņ, kad pienāks šī žēlastības laika beigas, beigsies arī Mana Žēlsirdība un tās vietā nāks Mana Taisnība; Es tevi svētīju par to, ka uzklausī Mani un atļauj Man lietot tavu roku, un veltī Man savu laiku; satver Manu roku, Es tevi velos apveltīt ar Savu Prieku un Mieru;

Mīlestība ir tev līdzās, saņem Manu Mieru;

IXΘΥΣ

1991. gada 24. janvāris

Kungs?

Es tev dāvāju Savu Mieru; raksti:

(Vēstījums lūgšanu grupām:)

miers lai ir ar jums visiem;

mīļotie, Mana Sirds nemitīgi cenšas jūs pievilkt tuvāk Sev, jo Tā jūs neprātīgi mīl; ikvienu no jums Es esmu radījis Savas godības pilnās Mīlestības dēļ, bet ikviena miesu esmu darījis par Savu Svētnīcu; šodien Es jūs lūdzu: dzīvojiet svēti; Mana Sirds piedod tiem no jums, kuri nemitīgi Mani apvaino ar saviem grēkiem;